

362.29363

๑399๓

๑.3

ขอร่วมพิมพ์ของตัวแปรด้านหนังสือพิมพ์ ด้านจัดวิทยา และด้านสังคม

ซึ่งมีระยะเวลาในหนังสือพิมพ์และการจดหมายซึ่งทางผู้ใดเห็นไรก็ตาม

ในระหว่งเล่มของวารสาร

ปฏิญญาฉบับนี้

ทำขึ้น

เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๓

27 พ.ค. 2533,

เสนอต่อคณะวิทยาสถาบันศรีนครินทร์ ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหนังสือสารปฏิญญา วิทยาลัยศรีนครินทร์ ๒๕๓๓ สาขาการวิจัยและพัฒนาการศึกษาระดับ

มีนาคม ๒๕๓๓

ลิขสิทธิ์เป็นของคณะวิทยาสถาบันศรีนครินทร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... *จรรยา สุขารมณ์* ..... ประธาน
(รศ. อัจฉรา สุขารมณ์)

..... *สุภาพร ชนะชานนท์* ..... กรรมการ
(อ. สุภาพร ชนะชานนท์)

คณะกรรมการสอบ

..... *จรรยา สุขารมณ์* ..... ประธาน
(รศ. อัจฉรา สุขารมณ์)

..... *สุภาพร ชนะชานนท์* ..... กรรมการ
(อ. สุภาพร ชนะชานนท์)

..... *ชนิษฐา ลั่นติกุล* ..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ. ชนิษฐา ลั่นติกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... *สมพร บำทอง* ..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ. ดร. สมพร บำทอง)

วันที่ ..... 16 ..... เดือน ..... มีนาคม ..... พ.ศ. .... ๒๕๓๓ .....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทชั้นนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์
อัจฉรา สุขารมณ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ ให้ข้อคิดและคำแนะนำตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบก
พร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ และอาจารย์นงเล็ก สุขถิ่นไทย ที่กรุณาแก้ไข ตัดแปลง
ในช่วงแรกของการทำปริญญาโทชั้นนี้ อาจารย์สุภาพ ณะชานันท์ ที่กรุณาแก้ไขข้อบก
พร่องต่าง ๆ ในช่วงสุดท้ายของการทำปริญญาโทชั้นนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในกรุณาที่ได้รับเป็น
อย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอน้อมระลึกในพระคุณของ ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต ผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และคณาจารย์ทุกท่านในสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ที่กรุณาถ่าย
ทอดความรู้ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเกื้อกูลมาตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ชนิดา สันติกุล ที่กรุณาเป็นอาจารย์กรรมการสอบปาก
เปล่า และให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ขอขอบคุณ นพ. ขจิต ชุปัญญา รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย พญ. สุกศตร์ วานิชเสนี
ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด ตลอดจนเจ้าหน้าที่บำบัดรักษา คลินิกยา
เสพติด กรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่กรุณาให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณ
คุณสุรางค์ เมืองฟ้า คุณสุรารักษ์ ขุนฤทธิ์ ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล คุณเมธี
วงศ์วีระพันธ์ คุณบรรลือ วิศิษฏ์อนุพงษ์ ที่กรุณาช่วยเหลือในการจัดกระทำข้อมูล และคุณเป็ทมา
แท้ตั้ง ที่กรุณาช่วยพิมพ์ต้นฉบับ

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกในพระคุณของ "คุณพ่อ-คุณแม่-คุณป้า" ที่ให้การอบรมสั่ง
สอน สอนแบบสุนน และเห็นร่วมมงานทุกท่านที่ให้กำลังใจจนกระทั่งสำเร็จ

วัฒนาพร สุขพรต

มีนาคม 2533

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คู่มือหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 บทสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
ยาเสพติด	17
ความหมายของคำว่า ยาเสพติด	17
ลักษณะการติดยาเสพติด	18
ประเภทของยาเสพติด	19
ตัวอย่างยาเสพติดในกลุ่มประเภทต่างๆ	20
กลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด	23
วิธีสังเกตผู้ติดยาเสพติด	23
ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด	25
ฝันและอนันต์ของฝัน	28
หลักในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด	30
การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย	31
<u>ตัวแปรที่ทำให้มีภาวะการติดยาซ้ำ</u>	34
<u>ตัวแปรด้านที่ 1 ด้านเภสัชวิทยา</u>	35
ระยะเวลาในการติดเชื่ อื่น	36
จำนวนครั้งในการใช้เชื่ อื่นต่อกัน	37
ขนาดของยาเมทแอมเฟตามีนที่ได้รับก่อนมีการเสกซ้ำ	38
จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา	38
<u>ตัวแปรด้านที่ 2 ด้านจิตวิทยา</u>	39
ความภาคภูมิใจ	42

ความบกพร่องทางอารมณ์.....	40
ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม.....	40
การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก.....	42
ความอ่อนไหวทางอารมณ์.....	44
ลักษณะนิสัยอันชพาล.....	45
<u> ตัวแปรด้านที่ 3 ด้านสังคม.....</u>	47
ความล้มพันธ์ภายในครอบครัว.....	47
จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว.....	51
สภาพแวดล้อมของพื้นที่อยู่อาศัย.....	53
ขนาดของครอบครัว.....	55
<u> ตัวแปรด้านแหล่งทางชีวสังคม.....</u>	56
อายุ.....	56
ระดับการศึกษา.....	57
ระดับเศรษฐกิจ.....	58
ลมนมตั้งฐานในการวิจัย.....	60
3 <u>วิธีการดำเนินงานวิจัย.....</u>	61
ประชากร.....	61
กลุ่มตัวอย่าง.....	61
วิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล.....	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
4 <u>ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....</u>	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน.....	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใหม่เพิ่มเติม.....	81

๕	สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	106
	สรุปผลการวิจัย	106
	อภิปราย	107
	ข้อเสนอแนะ	111
	ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ	111
	ข้อเสนอแนะในการวิจัย	111
	บรรณานุกรม	119
	ภาคผนวก ก.	122
	ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	122
	ภาคผนวก ข. ตารางวิเคราะห์ข้อมูล	127
	ประวัติวิทยานิพนธ์ผู้วิจัย	238

1	จำนวนและร้อยละของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบในระบบสมัครใจจำนวนตาม พ.ศ.	2
2	ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย.....	15
3	คลื่นศัลยกรรมสวดที่ทำการเก็บข้อมูล.....	62
4	วัน เวลา และสถานที่ในการดำเนินการเก็บข้อมูล.....	63
5	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามคลื่นศัลยกรรมสวด.....	70
6	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีนที่มารับการบำบัดรักษา ณ คลินิกยาเสพติด จำนวนตามเขต (อำเภอ) ที่พักอาศัย.....	71
7	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามระยะเวลาในการติดเฮโรอีน.....	72
8	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามจำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน.....	73
9	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อน การเสพยา.....	74
10	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัด รักษา.....	75
11	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามจำนวนผู้ติดยาเสพติดในรอบครัว.....	76
12	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามลักษณะแวดล้อมที่พักอาศัย.....	77
13	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามขนาดของครอบครัว.....	78
14	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามอายุ.....	79
15	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามระดับการศึกษา.....	80
16	จำนวนและร้อยละของผู้ติดเฮโรอีน จำนวนตามระดับเศรษฐกิจ.....	81
17	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการติดเฮโรอีนกับระยะเวลาใน การมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างมารับการบำบัดรักษา.....	82
18	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน กับระยะ เวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างมารับการบำบัดรักษา.....	83
19	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับในการมีภาวะการ ติดยาซ้ำในระหว่างมารับการบำบัดรักษา.....	84

20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา กับระยะเวลาในการติดเชื้อมีโอกาสเกิดซ้ำ ระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 85

21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมเมทาบอโลยีกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 86

22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมเมทาบอโลยีในการปรับตัวทางสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 87

23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมเมทาบอโลยีทางอารมณ์ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 88

24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 89

25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมอ่อนไหวทางอารมณ์ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 90

26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอีกแง่หนึ่ง กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 91

27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมสัมพันธ์กับเพื่อนในครอบครัว กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 92

28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนผู้ติดเชื้อมาติดต่อในครอบครัว กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 93

29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 94

30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของขนาดครอบครัว กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 95

31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของอายุกับระยะเวลาในการมีภาวะการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาบำบัดรักษา 96

ตาราง

หน้า

32	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับระยะเวลาในการมี การติดยาซ้ำ ในระหว่างการบำบัดรักษา.....	๙7
33	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับเศรษฐกิจกับระยะเวลาในการมี การติด ยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา.....	๙๘

ภูมิหลัง

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวง ที่มีเนื้อที่เพียง 1,568.787 ตารางกิโลเมตร มี
จำนวนบ้าน 939,518 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมดในปี 2530 คือ 5,363,378
คน แบ่งการปกครองออกเป็น 24 เขต และจากการสำรวจพบว่า มีชุมชนแออัด 412 แห่ง
กระจายอยู่ตามเขตต่าง ๆ และมีประชากรผู้มีรายได้น้อยต่ำกว่าชุมชนแออัดเหล่านั้น 117,664
ครอบครัว (สำนักอนามัย. 2530:3-4) จากสถิติดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ติดตามอย่าง
มากมาย เช่น ปัญหาการย้ายที่อยู่อาศัย ปัญหาสภาพที่อยู่อาศัย ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาการ
จราจร และปัญหาอื่น ๆ อีกมาก แต่ปัญหาที่ก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมากมาย ซึ่งนับว่าเป็น
ปัญหาที่สำคัญของประเทศ คือ ปัญหายาเสพติด

การติดยาเสพติดนับเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดความสูญเสียในด้านทรัพยากรบุคคล เพราะ
การติดยาเสพติดเป็นเหตุทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม เป็นทางนำไปสู่ความเจ็บป่วยทางกาย ซึ่ง
ปัจจุบันนี้พบว่าผู้ติดยาเสพติดที่มีการ เสพโดยการฉีดเข้าเส้นเลือดนั้นจะมีอัตราในการ เสียงต่อ
การติดเชื้อเอดส์ถึงร้อยละ 89.83 (สำนักอนามัย, ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด.
2531 : 41) และยังมีโรคแทรกซ้อนเกี่ยวกับการติดเชื้ออื่น ๆ ได้อีก เช่นวัณโรค ไวรัสตับ
ชนิดบี เป็นต้น นอกจากนี้การใช้จ่ายในการซื้อยาเสพติด จากสถิติของผู้เข้ารับการรักษา
พบว่า จะต้องใช้จ่ายในการศึกษาเสพติดอย่างน้อยวันละ 20-100 บาท (สำนักงานคณะกรรมการ
ยาป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2530 : 51) ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้เป็นตัวผลักดันให้ผู้ติดยา
เสพติดไปเบียดเบียนครอบครัวและผู้อื่น ในลักษณะของการประพฤตินิยมชอบ ย่อมทำให้เกิดปัญหา
ทางอาชญากรรม และการสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างมากมาย จากข้อมูลของผู้ติดยาเสพติด
เข้ารับการรักษาทั่วประเทศทั้ง 2 ระบบ คือ ระบบสมัครใจและระบบต้องโทษ ในระบบ
สมัครใจ ผู้ติดยาเสพติดสามารถใช้บริการสถานบำบัดยาเสพติดทั่วประเทศ ทั้งภาครัฐบาลและ
เอกชน จำนวน 132 แห่ง มีผู้เข้ารับการรักษาทั้งสิ้น ในปี 2528 มีจำนวน 52,593 ราย,
ในปี 2529 มีจำนวน 54,883 ราย ในปี 2530 มีจำนวน 58,078 ราย และในปี 2531

มีจำนวน 61,162 ราย ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2531:5) และพบว่าเป็นผู้เข้ารับการรักษานในสถานบริการคลินิกยาเสพติดของ กรุงเทพมหานคร ปี 2528 มีจำนวน 27,606 ราย, ปี 2529 มีจำนวน 30,088 ราย, ในปี 2530 มีจำนวน 32,372 รายและในปี 2531 มีจำนวน 34,225 ราย (สำนักอนามัย, ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด. 2531 : 32) หรือคิดเป็นร้อยละ 52.93, 52.90, 56.61 และ 58.93ตามลำดับ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ จำแนกตามปี พ.ศ.

ปี พ.ศ.	ผู้รับการรักษา (ราย)		
	ทั่วประเทศ	ในเขตกรุงเทพฯหรือคิดร้อยละ	
2528	52,593	27,606	52.93
2529	54,883	30,088	52.90
2530	58,078	32,372	56.61
2531	61,162	36,114	58.93

จากผู้เข้ารับการบำบัดทั่วประเทศในปี 2531 พบว่า ยาเสพติดที่ใช้กันมากที่สุด คือ เฮโรอีน เบอร์ 4 ร้อยละ 97.01 ใช้ฝิ่นร้อยละ 0.52 ใช้กัญชาร้อยละ 0.55 ใช้สารระเหย ร้อยละ 1.74 และที่เหลือร้อยละ 0.35 ใช้สารอื่น ในบรรดาผู้ที่เสพยาเฮโรอีน พบว่าร้อยละ 82.45 ใช้วิธีการฉีดเข้าเส้นเลือด ร้อยละ 14.12 ใช้วิธีการสูบ ร้อยละ 1.89 ใช้ดม ร้อยละ 0.58 ใช้กิน(สำนักอนามัย, ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด 2531 : 87-88) แต่สถิติที่กล่าวมามีได้รวมผู้ติดยาเสพติดแต่ไม่ได้รับเข้ารับการรักษา ซึ่งหากรวมเข้าด้วยกันแล้ว เป็นที่

คาดคะเนกันว่า 80% ของผู้ติดยาเสพติดจะอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (ชจิต ชูบุญญา. ม.ป.ป. : 1)

จากสถิติที่มีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครจึงเป็นหน้าที่โดยตรงอย่างหนึ่งของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในการหาทางที่จะคลี่คลายปัญหาดังกล่าว โดยได้เริ่มโครงการทดลองการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอกด้วยการถอนพิษด้วยยาเมทาโดน ควบคู่ไปกับการให้คำปรึกษาแนะนำที่ศูนย์บริการสาธารณสุข 16 ลุมพินีเมื่อปี 2519 เป็นระยะเวลา 1 ปี การรักษาได้ผลเป็นที่น่าพอใจจึงได้เริ่มโครงการป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด ซึ่งเป็นโครงการ 5 ปี ซึ่งได้รับความสนับสนุนจากกรมวิเทศสหการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและกรมการแพทย์ ด้วยความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2521 โดยจัดตั้งคลินิกยาเสพติดเพื่อการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดตามศูนย์บริการสาธารณสุขต่าง ๆ ทั้งกรุงเทพมหานคร ปิยะ 3 แห่ง นครป 15 แห่ง และยังได้เพิ่มบริการคลินิกยาเสพติดของวชิระพยาบาล และโรงพยาบาลตากสิน รวมเป็น 17 แห่ง คลินิกยาเสพติดทั้งหมดเปิดบริการบำบัดรักษาครบ 4 ขั้นตอน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2523) เรียงระเบียบข้อบังคับเพื่อความคุ้มครองการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยของสถานพยาบาล ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขึ้นเตรียมการ ขั้นที่ 2 การถอนพิษยา ขั้นที่ 3 การฟื้นฟูสมรรถภาพ และขั้นที่ 4 การติดตามผล การบริการเป็นแบบผู้ป่วยนอก ใช้ยาเมทาโดนในการถอนพิษยา ขนาดยาที่ใช้ในวันแรกไม่เกิน 40 มิลลิกรัม หลังจากนั้นจะมีการปรับขนาดยาให้ตามต้องการ และค่อย ๆ ลดลงจนเหลือศูนย์ภายในวันที่ 45 ของการรักษา ระหว่างที่ผู้ป่วยเข้ารับการถอนพิษยา จะได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำจากแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยาควบคู่ไปด้วย" (ชจิต ชูบุญญา. ม.ป.ป. : 88)

ในการดำเนินงานด้านบำบัดรักษาดังกล่าว ได้ประสบปัญหาการรักษาไม่ครบกำหนดมาตั้งแต่เริ่มจัดตั้งคลินิกยาเสพติด และจากสถิติในปี 2530 ก็คงพบว่าผู้เข้ารับการรักษาไม่ครบกำหนดนี้ ส่วนหนึ่งไปสมัครเข้ารับการรักษาที่คลินิกอื่น ๆ ส่วนหนึ่งกลับไปใช้ยาเสพติดอีก และขอเข้ารับการรักษาใหม่ที่คลินิกเดิม โดยให้เหตุผลต่อเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ กัน เช่น ไปต่างจังหวัด ทนอาการขาดยาไม่ไหว ต้องกลับไปใช้ยาเสพติดอีก เป็นต้น สำหรับผู้เข้ารับการรักษาจนครบกำหนด ก็พบว่าผลการรักษายังไม่เป็นที่น่าพอใจเช่นกัน กล่าวคือ ผู้เข้ารับการบำบัดรักษามี

การกลับไปเสแซ้ำอีก ซึ่งตรงกับที่จำลอง และพริ้มเพรา ดิษยานิษ (2529) รายงานว่าเกินกว่าร้อยละ 85 ของผู้ติดเชื้ออื่นจะหวนกลับไปใช้สารดังกล่าวอีก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังคงสอดคล้องกับการวิจัยของ สุนักตร์ วานิชเสนี (2529) ที่ทำการศึกษากับผู้ป่วยที่ติดเชื้ออื่นที่มารับการรักษาที่คลินิกยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก รักษาด้วยระบบสมัครใจ เริ่มทำการเก็บข้อมูลหลังจากจำหน่ายขึ้นก่อนนิชยาภายใน 45 วัน และติดตามเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากญาติ สิ่งแวดล้อม และผู้ป่วย และเก็บมีสภาวะตรวจอุณผันร็ดผันทุก 10 วัน จนครบ 2 เดือน พบว่าสามารถแยกผู้ป่วยได้ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีคุณภาพดีที่สุด คือหลังการรักษาหยุดเสแซ้ำได้ 2 เดือน มีเพียง 7.47% (ตรวจปัสสาวะ Negative ทุกครั้งรวม 6 ครั้ง) กลุ่มที่ 2 คือหลังการรักษาเสแซ้ำไม่เสแซ้ำ 14.28% (ตรวจปัสสาวะพบ Negative อย่างน้อย 1 ครั้ง) กลุ่มที่ 3 หยุดเสแซ้ำได้เฉพาะรับประทานยามทาโคนรักษา 50.0% กลุ่มที่ 4 หยุดเสแซ้ำไม่ได้ตลอด 2 เดือน 28.25% (ขณะรับการรักษาตรวจปัสสาวะ Positive ทุกครั้ง)

นอกจากนี้ ผลจากการบำบัดรักษาที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ ในขณะที่อยู่ระหว่างการบำบัดรักษา นั้น ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจะมีการเสแซ้ำเสแซ้ำซ้ำอีก (เชื้ออื่น) โดยทั้งนี้ จะคู่ได้จากการเก็บปัสสาวะจากผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไปตรวจหาเสแซ้ำเสแซ้ำ จากสถิติปี 2530 พบว่าร้อยละ 64.65 มีผลเป็น Positive ซึ่งหมายถึงผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่มีการเสแซ้ำเชื้ออื่นในระหว่างการบำบัดรักษาและร้อยละ 35.35 มีผลเป็น Negative ก็คือผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไม่มีการเสแซ้ำเชื้ออื่นในระหว่างการรักษา จากผลนี้อาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่ติดเชื้ออื่นมีการเสแซ้ำซ้ำตั้งแต่ระหว่างการบำบัดรักษา แม้จะเข้ารับการบำบัดรักษาจนครบกำหนดก็ไม่สามารถทำให้มีการหยุดเสแซ้ำเมื่อออกจากสถานบำบัดแล้ว

จากผลการรักษาบำบัดดังกล่าว สิ่งที่น่าจะคำนึงถึงก็คือ ภาวะการติดยาซ้ำซึ่งน่าจะเริ่มศึกษาตั้งแต่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา แต่งานที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในประเทศไทยมีน้อยมาก มีเพียงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ในปี 2520 ศึกษาภาวะการติดยาซ้ำหลังการบำบัดรักษาซึ่งเป็นการศึกษานันทนทางชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ติดยาเสพติด บทบาทหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ในสถานบำบัดรักษา (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. 2520) และสุนักตร์ วานิชเสนี (2529) ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแนวโน้มในการมยกรณักรเสแซ้ำเชื้ออื่นหลังการรักษา โดยเป็นกร

ศึกษาเชิงพรรณนา ซึ่งสรุปการวิจัยไว้ดังนี้ ระยะเวลาเริ่มเล่นไม่เกิน 5 ปี ในผู้ป่วยอายุต่ำกว่า 30 ปี, การหลีกเลี้ยงเพื่อนตัดเล่น ในผู้ป่วยอายุต่ำกว่า 30 ปี, การไม่มีผู้เสกต์คนอื่นอยู่ในบ้านเดียวกัน ในผู้ป่วยที่อายุต่ำกว่า 30 ปี, การมีผู้ใกล้ชิดสนใจเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด, ความประพฤดิระยะหลังการรักษายังไม่ปกติ และไม่ก้าวร้าว จะมีผลต่อการเสกต์โรอื่นหลังการรักษา แต่อายุ การศึกษา การมีงานทำ สถานภาพสมรส ลักษณะที่อยู่อาศัย และการอยู่ใกล้กับใกล้กับที่ชายเสกต์โรอื่นพบว่าไม่มีผลต่อการเสกต์โรอื่นหลังการรักษา และพบว่ามีเพียง 7.47% เท่านั้นที่มีการหยุดเสกต์ได้หลังการรักษา

จากผลการศึกษา และผลการทรวผลปลสวาระ ขณะอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา ดังกล่าวแล้วนั้น จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้มุ่งประเด็นไปที่ภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดยาโรอื่นในระหว่างการบำบัดรักษามากกว่าผู้ที่เข้ารับการรักษและออกจากสถานบำบัดกลับสู่สังคม โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษานั้น มีแนวความคิดว่าการติดยาเสกต์ติดนั้นมาจากหลายสาเหตุประกอบกัน คือเป็นสาเหตุทั้งทางกาย จิตใจ และสังคม (Bio-psychosocial etiologies) (ประเสริฐ บานชื่น ม.ป.ป. :2 สมทรง กาญจนหุต. ม.ป.ป. : 15, บรรจง สิบสมาน. ม.ป.ป. : 21, อานันท์ สุนทรากิรมย์ ณ พัทลุง. ม.ป.ป. : 45, จำลอง และพริ้มเพรา ดิษยานิษ. 2529 : 35, สุกาภรณ์ พงศกร. : 28, อรนุช พัวพัฒนกุล. 2528 :45)

สำหรับปัจจัยแรกคือ ปัจจัยทางด้านเภสัชวิทยา เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับยาเสกต์ติดที่มีผลต่อสภาพร่างกายของคนเรา ซึ่งบรรจง สิบสมาน (ม.ป.ป. : 22) ได้ชี้แจงสิ่งที่ควรพิจารณาสำหรับปัจจัยค่านี้อคือลักษณะทางเคมีและการออกฤทธิ์ ขนาดยาที่ได้รับในแต่ละวัน ระยะเวลาที่ใช้สารเสกต์ติด วิธีการนำสารเสกต์ติดเข้าสู่ร่างกาย การอนุญาตให้มีสารนั้นในสังคม การหาได้ และราคาซื้อขาย ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับสารเสกต์ติด สำหรับปัจจัยทางด้านจิตใจหรือจิตวิทยา ประเสริฐ บานชื่น (ม.ป.ป. :3) อธิบายไว้ว่า เป็นปัญหาสำคัญที่สุด ซึ่งอาจพบในลักษณะดังนี้ บุคลิกภาพอ่อนแอ หลงผิด หลงเชื่อง่าย หลีกเลี่ยงความคับแค้นต่างๆ, บุคลิกภาพผิดปกติ เกเร ปมด้อย โ้ออาด ขาดระเบียบวินัย และแนวความคิดที่ตี, บุคลิกภาพปกติ แต่มีแนวโน้มที่จะหนีงอาศัยมากกว่าต่อสู้, ความตึงเครียดของจิตประสาทของคนในชีวิตประจำวัน เหล่านี้ เมื่อเสกต์ยาและติดยาแล้วก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพ ไม่มีความอดทนอดกลั้น

ต่อปัญหา หรือความเดือดร้อนใด ๆ เคยชินต่อการใช้ยาเข้ามาเป็นวิธีบำบัด หรือหลีกเลี่ยงความเป็นจริงของชีวิตประจำวัน ส่วนปัจจัยด้านสังคมนั้น ประเสริฐ บานชื่น (ม.ป.ป. : 5) ก็ได้อธิบายต่อไปว่าสภาพแวดล้อมที่ผลักดันมากที่สุดคือ สภาพครอบครัวที่ไม่มีความสุข นอกจากนี้มีค่านิยมของสังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สนับสนุนการใช้ยาเสพติด ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 นี้จะแยกกันโดยเด็ดขาดมิได้

ดังนั้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดยาเฮโรอีนที่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา ซึ่งตัวแปรที่ศึกษานั้นเป็นตัวแปรทางด้าน การบำบัดรักษาที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการติดยาเฮโรอีน, จำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน, ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับขณะอยู่ในระหว่างการรักษาก่อนมีการเสพยาซ้ำและจำนวนครั้งในการเข้ารับการบำบัดรักษา ด้านที่ 2 ตัวแปรทางด้านจิตวิทยา จะเน้นศึกษาบุคลิกภาพ 6 ด้านจากแบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS) ที่ใช้ศึกษาบุคลิกภาพผู้ติดยาเสพติด อันได้แก่ ความภาคภูมิใจ (Self - Esteem), ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation), ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation), การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse control), ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity), ลักษณะนิสัยอันพยาธิ (Psychopathic Deviation Scale) ด้านที่ 3 ตัวแปรด้านสังคม การศึกษาครั้งนี้เน้นที่สภาพทางครอบครัว อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย และขนาดของครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมภูมิหลังทางชีวสังคมของผู้ติดยาเฮโรอีน อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับเศรษฐกิจด้วย

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการบำบัดรักษา ยาเสพติด ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่
ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ตัวแปรด้านจิตวิทยา และตัวแปรด้านสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษาของผู้ติดยาเฮโรอีน

ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางในการวางแผนในการบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อโรอื่น แบบผู้ป่วยนอกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในทุกขั้นตอนของการบำบัดรักษา โดยให้ผู้ติดเชื้อโรอื่นที่เข้ารับการบำบัดรักษามีการรักษาครบกำหนด และไม่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา เมื่อทราบถึงตัวแปรที่ศึกษาทั้ง 3 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการที่มีภาวะติดเชื้อซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษาซ้ำและเร็ว

2. เป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อโรอื่นแบบผู้ป่วยนอกทราบถึงบทบาทของวิชาชีพของตนเองในการดำเนินการบำบัดรักษา อันได้แก่ตัวแปรด้านเภสัชวิทยาทำให้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของแพทย์และพยาบาล ตัวแปรด้านจิตวิทยา ทำให้ทราบถึงบทบาท และหน้าที่ของนักจิตวิทยา ส่วนตัวแปรด้านสังคมทำให้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยา ทั้งนี้จะทำให้มีการประสานงานได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านต่อไป

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ติดเชื้อโรอื่นเพศชายที่รับการบำบัดรักษาในคลินิกยาเสพติดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และมีประวัติการบำบัดรักษาตั้งแต่รอบที่ 2 เป็นต้นไป โดยที่การรักษารอบที่แล้วครบกำหนดการรักษา และในระหว่างการบำบัดรักษารอบที่แล้วมีภาวะการติดเชื้อซ้ำ

2. ตัวแปร เป็นตัวแปรทั้งทางด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา การศึกษา โดยแบ่งตัวแปรดังนี้

1) ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา แบ่งออกเป็น

- ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่น
- จำนวนครั้งในการเสพยาโรอื่นต่อวัน
- ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพยาซ้ำ
- จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา

2) ตัวแปรด้านจิตวิทยา เน้นศึกษาบุคลิกภาพดังนี้

- ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem)
- ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation)
- ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation)
- การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control)
- ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity)
- ลักษณะนิสัยอันธพาล (Psychopathic Deviation Scale)

3) ตัวแปรด้านสังคม เน้นศึกษาเรื่องของครอบครัว ดังนี้

- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว
- สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย
- ขนาดของครอบครัว

4) ตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม ได้แก่

- อายุ
- ระดับการศึกษา
- ระดับเศรษฐกิจ

5) ตัวแปรด้านระยะเวลาที่ผู้ติดยาเฮโรอีนเริ่มมีอาการติดยาซ้ำใน

ระหว่างการบำบัดรักษาครั้งที่แล้ว แบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่มีระยะเวลาในการมีอาการติดยาซ้ำเร็วและช้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

ระยะเวลาในการมีอาการติดยาซ้ำ ในระหว่างการบำบัดรักษา หมายถึงระยะเวลาที่ผู้ติดยาเฮโรอีนที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในครั้งที่แล้ว ขณะอยู่ในชั้นกอนเฟนยาที่ต้องมารับประทานยาเมทาโดนทุกวัน แล้วมีการหันกลับไปเสพเฮโรอีนอีก โดยการสังเกตจาก

อาการทางร่างกาย อันได้แก่ ระบบการหายใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบขับถ่าย ระบบการสืบพันธุ์ และจากการตรวจพบเชื้อโรชินจากปัสสาวะ

ในการศึกษาดังนี้ ได้ศึกษาถึงระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ศึกษาระยะเวลาเป็นวัน โดยนำระยะเวลาในการติดยาซ้ำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาหาความกระจาย และหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (X) หากระยะเวลาของกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิต คือกลุ่มที่มีระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว หากระยะเวลาของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิต คือ กลุ่มที่มีระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำช้า

การครบกำหนดการรักษา หมายถึง ระยะเวลาในการบำบัดรักษาที่ครบกำหนด 45 วัน ตามคำสั่งแพทย์ โดยดูจากแฟ้มประวัติของผู้มารับการบำบัดรักษา

การพึ่งพิงยาทางร่างกาย (Physical Dependence) หมายถึง การที่ผู้ติดยาเสพติดหยุดเสพยาแล้วเกิดอาการขาดยาขึ้น ซึ่งอาการขาดยามีความแตกต่างกันไปตามชนิดของยา และอาการขาดยานี้เป็นตัวทำให้เกิดสภาพทรมานทรมายอย่างมาก จนต้องแสวงหามาเสพยา

การพึ่งพิงยาทางจิตใจ (Psychological Dependence) หมายถึง สภาวะที่ผู้เสพยาเสพติดมีความรู้สึกเป็นสุขใจและเคยชินกับการเสพยาเสพติด จนยากที่จะลืม จากสภาวะนี้มักจะทำให้ผู้เสพยาหันกลับไปเสพยาอีก และสภาวะนี้จะเกิดยาวนานกว่าการพึ่งพิงยาทางร่างกาย แม้ว่าอาการทางร่างกายจะหมดสิ้น แต่การพึ่งพิงยาเสพติดทางจิตใจยังมีอยู่อีก 2-3 สัปดาห์จึงจะหมดไป

ความทนทานต่อยา (Tolerance) หมายถึง สภาวะทางร่างกาย หรือจิตใจที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการใช้ยาเสพติดชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นระยะเวลานาน ต้องมีการเพิ่มขนาดของยาตลอดเวลาเพื่อให้ได้รับผลต่อร่างกายและจิตใจเท่าที่เคยได้รับเมื่อเสพยาในครั้งแรก

ตัวแปรด้านเวชวิทยา หมายถึง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการบำบัดรักษา อันได้แก่ ระยะเวลาในการติดยาโรชิน จำนวนครั้งในการเสพยาโรชิน ขนาดของยาเมทาโดนที่รับประทานก่อนมีการเสพยา และจำนวนรอบในการบำบัดรักษา โดยทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจะรายงานในรูปแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องจากแฟ้มประวัติอีกครั้งหนึ่ง

ระยะเวลาในการติดยาโรชิน หมายถึง การรายงานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับกาเริ่มเสพยาโรชิน ด้วยวิธีการเสพยาโดยการสูบ หรือการฉีดเข้าเส้นเลือด หรือการเริ่มด้วยการสูบ

ก่อนแล้ว เปลี่ยนมา เป็นการฉีด เข้าเส้นเลือด โดยนับตั้งแต่เริ่มมีการ เสนต่อ เนื่องจากจนถึงปัจจุบันรวม
ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่นนานเท่าไร ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาระยะเวลาเป็นปี แบ่งเป็น
3 ระยะคือ

1. ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่น 1-5 ปี
2. ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่น 6-10 ปี
3. ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่น ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป

จำนวนครั้งในการ เสนต่อโรอื่นต่อวัน หมายถึง จำนวนครั้งที่มากที่สุด ในระยะเวลา 1
วันที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่ามี การ เสนต่อโรอื่น ไม่ว่าจะด้วยวิธีการ สบหรือฉีด ก่อนเข้ารับการ
บำบัดรักษาครั้งที่แล้ว ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น

1. จำนวนครั้งในการ เสนต่อโรอื่น 1-2 ครั้งต่อวัน
2. จำนวนครั้งในการ เสนต่อโรอื่น 3-4 ครั้งต่อวัน
3. จำนวนครั้งในการ เสนต่อโรอื่น 5 ครั้งขึ้นไปต่อวัน

ขนาดของยา เมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการ เสนต่อ หมายถึง ปริมาณของยา เมทาโดนที่กลุ่ม
ตัวอย่างรับประทานยา เมทาโดน ตามคำสั่งของแพทย์ในวันสุดท้ายก่อนมีการ ตัดยาเข้าในรอก
การรักษารอบที่แล้ว โดยดูจากแฟ้มประวัติที่มีการลงรายงาน ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการ เสนต่อโรอื่น
หรือจากการตรวจปัสสาวะแล้วพบว่า มีเชื้อโรอื่นในปัสสาวะ ซึ่งแสดงว่า เมื่อ 7 วันที่แล้วกลุ่ม
ตัวอย่างมีการ เสนต่อโรอื่น โดยขนาดของยา เมทาโดนนี้เป็น มิลลิกรัม (mg) ซึ่งแบ่งเป็น

1. ขนาดของยา เมทาโดนในปริมาณ 0-35 มิลลิกรัม
2. ขนาดของยา เมทาโดนในปริมาณ 36-70 มิลลิกรัม
3. ขนาดของยา เมทาโดนในปริมาณ ตั้งแต่ 71 มิลลิกรัมเป็นต้นไป

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัดรักษา หมายถึง จำนวนรอบที่กลุ่มตัวอย่าง เข้ารับ
การรักษา นับเฉพาะจำนวนรอบที่กลุ่มตัวอย่าง มารักษา ณ คลินิกยา เสนต่อ สำนกอนา มีย
กรุงเทพมหานคร ในวันที่ดำเนินการ เก็บข้อมูลเท่านั้น รวมทั้งสิ้นที่รอบ โดยดูจากแฟ้มประวัติผู้
เข้ารับการ รักษา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น

1. จำนวนครั้งในการเข้ารับการรักษ 1-5 รอบ
2. จำนวนครั้งในการเข้ารับการรักษ 6-10 รอบ
3. จำนวนครั้งในการเข้ารับการรักษ ตั้งแต่ 11 รอบขึ้นไป

ทำแปรด้านจิตวิทยา ในการศึกษาครั้งนี้เน้นด้านบุคลิกภาพ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS) นี้แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem), ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation), ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation), การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control), ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity), ลักษณะนิสัยอันธพาล (Psychopathic Deviation Scale)

เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ PICS แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามค่าเฉลี่ย (key) ของบุคลิกภาพแต่ละด้าน เมื่อได้คะแนนเท่าไรนำมาเทียบกับเกณฑ์ปกติ (Norm) ที่ศึกษากับผู้ติดยาเสพติดที่เป็นชายไทยจำนวน 1,581 ราย (มจร มช. 2529 : 140) ซึ่งแสดงเป็นค่า T-SCORE ในแต่ละด้านของบุคลิกภาพซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติแล้ว คะแนนของบุคลิกภาพของแต่ละด้านจะสามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วงคะแนนคือ

1. ช่วงคะแนนที่ต่ำ คือ ช่วงคะแนน 0-40
2. ช่วงคะแนนที่ปานกลาง คือ ช่วงคะแนน 41-60
3. ช่วงคะแนนที่สูง คือ ช่วงคะแนนตั้งแต่ 61 ขึ้นไป

ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนที่สูงและต่ำในแต่ละด้าน แสดงว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนที่ปานกลาง แสดงว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด ยกเว้นในด้านลักษณะนิสัยอันธพาล หากกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนที่ต่ำและปานกลาง แสดงว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพด้านลักษณะนิสัยอันธพาลอยู่ในเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด หากกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนที่สูง แสดงว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพด้านลักษณะนิสัยอันธพาลเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด

ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem)

ช่วงคะแนนที่ต่ำ อาจพบลักษณะของผู้ที่ไม่สามารถแสดงอารมณ์ต่างๆ ออกมาตรง ๆ ได้ หมกมุ่นเรื่องของตนเอง ลังเล รู้สึกผิดหวัง หดหวัง เก็บกดความรู้สึกมาก

ช่วงคะแนนที่ปานกลาง พบในบุคคลที่รู้จักมีความคิดความรู้สึกอารมณ์ พฤติกรรม
ของตนเองให้แสดงออกมาได้อย่างเหมาะสม ในลักษณะของคนที่เก็บตัว หรือเปิดเผย ไม่มี
ความเครียด ความกังวล การลังเล หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากจนเกินไป

ช่วงคะแนนที่สูง พบในบุคคลที่มีลักษณะ เปิดเผย ชอบแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่
เหมาะสม ตีตึงเอาแต่ใจตนเอง เกือบตกตดโกง ปองกัน เกียรติยศชื่อเสียงของตนเอง

ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation)

ช่วงคะแนนที่ต่ำ พบได้ในผู้ที่มีลักษณะหลีกเลี่ยงจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนอื่น
เย็นชา เจ้าระเบียบมากเกินไป กระด้าง ระวังอารมณ์มุ่งร้ายได้ยาก มักมีพฤติกรรมแบบทำลาย

ช่วงคะแนนที่ปานกลาง พบในบุคคลที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
เอง เย็นชา กระด้าง หรือมีความวิตกกังวลมากจนเกินไป จนทำให้บุคคลนั้นอยู่ในสังคมอย่าง
ไม่มีความสุข

ช่วงคะแนนที่สูง พบในผู้ที่มีบุคลิกลักษณะ เป็นมิตร เป็นกันเอง เข้ากับคนทั้งได้
ง่าย ปรารถนาจะเป็นที่ยอมรับของบิดามารดา วิตกกังวลต่อการเจ็บป่วยของบิดามารดา และ
ญาติมิตรที่สนิท

ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation)

ช่วงคะแนนที่ต่ำ พบในบุคลิกลักษณะผู้ที่อารมณ์เขินอาย อ่อนแอ ไม่คบหาสมาคม
กับใคร ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถแสดงความเป็นคนเจ้าอารมณ์หรือรู้สึกก้าวร้าวออกมา
ตรงๆ ได้ มีความวิตกกังวลและเป็นทุกข์

ช่วงคะแนนที่ปานกลาง พบในบุคคลมีอารมณ์ไม่ดี แต่สามารถคบหาสมาคมกับ
ใครได้ สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้น้อย มีความวิตกกังวลมาก

ช่วงคะแนนที่สูง พบในบุคคลที่มีลักษณะ เปิดเผย เข้ากับคนอื่นได้ง่าย แต่มีบ่อย
ครั้งที่อคติโกงคนอื่น

การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control)

ช่วงคะแนนที่ต่ำ พบในบุคลิกลักษณะของผู้ที่ไม่แน่ใจตนเอง ระวังอารมณ์มุ่ง
ร้ายได้ยาก อารมณ์ไม่สมวัย การพิจารณาตัดสินใจไม่ถี่ถ้วน ไม่สามารถตัดสินใจได้ดี เมื่อตกอยู่ใน
ภาวะคับขัน มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ จากเบิกบานใจไปสู่ความเศร้าเสียใจ

ช่วงคะแนนที่ปานกลาง พบในบุคคลที่มีการปรับอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย ไม่ค่อยมีความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ ไม่มีความหงุดหงิดกับกฎเกณฑ์ทางสังคม สามารถระงับอารมณ์ที่จะมุ่งร้ายต่อผู้อื่นได้ สามารถตัดสินใจในการกระทำได้ดีและเหมาะสม

ช่วงคะแนนที่สูง พบในผู้ที่ปฏิบัติตามศีลธรรมอย่างเคร่งครัด มีอารมณ์อ่อนไหวอย่างมากในการที่จะสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น ไม่ใช่โรครจิต

ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity)

ช่วงคะแนนที่ต่ำ พบในบุคคลที่มีลักษณะไม่ค่อยแสดงความจริงใจ ไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึก ปกปิดตนเอง ทำที่เฉยชา

ช่วงคะแนนที่ปานกลาง พบในบุคคลที่สามารถมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ทุกเพศทุกวัย ไม่มองว่าการคบหาสมาคมเป็นการหวังผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน สามารถไว้วางใจผู้อื่นได้พอสมควร มีการตัดสินใจได้ดีเมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน

ช่วงคะแนนที่สูง พบในบุคคลที่หลีกเลี่ยงการมีสัมพันธภาพอย่างใกล้ชิดกับคนอื่น หลีกเลี่ยง ไร้สัมรรถภาพ คิดว่าการไว้วางใจผู้อื่นเป็นสิ่งเลวร้าย ชอบโทษว่าความผิดเป็นของผู้อื่นเมื่อตนได้รับความยุ่งยาก

ลักษณะนิสัยอันธพาล (Psychopathic Deviation Scale)

ช่วงคะแนนที่ต่ำและปานกลาง พบในบุคคลที่ลักษณะของผู้ที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับกฎเกณฑ์และความต้องการของสังคม ประวัติการต่อต้านสังคมมีน้อย

ช่วงคะแนนที่สูง พบในบุคคลที่ลักษณะของผู้ที่มีแบบฉบับเป็นตัวของตัวเอง ชอบขัดขืน ต่อต้าน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกฎหมาย

ตัวแปรด้านสังคม หมายถึง ตัวแปร เกี่ยวกับสภาพครอบครัวในระหว่างการบำบัดรักษาครั้งที่แล้วของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย และขนาดของครอบครัว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะรายงานในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึงการรายงานของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความรู้สึกที่ได้รับความรัก ความอบอุ่น ความเห็นใจ การดูแลเอาใจใส่ของสมาชิก ในครอบครัว มีการเข้าร่วมกิจกรรมภายในครอบครัวในรอบการรักษาที่แล้ว โดยการใช่แบบสอบถามที่ผู้วิจัย

ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของ นพรัตน์ เจริญพานิชย์ (2529) เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง หากกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมาก แสดงว่ามีความเข้าใจ มีความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ที่ดี จากสมาชิกภายในครอบครัว หากกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อย แสดงว่ามีความเข้าใจมีความรัก ความอบอุ่นไม่ดี ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร

จำนวนผู้ติดเชื้อ เสนตติในครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกภายในครอบครัวในการรักษา รอบที่แล้วของกลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดยา เสนตติ ประเภทัญชาและหรือเฮโรอีนการศึกษาแบ่ง จำนวนผู้ติดเชื้อ เสนตติในครอบครัวเป็น 2 ประเภท คือ

1. มีจำนวนผู้ติดเชื้อ เสนตติในครอบครัว
2. ไม่มีจำนวนผู้ติดเชื้อ เสนตติในครอบครัว

สถานแวดล้อมของที่พักอาศัย หมายถึง สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยในรอบการรักษาที่ แล้วของผู้ติดเชื้อ เฮโรอีนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งลักษณะของสถานแวดล้อมยก เป็น 2 ด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง เป็นสภาพความใกล้ชิดกับชุมชนแออัดซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ อยู่ในเขตชุมชนแออัด อยู่ใกล้กับเขตชุมชนแออัด และอยู่นอกเขตชุมชนแออัด ส่วนด้านที่ สอง เป็นอัตราส่วนของผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาล เสนตติในคลินิกยา เสนตติ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ กล่าวคือ ระดับที่ 1 เป็น อัตราส่วน 0.1-3.0 : 10,000 คน ได้แก่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตตลิ่งชัน เขตบางกะปิ เขต บางเขน เขตลาดกระบัง เขตหนองจอก ระดับที่ 2 เป็นอัตราส่วน 3.1-6.0 : 10,000 คน ได้แก่เขตคูสิต เขตธนบุรี เขตบางกอกใหญ่ เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตตงญาไท เขตยานนาวา เขตมีนบุรี เขตราชฎร์บุรณะ และเขตหนองแขม ส่วนระดับที่ 3 เป็นอัตราส่วน 6.1-10.0 : 10,000 คน ได้แก่ เขตคลองสาน เขตเป็ยมปราบศัตรูพ่าย เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตพระโขนง และเขตห้วยขวาง (สำนักอนามัย, ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดเชื้อ เสนตติ, 2530 : 75) ซึ่ง เมื่อนำลักษณะการอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนแออัดกับอัตราส่วนของผู้เข้ารับการรักษา ยา เสนตติมาสัมพันธ์กันจะแบ่งเป็น 9 ระดับด้วยกัน ดังตาราง 2

อัตราส่วนของประชากร	น้อย	ปานกลาง	มาก
การใกล้ชิด ที่รับการบำบัด ชุมชนแออัด	๐.1-3.๗ ต่อ 10,๐๐๐ คน	3.1-6.๐ ต่อ 10,๐๐๐ คน	6.1-1๐.๐ ต่อ 10,๐๐๐ คน.
อยู่นอกเขตชุมชนแออัด	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
อยู่ใกล้กับชุมชนแออัด	ระดับ 4	ระดับ 5	ระดับ 6
อยู่ในเขตชุมชนแออัด	ระดับ 7	ระดับ 8	ระดับ 9

ตาราง 2 ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย

จากตาราง 2 จะเห็นว่า สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยแบ่งเป็น 9 ระดับ ซึ่งสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่ดี คือสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่จะทำให้อายุขัยของผู้อยู่อาศัยกลับไปยังสถานพยาบาลได้เร็ว ได้แก่ ระดับ 1,2,3
2. สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่ปานกลาง คือสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่จะทำให้อายุขัยของผู้อยู่อาศัยกลับไปยังสถานพยาบาลได้เร็วพอสมควร ได้แก่ ระดับ 4,5,6
3. สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่ไม่ดี คือ สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยที่จะทำให้อายุขัยของผู้อยู่อาศัยกลับไปยังสถานพยาบาลได้ช้า ได้แก่ ระดับ 7,8,9

ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกันในรอบการรักษาที่แล้ว ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ขนาดของครอบครัวเล็กคือ ครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน
2. ขนาดของครอบครัวปานกลาง คือ ครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน

3. ขนาดของครอบครัวใหญ่ คือ ครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

อายุ หมายถึง อายุที่กลุ่มตัวอย่างรายงาน แล้วเจ้าหน้าที่ลงบันทึกเป็นหลักฐานในแฟ้มประวัติ โดยคิดเป็นปี ซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่วง

1. ช่วงอายุ 15-30 ปี
2. ช่วงอายุ 31-40 ปี
3. ช่วงอายุตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่จบชั้นสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างโดยดูจากแฟ้มประวัติ คนไข้ การศึกษารุ่นนี้แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น หรือระยะเวลาเรียน 1-4 ปี
2. จบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หรือระยะเวลาเรียน 5-7 ปี
3. จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือระยะเวลาเรียน 8-10 ปี
4. จบวิชาชั้นหรือระดับการศึกษาสูงกว่านี้ หรือตั้งแต่ระยะเวลาเรียน 11

ปีขึ้นไป

ระดับเศรษฐกิจ หมายถึง รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับการรักษาโดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะรายงานในแฟ้มประวัติครั้งทีแล้ว โดยนำข้อมูลสถิติของผู้รับการรักษาในคลินิก ยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในปี 2530 มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับเศรษฐกิจต่ำ คือมีรายได้ตั้งแต่ 0-2,999 บาทต่อเดือน
2. ระดับเศรษฐกิจปานกลาง คือมีรายได้ตั้งแต่ 3,000-5,999 บาท ต่อ

เดือน

3. ระดับเศรษฐกิจสูง คือมีรายได้ตั้งแต่ 6,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนที่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ย้อนข้างจะซับซ้อน เข้าใจยาก และมีลักษณะด้านการแพทย์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้นและการใช้ภาษาที่ตรงกัน จึงจะกล่าวถึงความรู้เรื่องยาเสพติดในเบื้องต้น ต่อมาจึงจะกล่าวรายละเอียด ในเรื่องตัวแปรที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ยาเสพติด (Narcotics)

ในการศึกษาเกี่ยวกับยาเสพติด จะพบคำว่า ยาเสพติดให้โทษ สารเสพติด สิ่งเสพติด หรือสารเสพติด ที่ได้ยื่นกันทั่ว ๆ ไป ให้ทำความเข้าใจว่ามีความหมายเหมือนกัน แต่ต่างคนต่างเรียกตามความเข้าใจของตนเอง ตามกฎหมายเรียกว่า ยาเสพติดให้โทษ แต่เมื่อพูดนาน ๆ เข้า ก็ย่อลงเหลือยาเสพติด และยาเสพติดที่เป็นปัญหาของประเทศในขณะนี้ บางชนิดไม่ใช่ยา เป็นสารเคมี หรือบางชนิดเป็นพืชโดยธรรมชาติ เช่น กัญชา จึงได้มีการยกเถียงกัน บางท่านก็ว่าน่าจะเรียกสารเสพติด บางก็น่าจะเรียกรวมว่าเป็นสิ่งเสพติด โดยเหตุนี้จึงได้มีการเรียกยาเสพติดให้โทษว่า สารเสพติดหรือสิ่งเสพติด (ยรรุช พ่วงวัฒนกุล. 2528 : 78) สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้คำว่า "ยาเสพติด"

ความหมายเองคำว่า "ยาเสพติด"

องค์การอนามัยโลก (WHO) ในปี ค.ศ. 1980 ได้ให้ความหมายว่า คือสิ่งที่ก่อให้เกิดพิษเรื้อรังและก่อความเสื่อมโทรมแก่ผู้ใช้และสังคม ทั้งต้องประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ทำให้ผู้เสพติตมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะเสาะแสวงหามาเสพให้ได้ ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้น

2. ผู้เสพต้องเพิ่มปริมาณการเสพยาเสพติดให้โทษสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามระยะที่ผ่านไป

และเป็นในลักษณะของการต่อเนื่องหรือใช้ยาเสพติดเป็นช่วง ๆ

3. ผู้เสปมีความต้องการเสพยาสูงขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจและสภาพดังกล่าวจะเป็นอันตรายต่อผู้เสพเองและสังคม

ส่วนพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ตามมาตรา 4 วรรคสองซึ่งใช้คำว่า ยาเสพติดให้โทษ ให้ความหมายว่า สุรา เหมันหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพยาเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลาและสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายถึงยาสามีอยู่ประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่า ยาเสพติดให้โทษพลมอยู่ (อนันต์ สุคนธาภิรมย์ ณ พัทลุง ม.ป.ป. : 42)

ลักษณะการติดยาเสพติด

(Narcotics Drugs.)

ลักษณะการติดยาเสพติด แบ่งเป็น

1. การติดยาเสพติด (Drug addiction) คือ ภาวะที่ร่างกายได้รับยาชนิดใดชนิดหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็สารตามธรรมชาติ หรือสารสังเคราะห์ซ้ำ ๆ บ่อย ๆ โดยจะเป็นครั้งคราวหรือติดต่อกันเป็นเวลานานก็ตาม และทำให้เกิดลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

- 1.1 เกิดความต้งการอย่างสุดจะอดกลั้นได้ ต้องพยายามหามาเสพให้ได้ (Compulsion)
- 1.2 ต้องเพิ่มปริมาณยาขึ้นไปเรื่อย ๆ (Toleratation)
- 1.3 ตกเป็นทาสของยาทั้งทางร่างกาย (Physical dependence) และจิตใจ (Psychic dependence) ถ้าหากหยุดยา ก็จะทำให้เกิดอาการถอนยา (Withdrawal Symptoms)
- 1.4 เกิดผลร้ายต่อตัวผู้เสพและสังคม (Detrimental to self and community)

2. การติดยาเป็นนิสัย (Drug Habituation) คือภาวะที่เกิดจากการใช้ยา หรือสารเคมีบางอย่างซ้ำ ๆ บ่อย และมีลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ

- 2.1 มีความต้องการแต่ยังพอทนได้
- 2.2 ไม่ต้องเพิ่มปริมาณหรือขนาดของยาหรือสารนั้น
- 2.3 อาจตกเป็นทาสทางจิตใจ (Psychic dependence) แต่ไม่มีการเป็นทาสทางร่างกาย (Physical dependence) จึงไม่มีอาการถอนยา (Withdrawal Symptoms) เมื่องดเสพ
- 2.4 มีผลร้ายเฉพาะตัวผู้เสพ แต่ไม่ทำให้สังคมเดือดร้อน เช่น กาแฟ บุหรี่ (อาพันธ์ สุนคนชาภิรมย์ ณ พัทลุง ม.ป.ป. : 41)

จากลักษณะการติดยาทั้ง 2 ลักษณะ เมื่อนำมาใช้ในทางปฏิบัติ พบว่าไม่สามารถแยกลักษณะการติดยาทั้ง 2 ลักษณะออกจากกันได้อย่างชัดเจน ยังมีการสับสนในการใช้ โดยเฉพาะคำว่า การติดยาเสพติด (Drug Addiction) มีการใช้อย่างผิด ๆ เรื่อยมา บางครั้งใช้สลับกันและไม่ถูกต้อง ต่อมายิ่งพบอีกว่าปัญหาการใช้ยาเสพติดที่เกิดขึ้นมีตัวยาใหม่ ๆ ที่มีฤทธิ์ต่าง ๆ กัน มีการเปลี่ยนแปลงในวิธีการเสพและนิสัยการเสพยาซึ่งไม่สามารถนำมาใช้กับลักษณะการติดยาได้ จึงได้มีลักษณะการติดยาลักษณะที่ 3 เกิดขึ้น คือ

3. การตกเป็นทาสยา (Drug Dependence) คือ ภาวะที่ตกเป็นทาสทางจิตใจ (Psychic dependence) หรือเป็นทาสทางร่างกาย (Physical dependence) หรือเป็นทาสทั้งสองประการ ต่อตัวยาใดตัวยาหนึ่งหรือหลายตัวที่ผู้เสพนั้นได้เสพติดต่อกันเป็นเวลานาน

ในลักษณะของการตกเป็นทาสยานี้ จะต้องมึชนิดของยาเสพติดต่อท้ายเพื่อแยกคุณลักษณะของยาเสพติดแต่ละประเภทออกจากกัน ทำให้คำนี้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง (สงชัย อุ้นเษกลาง ม.ป.ป. : 1)

ประเภทของยาเสพติด

การแบ่งประเภทของยาเสพติดกระทำได้หลายวิธี แล้วแต่ทัศนะของบุคคลที่นิยมหักเหมาก และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายทั่วไป คือการแบ่งประเภทโดยยึดถือฤทธิ์หรือคุณสมบัติของยาที่มีผลต่อระบบประสาทเป็นหลัก ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

1 ฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น (Opiates) คือยาเสพติดที่มีผลต่อระบบการหายใจของระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้มีการหายใจช้าลง และยังลดความรู้สึกทางด้านความหิว ความกระหาย ความรู้สึกปวดและความรู้สึกทางเพศ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เมทาโดน

2. ประเภทออกฤทธิ์กดประสาท (Depressants) คือ ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ทางกดประสาท เมื่อเสพแล้วทำให้คลายความทรมาน ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดทาง ร่างกาย บรรเทาความว้าวุ่นทางจิตใจ ทางอารมณ์ ช่วยคลายความหมกมุ่น ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขเช่น เซโคบาร์บิทัล (Secobarbital) เฟโนบาร์บิทัล (Phenobarbital), เพนโตบาร์บิทัล (Pentobarbital), แอมโมบาร์บิทัล (Amobarbital) เป็นต้น

3 ประเภทออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท (Stimulants) คือ ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์ในทางกระตุ้นประสาทของสมอง ช่วยเพิ่มพูนความสามารถชั่วระยะเวลาหนึ่ง ช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในตัวเอง ทำให้เกิดความสุข จิตใจปลอดโปร่ง เช่นแอมเฟตามีน (Amphetamine), โคเคอีน (Cocaine), พืชกระท่อม เป็นต้น

4 ประเภทออกฤทธิ์หลอนประสาท (Hallucinogens) คือ ยาเสพติดที่ทำให้ประสาทสัมผัสสูญเสียสมรรถภาพ เกิดความรู้สึกในทางสัมผัสประสาทโดยไม่มีสิ่งเกิดขึ้นจริง เช่น เห็นภาพหลอน ได้ยินเสียงทั้ง ๆ ไม่มีเสียง สำนึกตัวว่าเป็นผู้วิเศษ สามารถเหาะเหินเดินอากาศ เดินน้ำ ลุยไฟได้ เป็นต้น ยาเสพติดชนิดนี้ เช่น L.S.D (Lysergic Acid Diethylamide), เมสคาลีน (Mescaline), D.M.T. (Dimethyltryptamine), D.E.T. (Diethyltryptamine), S.T.P. (Serenity Tranquillity Peace) เป็นต้น

5 ประเภทออกฤทธิ์ผสมหลายอย่าง (Mixed) เช่น กัญชา เป็นต้น (ไพโรจน์ ศิริโรจน์ ม.ป.ป. : 3)

ตัวอย่างยาเสพติดในกลุ่มประเภทต่างๆ

สุภาภรณ์ พงศกร (2528:31-34) ได้อธิบายถึงลักษณะของยาเสพติดต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ฝิ่น ฝิ่นได้มาจากน้ำยางของผลฝิ่น เมื่อแห้งจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล เรียกว่าฝิ่นดิบ เมื่อนำฝิ่นดิบมาเคี่ยวจนเป็นสีดำ เรียกว่า ฝิ่นสุก ซึ่งนำไปเสพได้มีกลิ่น โดยเฉพาะรสขมจัด

เลขเข้าร่างกายโดยวิธีสูบหรือกิน ผื่นประกอบด้วยสารต่าง ๆ มากมาย เช่น มอร์ฟิน โทโคเคน เป็นต้น

2. มอร์ฟิน มอร์ฟินเป็นสารสกัดที่ได้จากฝิ่น มีฤทธิ์มากกว่าฝิ่น 8-10 เท่า ทางยาแพทย์ใช้เป็นยาระงับปวดที่มีฤทธิ์แรง เช่น ระวังปวดหลังหลังผ่าตัด กระดูกหัก ไฟไหม้ และระยะท้าย ๆ ของโรคมะเร็ง แต่เสพติดง่าย มอร์ฟินมีลักษณะเป็นผงสีขาวนวล ไม่มีกลิ่น รสขมจัด ละลายน้ำได้ง่าย มักทำเป็นก้อน เม็ด ผงบรรจุอยู่ในแคปซูลหรือซอง หรือละลายบรรจุหลอดสำหรับฉีดเข้ากล้ามเนื้อ มอร์ฟินที่แพร่ระบาดได้แก่ มอร์ฟินตรา "999" ตราหัวใจ ตราลัทธิ ตราช้าง เป็นต้น

3. โทโคเคน โทโคเคนอาจได้มาจากการสกัดจากฝิ่นหรือสังเคราะห์จากมอร์ฟิน ลักษณะเป็นผงสีขาวรสขมเล็กน้อย ละลายน้ำง่าย อาจเสพติดได้ แต่พบน้อย เนื่องจากต้องเสพติดต่อกันเป็นเวลานาน และแต่ละครั้งต้องเสพเป็นจำนวนมากพอ

4. เฮโรอีน เฮโรอีน เป็นสารที่สังเคราะห์ได้จากมอร์ฟิน เป็นยาเสพติดที่ให้โทษร้ายแรงที่สุด มีฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟิน 4-8 เท่า แรงกว่าฝิ่นถึง 30-80 เท่า การเสพเฮโรอีนเพียง 1-2 ครั้ง ก็อาจเกิดการเสพติดได้ ถ้าเสพ 3-4 ครั้งจะต้องติดเกือบทุกคน เฮโรอีนแท้มีแพร่หลายอยู่ 2 ชนิด คือ

เฮโรอีนบริสุทธิ์ เรียกว่า "เฮโรอีนเบอร์ 4" มีความแรงสูง 80-95% มีลักษณะเป็นผงละเอียดสีขาว ไม่มีกลิ่น ละลายน้ำง่าย บรรจุกระดาดหรือพลาสติก อาจใช้ฉีดเข้ากล้ามเนื้อหรือเข้าเส้นเลือด นอกจากนี้ยังอาจสูบเป็นบุหรี่ โดยยัดไส้บุหรี่

เฮโรอีนผสม เรียกว่า "เฮโรอีนเบอร์ 3" หรือไอระเหย ชนิดนี้ความแรงต่ำประมาณ 5-22% โดยผสมสารอื่นลงในเฮโรอีนบริสุทธิ์ เช่น สารหนู สตริกนิน ยานอนหลับ กรดประลาณทอง น้ำกัญชาต้ม ทำให้มีสีต่าง ๆ เช่น สีม่วงอ่อน ชมพู เหลือง มีลักษณะเป็นเกล็ด ไม่มีกลิ่น รสขมจัด บรรจุเป็นแคปซูลในซองกระดาด หรือพลาสติก เสพเข้าร่างกายโดยวิธีสูบบนตูดควัน เรียกว่า สูบไอระเหย

5. เมทาโดน เป็นสารสังเคราะห์ที่มนุษย์สร้างขึ้น มีฤทธิ์เหมือนฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น มีทั้งลักษณะทั้งเป็นน้ำและเป็นเม็ด เมทาโดนนี้เป็นยาเสพติดที่กฎหมายยอมรับให้นำมารักษาผู้ป่วยป่วยที่ติดฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น แต่ไม่มีจำหน่ายในตลาดทั่วๆ ไป ต้องสั่งโดยแพทย์เท่านั้นมีการ

เลขตัดเข้าร่างกายโดยการกิน

6. เซโคบาร์บิทัล หรือ เซโคนาล มักรู้จักกันในชื่อว่า เหล้าแห้ง ไก่แดง หรือปีกาจแดง ใช้กันมากในพวกทำงานกลางคืน เช่น พาร์ตเนอร์ นักร้อง พากว๊ายรูน มีลักษณะเป็นผงสีขาว บรรจุในแคปซูล สีแดงสดหรือสีแดงเข้ม เลขเข้าร่างกายโดยการกินหรือฉีด

7. เมโพรบาเมท ยาชนิดนี้มีชื่อทางการค้าว่า มิลทาวน์ อีคอนิล เดิมมักเป็นส่วนประกอบในยาแก้ปวด และปรากฏว่าวัยรุ่นใช้มากจนเกิดการเสพติด ปัจจุบันจึงได้มีการควบคุมและจัดอยู่ในวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท 3 ตาม พ.ร.บ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทประเภท พ.ศ. 2518 เลขเข้าสู่ร่างกายโดยการกิน

8. กลุ่มยาเบนโซไดอะซีพีน ยากลุ่มนี้ทางแพทย์ใช้เป็นยาที่ช่วยคลายความวิตกกังวล และคลายความเกร็งของกล้ามเนื้อ ที่ใช้มากมี 2 ชนิด คือ คลอไดอะซังออกไซด์ มีชื่อทางการค้า เช่น ลิเบรียม เบนนิน เบลลาไซด์ และคลอดิซิล เป็นต้น และไดอาซีแพรม มีชื่อทางการค้า เช่น แวลีเยม ทีแพรม และไดอะพิน เป็นต้น

9. แอมเฟตามีน มีชื่อเรียกอย่างอื่นว่า ยาขยัน ยาม้า ยาโด๊ป ยาแก้ง่วง แอมเฟตามีน มีลักษณะเป็นเม็ด ผง แคปซูล ส่วนมากเป็นสีขาว เลขเข้าร่างกายโดยการกินหรือผลมอาหาร เครื่องดื่ม ชนิดน้ำบรรจุหลอดใช้ฉีดเข้าร่างกาย นิยมใช้กันในหมู่นักศึกษาบางคนตอนใกล้สอบ ในนักกีฬาที่เรียกยาโด๊ป นอกจากนี้ใช้มากในหมู่นักกรรมกร คนขับสิบล้อ ชาวประมง และในคนอ่านเนื้อห้วงผลในการลดความอ่านเนื่องจากทำให้เบื่ออาหาร

10. แอล เอส ดี ยาประเภทนี้ทำให้ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ผิด แอล เอส ดี มีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รส และขนาดที่ใช้เสวน้อยมาก ขนาดเท่าเกล็ดเกลือสามารถเสวนได้หลายสิบครั้ง ดังนั้นถ้ามีใครผลมในอาหารหรือเครื่องดื่ม จะไม่อาจทราบได้ มักทำในรูปเม็ด ผงบรรจุแคปซูลหรือรูปก้อนน้ำตาล ยาน้ำใช้กินหรือบรรจุหลอดใช้ฉีด

11. กัญชา สารที่ทำให้เสวนิตของกัญชาอยู่ในยาง ซึ่งอยู่ในช่อดอกของกัญชาตัวเมีย และใบ เลขเข้าร่างกายโดยนำยอดช่อดอกตัวเมียมาตากแห้งบดเป็นผงหยาบ ๆ แล้วนำมาวนเป็นเบหรีสูบ นำมาเคี้ยวหรือเจือปนกับอาหารรับประทานมีการเสวนอีกวิธีหนึ่งที่เรียกว่า สูบกล้องหรือบ้องกัญชา

12. กระท่อม กระท่อมที่ใช้เสพเป็นยาเสพติด มีชนิดก้านใบแดงและก้านใบเขียว เรียกชื่อต่าง ๆ กัน เช่น กระท่อมโคก, กระท่อมพาย, กระท่อมเสพโดยเอาใบสดมาเคี้ยว และตากแห้งปนชงกับน้ำร้อนกิน มีรสขม

13. สารระเหย สารระเหยที่นิยมสูดดม ได้แก่ เบนซิน น้ำมันก๊าด ทินเนอร์ น้ำมันผสมสี กาวน้ำและยาทาเล็บ เนื่องจากเป็นสารเสพติดที่เริ่มมีการสูดดมสารระเหยเมื่อไม่นานมานี้เอง

กลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด

1. กลุ่มที่ใช้เนื่องจากรักษาทางการแพทย์ เช่น ผู้ที่ติดยาฝิ่น
2. กลุ่มที่ขบหาความสนุก ด้วยความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง เช่น กลุ่มวัยรุ่น
3. กลุ่มที่ได้รับการบำบัดยาเมทาโดนแบบระยะยาว (Methadone Maintenance)
4. กลุ่มบุคลากรทางการแพทย์ ทั้งนี้เพราะความใกล้ชิดกับสารเสพติดที่ใช้อยู่เป็นประจำ

วิธีสังเกตผู้ติดยาเสพติด

ผู้ติดยาเสพติดย่อมทราบตัวเองดีว่าตัวเองติดอะไร และสิ่งนั้นผิดกฎหมายหรือไม่ หากเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เช่น เหล้า หรือบุหรี่ บุคคลที่ติดยาเสพติดก็จะไม่กังวล แต่ถ้าสิ่งที่ไม่ผิดเป็นสิ่งผิดกฎหมายก็จะมีความรู้สึกว่าไม่สบายใจ คล้าย ๆ กับการได้ทำผิด กล่าวคือจับได้ การที่จะสังเกตผู้ติดยาเสพติดจากพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่ง อรนุช นานัดนกุล (2528 : 103-105) ได้เรียบเรียงให้แนวทางสังเกตได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย โดยสังเกตได้จากสิ่งต่อไปนี้
  - สุขภาพทั่วไปทรุดโทรม เพราะจกฤทธิ์ของยาที่ทำให้ไม่หิวหรือเบื่ออาหาร ร่างกายจะผอมซีด น้ำหนักลด ทำงานหนักไม่ไหว บุคคลที่เสพติดจำนวนมากที่โรคแทรกต่าง ๆ เกิดขึ้นเช่น โรคทางเดินอาหาร ปวดท้อง ตับแข็ง โรคทางเดินหายใจ เช่น ปอดบวม วัณโรค โรคผิวหนัง มีผลเป็นทั้งตัวเกิดจากการย้ายที่ติดยาไปที่ร่างกายในรายที่ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ
  - ริมฝีปากเขียวคล้ำ และแห้ง แบบคนสูบบุหรี่จัด

- ร่างกายสกปรก มีกลิ่นตัวแรงเพราะไม่ชอบอาบน้ำ นิ้วมือมีรอยคราบเหลือง ๆ สกปรก
- ชอบแต่งตัวด้วยการใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว เพื่อปกปิดรอยเข็มฉีดยาหรือแผลเป็นที่เกิดขึ้น และมักนิยมใส่แว่นตาสีดำ หรือสีเข้มเพื่อปกปิดม่านตาที่หรี่หรือขยาย

2. การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและพฤติกรรม

- ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ เช่น คนทำงานก็ขาดงาน นักเรียนก็ขาดเรียน
- ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง จิตใจอ่อนแอ
- อารมณ์หงุดหงิด ฉุนเฉียว ไม่มีเหตุผล หลุดจากก้าวร้าว แม้แต่กับบิดามารดา ชอบสั่นโตษ หลบหน้าเพื่อนฝูง
- มีวามสัมพันธ์กับคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- สูบบุหรี่จัดขึ้น
- มีอุปการณ์เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ตัวยา อุปกรณ์การฉีดยาหรือการสูดดมอยู่ในตัว
- หน้าตาซีบเซ้าทำหน้าวิตกกังวล
- ใช้เงินเปลืองผิดปกติ
- สิ่งของในบ้านหายบ่อย

3. แสดงอาการอยากยาเสพติด

เป็นที่ทราบแล้วว่ายาเสพติดทุกชนิด เมื่อเสพแล้วออกฤทธิ์ชั่วระยะหนึ่ง 2-3 ชม. พอหมดฤทธิ์ ก็ทำให้ผู้ติดยาเสพติดอยากเสพยาอีก ถ้าไม่ได้ยามา เสพจะแสดงอาการอยากยาขึ้น ก็ให้สังเกตอาการอยากยาที่เกิดขึ้นแล้วแต่ชนิดของยาเสพติดที่ติด แต่พอที่จะสังเกตได้ดังนี้

- จาม น้ำมูก น้ำตาไหลสคว่ายคนเป็นหวัด
- คลื่นไส้ อาเจียน ปวดศีรษะ
- ท้องเดิน บางคนอยากมากถึงอุจจาระเป็นเลือด เรียกว่า "ลงแดง"
- ตัวสั่นกระตุก บางถึงชัก

- นอนไม่หลับ ทุรนทุราย ม่านตาขยาย
- มีไข้ ปวดเมื่อยตามตัวอย่างรุนแรง

4. เทคนิคทางการแพทย์ หมายถึง เมื่อลองใช้วิธีสังเกตทั้ง 3 วิธีดังกล่าวแล้ว ยังไม่มั่นใจก็ใช้เทคนิคทางการแพทย์เป็นเครื่องมือให้สังเกตได้อีกดังนี้

4.1 เก็บปัสสาวะบุคคลที่สงสัยว่าติดยาเสพติดส่งตรวจ โดยวิธีหาสารที่เข้าขั้วถ่ายอมกทางปัสสาวะ ซึ่งมีเทคนิคโดยเฉพาะก็สามารถบอกได้ว่า สารที่ออกมาในปัสสาวะเป็นสารเสพติดชนิดใด

4.2 โดยเทคนิคทางการแพทย์ มียาบางชนิดที่ล้างฤทธิ์ยาเสพติด (Antidote) บางชนิดได้ เช่น ใ้บุคคลที่สงสัยว่าติดยาเสพติดกิน นาลอฟิน (Nalorphine) นาลอฟินจะไปทำลายฤทธิ์เฮโรอีนได้ ทำให้บุคคลที่สงสัยแสดงอาการอาการอยากยาตามข้อ 3 ทันที

ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด

สุภภรณ์ พงศกร (2528 : 40-42) ได้อธิบายถึงผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดโดยแบ่งเป็นผลกระทบทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ผลกระทบทางตรงจากการใช้ยาเสพติด คือโทษต่อผู้เสพ อันได้แก่

- (1) ทำลายสุขภาพของผู้เสพให้ทรุดโทรม ร่างกายผ่ายผอม ชูบซิด ฝูเค่ล่าสมถง เสื่อม
- (2) เกิดโรคแทรกต่าง ๆ เนื่องจากพิษของยาเสพติดและสุขภาพทรุดโทรม ทำให้ความต้านทานโรคต่ำ ติดเชื้อโรคง่าย เช่น โรคผิวหนัง โรคทางเดินอาหาร วัณโรค โรคหัวใจ หามโรค และโรคตับ
- (3) ประสบอุบัติเหตุได้ง่าย เช่น หกล้ม ถูกรถชน หรือแม้แต่การทำร้ายตนเอง เนื่องจากการทำงานของกล้ามเนื้อไม่ประสานงานกัน และระบบประสาทเสื่อมโทรมลงใจลอย
- (4) เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์จิตใจไม่ปกติ ย่อนไหวง่าย อยู่ในสภาวะมึนเมาตลอดเวลา เกียจคร้าน เฉื่อยชา ไม่สามารถทำงานประกอบอาชีพ หรือเรียนหนังสือ

(5) บุคลิกภาพเสีย ไม่สนใจตนเอง ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป

(6) เสียเศรษฐกิจของตน เพราะต้องเสียเงินเพื่อซื้อยาเสพติดมาเสพ

(7) มีความผิดตามกฎหมาย

2. ผลกระทบทางอ้อมจากการใช้ยาเสพติด ได้แก่ โทษของครอบครัว โทษต่อสังคม โทษต่อประเทศชาติ

2.1 โทษต่อครอบครัว

(1) ความรับผิดชอบต่อครอบครัวหรือญาติพี่น้องหมดสิ้นไปไม่เอาใจใส่ต่อครอบครัว ทำให้ครอบครัวขาดความสุข

(2) ไม่สามารถเรียนหนังสือ หรือประกอบอาชีพ ทำให้ขาดรายได้ และยังต้องใช้จ่ายเพื่อซื้อยาเสพติด ทำให้เป็นภาระต่อครอบครัวมาก

2.2 โทษต่อสังคม

(1) เป็นที่รังเกียจของสังคม เข้าสังคมไม่ได้

(2) เกิดปัญหาอาชญากรรม เช่น จี้ ปล้น ชิงทรัพย์ เพื่อต้องการเงินซื้อยาเสพติด

(3) เกิดอุบัติเหตุและภัยอันตรายต่าง ๆ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

2.3 โทษต่อประเทศชาติ

(1) ทำลายเศรษฐกิจของประเทศ เพราะนอกจากตัวผู้เสพจะไม่มีรายได้เป็นการแก่ผู้อื่นแล้ว ยังทำให้รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการป้องกันปราบปราม และบำบัดยาเสพติดเป็นจำนวนเงินมิใช่น้อย

(2) เป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศเป็นการสูญเสียแรงงานโดยเปล่าประโยชน์ เสียพลังของชาติ เพราะผู้เสติดมีสุขภาพทรุดโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ แม้ยังแต่จะหายยาเสพติดมาเสพเท่านั้น

ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นเฉพาะยาเสพติดประเภทฝิ่น มอร์ฟีน และ เฮโรอีน หรือฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น ที่มีการแพร่เข้ามาในประเทศไทยนับเป็นเวลาเกือบ 700 ปีแล้ว (วิทย์ เทียงบูรณธรรม. 2521 : 85) สันนิษฐานว่า การลอบฝิ่นเริ่มเผยแพร่เข้ามาในประเทศไทยสมัยต้นกรุงสุโขทัย ประมาณปี พ.ศ. 1825 จากการติดต่อค้าขายกันทางเรือระหว่างไทยกับจีน โดยเข้ามาในลักษณะของยารักษาโรคปวดและท้องร่วง ต่อมาภัยของยาเสพติดทวีความรุนแรงขึ้นจนสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (อู่ทอง) ต้องทรงตรากฎหมายตรา 3 ดวง ในลักษณะโจท ในปี พ.ศ. 1903 ห้ามลอบฝิ่น ขายฝิ่น ไครฝิ่นให้จำคุกและริบทรัพย์

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีหลักฐานปรากฏว่ายังมีการลักลอบซื้อขายและเสพฝิ่นอยู่เนืองๆ พระมหากษัตริย์ไทยเกือบทุกพระองค์ได้ทรงตระหนักถึงปัญหานี้ ดังจะเห็นได้จากประกาศเกี่ยวกับเรื่องฝิ่น โดยเฉพาะ รัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการปราบปรามอย่างเข้มงวด ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการปราบปรามการเสพฝิ่นโดยใช้กำลังบังคับนั้นทำได้โดยยาก จึงทรงยอมให้ปลูกฝิ่นโดยไม่ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย แต่ลอบได้เฉพาะชาวต่างด้าว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีน ส่วนคนไทยห้ามเด็ดขาด ตั้งแต่ พ.ศ. 2394 นอกจากนี้ยังมีการเก็บภาษีฝิ่นด้วย แต่ก็ไม่สามารถยับยั้งการขยายตัวของฝิ่นได้ ครั้นรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงตระหนักถึงวิธีที่ป้องกันไม่ให้เกิดฝิ่น จึงทรงตราพระราชบัญญัติภาษีฝิ่นฉบับแรกขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2414 มีรัฐบาลเป็นเจ้าของควบคุมการเสพฝิ่น มีการเปิดโรงขาคี้นมากมายประมาณว่าใน พ.ศ. 2463 มีผู้ติดฝิ่นถึง 200,000 คน ดังนั้น ใน พ.ศ. 2465 จึงมีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษขึ้นเป็นครั้งแรก ในรัชสมัยสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีผลสืบเนื่องจากการที่ประเทศไทยได้ร่วมมือญวาระหว่างนานาชาติว่าด้วยเรื่องฝิ่น ณ กรุงลอนดอนหมายปราบปรามการใช้ยาเสพติดให้โทษในทางที่ผิด

แม้ว่ารัฐบาลเข้มงวดกวดขันมากขึ้นเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดให้โทษ มีการตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับฝิ่นขึ้นหลายฉบับ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมฉบับเก่าด้วย แต่ฝิ่นก็ยังคงระบาดต่อไป ดังนั้นในวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2501 ในรัฐบาลสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นอำนาจคณะปฏิวัติ จึงมีประกาศของคณะปฏิวัติที่ 37 ให้เลิกการเสพฝิ่น จำหน่ายในประเทศไทย และถือว่าการลอบฝิ่นเป็นการผิดกฎหมายและเลิกโรงยาฝิ่นทั่วประเทศให้หมดสิ้นเด็ดขาด ภายในวัน

ที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2502 มีการเผาอุปรณ์ในการเสกผืนที่ท้องสนามหลวงเป็นการใหญ่ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 และให้มีการจดทะเบียนผู้ตัดผืนเพื่อรับการรักษา จากสถิติพบว่า ในปลายปี พ.ศ. 2502 มีผู้จดทะเบียนเป็นผู้สูบผืนตามคำสั่งคณะปฏิวัติประมาณ 70,980 คน (วิทย์ เทียงบุตรธรรม 2521 : 101) ซึ่งประมาณร้อยละ 70 เป็นชาวจีน

จากผลของการปราบปรามปรามผืนอย่างรวดเร็วและเด็ดขาดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 นี้เอง บรรดาผู้ตัดผืนจึงหันเข้าหายาเสพติดชนิดใหม่ ซึ่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น คือเฮโรอีน จากหลักฐานทางราชการปรากฏว่า เฮโรอีนระบาดเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 (ประยูรศิริ สุธะสมมานนท์. 2520 : 49) ก่อนประกาศเลิกผืนของคณะปฏิวัติ ประมาณ 2-3 เดือน เฮโรอีนถูกนำเข้าสู่ประเทศไทยโดยนำมาจากฮ่องกง ภายใต้การสนับสนุนคุ้มครองของผู้ค้าผืน จนกระทั่งมีการพบคนใช้ตัดผืนมีอาการขาดยารุนแรงผิดปกติ และพบผงเฮโรอีนในตัวอย่าง เมื่อนำมาวิเคราะห์ถึง 3 ครั้ง จึงพบว่านั่นคือ เฮโรอีน ดังนั้นใน พ.ศ. 2504 รัฐบาลจึงประกาศให้เฮโรอีนเป็นยาเสพติดให้โทษ หลังจากเฮโรอีนมีใช้ในประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ 3 ปี มาแล้ว

ผืนและอนุพันธ์ของผืน (Opiate Narcotics)

ผืนและอนุพันธ์ของผืนนี้ เป็นผลผลิตผลมาจากยางผืนดิบ ที่นำมาสกัด แปรรูปโดยการสังเคราะห์ในหลายรูปแบบ ที่รู้จักกันทั่วไป คือ ผืน มอร์ฟีน โคเคน เฮโรอีน ทั้งนี้รวมแล้วสังเคราะห์ไม่ได้จากธรรมชาติ แต่มนุษย์สังเคราะห์ขึ้นมา โดยมีฤทธิ์ทางเคมีไปยังระบบประสาท เช่นเดียวกับ สารตัวนี้คือ เมทาโดน (Health Communications, 1981 : 24)

ซึ่งปัจจุบันเฮโรอีนหรือผงขาว ได้ชื่อว่าเป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงที่สุดในโลกเป็นอนุพันธ์ที่ร้ายแรงที่สุดของผืน ซึ่งมีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลางทำให้ระงับอาการปวดที่รุนแรงได้ และมีฤทธิ์ระงับมากกว่าไอ เมื่อเสพเข้าร่างกายจะเกิดความรู้สึกเคลิบเคลิ้มเหมือนผืน หายปวดเมื่อย เนื่องจากทำให้กล้ามเนื้อคลายตัว แต่สมองมีชา สติปัญญาเสื่อมช้า ในที่สุดจะง่วงนอนและหลับไป นอกจากนี้ยังทำให้คลื่นไส้อาเจียน ม่านตาหรี่ ท้องผูก และถ่ายปัสสาวะยากด้วย และยังกดการหายใจทำให้หายใจช้า ถ้าห้ามหายาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

สำหรับภาวะ เปลี่ยนแปลงทางพฤกษกรรมของผู้ที่ติดฝิ่น และถอนพิษของฝิ่นจะมีอาการ เหนื่อยเมื่อยต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพการณ์ของตนเกือบสิ้นเชิง ร่างกายซูบซีดผอมเหลือง นัยน์ตาเหลืองซีด ม่านตาหรี่ ริมฝีปากเขียวคล้ำแบบคนสูบบุหรี่จัด ตาเหม่อลอย ตาสู้แสงสว่างไม่ได้ เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ร่างกายรู้สึกอ่อนแอ มีลักษณะอ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่อยากทำงาน เบื่อหน่าย เกียจคร้าน บางครั้งก็หงุดหงิด หายใจช้ากว่าปกติ สมองเสื่อมลง ท้องผูกอย่างรุนแรง

ผู้ติดยาเสพติดเมื่อถึงเวลาอยากเสพ แต่ไม่สามารถหายามาเสพได้ซึ่งเป็นภาวะที่ผู้ติดยาเสพติดทนได้ แต่ไม่อยากทน เสียงได้ก็จะเสียง ซึ่งจะแสดงอาการขาดยา ดังนี้ จะเกิดอาการทรมานทรมาย รู้สึกทรมาน หงุดหงิด น้ำมูก น้ำตาไหล หวานอ่อน เหงื่อออกมาก ขนลุก ม่านตาขยายผิดปกติ ตาพร่า นู๋อึย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดลิ้นกึ่งกระดูก มีอาการร้อน ๆ หนาว ๆ เบื่ออาหารนอนไม่หลับ ความดันโลหิตสูงขึ้น อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้นหายใจถี่และแรงขึ้น หัวใจเต้นแรง อ่อนเพลีย คลื่นไส้อาเจียน ท้องร่วง บางรายมีอาการรุนแรงมากถึงขนาดกลายเป็นเลือด ที่ภาษาชาวบ้านเรียกว่า "ลงแดง" บางรายแพ้คลื่น ชักและหมดสติ อาจถึงตายได้ อาการขาดยาจะเริ่มหลังได้รับยา 4-10 ชั่วโมง อาการเพิ่มขึ้นในระยะ 24 ชั่วโมงแรก จะเกิดมากที่สุดภายใน 48-72 ชั่วโมง หลังจากนั้นอาการจะค่อย ๆ ลดลง อาการขาดยาจะเกิดขึ้นมากน้อยขึ้นกับชนิดของยาเสพติด ถ้าชนิดที่มีฤทธิ์แรงมาก เช่น เฮโรอีนก็จะมีอาการรุนแรงมาก และยังขึ้นกับขนาดยาที่ได้รับอยู่ ถ้าได้รับยามากและเป็นเวลานาน อาการก็จะมาก ทารกที่คลอดจากมารดาที่เสพยาเสพติดด้วย ดังนั้นหลังคลอด ทารกจะเกิดอาการขาดยาด้วย (สุภาภรณ์ พงศกร. 2528:52)

ส่วนผลกระทบเมื่อมีการใช้เฮโรอีนนั้นเป็นผลกระทบที่ทำให้เกิดโทษต่าง ๆ มากมาย ดังเช่นที่ ประยูร นรการพดุง (2509) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงของผู้ที่ติดเฮโรอีน พบว่าการติดเฮโรอีนมีผลทำให้พฤติกรรมภายในเปลี่ยนแปลงไปคือ ความยึดความจำ เชื่องช้า สมองทึบ มึนงง ความตั้งใจและสมาธิไม่ได้เนื่องจากสมองถูกกด อารมณ์หงุดหงิดเปลี่ยนแปลงง่าย มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมภายนอกผิดไปด้วย เช่น เกียจคร้าน ไม่อยากทำงานเนื่องจากสุขภาพทรุดโทรม แต่ร่างกายและจิตใจมีความต้องการ จิตใจผู้เสพยาเสพติดเสื่อมทางศีลธรรม และเป็นบ่อเกิดแห่งยาชญากรรม มีจลาจลและอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งลดผลลี้ยง

กับที่ สีนีทซ์ ลักซเนย์ (2515) พบว่า เมื่อมีการติดยาเสพติดแล้วจะเกิดการขาดความสนใจในการเรียน ความจำเสื่อมลง ช่วยทำงานบ้านและเล่นกีฬาน้อยลง กระทำผิดกฎหมาย และสุขภาพทรุดโทรมลง

จากผลการใช้เฮโรอีนดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทางรัฐบาลจึงได้มีนโยบายในแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะรัฐบาลสมัยนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี เห็นความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเร่งด่วน จึงมีการกำหนดนโยบายที่แน่ชัดและเอาจริงเอาจัง โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขึ้น (ปปส) ตั้งแต่ปี 2520 เป็นผู้กำหนดนโยบายและดำเนินการ (ลิขิต เทอดสิทธิ์ศักดิ์, 2527 : 41) ซึ่งประกอบด้วยมาตรการสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านปราบปราม ด้านป้องกันยาเสพติด ด้านควบคุมพืชเสพติด และด้านบำบัดรักษา สำหรับมาตรการบำบัดรักษาตั้งแต่สมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประกาศให้เลิกสูบฝิ่น และออกกฎหมายว่า ผู้ที่สูบฝิ่นผิดกฎหมาย และให้เข้ารับการรักษาที่สถานสงเคราะห์คนติดฝิ่น หรือโรงพยาบาลชัญญารักษ์สมัยนั้น แต่ต่อมา กลับมีตัวยาใหม่เข้ามาแพร่ระบาดแทน นั่นคือ เฮโรอีน ซึ่งแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว ทำให้มีผู้ติดยาเป็นจำนวนมากเข้ารับการักษา รัฐบาลจึงขยายสถานพยาบาลที่รักษาเสพติดออกไปทั้งทางรัฐบาลและเอกชน

หลักในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

หลักการในการบำบัดรักษา ควรพิจารณา ดังนี้

1. มีการถอนพิษ (Detoxification) ให้กับผู้ติดยาเสพติดด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง
2. เน้นให้ผู้ติดยาเสพติดให้เลิกการเสพยาโดยเด็ดขาด ไม่ใช้การใช้ยาเสพติดให้น้อยลง
3. ควรให้ครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด เข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดรักษา
4. ควรมีการตรวจเช็คผลการรักษา ด้วยการตรวจปัสสาวะ เลือด ควบคู่ไปกับการรักษาเป็นบางครั้งบางคราว
5. ให้มีผู้ที่เคยติดยาเสพติดและในปัจจุบันเลิกเสพยาแล้วมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือบำบัด

(Self Help group)

6. มีข้อตกลงลงนามกับผู้ติดยา เสนอต่อกับหน่วยงานราชการอื่น เช่น การที่ศาลส่งตัวมารับ
การรักษา

7. เป็นการทำสัญญาาระหว่างผู้ติดยา เสนอต่อกับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษา (Contingency)
เช่น การถือสัจจะของเจ้าพระยา

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย

ปัจจุบันในประเทศไทยมีวิธีการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนตาม
พระราชบัญญัติการบำบัดรักษายาเสพติด 2516 ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Pre-admission)

เป็นระยะที่ผู้ให้การบำบัดรักษา ศึกษาประวัติ ข้อมูลผู้ติดยาเสพติดตลอดจนชี้
แจงแนะนำให้ผู้บำบัดนั่งและผู้ติดยาเสพติดเข้าใจถึงแนวทางต่าง ๆ ในการรักษา โดยให้ตัวผู้
ติดยาเสพติดพร้อมที่จะเข้ารับการบำบัดรักษา ซึ่งใช้เวลาไม่เกิน 7 วัน

2. ขั้นถอนพิษยา (Detoxification)

เป็นการรักษาทางกาย เพื่อให้หยุดการใช้ ในขั้นนี้ปกติใช้เวลาไม่เกิน 45
วัน การถอนพิษยามีหลายวิธี

- ก. การใช้เมทาโดน (Methadone)
- ข. การใช้ยาต้านฤทธิ์ยาเสพติด (Antigostic)
- ค. การใช้สมุนไพร (Old Medicinal with Plede of Allegiance)
- ง. การหักดิบ (Cold Turkey)
- จ. การฝังเข็ม (Electro Acupuncture)

3. ขั้นฟื้นฟูสมรรถภาพ (Rehabilitation)

- ก. การอบรมศีลธรรมความประพฤติ (Moral and Religion Preaching)
- ข. การรักษาทางใจ (Psychological Approachs)
- ค. การใช้อาชีพบำบัด (Occupational Therapy)
- ง. การฝึกอาชีพ (Vacational Training)

จ. นันทนาการ (Recreation)

ณ. ชุมชนบำบัด (Therapeutic Communities)

4. ขั้นการติดตาม (Follow - up)

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการบำบัดรักษาใช้เวลาประมาณ 1 ปี ซึ่งผู้ให้การบำบัดรักษาจะต้องเป็นผู้เลี้ยง ที่ปรึกษา ที่แนะนำทางในการดำเนินชีวิตประสานงานกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อช่วยให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถดำรงชีวิตได้ มีวิธีการหลายอย่าง ดังนี้

ก. การใช้บ้านกึ่งวิถี (Half - way House)

ข. การติดตาม (Correspondence) โดยทางสื่อสารหรือจดหมายนัดพบปะหรือไปเยี่ยมบ้านผู้ติดยาเสพติด ที่ได้รับการบำบัดรักษาและพักฟื้นแล้ว

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า สถิติที่ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศนั้น ผู้ติดยาโรอินส่วนใหญ่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดนี้ เป็นหน้าที่ของฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร ที่ให้บริการด้านการบำบัดรักษาที่เปิดให้ตามคลินิกติดยาเสพติด เป็นบริการแบบผู้ป่วยนอกประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2523) เรื่อง ระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเตรียมการ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน

เป็นการเตรียมผู้ป่วยก่อนเข้ารับการรักษา แนะนำวิถีปฏิบัติงาน กฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ของสถานพยาบาล ตลอดจนทั้งพยายามชักจูงและกระตุ้นให้ผู้ป่วยมีความตั้งใจเข้ารับการรักษา อยู่รับการรักษาให้ครบกำหนด และให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครอบครัว และอธิบายขั้นตอนและวิธีการในการบำบัดรักษา

2. การมอบนิยาม ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายใน 45 วัน

วิธีที่ใช้อยู่ขณะนี้คือ ใช้ยาเมทาโดน ผู้ป่วยจะถูกสอบถามประวัติส่วนตัวและครอบครัว ประวัติการใช้ยาและประวัติการรักษา ประเภทยา อาชีพ การศึกษา รวมทั้งประวัติการต้องโทษด้วย จากนั้นผู้ป่วยจะถูกส่งเข้าตรวจร่างกายอย่างละเอียด นับตั้งแต่เอ็กซเรย์ปอด ตรวจจ่านตา วัดความดันโลหิต ตรวจขั้วจงร ตรวจปัสสาวะ เป็นต้น เพื่อหาโรคแทรกซ้อน ตลอดจนความสมบูรณ์ของร่างกายก่อนได้รับยาเมทาโดน ขนาดของยาครั้งแรกสูงไม่เกิน 40 มิลลิกรัม

และแพทย์จะเป็นผู้นัดผู้ป่วยในการ เพิ่มหรือลดขนาดยา รวมทั้งพิจารณาให้ยาเสริมในการรักษา

ผู้ป่วยจะต้องมารับประทานยาทุกวันจนครบตามที่แพทย์กำหนด โดยพยาบาลจะเป็นผู้เตรียมยา ทุกวันก่อนรับประทาน เจ้าหน้าที่พยาบาลจะสอบถามอาการของผู้ป่วย ตลอดทั้งตรวจสอบสภาพชีพจร ขนาดม่านตา หากพบสิ่งผิดปกติก็จะรายงานให้แพทย์ทราบ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จะเก็บปัสสาวะของผู้ป่วย เพื่อส่งตรวจหาสาร เลนติต เพื่อนำผลมาประกอบการให้การบำบัดรักษาต่าง ๆ

3. ขั้นฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน

วิธีที่ใช้อยู่ในขณะนี้คือ จัดบำบัดและแนะแนว เป็นรายบุคคล รายกลุ่ม และครอบครัว ในการปฏิบัติการฟื้นฟูสมรรถภาพจะกระทำควบคู่ไปกับการถอนพิษยาและหลังการถอนพิษยาแล้ว เจ้าหน้าที่จะนัดผู้ป่วยมาสัมภาษณ์ที่คลินิคเป็นระยะ ๆ

4. การติดตาม ให้ติดตามผล 1 ปี

การติดตามเท่าที่ใช้อยู่ในขณะนี้มี 3 วิธีด้วยกันคือ นัดผู้ป่วยให้มาพบแพทย์และนักสังคมสงเคราะห์ โดยจะนัดหมายเฉพาะรายที่อยู่รักษาจนครบกำหนด วิธีที่สองส่งไปรษณียบัตรและแบบสอบถาม เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้ป่วยและวิธีสุดท้าย ทำโดยนักสังคมสงเคราะห์ออกไปเยี่ยมถึงบ้านผู้ป่วย

หลังจากเปิดดำเนินการมาพบว่า ประสบกับปัญหาการรักษาได้ครบกำหนด จากสถิติในปี 2530 พบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาไม่ครบกำหนดนี้ ส่วนหนึ่งไปรับการบำบัดรักษาที่คลินิคอื่น ส่วนหนึ่งหันกลับไปใช้ยา เลนติตอีก และขอเข้ารับการรักษาดังกล่าวอีก สิ่งหนึ่งที่พบคือ การตรวจหาสาร เลนติตในปัสสาวะ มักพบว่า ในระหว่างการบำบัดรักษา มีการเสพยา เลนติต ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จะมุ่งประเด็นศึกษาในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ที่เกี่ยวกับการถอนพิษยา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวแปรด้านการบำบัดรักษาคือ ร่างกาย จิตใจ และสังคม (Bio-Psychosocial) มาเป็นตัวแปรในการศึกษา ดังจะกล่าวรายละเอียดดัง ต่อไปนี้

ตัวแปรที่ทำให้มีภาวะวิตถยาซ้ำ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผู้ตกเฒโรโรเกิน ในระหว่างการบำบัดรักษา โดยจะศึกษาถึงตัวแปรที่ทำให้เกิดภาวะการวิตถยาซ้ำ ซึ่งเป็นลักษณะทางการแพทย์ในเรื่องการรักษาทั้งร่างกายและจิตใจ จึงยึดแนวทางความคิดทางด้านนี้เป็นหลักสำคัญ โดยตัวแปรที่ศึกษานี้จะศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้มีการวิตถยา เสนตติตเป็นครั้งแรกเป็นแนวทาง เนื่องจากการรักษาโรคใดจะต้องทราบถึงสาเหตุของโรคก่อน ในเรื่องของการวิตถยานี้ ในวงการที่ทำการรักษามีแนวคิดที่ว่า การวิตถยา เสนตติตนั้นมาจากหลายสาเหตุประกอบกัน คือเป็น สาเหตุทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม (Bio-psychosocial etiologies) (ประเสริฐ บานชื่น ม.ป.ป. : 2, สมทรง กาญจนนุต. ม.ป.ป. : 15, บรรจง สิบสมาน. ม.ป.ป. : 1, จำลอง และพริ้มเพรา ดัชยานิช. 2529 : 35, สุภาภรณ์ พงศกร. 2528 : 28, อรุณช พัวพัฒนกุล. 2528 : 45) ซึ่งทั้งนี้ตรงกับนักวิชาการหลายแขนงที่พยายามอธิบายถึงสาเหตุของการวิตถยา เสนตติตในด้านต่าง ๆ กัน แต่ต่างก็ยอมรับว่าสาเหตุของการวิตถยา เสนตติตมิให้เกิดจากสาเหตุประการใดประการหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่มีปัจจัยหลายประการร่วมกัน ดังที่ เบล (Bell. 1970 : 22) ได้อธิบายว่า สาเหตุของการวิตถยา เสนตติตนี้ เนื่องมาจากอิทธิพลของวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ ความผิดปกติของจิตใจและพยาธิสภาพทางศรอบคร์ว นอกจากนี้ มงคล บทนา (2518) ทศนีย์ กำป็นทอง (2517) จันทร์เพ็ญ อัครสกีตานนท์ (2518) และสุชาติ ปิ่นอุณนทกุล (2519) ได้ทำการวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นวิตถยา เสนตติต โดยการศึกษาจากผู้เป็นตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ามีสาเหตุมาจากเพื่อนซัักชวน อยากรู้อะลอง อยากรู้อายกเห็น อยากรู้อก ความกลุ้มใจ กุณลงลวง และผลการวิจัยดังกล่าวยังสรุปได้ว่า ผู้วิตถยา เสนตติตส่วนใหญ่อยู่อในชุมชนที่มีแหล่งค้าขาย เรงตติต และมีผู้วิตถยา เสนตติตเป็นจ้าน นมา

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาระหว่างการบำบัดรักษาสาเหตุทางร่างกาย คงจะต้องมีเรื่องของยาที่เฒมาเกี่ยวข้องกับด้าย จึงใช้คำว่า "ตัวแปรด้านเภสักรวิทยา" แทน ส่วนสาเหตุทางจิตใจ จะศึกษาเฉพาะบุคคลิกภาพ 6 ด้านของแบบทดสอบบุคลิกภาพผู้วิตถยา เสนตติต PICS โดยใช้คำว่า "ตัวแปรด้านจิตวิทยา" แทนจิตใจ สำหรับสาเหตุทางด้านสังคม จะศึกษานั่นเรื่องของศรอบคร์วและสภาพแวดล้อมที่ถาดัย โดยเป็น "ตัวแปรด้านสังคม" ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรด้านที่ 1 ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา

ตัวแปรด้านนี้เป็นปัจจัยที่พยายามอธิบายถึงฤทธิ์ของยาเสพติดที่มีต่อภาวะร่างกาย ที่ทำให้เกิดการพึ่งยาขึ้น (Drug dependent) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผู้ติดเฮโรอีน ยาเสพติดประเภทเฮโรอีนนี้ เมื่อมีการนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด จำทำให้การทำงานของระบบต่าง ๆ โดยเฉพาะระบบประสาทเปลี่ยนแปลงไป ระบบประสาทในร่างกายของเราโดยปกติมีตัวรับเซลล์ประสาทที่เรียกว่า receptor มากมาย ซึ่ง receptor แต่ละตัวจะทำหน้าที่เฉพาะอย่างไร ซึ่งมี receptor อยู่กลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า opiate receptor เมื่อมนุษย์มีการขาด opioids peptide homeostasis สมดุลย์ของ Opiates ที่มีอยู่ในสมองจะจับกับ Opiates receptor ดังนั้น เมื่อมนุษย์ไปใช้ยาเสพติด ยาเสพติดนี้จะไปจับ receptor แทน ก็จะมีผลทำให้เกิดสมดุลขึ้นซ้ำ ๆ กัน ร่างกายก็จะเกิดความล้าชย ทำให้ต้องใช้ยาติดต่อกัน หากร่างกายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถ้าใช้ไม่บ่อยนักการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานในร่างกายไม่ค่อยได้รับผลเฉพาะทบทกระเพียน แต่หากใช้โดยสม่ำเสมอ ร่างกายเกิดความเคยชินในสภาพทำงานดังกล่าว ถ้าไม่ได้รับเฮโรอีนก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของร่างกายอย่างรวดเร็ว เกิดอาการผิดปกติรุนแรงจนทนไม่ได้ จำต้องแสวงหามาเสพเมื่อระงับอาการทรมานทรมายดังกล่าว ทำให้ต้องเสพกันอยู่เรื่อยไป สำหรับปัจจัยด้านนี้ บรรจง สืบสมาน (ม.ป.ป:22) ได้เสนอสิ่งที่น่าจะพิจารณาเมื่อกกล่าวถึงปัจจัยทางด้านนี้ก็คือ ลักษณะทางยาเสพติดเข้าสู่ร่างกาย การอนุญาตให้มีสารนั้นในสังคม การง่ายต่อการหาได้และราคาที่ย่อมเยา ความก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับยาเสพติดต่าง ๆ

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผู้ติดเฮโรอีน ที่เข้ารับการรักษาแต่ในระหว่างการบำบัดรักษาไม่ภาวะการติดยาเข้าเกิดขึ้น ซึ่งตัวแปรด้านเภสัชวิทยาในการศึกษาจึงพิจารณาไว้ 4 ประการกล่าวคือ ระยะเวลาในการติดเฮโรอีน จำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน จำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา ขนาดของเมทาดอนที่ได้รับก่อนมีการเสพยา ซึ่งปรากฏละเอียดดังนี้

ระยะเวลาในการเสพยาเฮโรอีน

การติดยาเสพติดเป็นภาวะที่ร่างกายได้รับยาเสพติดเข้าไป จะทำให้ระบบการทำงานของร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกระบบ เช่น กล้ามเนื้อคลายตัวนาน คลื่นไส้ อาเจียน ท้องผูก นายใจซ่า เป็นต้น ยิ่งร่างกายได้รับยาเสพติดเป็นเวลานาน ก็จะทำให้ร่างกายมีสภาพเคยชิน หากเมื่อไรที่ร่างกายไม่ได้รับยาเสพติดจะเกิดความต้องการอย่างสุดจะอดกลั้นได้ ต้องพยายามหามาเสพให้ได้ (Compulsion) แต่ถ้าหากไม่ได้รับยาเสพติด ร่างกายจะแสดงอาการขาดยา หรือถอนยา (Withdrawal Symptoms) เช่น น้ำมูก น้ำตาไหล หาวนอน ขนลุก ม่านตาขยายผิดปกติ ปวดกล้ามเนื้อและสั่นลงไปถึงกระดูก นอนไม่หลับ อาเจียน เบื่อเต็น ซึ่งอาการขาดยาหรือถอนยานี้ จะมากขึ้นกับชนิดของยาเสพติด ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาประเภทเฮโรอีน ก็จะมีอาการรุนแรงมาก นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับขนาดยาและระยะเวลาที่ได้รับ (สุภภรณ์ พงศกร 2528:52) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2520) ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะการติดยาเสพติดของผู้ป่วยใน โรงพยาบาล พบว่าผู้ติดยาเสพติดครั้งแรกนั้นมักอดไม่ได้ที่จะต้องเสพครั้งที่ 2 และ 3 ต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อรู้ตัวว่าติดครั้งแรกก็จะพยายาม รักษาหรือตนเอง แต่ก็ทนไม่ได้ที่จะต้องเสพอีก แม้ว่าจะเข้ารับการบำบัดก็จะมีอาการเสพยาอีก บางรายไม่เคยหยุดการเสพยาเลยแม้ในเวลาที่ได้รับการบำบัดรักษา บางรายหยุดบ้างเสพยาบ้าง และพบว่ายิ่งระยะเวลาที่ติดยาเสพติดนานก็ยิ่งหยุดเสพยามากขึ้น

เมื่อศึกษากับผู้ติดยาเสพติดที่หยุดเสพยาหรือเลิกเสพนั้น สุเทพ ชาวลิต (2521) ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพของตัวของผู้ติดยาเสพติด พบว่าผู้ติดยาเสพติดที่ติดมาเป็นระยะเวลายาวย่อมมีโอกาสเลิกยาเสพติดได้มากกว่าผู้ติดยาเสพติดเป็นระยะเวลานาน ซึ่งผลนี้ตรงกับที่ สุนักตร์ วานิชเสนี (2529) ได้แสดงถึงข้อเท็จจริงแนวโน้มในการพยากรณ์ผลการรักษาผู้ติดยาเสพติดประเภทเฮโรอีน สิ่งหนึ่งก็คือ ระยะเวลาเริ่มเสพยาไม่เกิน 5 ปี ในผู้ป่วยอายุต่ำกว่า 30 ปี จะมีประสิทธิภาพ ทำให้มีการหยุดเสพยาได้มกหรือเลิกได้

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงคาดว่าระยะเวลาในการเสพยาเฮโรอีนสิ่งหนึ่งที่ทำให้มีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติด 1-5 ปี, 6-10 ปี และตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป

จำนวนครั้งในการเสกเฮโรอีนต่อวัน

ในภาวะที่ร่างกายมีการติดยาเสพติดนั้น มีลักษณะที่เด่นชัดอีกประการหนึ่งก็คือ เมื่อร่างกายได้รับยาเสพติด จะต้องมีการเพิ่มปริมาณยาขึ้นเรื่อย ๆ (Toleratation) เพราะร่างกายเกิดความเคยชิน ทำให้ไม่สามารถจะทนทานต่ออาการขาดยาหากใช้ในปริมาณที่เท่าเดิม ซึ่งยาเสพติดที่ศึกษาในครั้งนี้ก็คือ เฮโรอีนซึ่งถือว่าเป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงที่สุด เป็นการเสกติดได้ง่าย ราวเร็ว ทำลายชีวิตและสังคมได้รุนแรง และพยายามให้หายขาดได้ยาก และใช้เวลา นานมาก ส่วนเฮโรอีนที่ระบาดในประเทศไทยนี้ ผู้ผลิตทั้งหลายได้นำเข้ามาที่มีความเข้มข้นของตัวยามากมากถึง 85-90 % เกือบจะเป็นเฮโรอีนบริสุทธิ์ทั้งหมด และคนไทยที่ติดยาก็เสกยานี้ในขนาด 85-90 % อยู่ทุกวัน เมื่อเปรียบเทียบกับเฮโรอีนที่ระบาดอยู่ในประเทศต่าง ๆ นั้นจะเห็นได้ว่ามีฮ่องกงอีกประเทศเดียวที่มีเฮโรอีนขนาดเข้มข้นสูงไล่เรียงกับเมืองไทย นอกจากนั้นในสหรัฐอเมริกาผู้ติดเฮโรอีน เสกที่มีความเข้มข้นเพียง 3-5% เป็นอย่างสูง เพราะได้มีการเจือปนด้วยนมผง ยานอนหลับ หรือสารเคมีต่าง ๆ ในทางยุโรป อังกฤษ ฮอลแลนด์ ฝรั่งเศส และแม้แต่ตะวันออกกลางเสกเฮโรอีนมีความเข้มข้นไม่เกิน 25% (ประเสริฐ บานชื่น ม.ป.ป. : 12)

การได้รับเฮโรอีนเข้าสู่ร่างกายที่เข้มข้นและเป็นจำนวนมาก ย่อมทำให้สภาพร่างกายทนต่อการขาดยาได้น้อย เมื่อเข้ารับการบำบัดรักษาแล้วมีอาการขาดยาเกิดขึ้น ทำให้เกิดความทรมานทรมายต้องแสวงหามาเสกจนได้ ซึ่งยังมีปริมาณเฮโรอีนมากเท่าไรก็จะยังมีการทวนกลับมาเสกเร็วขึ้น

สำหรับในเรื่องปริมาณของเฮโรอีนนั้น คงจะเป็นกำหนดแน่นอนไม่ได้เพราะในการซื้อขายใช้การคาดคะเน ไม่ได้มีการชั่งตวงวัดที่ถูกต้องตามมาตรฐานสากลและการใช้ภาษาเรียกในการซื้อขายกัน ก็แตกต่างกันไปตามท้องถิ่น เช่น บิ๊ก หลอด ฟา ตัว เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงนำจำนวนครั้งที่ให้เฮโรอีนมาศึกษาแทน ด้วยการที่ผู้ติดเฮโรอีนในปริมาณมาก มีจำนวนครั้งที่เสกบ่อยครั้งด้วย เพราะหากเสกในปริมาณที่มากต่อการเสกเพียงหนึ่งครั้งร่างกายจะทนรับเฮโรอีนไม่ได้ จะเกิดภาวะที่เรียกว่า ยาเกินขนาด (Over dose) และตายในที่เสก

ในการศึกษาครั้งนี้จึงนำจำนวนครั้งในการเสพยาโรอีโนมาศึกษา โดยแบ่งเป็นจำนวนครั้งในการเสพยาโรอีโน 1-2 ครั้งในเวลา 1 วัน, จำนวนครั้งในการเสพยาโรอีโน 3-4 ครั้งในเวลา 1 วัน และจำนวนครั้งในการเสพยาโรอีโน 5 ครั้งขึ้นไปในเวลา 1 วัน

ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพยาโรอีโน

ในรูปแบบของการบำบัดรักษาผู้ติดยาโรอีโนของคลินิกยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นแบบผู้ป่วยนอกที่สมัครใจเข้ารับการรักษา โดยในขั้นตอนนิยามาใช้วิธีใช้ยาเมทาโดน ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์เช่นเดียวกับยาโรอีโนในการใช้เมทาโดนให้การถอนนิยามา ขนาดของยาที่ให้ในวันแรกไม่เกิน 40 มิลลิกรัม หลังจากนั้นจะมีการปรับขนาดยาให้ตามอาการและค่อย ๆ ลดลงเหลือศูนย์ภายในวันที่ 45 ของการรักษา ซึ่งจะพบว่า ผู้รับการรักษาไม่ควบคุมขนาด และถึงแม้จะควบคุมขนาดได้ก็จะมีระยะเวลาในระหว่างการรักษา ซึ่งมักจะพบในช่วงระหว่าง วันที่ 26 - 30 ของการรักษา และขนาดยาที่ได้รับในปริมาณ 21-31 มิลลิกรัม (ชาติ ชูบุญ 2529:88) ซึ่งทั้งนี้พอจะสอดคล้องกับที่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ศึกษาถึงภาวะการติดยาของผู้เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลตำรวจ ในปี 2521 พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการเสพยาโรอีโนซ้ำได้ (ยาเมทาโดน) ไม่มีความแรงพอที่จะควบคุมอาการ จึงเกิดอาการขาดยาได้ ทำให้ต้องหวนกลับไปเสพยาโรอีโน

ดังนั้นขนาดของยาเมทาโดน จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาในเรื่องของการมี ภาวะการติดยาซ้ำ ในระหว่างการบำบัดรักษา เพราะจะเป็นสิ่งที่ทำให้ ผู้ติดยาโรอีโนที่เข้ารับการรักษา มีความอดทนต่ออาการขาดยาได้ หากมีปริมาณที่เพียงพอกับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลง เนื่องจาก การที่ติดยาโรอีโนในการศึกษาครั้งนี้แบ่งปริมาณของยาเมทาโดนเป็น 3 ระดับ คือ ขนาดของยาเมทาโดนในปริมาณ ๑-35 มิลลิกรัม ขนาดของยาเมทาโดนในปริมาณ 36-70 มิลลิกรัม และขนาดของยาเมทาโดนในปริมาณ ตั้งแต่ 71 มิลลิกรัม เป็นต้นไป

จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา

การบำบัดรักษาของผู้ติดยาโรอีโนนั้น ในขั้นการถอนนิยามาที่คลินิกยาเสพติดของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ที่ดำเนินการในขณะนี้ เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่

6 (พ.ศ. 2523) เรื่องระเบียบขี้นบังคับเพื่อกำหนดมาตรการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับ
สถานพยาบาล โดยจะต้องกระทำให้เสร็จแล้วภายใน 45 วัน ซึ่งภายใน 45 วันนี้ เป็นระยะ
ในการบำบัดผู้ติดยาเสพติดที่สิ้นเกินไป ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ในการบำบัดเกิดขึ้นตาม เช่น
การทานยาไม่ครบกำหนดการรักษา ต่อจากนั้นก็จะมีเข้ารักษาใหม่ที่คลีนิกเดิม อีก เป็นลักษณะ
การวนเวียนในการบำบัดรักษาการเสพยาในระหว่างการรักษา เพื่อกันผลการวนกลับไปเสพซ้ำ
เมื่อครบการรักษา ต่อจากนั้นก็จะมีเข้ารักษาใหม่ที่คลีนิกเดิมอีก เป็นลักษณะของการวนเวียน
ในการบำบัดรักษาการเสพยา ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถิติการขอเข้ารับการบำบัดรักษาในชั้นก่อนพิจารณาใน
 ปี 2530 พบว่า จำนวน 1 ครั้ง มี 13.2 % จำนวน 2 ครั้ง 57.3 % (ฝ่ายป้องกันและบำบัด
 การติดยาเสพติด 2530 : 32) และมยุรี สุนทรภาลัักษณ์ (2522) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
 วิธีการและผลการรักษาผู้ติดยาเสพติด ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงบุรีกับโรงพยาบาลจิตเวช
 พบผลเช่นเดียวกัน คือระยะเวลาในการบำบัดรักษาสิ้นเกินไป ทำให้มีการวนกลับไปใช้ยาเสพติด
 ติดอีก เมื่อพบกับเหตุการณ์ที่ชักนำไป ทำให้การรักษาไม่ได้ผลเท่าที่ควร

นอกจากนี้ผู้ที่ติดเฮโรอีนแล้วเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานบำบัดต่าง ๆ นั้นมิได้เข้ารับ
 การรักษา ณ สถานบำบัดเพียงแห่งเดียว แต่จะเข้ารับการรักษาตามสะดวกสบาย แต่ทั้งนี้ เพื่อ
 ให้มีประวัติการรักษาที่เป็นหลักฐานที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ จึงจะศึกษาจำนวนรอบในการเข้า
 บำบัดรักษาเฉพาะในแต่ละคลีนิกยาเสพติดเท่านั้น ซึ่งจะแบ่งเป็น จำนวนรอบในการเข้าบำบัด
 รักษา 1-5 ครั้ง จำนวนรอบในการเข้าบำบัดรักษา 6-10 ครั้ง และจำนวนรอบในการเข้ารับ
 การบำบัดรักษาตั้งแต่ 11 ครั้งขึ้นไป

ตัวแปรด้านที่ 2 ตัวแปรด้านจิตวิทยา

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะด้านบุคลิกภาพเท่านั้น โดยที่นักวิชาการและนักจิตวิทยาที่
ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพนั้น มีความเชื่อเบื้องต้น ที่คล้ายคลึงกันเช่น ซัลลิแวน (Sullivan,
 1959 : 42) มีความเชื่อว่า "บุคลิกภาพเป็นภาวของพฤติกรรม ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลที่ค่อนข้างแน่นอน" ดังนั้นการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทำให้
 สามารถเข้าใจสาเหตุแห่งพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยในการพยากรณ์และควบคุมพฤติกรรมนั้นได้

(ศัพท์ วิชาภาษ. 2516 : 1) จึงมีนักวิชาการและนักจิตวิทยาหลายท่านได้อธิบายถึงสาเหตุของการติดยาเสพติดอันเนื่องมาจากลักษณะ ดังเช่น

ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์หรืออธิบายว่า ผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ที่ขึ้นการพัฒนารทางด้าน Psychosexual ได้หยุดชะงักหรือถอยกลับไปสู่วัยทารก (Infantile) การขาดบิดาที่เข้มแข็ง และมีมารดาที่ตามใจเกินไป ทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถเรียนรู้ได้ว่าในความเป็นจริงความต้องการของเขาไม่อาจได้รับการตอบสนองได้ทุกอย่าง จึงถือว่ามารดาเป็นเสมือนผู้ที่ทำให้ได้รับความพอใจ มีความหลงตนเอง (Narcissim) และจากการที่ผู้ติดยาทางด้าน Psychosexual หยุดชะงักลง ความอยากทางปากเป็นที่เห็นได้ชัด และไร้ความสนใจในความสุททางอวัยวะเพศ เมื่อความต้องการทั้งหมดไม่อาจได้รับการตอบสนอง เกิดความกระวนกระวายใจแสดงพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อมารดา หรือความมุ่งร้ายอาจเปลี่ยนภายในเป็นการติดยาเสพติด ซึ่งเป็นผลจากความปรารถนาที่จะทำลายตนเอง (Self - destructive wishes) ในบุคคลเหล่านี้ ความกระวนกระวายใจทั้งหลาย บรรเทาเบาบางลงได้เนื่องจากการบิดเบือนความจริง ซึ่งเป็นผลจากการใช้ยาเสพติดนั่นเอง (Harris Isbell. 1969 : 65-66)

อีริกสัน (Erikson. 1963 : 28) ก็ได้อาศัยหลักจิตวิเคราะห์อธิบายอีกว่า ในการพัฒนาทางด้าน Psychosexual ผู้ป่วยติดยาเสพติดได้หยุดการพัฒนาอยู่ในขั้น Oral Stage ทำให้เขาต้องแสวงหาสิ่งที่ทำให้เขามีความสุขอย่างทารก โดยการเลือกใช้ยาเสพติดเข้าทางปากหรือทางผิวหนัง เพื่อให้เขามีความสุขหรือความพอใจ

เจมส์ และ โรเซนเบิร์ก (Jame and Rosenberg. 1969 : 135-136) มีความเห็นตรงกันว่า บุคลิกที่ผิดปกติ พฤติกรรมต่อต้านสังคมและการประพฤติกกรรมทางเพศของผู้ติดยาเสพติด มีมานานแล้วก่อนที่จะจะเริ่มใช้ยาเสพติด

แคนเซียน.มาริช และสแชนท์เบิร์ก (Khantzian, Mach และ Schatzberg. 1974 : 143) มีความคิดว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดมักจะมีปัญหาทางบุคลิกภาพเป็นพื้นฐาน การใช้ยาเสพติดจึงเป็นลักษณะนิสัยของเขาที่ใช้ในการปรับความรู้สึก อารมณ์ให้สอดคล้องกับโลกภายนอก

คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเรื่องยาเสพติด ขององค์การอนามัยโลก (WHO Expert. Comittee on Drug Dependence, 1974) ได้รายงานว่าการติดยาเสพติดเป็นการแสดง

ออกถึงลักษณะนิสัยที่ผิดปกติ คือต้องการความพอใจในทันทีทันใด แม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้ในระยะยาวจะเป็นไปในทางตรงข้าม นอกจากนี้ ยังเป็นการแสดงออกถึงความเลเพลของวัยรุ่น ซึ่งมีการแสวงหาความพอใจส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงแบบแผนของสังคม นับว่าเป็นปัญหาเบื้องต้นของศิลาธรรมจรรยา

จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพมีส่วนสัมพันธ์อย่างมากกับพฤติกรรมการติดยาเสพติดเพราะมีส่วนผลักดันให้เกิดความโน้มเอียงในการติดยาเสพติด และยังอาจกล่าวต่อไปได้ว่า การเลิกเสพยาเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกส่วนตัวของผู้ติดยาเสพติด (สุเทพ เชาวลิต. 2421) ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ จึงนำบุคลิกภาพของผู้ติดยาเสพติดมาศึกษา ซึ่งจะแบ่งเป็น 6 ด้านตามแบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS) ที่ใช้ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ติดยาเสพติด กล่าวคือ ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem), ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation), ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation) การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse control) ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity) ลักษณะนิสัยอันชวาล (Psychopathic Deviation Scale)

ซึ่งแบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS) เป็นแบบทดสอบ Structure Test ที่ถูกสร้างขึ้นโดย Dr. Jack J. Monroe ที่นำมาใช้ในโรงพยาบาลรักษายาเสพติด เมืองเลกซิงตัน สหรัฐอเมริกา ซึ่งนายแพทย์ประยูร นฤการพดุง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอัญญาจักร์ในขณะนั้น เดินทางไปศึกษาและดูงานด้านบำบัดรักษายาเสพติดที่สหรัฐอเมริกา นำมา หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2510 ได้มอบให้นักจิตวิทยาโรงพยาบาลอัญญาจักร์ ทำการทดลองใช้โดยการแปลเป็นภาษาไทย และตัดแปลงจากเดิม 400 ข้อ เหลือ 300 ข้อ เนื่องจากขณะนั้นรายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบนี้ยังมีไม่มากนัก ต่อมาได้ทำการปรับปรุง และวิเคราะห์กระทั่งข้อความให้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในผู้ป่วยติดยาเสพติดในไทยมากขึ้น และได้พยายามตัดแปลงแก้ไขกระทั่งข้อความมีเท่าเดิม 400 ข้อ โดยการยึดแนวการแปลงผลตามของเดิมที่ใช้อยู่ โดยที่แบบทดสอบ PICS นี้มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบ The Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) ซึ่ง Strake R. Hathaway และ J. Charnley McKinley ร่วมสร้างขึ้นใช้ และนิยมแพร่หลายใช้กันทั่วไป

เกษมศักดิ์ กุมิศรีแก้ว ได้แปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงเป็นครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2515 และ
 วิชา นาราคาม (2518) ได้นำ MMP1 ไปใช้ในเด็กวัยรุ่นที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน โดยเป็นบาง
 ด้าน (Scale) และ มีการหาค่าสหสัมพันธ์ (r_{xy}) โดยเฉพาะลักษณะนิสัยอันธพาล
 (Psychopathic Deviation Scale) มีค่าสหสัมพันธ์ = .80 ซึ่งมีอยู่ใน PICS ด้วย
 เช่นกัน จึงน่าจะนำ PICS มาใช้ได้ จึงได้จัดพิมพ์ PICS ขึ้นเป็นรูปเล่มใช้ในปี พ.ศ.
 2518 (มงคล มณฑา. ม.ป.ป. : 141-142)

ต่อมา คณะนักจิตวิทยาโรงพยาบาลธัญญารักษ์ได้นำแบบทดสอบ PICS มาศึกษา โดย
 การวิจัยกับผู้ป่วยในโรงพยาบาลธัญญารักษ์ที่ติดเฮโรอีนเป็นปัญหาจำนวน 1,518 ราย เป็นคน
 ไข้ชายทั้งหมด กับผู้ป่วยเก่าจำนวน 209 ราย จากการศึกษาครั้งนี้ได้สร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)
 สำหรับผู้ติดยาเสพติดขึ้น และ เพื่อต้องการแบ่งแยกผู้ติดยาเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อนำผู้เข้ารับ
 การบำบัดเข้ารับการให้คำแนะนำปรึกษาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม (Individual and
 Group Counseling) การทำจิตบำบัด (Psychotherapy) จากการศึกษาครั้งนั้นพบว่า
 แบบทดสอบ PICS ที่มีข้อความ 400 ข้อความ ทำให้ผู้ที่ตอบแบบทดสอบมีความเบื่อ และลด
 ความสนใจลงเมื่อตอบข้อความเป็นเวลานาน และพบผู้ป่วยมักมีการทานยาไม่ครบกำหนด หนี
 ออกจากสถานบำบัด มีการทะเลาะวิวาทในห้องพักผู้ป่วย การลักลอบเสพซึ่งเป็นกฎข้อห้ามในสถาน
 บำบัด ทางคณะนักจิตวิทยา โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จึงได้นำข้อความด้านบุคลิกภาพลักษณะนิสัย
 อันธพาลใน PICS มาศึกษาอีกครั้ง และพบว่า มีข้อความอยู่ 50 ข้อ และใน 50 ข้อนี้ยัง
 สามารถแบ่งออกบุคลิกภาพได้อีก 5 ด้าน อันได้แก่ ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem), ความ
 ขาดพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation), ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม
 (Social Maladaptation) การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse control)
 ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity) ในจำนวนข้อความ 50 ข้อนี้ สามารถ
 แบ่งออกเป็น 6 ด้านด้วยกัน ซึ่งมงคล มณฑา (ม.ป.ป.) ได้อธิบายรายละเอียดไว้ดังนี้

1. ความภาคภูมิใจ * SELF-ESTEEM = ES) มีจำนวน 10 ข้อ

คะแนนต่ำ อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่ไม่สามารถแสดงความเป็นคนเจ้า
 อารมณ์ หรือความเมรัยหรือก้าวร้าว ออกมาตรงๆ ได้ หมกมุ่นคิดแต่เรื่องตนเอง หวาดกลัว สิ่ง

กระวานกระวายใจเป็นทุกข์ รู้สึกผิดหวัง หมดหวัง ไม่รู้จักระวังอารมณ์ มีอารมณ์ตั้ง เดียดเสมอ
อ่อนแอทั้งร่างกายและจิตใจ เก็บกดความรู้สึกมากเกินไป

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะในผู้ที่เป็นคนเปิดเผย ชอบแสดงออกทาง
ด้านอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาด้วยการกระตือรือร้น ยึดมั่นในหลักกฎหมายอาญา
และคุณค่าของศีลธรรมต่างๆ เกลียดคนคดโกง ปองกันเกียรติยศชื่อเสียงของตนเองให้ปลอดภัย
ไว้ก่อนคนอื่น ไม่สนใจต่อกฎเกณฑ์ของสังคม คือตั้งเอาแต่ใจตนเอง

2. ความบกพร่องทางอารมณ์ (EMOTIONAL DEPRIVATION = ED) มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำ อาจพบได้ในผู้ที่มีบุคลิกลักษณะ เป็นคนที่หลีกเลี่ยงที่จะมีความสัมพันธ์
อย่างใกล้ชิดกับคนอื่น เย็นชา เจ้าระเบียบมากเกินไป ไม่คบค้าสมาคมกับใคร กระด้าง ไม่สนใจ
ใจต่อกฎเกณฑ์ของสังคม หาดความรับผิดชอบ ระวังอารมณ์มุ่งร้ายได้ยาก ปรับตัวได้ยาก มี
อารมณ์ตั้ง เกรี้ยว มีความขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ต่างๆทางสังคมบ่อยๆ มักจะมีพฤติกรรมแบบทำลาย

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะ เป็นมิตร เป็นกันเอง เข้ากับคนอื่นได้ง่าย
ปรารถนาที่จะ เป็นที่ยอมรับของบิดามารดา วิตกกังวลต่อการเจ็บป่วยของบิดามารดาและดูแล
มิตรที่สนิท .

3. ความบกพร่องในการปรับตัวของสังคม (SOCIAL MALADAPTATION = SM)

มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำ อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่มีอารมณ์ขุ่นมัว อ่อนแอ ไม่คบหา
สมาคมกับใคร ไม่สามารถแสดง เป็นคนเจ้าอารมณ์หรือรู้สึกกร้าวร้าวออกมาตรงๆได้ ไม่เป็นตัว
ของตัวเอง ทำตัวเหมือนเด็กที่ยังต้องการอยู่ในความปกตรองดูแลของพ่อแม่ เครื่องคิดเลข
ระเบียบ ประเพณีและศีลธรรมมากเกินไป มีความวิตกกังวลและ เป็นทุกข์

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่ยึดมั่นในหลักกฎหมายและคุณค่าของ
ศีลธรรม เป็นคนเปิดเผย เข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีบ่อยครั้งที่คดโกงคนอื่นผู้หนึ่งมักจะ ไม่มอง
พฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม แม้ทักมักจะพบว่าผู้หนึ่งที่ได้คะแนนต่ำ ในมาตรวัดลักษณะนี้ จะ
มีพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมได้มาก

4. การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (IMPULSE CONTROL = IM) มีจำนวน 8 ข้อ

คะแนนต่ำ อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่ไม่แน่ใจตนเอง จะมีอาการเจ็บปวดทางจิตใจ หรือไม่ ระวังอารมณ์มุ่งร้ายได้ยาก อารมณ์ไม่ลมว้าย มีความขัดแย้งกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคมบ่อย ๆ การพิจารณาตัดสินไม่ถี่นัก ประสิทธิภาพและการลงโทษไม่สามารถจะเป็นบทเรียนแก่เขาได้ ไร้อารมณ์ หวาดกลัว หมัดหว้าง ไม่สามารถตัดสินใจได้ดีเมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน อารมณ์ตึงเครียด มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงบ่อยๆ จากเบิกบานใจไปสู่ความเศร้าเสียใจ เจ้าระเบียบ

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่ปฏิบัติตามศีลธรรมอย่างเคร่งครัด มีอารมณ์อ่อนไหวอย่างมากในการที่จะสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น ไม่ใช่ใคร่จิด

5. ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (HYPERSENSITIVITY = HP) มีจำนวน 6 ข้อ

คะแนนต่ำ ผู้ที่คะแนนต่ำมีภัยสิ่งเกิดว่า จากการเปรียบเทียบโดยการสังเกตพฤติกรรมทางด้านศีลนี้คล้ายคะแนนที่ได้ในการทดสอบ พบว่าผู้ป่วยชาย ซึ่งแพทย์พบว่า มีลักษณะ HP มักจะปฏิเสธในการทำแบบทดสอบนี้ สำหรับผู้ป่วยซึ่งมีลักษณะ HP ปานกลาง จะมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนสูงกว่าคนที่ มีลักษณะ HP ต่ำ จากเหตุผลดังกล่าวนี้เป็นเครื่องชี้ได้ว่า ผู้ป่วยชายที่ได้คะแนนต่ำมากในการทดสอบนี้ มีความหมายประการใดประการหนึ่งใน 2 ประการด้วยกันคือ เขาตอบข้อความในแบบทดสอบแล้วปรากฏว่าเขา มีลักษณะนี้น้อยมากจริง หรือเขาอาจมีบุคลิกลักษณะนี้มาก แต่เขาปกปิด ไม่ตอบให้เข้าลักษณะนี้

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่หลีกเลี่ยงการจะมีสัมพันธภาพอย่างใกล้ชิดกับคนอื่น หวาดกลัว ไร้สมรรถภาพ ไม่สามารถตัดสินใจได้ดีเมื่อตกอยู่ในภาวะคับขันที่ผิดปกติ หรือมีพยาธิสภาพทางด้านอารมณ์ที่มุ่งร้ายคนอื่นน้อยมาก คิดว่าการไว้วางใจผู้อื่น เป็นสิ่งเลวร้ายเห็นได้ชัดว่าชอบโทษว่าเป็นความผิดของผู้อื่น เมื่อตนได้รับความยุ่งยาก มีแต่ความยากลำบากในชีวิต มีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในวงจำกัด ต้องการให้พ่อแม่ยอมรับตนเอง มีการซึมเศร้าสูง ขาดความกระตือรือร้นตลอดเวลา ระวังอารมณ์มุ่งร้ายได้ยาก อารมณ์ไม่ลมว้าย แสดงอารมณ์ไม่เหมาะสม อย่างเช่น กระตือรือร้น มีความสงสัย พุดเร็วและพุดได้คล่องกับคนทั่วไป

6. ลักษณะนิสัยอันสพาล (PSYCHOPATHIC DEVIATION SCALE = PD) มีจำนวน 50 ข้อ

คะแนนต่ำ อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่มีแนวโน้มที่จะยอมรับกฎเกณฑ์และความต้องการของสังคม ประวัติการต่อต้านสังคมมีน้อย

คะแนนสูง อาจพบบุคลิกลักษณะของผู้ที่มีแบบฉบับเป็นตัวของตัวเองชัดเจนต่อต้าน มีทัศนคติที่ไม่ดี

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงบุคลิกภาพทั้ง 6 ด้านจากแบบทดสอบ PICS โดยมงคล มณฑา (ม.ป.ป.) ได้นำแบบทดสอบนี้ทำการศึกษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลจิตเวชที่ติดเฮโรอีนเป็นปัญหามา จำนวน 1,518 ราย เป็นคนใช้ยาทั้งหมดกับกลุ่มฯ ละไม่เกิน 5 คน ทำซ้ำได้มากกว่า 1 ครั้ง เมื่อผู้ป่วยลดความสนใจ จากนั้นทำการแปลผลด้วยการนำคะแนนไปหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำไปหาค่า T-test ซึ่งพบผลแต่ละด้าน ดังนี้

ความภาคภูมิใจ (Self-Esteem)

ในด้านนี้ไม่พบความแตกต่างในกลุ่มผู้ชาย ที่ติดเฮโรอีนกับผู้ป่วยเก่าที่ติดเฮโรอีนก็คือเป็นคนเปิดเผยพอลมคมกร ไม่เก็บตัว รู้จักระงับอารมณ์ได้บ้าง ไม่ค่อยมีอาการตั้งเครียด

ความขาดพร่องในทางอารมณ์ (Emotional Deprivation)

ในด้านนี้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งก็อธิบายได้ว่าผู้ป่วยเก่าที่ติดเฮโรอีน มีความแตกต่างในค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มผู้ป่วยทั่วไปที่ติดเฮโรอีน ในมาตรนี้มีแนวการพิจารณาว่าผู้ป่วยจะเป็นคนขาดความรักสัมผัส กระต้าง เป็นคนปรับตัวได้ยาก

ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation)

ในด้านนี้ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ก็คือ เป็นผู้ที่มีอารมณ์ดี คบหาสมาคมกับใครพบได้ สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นของตนเองได้บ้าง มีความวิตกกังวลน้อย

การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control)

ในด้านนี้พบผู้ป่วยติดเฮโรอีนทั้งที่เป็นคนใช้เก่า มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ติดเฮโรอีนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ .๒1 จะเห็นได้ว่ามาตรนี้เป็นเรื่องการปรับอารมณ์เป็นบุคคลที่ไม่สมกับวัย มีอารมณ์แปรลั่นแปลงบ่อย จากบ่กบยานใจไปสู่อุควา เมตร้าเสียใจ เจ้าระ เบ็สม ระวังอารมณ์ที่จะ

มุ่งร้ายต่อผู้อื่นยาก รู้สึกหงุดหงิดกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมบ่อย ๆ การตัดสินใจไม่ดี ไม่มี ความเชื่อถือหลายในการถูกลงโทษ. ไม่ว่าจะถูกจำคุกกี่ครั้งก็ตาม รายงานนี้ Frazier ซึ่ง ศึกษาค้นใช้วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่าผู้ติดยาเสพติด จะมีอารมณ์มุ่งร้าย (hostile) และมีพฤติกรรมที่ไม่ลงมือ

ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity)

ในด้านนี้พบผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดกว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 กับ กลุ่มผู้ป่วยที่ติดเฮโรอีนโดยทั่ว ๆ ไป พงจะอธิบายได้ว่า ผู้ป่วยที่ติดเฮโรอีนเป็นคนใช้เก่า เป็น คนที่หลีกเลี่ยงการมีสัมพันธภาพกับคนอื่น ให้ความไว้วางใจคนอื่นน้อยมาก คิดว่าการไว้วางใจ คนอื่นเป็นสิ่งที่เลวร้าย ยกเว้นพวกเดียวกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการคบเพื่อหวังผลประโยชน์. มี อารมณ์ไม่ลงมือกับวัย ไม่สามารถตัดสินใจได้ดี เมื่อตกอยู่ในภาวะคับขัน ขอบโทษว่าเป็นความผิด ของคนอื่น "เมื่อตนได้รับความยุ่งยาก สหเหตุการเสพยาเสพติดของผู้ป่วยตอบคำถามที่ว่า ทำไม ไปใช้ยาเสพติด มักจะได้รับคำตอบว่าเพื่อนชวน รายงานของ มงคล มณฑา และสมทรง สุวรรณเลิศ (2515) พบว่า สาเหตุของการกลับไปติดซ้ำมีอยู่ 27% ที่ตอบเช่นนี้

ลักษณะนิสัยอันธพาล (Psychopathic Deviation Scale)

ในด้านนี้พบผู้ป่วยเก่ามีเข้ารับการรักษามากกว่า 1 ครั้ง และมีประวัติว่าได้เคยไปรับ การรักษาที่แห่งอื่น ๆ มาแล้ว มีบุคลิกภาพแบบ Psychopathic Deviation Scale มาก กว่ากลุ่มติดเฮโรอีนทั่วไป ที่พบเช่นนี้ตรงกับ วิภา นาราคาม (2518) ได้รายงานว่าเด็กวัยรุ่นที่ ติดเฮโรอีน มีค่าเฉลี่ยมากกว่าเด็กวัยรุ่นปกติ นอกจากนี้ตรงกับรายงานการวิจัยอื่น ๆ อีกมาก มาย เช่น ฮิล,เบลล์วิลล์ และเกรทเซอร์ (Hill, H.E., Belleville., R.E. and Glasser R. 1959) นายแพทย์อีรุม เซวานาคัย และสอ อองซ์พานิช (2517) ที่พบกลุ่มผู้ ติดยาเสพติดต้องการความพอใจในทันทีทันใด แลวงหาความพอใจส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงแบบ แฉนของสังคม ไม่มีการยับยั้งตนเอง ขาดความรับผิดชอบ เชื้อถือไม่ได้ มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างผิวเผิน ชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ คำสั่ง ซึ่งถูกลงโทษแล้วลงโทษอีกก็ไม่หลาบจำ

ดังนั้นในการศึกษารุ่นนี้ ศึกษาถึงผู้ติดเฮโรอีนที่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา โดยที่ ตัวแบบทดสอบ PICS ใช้กับผู้ติดยาเสพติดโดยเฉพาะ และ มงคล มณฑา ก็ได้ทำการศึกษา เกณฑ์ปกติ (Norm) ที่ใช้กับผู้ติดยาเสพติดซึ่งเป็นคนไทย แบบทดสอบ PICS นี้จึงศึกษา

บุคลากรทางของผู้ติดยาเสพติดได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ศึกษา ด้านการบำบัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพอีกประการหนึ่งด้วย

ตัวแปรด้านที่ 3 ตัวแปรด้านสังคม

สำหรับตัวแปรด้านนี้มีตัวประกอบหลายประการ มีบทบาทร่วมกันอยู่ เช่น สภาพแวดล้อม เสวร้าย มีอิทธิพลผลักดันให้เยาวชนติดยาเสพติด สถานที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด สถานะทางเศรษฐกิจต่ำ ระดับการศึกษาต่ำ สิ่งแวดล้อมในบ้านไม่ดี ขาดความรักความอบอุ่น ความมั่นคงในชีวิต มีปัญหาชีวิตที่ต้องเผชิญ ขาดความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว นอกจากนี้การติดยาเสพติดยังมีเหตุมาจากสัญชาตญาณของมนุษย์ในการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ โดยเฉพาะในระยะวัยรุ่นพลังของกลุ่มที่จะดึงสมาชิกในกลุ่มให้เอนเอียงได้ ผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเพื่อนที่ติดยาเสพติด พฤติกรรมใดที่เพื่อนหรือกลุ่มยอมรับปฏิบัติ ก็มักจะยอมรับและปฏิบัติตาม เพื่อสนองความต้องการอยากทดลองสิ่งใหม่ ๆ คลายจนการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มด้วย นอกจากนี้ การติดยาเสพติดยังอาจเกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยถูกหลอกลวง ในทางตรงกันข้าม สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ความคึกคะนอง เพื่อแสดงความเก่งกล้า สำหรับ เอโรอีแมพบว่าสาเหตุที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ ผู้เสพได้รับคำแนะนำว่าเสพยาโรอีอื่นแล้วอาจทำให้ร่วมประเวณีได้นาน เมื่อเสพยาเข้าทำให้กลายเป็นผู้ติดยาเสพติด

เสวรีน ปุณณะนิตานนท์ (2519) ได้จัดทำโครงการสำรวจเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดให้โทษในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพทางสังคมมีอิทธิพลต่อการติดยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็น การเสพยาครั้งแรกหรือครั้งต่อ ๆ ไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษา สภาพทางสังคมที่มีต่อภาวะการติดยาที่ในระหว่างการบำบัดรักษา 4 ด้านด้วยกัน คือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว สภาพแวดล้อมที่พักอาศัย ขนาดของครอบครัว ซึ่งจะกล่าวรายละเอียดทีละด้านดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับการติดยาเสพติด

ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุดแห่งแรก มีทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว เมื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ค่านิยม ทัศนคติ

ตลอดจนอุปนิสัยต่าง ๆ แก่สมาชิกในครอบครัว อันเป็นพื้นฐานที่ดีต่อความเจริญเป็นผู้ใหญ่ที่ดีหรือ
ไม่ดีในอนาคตต่อไป ซึ่งในสถาบันครอบครัวมีบิดามารดาเป็นผู้ให้การอบรม ลักษณะบิดามารดาที่
บุตรวัยรุ่นคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งต่อไปนี้จากบิดามารดา ลาดทองใบ กุฎิภิมย์ (2529) ได้
ประมวลจาก Shiamberg & Smith (1982 : 432) ไว้ดังนี้

1. ให้ความสนใจและความช่วยเหลือแก่บุตร สิ่งนี้เด็กวัยรุ่นจะทราบว่าบิดามารดา
มารดาอาทรต่อตนหรือไม่ ก็คือ ความสนใจที่บิดามารดามีต่อตน และพร้อมที่จะให้ความช่วย
เหลือ เมื่อถึงคราวจำเป็น เพราะบุคคลวัยรุ่นยังต้องการความเอาใจใส่สนใจจากบิดามารดาอยู่
2. ยอมรับฟังและเข้าใจความคิดของบุตร มีเวลาพูดคุยกับบุตรบ้าง เด็กวัย
รุ่นมักจะบ่นว่าบิดามารดาไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของเขาบ้าง และไม่ยอมเข้าใจจิตใจและ
ความรู้สึกของพวกเขา เด็กวัยรุ่นต้องการความเมตตาเห็นอกเห็นใจจาก บิดามารดา และอยากให้
บิดามารดาทราบว่าเขามีเรื่องสำคัญอยากปรึกษา
3. วัยรุ่นต้องการความรัก และการยอมรับจากบิดามารดา องค์ประกอบที่
สำคัญของความรักที่เด็กต้องการ ก็คือการยอมรับ
4. ความไว้วางใจ บิดามารดาบางคนไม่ไว้วางใจบุตรที่กำลังเป็นวัยรุ่น
จึงมักจะแสดงความหึงหวงและความวิตกกังวลในบุตรวัยรุ่นมากเกินไป
5. ต้องการความเป็นอิสระ สิ่งที่บุคคลวัยรุ่นต้องการมากในระยะหัวเลี้ยว
หัวต่อนี้คือ " ความเป็นอิสระ " ซึ่งเป็นสิ่งที่วัยรุ่นปรารถนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็น
อิสระในทางพฤติกรรม (การกระทำ) วัยรุ่นจึงต้องการให้บิดามารดาอนุญาตให้ตนทำอะไรได้
ตามที่ตนปรารถนา แต่จะต้องค่อยเป็นค่อยไปทีละน้อย ไม่ใช่ปล่อยให้ เป็นอิสระทันที

จากทฤษฎีการปรับตัวของอีริคสัน อธิบายว่า ตั้งแต่แรกเกิดเป็นต้นไปนั้นบุคคลมีการ
พัฒนาทางอารมณ์ เชิงสังคมและบุคลิกภาพ ไปตลอดชีวิต โดยบุคคลอาจเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้
มากน้อยเพียงไรในต่างอายุได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ แต่ที่สำคัญที่สุดคือความสัมพันธ์กับ
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับแวดล้อมตน โดยผู้แวดล้อมรอบตน จะสามารถช่วยให้บุคคลปรับตัวได้อย่างราบรื่น
หรือทำการขัดขวาง หรือผลักดันบุคคลไปในทิศทางที่ทำให้ปรับตัวไม่ได้ก็ได้ นอกจากนี้การที่
บุคคลสามารถปรับตัวได้ดีเพียงไร ในขั้นตอนแรก ยังมีอิทธิพลต่อความสามารถปรับตัวในขั้นต่อไป

ของบุคคลนั้น นอกจากนี้ทฤษฎีของอีริคสันได้ชี้ให้เห็นข้อขัดแย้งระหว่างบิดามารดา ซึ่งอาจจะเกิดได้ทุกระดับอายุ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ ณีญูแซ ประจวบปัจฉิม, 2525 : 18)

ในเรื่องของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับพฤติกรรมที่ผิดปกติอันได้แก่ บุคคลลึกลับที่ผิดปกติ หมายถึง พฤติกรรมขัดแย้งรุนแรง ความก้าวร้าว การติดยาเสพติดเสพติด และพฤติกรรมที่ผิดปกติ ในเรื่องของบุคลิกภาพที่ผิดปกติ มีการวิจัยของนิลมัย วิบูลย์สวัสดิ์ (2510) ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเด็กที่กระทำผิด และเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดที่มีอายุระหว่าง 12-15 ปี เป็นเด็กจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก 50 คน ผลปรากฏว่าเด็กที่กระทำผิดรายงานว่าตนถูกเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อยกว่าที่เด็กปกติรายงานเช่นนั้น โดยสรุปจากข้อมูลที่ว่าเด็กกระทำผิดรู้สึกห่างเหินจากบิดามารดาว่าเด็กปกติ โดยเฉพาะในเรื่องการพูดคุยกับบิดาและการที่บิดาของเข้าใจตนนอกจากนี้เด็กที่กระทำผิดยังรายงานว่าครอบครัวของตนมีการวางแผนทำกิจกรรมร่วมกันน้อยและใช้เวลาที่พักผ่อนร่วมกันน้อยกว่าครอบครัวของเด็กปกติ

นอกจากนี้ โรสเซนเฟลด์ (Rosenfeld, 1962) ได้ศึกษาสภาพครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวไม่กลมเกลียวกัน มารดาเป็นบุคคลที่ไม่บรรลุวุฒิภาวะ มีอารมณ์ไม่คงที่ บางครั้งก็แสดงว่ารักลูก บางครั้งก็แสดงว่าเกลียด ส่วนบิดาจะเป็นบุคคลที่ไม่คุ้นเคยด้วยเลย ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของอีทหลายท่าน เช่น เฮกเกอริ (Hager 1971) ศึกษาวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษในชนชั้นกลางของอเมริกา โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับครอบครัว พบว่าเด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว มีโอกาสที่จะใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัว เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของยูน เซาวันเดรีย (2514) ที่พบว่าร้อยละ 90 ของกลุ่มที่ติดยาเสพติดมาจากบ้านที่มีความแตกแยกหรือครอบครัวขาดความอบอุ่นและขาดความเข้าใจ และ เกร็น ปุณณะหัตถานนท์ (2519) ที่ทำการศึกษา ปัญหาเยาวชนเสพติดในประเทศไทย พบว่า สาเหตุอีกประการหนึ่งของการติดยาเสพติด มาจากความก้าวร้าวภายในครอบครัว (ในปี 2526 นพรัตน์ เสงี่ยมพาณิชย์ (2526) ได้เฝ้า ามสัมพันธ์ภายในครอบครัวมาศึกษาเปรียบเทียบเยาวชนที่ติด และไม่ติดยาเสพติดให้โทษ พบว่าสามารถจำแนกประเภทระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดให้โทษออกจากกันได้ โดยผู้ที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะเป็นเยาวชนที่ไม่ติดยาเสพติด

นอกจากนี้ พอลสัน (Paulson, 1971) ศึกษาทัศนคติที่ใช้ยาเสพติดโดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาศิลปะวิทยาลัยนิวยอร์ก ยาเสพติดที่ศึกษาคือ กัญชา เฮโรอีน แอลกอฮอล์ แอมเฟตามีน และยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน พบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่น่าเห็น ขาดความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่นน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยาเสพติด เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ ซาร์โกและคณะ (Zarco and Associated, 1971) พบในทางเดียวกันว่า กลุ่มผู้ไม่ได้ใช้ยาเสพติดให้โทษ มักมาจากครอบครัวที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน และมาจากครอบครัวที่มีความสุข มีความพอใจในครอบครัวของตน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ดิริพร เกษบุรมย์ (2518) ที่ทำการศึกษาลักษณะทางครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด พบว่าวัยรุ่นเหล่านี้มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น กล่าวคือ มีความขัดแย้งกันมากและแยกทางกัน และมักเป็นบุตรที่มีบิดามารดาไม่ค่อยสนใจ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองไม่มีค่า ไม่เป็นที่ต้องการ และไม่มีความหมายต่อครอบครัว ทั้งนี้ จิตรา เผ่าทรัพย์ (2520) ได้รายงานไว้ว่าเป็นเช่นนี้ก็เพราะบิดามารดาจะต้องประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว จึงไม่มีเวลาที่จะอบรมดูแลลูก จึงให้ความสุขลูกโดยการให้เงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอ การขาดความอบอุ่นแลจากบิดามารดาทำให้เด็กคบเพื่อนไม่ดี และการมีใช้จ่ายเพียงพอ อาจทำให้ถูกชักจูงมอมเมาจากกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ให้เป็นเครื่องมือในการหาเงินเพื่อเล่นและขาย ซึ่งทั้งนี้ สุชาติ บัณฑิตกุล (2519) ทำการวิจัยพบว่าสิ่งที่ผู้ติดยาเสพติดปรารถนามากที่สุด คือความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่

ในแง่ของการบำบัดรักษาของผู้ติดยาเสพติด กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวนั้น เฮกเกอร์ (Hager, 1971) รายงานว่า การติดยาเสพติดให้โทษทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวต้อยลง ทั้งนี้สอดคล้องกับคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2520) ทำการวิจัยภาวะการติดยาซ้ำ พบว่า ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เกิดการเสพยาเสพติดอีกครั้งแล้วครั้งเล่าก็คือปัญหาที่ครอบครัวไม่ยอมรับ เพราะไม่เชื่อว่าหายจากการติดยาเสพติด ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว ภรรยาไม่ไว้วางใจและทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว แต่หาว่าบุคคลที่ใกล้ชิดมีปฏิกริยาในทางบวก แสดงให้เห็นว่ามีควมหวังใจ และ ตระหนักถึงผลร้ายของยาเสพติด ซึ่งเมื่อเสพแล้วจะมีแต่โทษเพียงลงสถานเดียวเกินกำลังใจแนะนำให้เลือกและเข้ารับการบำบัดรักษา ซึ่งเป็นผลเช่นเดียวกับที่ สุกดิ์ศรี วานิชเสนี

(2529) ทำการศึกษาผลการบำบัดรักษาผู้ป่วยภายนอก พบว่า การให้ความเอาใจใส่ และความเข้าใจของญาติ มีผลต่อการทำให้ผู้ติดเชืโรอื่นที่เข้ารับการรักษา เลิกได้

จากการศึกษาที่กล่าวมาจะเห็นว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดมาก ในการศึกษาค้นคว้านี้จึงนำความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมาศึกษา เพื่อให้มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

จำนวนผู้ที่ติดยาเสพติดในครอบครัวกับการติดยาเสพติด

การติดยาเสพติดนั้นมีปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการติดยาเสพติด ก็คือ การเลียนแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดา ซึ่งลักษณะนี้ตามความคิดของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ คือการเทียบเคียง (identification) อันเป็นกระบวนการที่เด็กมีความคิด มีความรู้สึกและแสดงความเป็นปัจเจกตามแบบผู้อื่น โดยเฉพาะ เด็กเล็กจะเทียบเคียงจากบิดามารดา

มิสเสน และคณะ (ลาตทองโบ, 2529 อ้างจาก Mussen, Conger & Kagan, 1974) มีความเห็นว่า การเทียบเคียงบิดามารดา อาจเป็นรากฐานสำคัญของความรักความอบอุ่นสำหรับเด็กเล็ก กล่าวคือ ด้วยวิธีการเทียบเคียง เด็กจะรับถ่ายทอดความแข็งแกร่ง และความเป็นตัวของตัวเองของบิดามารดาเข้าไว้ ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าคุณภาพที่เหมาะสม และสามารถควบคุมตนเองได้เป็นอย่างดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กได้แบบอย่างจากท่าแบบที่ไม่เหมาะสม (เช่นบิดาเป็นโรคจิต) ก็จะทำให้เด็กมีความรู้สึกขาดความอบอุ่น และมีความวิตกกังวลมากเพราะเด็กมีตัวแบบที่มีบุคลิกลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ จะเห็นได้ว่า ในงานวิจัยนี้ การเทียบเคียงเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เด็กรับถ่ายทอดรูปแบบของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สลับซับซ้อน อันประกอบด้วย บุคลิกลักษณะส่วนตัว ลักษณะต่าง ๆ ของแรงจูงใจของตัวแบบเข้าไว้ในตัวเด็ก นอกจากนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งได้รับถ่ายทอดจากการเทียบเคียง จะแสดงออกไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการฝึกรบรรมหรือมีการให้รางวัลการเทียบเคียงแต่อย่างใด ทั้งพฤติกรรมจากการเทียบเคียงนั้นยังคงทนถาวรมากกว่าจะเกิดขึ้นชั่วคราวอีกด้วย

ฮอฟแมน (Hoffman, 1971) ได้ทำการประมวลผลการวิจัยด้านนี้ รายงานว่า ความพอใจในบทบาททางเพศที่เหมาะสม ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลระหว่างบิดากับบุตรชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเทียบเคียงบิดา แต่ไม่สัมพันธ์กับการเทียบเคียงมารดา ทั้งนี้ได้

กล่าวถึงบทบาทบิดาไว้ว่า ถึงแม้บิดาจะไม่มีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูบุตรในวัยเด็กเช่น มารดา แต่จากการวิจัยหลายเรื่องได้ประมวลไว้ก็พบว่า บิดามีความสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูที่ เกี่ยวข้องกับการด้านทาส่งย้ายใจในวัยเด็กโต โดยเฉพาะต่อบุตรชาย ทั้งนี้เพราะเด็กวัยนี้ มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาเจริญยิ่งขึ้น ผู้มีความสูงพอที่ การอบรมของบิดาจะมีผลต่อบุตรชายใน การควบคุมตนเอง เพื่อจะต่อต้านสิ่งชั่วร้ายให้กระทำผิด

จากการวิจัยในเรื่องนี้ เสรีน และหิตานนท์ (2517) จัดทำโครงการสำรวจเกี่ยวกับ ปัญหาเสกติดให้โทษในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นโครงการวิจัยระยะยาว 18 เดือน พบว่า การที่มีบิดาที่ใช้ยาเสกติดผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะในอดีต และปัจจุบัน มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ ปัญหาการใช้ยาเสกติดของนักเรียน และเยาวชนในละแวกบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ไลน์สไตน์ (Feinstein, 1978) ทำการศึกษาการใช้ยาเสกติดของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยฮิลลินอยส์ พบว่า การใช้ยาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาของผู้ปกครอง โดยเฉพาะโคเคอิน เฮโรอิน แอมเฟตามีนและกัญชา กล่าวคือ ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาค้นได้ใช้ยาเสกติดขนาดโต แล้วนักศึกษาค้นนั้นก็มีความโน้มที่จะใช้ยาเสกติดขนาดนั้นตามไปด้วย ทั้งนี้ เช่นเดียวกับการศึกษา ของ แคนเดล (Kandel, 1974) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของบุคคลต่างวัย และบุคคลวัยเดียวกัน ต่อ การใช้กัญชาของวัยรุ่น โดยการที่ใช้แบบสอบถามวัยรุ่น บิดามารดา และเพื่อนสนิทของวัยรุ่น เกี่ยวกับ การใช้สารเสกติด พบว่า วัยรุ่นที่ใช้ยาเสกติดที่ผิดกฎหมายในอัตราสูง จะพบว่าอยู่ใน สถานการณ์ที่ทั้งบิดามารดาและเพื่อนวัยรุ่นใช้สารเสกติดนั้น

นอกจากการที่บิดามารดาและเพื่อนวัยรุ่นใช้สารเสกติดแล้ว จะทำให้บุตรชายนั้นค้น ตามด้วย ยังพบว่าการที่บิดามารดาใช้ยาเสกติดที่ผิดกฎหมาย ก็ทำให้บุตรมีแนวโน้มใน การติด ยาเสกติดด้วย ดังเช่น การศึกษาของ สเปคแวก (Spevack, 1974) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับ บุคคลิกภาพ ทักษะคติ และพฤติกรรมของนักเรียนที่ติดและไม่ติดยาเสกติดพบว่า นักเรียนที่ติดยา ส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่สูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา ซึ่งผลครั้งนี้สอดคล้องกับนายแพทย์ ฝน แลงสิงแก้ว และคณะ (2516) ได้ทำการวิจัยสำรวจนักเรียนไทยติดยา พบว่า บิดามารดา ของนักเรียนที่ ติดยาเสกติดให้โทษ ส่วนใหญ่มีบิดามารดาสูบบุหรี่หรือดื่มสุรา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนที่ติด ยาเสกติดให้โทษส่วนมากมักติดบุหรี่มาก่อน

ในเรื่องของการบำบัดรักษาแล้ว สุนด์ทร วานิชเสนี (2529) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลการรักษาของผู้ป่วยภายนอก พบว่า การไม่มีผู้เสกต์คนกินอยู่ในบ้านจะเป็นผลดีต่อการรักษา

จากการศึกษาดังกล่าวพบผลที่สอดคล้องกัน ในการศึกษาคั้งนี้จึงได้ศึกษาถึงจำนวนผู้ติดยาเสกต์ในครอบครัว โดยแบ่งเป็น การมีและไม่มีจำนวนผู้ติดยาเสกต์ที่อยู่ในครอบครัว

สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยกับการติดยาเสกต์

สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย ที่พักอาศัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการติดยาเสกต์ ประชาชนมีโอกาสติดยาเสกต์ได้ ถ้าหากยาเสกต์หาง่ายหรือที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งค้ายาเสกต์ ซึ่งแหล่งที่พบเห็นว่ามีคนติดยาเสกต์ หรือสามารถซื้อขายยาเสกต์กันค่อนข้างมาก คือ แหล่งเส็กมโทรมเกิดขึ้นทุกเมืองที่ขยายตัวเมือง ดังนั้น เออร์เนสต์ ดับบลิว เบรอกเกอร์ (Ernest W. Burgess) นักศึกษาวิทยาชาวอเมริกัน ทำการศึกษาการขยายตัวของเมืองชิคาโก แล้วตั้งเป็นทฤษฎีรูปร่างกลมลักษณะ เป็นรูปร่างกลมออกจากจุดศูนย์กลางเป็นลำดับวงแหวน 5 วงซ้อนกัน ซึ่งจะมีส่วนวงที่ 2 ที่เรียกว่า Transition Zone เป็นที่อยู่อาศัยของกรรมกร มีแหล่งเส็กมโทรมมาก เป็นที่อยู่อาศัยของคนที่ยอพยพเข้ามาในเมือง เป็นแหล่งอบายมุข โรงการพนัน สถานเริงรมย์ต่าง ๆ เป็นแหล่งที่มีอาชญากรรม เช่นเดียวกับที่ โฮเมอร์ ฮอยท์ (Homer Hoyt) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน ผู้ตั้งทฤษฎี The Sector Theory อธิบายว่า การขยายตัวของแหล่งต่างๆ ของนคร ขยายออกเป็นรัศมีและเป็นเส็กมตามแม่น้ำ ซึ่งส่วนที่เรียกว่า Low - class residence เป็นที่อยู่ของกรรมกรที่ต้องการไปทำงานในกลางเมือง ส่วนนี้เป็นแหล่งสลัมประชากรหนาแน่น

ต่อมา เซอร์ (Schur, 1965) ได้ศึกษานิเวศน์วิทยาของการติดยาเสกต์ตงพบว่าเป็นที่นิยมแพร่หลายในเมืองใหญ่ ซึ่งจากการศึกษาเหล่านี้ยืนยันว่า เขตที่มีการเปลี่ยนแปลงได้แก่ย่านอพยพแหล่งสลัม ย่านธุรกิจการค้ารวมตลอดถึงบริเวณที่ครอบคลุมกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ซึ่งประกอบไปด้วยโรงงาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ ศูนย์การค้า ฯลฯ และยังพบว่าผู้ติดยาเสกต์มักจะอาศัยอยู่ตามบ้านซึ่งมีลักษณะเป็นห้อง ๆ ในศูนย์กลางของเมือง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในเมืองที่ซึ่งไม่มีผู้ใดพิจารณากิจกรรมและการกระทำของเขา และได้มีความสัมพันธ์อย่างเด่นชัด ระหว่างโครงสร้างทางนิเวศน์วิทยา และการแพร่กระจายของการติดยาเสกต์

ซึ่งจะระบอบมากในท้องที่มีประชากรหนาแน่น ภาวะเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำและหมู่ชนกลุ่มน้อย ทั้งนี้สอดคล้องกับที่ ไควต์ นีซุเบล (Ausubel, 1969) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับคนต้อตาเสตต์ ได้เสนอว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคลต้อตาเสตต์ คือการที่บุคคลนั้นอยู่ใกล้กับตาเสตต์ ซึ่งได้มาจากการแพร่ระบาดของตาเสตต์ในแหล่งเสื่อมโทรม ในเขตเมืองมากกว่าชนบท

สำหรับในประเทศไทยนั้น ได้มีผู้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการต้อตาเสตต์ไว้ ดังนี้ สุชาติ บัณฑิตนุกูล (2519) พบว่าภาคกลางเป็นภาคที่มีผู้ต้อตาเสตต์ให้โทษมากที่สุด โดยเฉพาะพงขาว และภาคเหนือมีผู้ต้อตาเสตต์น้อยที่สุด ในปีเดียวกัน วิชัย โปษยะวัฒนา และคณะ (2519) ได้ศึกษาปัญหาตาเสตต์จากผู้มารับการรักษาที่โรงพยาบาลชัยภูมิจังหวัดขอนแก่น พบว่าผู้มารับการรักษาร้อยละ 91 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเมื่อจำแนกผู้รับการรักษาตามอำเภอที่อยู่อาศัย และเปรียบเทียบจำนวนเป็นอัตราส่วนต่อประชากรใน อำเภอ นั้น 1,000 คน พบว่า ในอำเภอคลองลาน และยานนาวา มีอัตราสูงสุด รองลงมาได้แก่ อำเภอสัมพันธวงศ์ บางรัก และพระนคร ตามลำดับ ซึ่งโดยมากเป็นเขตที่มีความหนาแน่นในระดับสูงและปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ นพรัตน์ เสริมพาณิชย์ (2526) ศึกษาสภาพการอาศัยอยู่บริเวณที่พักอาศัยหรือบ้าน พบว่า เยาวชนที่ต้อตาเสตต์ให้โทษ ส่วนมากจะอาศัยอยู่บ้านตามลำพัง หรือห้องพักเอกชน หรือบ้านเพ็ญ อยู่ในแหล่งสลัมหรือใกล้แหล่งสลัม

นอกจากนี้ มลลล มณฑา (2515) ทศนีย์ กำปันทอง (2517) และจันทร์เพ็ญ อัครสถิตานนท์ (2518) ได้ทำการวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นต้อตาเสตต์ โดยการศึกษาจากผู้ป่วยตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีสาเหตุมาจากเพื่อนชักชวน อยากรวดลอง อยากรู้อยากเห็น อยากรสนุก มีวามตึงเครียด ทำให้หันไปลองใช้ กลืมใจ ถูกล่อลวง และผลการวิจัยดังกล่าวยังสรุปได้ว่า ผู้ต้อตาเสตต์ส่วนใหญ่ อยู่ในชุมชนที่มีแหล่งค้ายาเสตต์ และมีผู้ต้อตาเสตต์ส่วนใหญ่ อยู่ในชุมชนที่มีแหล่งค้ายาเสตต์และมีผู้ต้อตาเสตต์เป็นจำนวนมาก

แต่เมื่อ สุนักตร์ วานิชเสนี (2529) ได้ศึกษาถึงผลการนำบัตรรักษาของผู้ต้อตาเสตต์ โดยมีชัยพากรณ์ผลการรักษา ปรากฏว่า การที่ผู้ต้อตาเสตต์ที่รับการรักษาแล้วอาศัยในแหล่งชุมชนแออัดไม่มีผลต่อการรักษา

จากผลการศึกษาที่พบว่าสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัย มีและไม่มีผลต่อการต้อตาเสตต์ แต่ในการศึกษาดังนี้ศึกษาถึงผู้ต้อตาเสตต์อื่นที่มีภาวะการต้อตาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ซึ่ง

คาดว่าคุณภาพแวดล้อมของเขาก็พักอาศัยมาจนมีส่วนกระตุ้นให้กลับไปเล่นได้อีก จึงนำมาเป็นตัวแปรตัวหนึ่งในการศึกษา

๕. ขนาดของครอบครัวกับการตัดยาเสพติด

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงใหญ่เมืองหนึ่งพบว่า ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ส่วนมากอาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่มีสมาชิกในครอบครัวเป็นจำนวนมาก ดัชนีซึ่งที่แสดงความแออัดได้ตัวหนึ่ง คือลักษณะของครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) กับครอบครัวขยาย (Extended family) (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. 2528 : 24)

ครอบครัวเดี่ยวคือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดา มารดาและบุตร รวมทั้งบุตรบุญธรรม ซึ่งอาศัยอยู่ด้วยกัน ส่วนครอบครัวขยาย คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยครอบครัวเดี่ยวและผู้มาอาศัยอยู่ร่วมด้วย ซึ่งอาจจะ เป็นญาติ หรือคนรู้จักก็ได้ ญาติที่อาจจะมียุทธศาสตร์เดียวกับลูกหลานระดับเดียวกับบิดามารดา คือ ลุง ป้า น้า อา และระดับสูงกว่าบิดามารดา คือ ปู่ ย่า ตา ยาย

ในครอบครัวขยายนั้นนอกจากจำนวนแล้ว ยังมีเรื่องของจำนวนบทบาทที่เกี่ยวข้องกันมากกว่าครอบครัวเดี่ยว ทำให้เกิดความต้องการบริเวณส่วนตัวมากกว่าในครอบครัวเดี่ยว แม้ครอบครัวขยายบางครอบครัวจะมีสมาชิกจำนวนเท่ากับครอบครัวเดี่ยว แต่บริเวณส่วนตัวที่สมาชิกในครอบครัวขยายมีมากกว่าครอบครัวเดี่ยว จึงทำให้เกิดสภาพแออัดในครอบครัวขยายได้มากกว่าครอบครัวเดี่ยว นอกจากนี้บทบาทต่างๆ ที่แสดงอาจต้องมีการแข่งขันการทำกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต่อชีวิต เช่น การรับประทานอาหาร การซักรีด การพักผ่อน การเรียกร้องความสนใจจากสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น (Stokols, 1972 : 54) ความแออัด ดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในแง่สังคมและจิตใจของบุคคลได้ พาร์ค (Parke, 1980) ได้ประมวลผลงานวิจัยไว้หลายเรื่อง รายงานว่าคุณภาพแออัดมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่อไปนี้คืออัตราการก่ออาชญากรรมสูง โรคจิต และเด็กเกเร นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าว และสภาพแออัดในครอบครัวอีกด้วย ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่แออัด มีความก้าวร้าวมากกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีความแออัดน้อย นอกจากนี้ยังมีผลการวิจัยของผู้อื่นเช่น ลอร์เรนซ์

(Lawrence. 1974) และ มิทเชลล์ (Mitchell. 1971) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่แออัด มีส่วนทำให้ผู้ปกครองมีพฤติกรรมก้าวร้าว หรือมีอารมณ์โกรธได้ง่าย

สุพนันท์ จักรพิพัฒน์ (2521) รายงานว่า ผู้ที่มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ทำให้การอบรมเลี้ยงดูและการเอาใจใส่ดูแลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เหมาะสมและทั่วถึง ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยที่ไม่ดี ซึ่งมีผลเกี่ยวโยงไปถึงการแสดงออกทางพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คบเพื่อนไม่ดี ไม่รู้จักใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง จึงเป็นปัญหาทางด้านความประพฤติในที่สุด (ลาดทองใบ ภูภิรมย์. 2529 : 33)

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของครอบครัว ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการติดยาเสพติด ซึ่งเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ซึ่งติดยาเสพติดมากที่สุด มีมาจากครอบครัวที่มีสมาชิก 4-8 คน (มงคล มณฑา. 2515, ทศนีย์ กำปันทอง. 2517 และ จันทร์เพ็ญ ถังศรีพิทยานนท์. 2518) ซึ่งนับว่าเป็นครอบครัวใหญ่ แต่จากการวิจัยของ นพรัตน์ เสริมพาณิชย์ (2526) ได้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบจำนวนพี่น้องในครอบครัว ซึ่งเป็นภูมิลำเนาหนึ่ง ที่ศึกษาระหว่างเยาวชนที่ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ และโรงพยาบาลสิรินธรราชธานี และเยาวชนที่ไม่ติดยาเสพติดที่เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าจำนวนพี่น้องในครอบครัวไม่สามารถจำแนกประเภท ระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดให้โทษออกจากกันได้

ด้วยการศึกษาดังกล่าวมีผลชัดเจนว่าขนาดของครอบครัวมีผลต่อการติดยาเสพติด จึงได้เินขนาดของครอบครัวมาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งขนาดของครอบครัวเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดของครอบครัวเล็ก มีจำนวนสมาชิก 1-3 คน ขนาดของครอบครัวปานกลาง มีจำนวนสมาชิก 4-6 คน และขนาดครอบครัวใหญ่คือมีจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

ในการศึกษาครั้งนี้ยังได้ศึกษาถึงตัวแปรทางด้านจิตสังคม และภูมิลำเนาอีกด้วยซึ่งได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับเศรษฐกิจ ซึ่งกล่าวรายละเอียดดังนี้

๕ อายุ

การศึกษาเรื่องยาวแสดงต่อให้โทษ ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาผู้ตัดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาบำบัดที่สถานบำบัดผู้ป่วยในตามโรงพยาบาล จึงพบลักษณะเด่นของอายุผู้ตัดยาเสพติดให้โทษว่า ส่วนใหญ่เป็นเยาวชน ตั้งแต่พรทศย์ จิตราว (2516) พบในจำนวนผู้ตัดยาเสพติดทั้งหมด 130 ราย เป็นผู้มีอายุระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 34 รายหรือร้อยละ 26.15 ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ บัณฑินทกุล (2519) พบว่า ร้อยละ 6 ของประชากร ในสถานพินิจเด็กและเยาวชน มีอายุระหว่าง 15-18 ปี นอกจากนี้ เสรีน ปุณณะหิตานนท์ (2521) ยังพบว่า การใช้ยาที่ผิดกฎหมายพบมากในกลุ่มคนที่มียุระหว่าง 16-18 ปี โดยมีอยู่ร้อยละ 66.20 ซึ่งแต่เดิมในปี 2515 มีเพียงร้อยละ 64.24 แต่ทั้งนี้ขัดกับผลปฏิบัติของฝ่ายป้องกันและบำบัดยาเสพติด สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร (2530) ที่รายงานผลว่า ในผู้ตัดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาบำบัดเป็นผู้ว่านอนทนนั้น ส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 24-29 ปี ร้อยละ 34.01 แต่ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาผู้ตัดยาบำบัดในระหว่างการบำบัดรักษา ณ คลินิกยาเสพติด กรุงเทพมหานคร จึงนำผลการปฏิบัติงานของฝ่ายป้องกันและบำบัดการตัดยาเสพติดมาเป็นเกณฑ์การแบ่ง โดยจะแบ่งเป็น 3 ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ 15-30 ปี ช่วงอายุ 31-40 ปี และช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป

๕ ระดับการศึกษา

ตัวแปรหนึ่งที่มีควรรพิจารณาเกี่ยวกับผู้ตัดยาเสพติดก็คือ เรื่องระดับความรู้ ทั้งนี้เพราะมีผู้กล่าวกันทั่วไปว่า ผู้ที่ตัดยาเสพติดมักจะเป็นผู้มีความรู้น้อย หรือผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา จะง่ายต่อการถูกชักชวนให้กระทำความผิด ซึ่งรวมถึงการเสพยาเสพติดให้โทษด้วย (คณะสังคมสงเคราะห์ 2520: 11) แต่จากการศึกษาของ เปรมจิต ชลวิที (2518) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเยาวชนและนักเรียนที่มาทำการบำบัดรักษาในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ ด้วยการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนที่ตัดยาเสพติด ร้อยละ 55 และ 35.59 เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และตอนต้นตามลำดับ และทำนองเดียวกัน จิตราว เฝาทรัชย์ (2530) พบว่า กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ตัดยาเสพติดส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 16-20 ปี และมีการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษามากที่สุดต่อมียุอายุ 48 ส่วนที่คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2520) ที่การศึกษาภาวะการตัดยาเสพติดซ้ำจะอยู่ในระหว่างประถมศึกษาตอนต้น และจากสถิติในการเข้า

บำบัดรักษาผู้ติดเชื้อโรอีอื่นของสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร ประจำปี 2530 ก็พบว่า ผู้ติดเชื้อโรอีอื่นส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมต้นคือร้อยละ 33.05 รองลงมาคือในระดับชั้นประถมศึกษาที่มีประมาณร้อยละ 34.71 นอกจากนี้ เสรีน ปุณณะहितานนท์ (2517) พบว่าผู้ใช้ยาเสพติดสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น รวมทั้งนักเรียนและนักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ส่วนการวิจัยของ บริชโค (Brixcoe. 1971), เฮกเกอร์ (Hager 1971) และ บราวน์. (Brown. 1972) ที่ว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษจะมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ และความจำดีกว่าผู้ที่ไม่ได้ติดยาเสพติดให้โทษ และมีความเห็นสอดคล้องกับสันนิษฐานลักษณะ (2516) ที่ว่าวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษจะมีความจำเสื่อมลง ขาดความสนใจและความเข้าใจในบทเรียน

จากผลการศึกษาทั้งหมดจะเห็นว่า ระดับการศึกษานั้นเข้ามามีผลต่อการติดยาเสพติด ดังนั้นในแวดวงศึกษารึ้นนี้จึงศึกษาเรื่องนี้ได้ผล โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1. จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น 2. จบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 3. จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 4. จบการศึกษามัธยมศึกษา หรือสูงกว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๕ ระดับเศรษฐกิจ

ตัวแปรอีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาคือ ส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของบุคคลต่างๆ ก็คือตัวแปรด้านเศรษฐกิจ จากสถิติพบว่า บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดของฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติดพบว่าผู้ติดยาเสพติดถึงร้อยละ 33.97 ที่ไม่ได้ทำงานหรือประกอบอาชีพอะไรเลย (ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด. 2530:79) เมื่อกล่าวถึงระดับเศรษฐกิจ สิ่งหนึ่งที่สัมพันธ์กันคือ รายได้ จากสถิติผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร ปี 2530 (ฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด. 2530:83) พบว่าคนไข้มารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 2,000 - 3,000 บาท ร้อยละ 23.9 ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีรายได้ต่ำ รองลงมาคือร้อยละ 19.72 เป็นผู้มีรายได้ 1,000 - 2,000 บาท เมื่อคิดเฉลี่ยจากรายได้ต่ำ เป็นบุคคลประเภทที่ง่ายต่อการชักนำให้ติดยาเสพติดให้โทษได้ง่ายกว่าระดับอื่น และอีกทั้งส่วนใหญ่มีภูมิภาษาพื้นที่ต้องใช้แรงงาน การรวมหรือรับจ้าง (วิจัย โปษะจินดา. 2519 : 23) แต่จากการศึกษาของ นพรัตน์ เสริมพาณิชย์ (2526) ที่ศึกษาเปรียบเทียบชาว

ปัญญาและภูมิหลัง ระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดให้โทษ พบว่าทั้งรายได้ของเยาวชนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดให้โทษและรายได้ของบิดามารดานั้น ไม่สามารถจำแนกประเภทระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดยาเสพติดให้โทษออกจากกันได้ เมื่อนำระดับเศรษฐกิจมาศึกษาผลของการบำบัดรักษานั้น สุเทพ เชาวลีต (2521) ศึกษา ผลของการบำบัด ๗ สำนักทั่วสังกัดกระทรวง พบว่า ผู้ติดยาเสพติดที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมสูงย่อมมีโอกาสเลิกเสพยาเสพติดได้มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

จากผลการศึกษาดังกล่าว ระดับเศรษฐกิจอาจมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา จึงนำเป็นตัวแปรตัวหนึ่ง โดยแบ่งตามเกณฑ์ข้อมูลสถิติของผู้มารับการบำบัดในคลินิกยาเสพติด สำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ในปี 2530 กล่าวคือแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1. ระดับเศรษฐกิจต่ำ คือผู้มีรายได้เฉลี่ย ๑-2,999 บาทต่อเดือน 2. ระดับเศรษฐกิจปานกลาง คือผู้มีรายได้เฉลี่ย 3,000 - 5,999 บาทต่อเดือน 3. ระดับเศรษฐกิจสูง คือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 6,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ได้แก่ ระยะเวลาในการติดเฮโรอีน, จำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน, ขนาดของขงเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพยา และจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

2. ตัวแปรด้านจิตวิทยา ได้แก่ บุคลิกภาพด้านความภาคภูมิใจ (Self Esteem), บุคลิกภาพด้านความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation), บุคลิกภาพด้านความบกพร่องด้านการปรับตัวทางสังคม (Social Maladaptation), บุคลิกภาพด้านการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control), บุคลิกภาพด้านความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity) และบุคลิกภาพลักษณะนิสัยยัคนทพาส (Psychopathic Deviation Scale) มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

3. ตัวแปรด้านสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, การมีผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว, สภาพแวดล้อมที่ยู่อาศัย และขนาดของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

4. ตัวแปรด้านภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และระดับเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในภาคศึกษาคครั้งนี้ คือ ผู้ติดเชื้อโรอินเพศชายที่มารักษา ณ คลินิกยาเสพติด
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และมีประวัติจากการรักษารอบที่แล้วสามารถอยู่จนครบกำหนด
การรักษา แต่ในระหว่างการบำบัดรักษาครั้งนั้นมีภาวะการติดเชื้อซ้ำเกิดขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชากรที่มารับประทานยาเมทาโดน ณ คลินิกยา
เสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 15 แห่ง ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระ
หว่างการบำบัดรักษาและมีผลมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งในระหว่างที่ทำการเก็บ
รวบรวมข้อมูลมีจำนวนทั้งสิ้น 263 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำเร็ว คือ มีการเสพยาโรอินอยู่
ในข้างวันที่ 1-18 ของระยะเวลาในการบำบัดรักษา มีจำนวนทั้งสิ้น 162 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำช้า คือมีการเสพยาโรอินอยู่
ในข้างวันที่ 19-45 ของระยะเวลาในการบำบัดรักษา มีจำนวนทั้งสิ้น 101 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์จะศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น และได้นำ
สถานแวดล้อมของที่พักอาศัยมาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษา โดยมีอัตราส่วนของประชากรที่
เข้ารับการบำบัดรักษาในแต่ละเขต (อำเภอ) เป็นส่วนหนึ่งในเรื่องสถานแวดล้อมของที่พัก
อาศัย ซึ่งเขต (อำเภอ) ในกรุงเทพมหานครมี 24 เขต แต่มีคลินิกยาเสพติดตั้งอยู่เพียง 15
แห่งเท่านั้น กระจายอยู่ใน 11 เขต ซึ่งจะดำเนินการเก็บข้อมูลเขตละ 1 คลินิก ซึ่งบางเขต
มีคลินิกยาเสพติดตั้งอยู่ถึง 3 คลินิก คือ เขตตลิ่งชัน และเขตพระโขนง จึงทำการสุ่มคลินิก

เลขตัดในแต่ละเขตดังกล่าวด้วยการจับสลาก ดังนั้นในการสุ่มตัวอย่างคลินิคว่า เลขตัดที่ศึกษา
มี 11 คลินิกด้วยกัน ดังตาราง 3

ตาราง 3 คลินิคว่า เลขตัดที่ทำการ เก็บข้อมูล

เขต	จำนวนคลินิก	รายชื่อคลินิก	คลินิกที่ทำการ เก็บข้อมูล
เขตปทุมวัน	1	คลินิคว่า เลขตัด 1	คลินิคว่า เลขตัด 1
เขตบางรัก	1	คลินิคว่า เลขตัด 2	คลินิคว่า เลขตัด 2
เขตบางกอกน้อย	1	คลินิคว่า เลขตัด 3	คลินิคว่า เลขตัด 3
เขตดุสิต	3	คลินิคว่า เลขตัด 4, 10, 12	คลินิคว่า เลขตัด 4
เขตห้วยขวาง	1	คลินิคว่า เลขตัด 5	คลินิคว่า เลขตัด 5
เขตพญาไท	1	คลินิคว่า เลขตัด 7	คลินิคว่า เลขตัด 7
เขตบางขุนเทียน	1	คลินิคว่า เลขตัด 9	คลินิคว่า เลขตัด 9
เขตบางเขน	1	คลินิคว่า เลขตัด 11	คลินิคว่า เลขตัด 11
เขตภาษีเจริญ	1	คลินิคว่า เลขตัด 13	คลินิคว่า เลขตัด 13
เขตพระโขนง	3	คลินิคว่า เลขตัด 6, 8, 14	คลินิคว่า เลขตัด 14
เขตหนองจอก	1	คลินิคว่า เลขตัด 15	คลินิคว่า เลขตัด 15

หลังจากที่ได้ชื่อคลินิคว่า เลขตัดแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากผู้ติดเฮโรอีนที่มารับการ
บำบัดรักษาในคลินิคว่า นั้น ๆ ในวันที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูล โดยจะเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ติดเฮโรอีนที่มี
คุณสมบัติตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ภาควิชา สุขเวช สังคย ดังที่จะแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 วัน เวลา สถานที่ ในการดำเนินการเก็บข้อมูล

วัน เดือน ปี	คลินิกยาเสพติด	จำนวนคนที่มารับประทานยา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2 ตุลาคม 2532	1	87	13
4 ตุลาคม 2532	2	123	26
5 ตุลาคม 2532	3	201	24
10 ตุลาคม 2532	4	178	45
11 ตุลาคม 2532	5	92	13
12 ตุลาคม 2532	7	193	50
13 ตุลาคม 2532	9	69	15
17 ตุลาคม 2532	11	152	42
18 ตุลาคม 2532	13	95	12
19 ตุลาคม 2532	14	82	6
20 ตุลาคม 2532	15	104	17
รวม		1366	263

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีแบบสอบถามและแบบทดสอบในการเก็บข้อมูลอยู่ 3 ประเภท คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับผู้มีหลังทางซึ่งสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติครอบครัวและประวัติการรับยาเสพติด 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 3) แบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS) ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางชีวสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวและประวัติ
การรับชญาเสพนิต เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ อายุ การ
 ศึกษา เศรษฐกิจ ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ที่พักอาศัย และประวัติการรักษา โดยจะเป็น
 คำถามปลายเปิดให้กรอกข้อความตามความเป็นจริง มีจำนวนข้อความทั้งหมด 13 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับ
 ปรุงมาจากแบบสอบถามของพรัดน์ เสริมพาณิชย์ (2529 : 101 - 102) เพื่อให้เหมาะสม
 กับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราประเมินค่า 6 หน่วย จากมากที่สุดถึง
น้อยที่สุด โดยมีข้อความรวมทั้งสิ้น 25 ข้อความ ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามรายงานความรู้สึก
ของตนเองทั้งสิ้น ข้อความที่ให้ตอบนั้นเกี่ยวกับการได้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่
ความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจกันของสมาชิกในครอบครัว การร่วมกิจกรรมระหว่างสมาชิก
ภายในครอบครัว (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก)

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อความทางบวก หากตอบมากที่สุดจะได้ 6 คะแนน แล้วจะลด
 หลั่นลงตามลำดับจนถึงน้อยที่สุด จะได้ 1 คะแนน หากข้อความในทางลบ ตอบมากที่สุดจะได้
 1 คะแนน จะเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึงน้อยที่สุดจะได้ 6 คะแนน เมื่อผู้ตอบเลือกตอบมาตราใด ก็
 ให้คะแนนตามมาตรานั้น ฉะนั้นมีสียของคะแนนจึงอยู่ระหว่าง 25-150 คะแนน คะแนนสูง
 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี คะแนนต่ำแสดงว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดี

การหาคุณภาพของเครื่องมือ เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเสร็จ ผู้วิจัยได้สุ่มได้แบบสอบถาม
 จากผู้ตอบจำนวน 60 คน ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร
 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ค่าที่คำนวณได้ คือ 0.87 ซึ่งแสดงว่า แบบ
 สอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. แบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS)

เป็นแบบทดสอบ Structure Test ที่ถูกสร้างขึ้นโดย Dr. Jack J Monroe ที่นำมาใช้ในโรงพยาบาลรักษายาเสพติด เมืองเลกซิงตัน สหรัฐอเมริกา ซึ่งนายแพทย์ประยูร นรการพดุง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชารักษ์ในขณะนั้น เดินทางไปศึกษาและดูงานด้านบำบัดรักษายาเสพติดที่สหรัฐอเมริกา นำมามอบให้นักจิตวิทยาโรงพยาบาลจิตเวชารักษ์ทำการทดลอง โดยการแปลเป็นภาษาไทย วิจัย ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ให้เหมาะสม โดยลดข้อความลงให้มีเฉพาะที่สำคัญเพียง 50 ข้อ ซึ่งสามารถวัดผลลักษณะได้ 6 ด้าน คือ

1. ความภาคภูมิใจ (Self - Esteem) มีจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5, 7, 11, 14, 15, 16, 22, 23, 40, 47
2. ความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Deprivation) มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 5, 10, 11, 16, 21, 23
3. ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม (Social maladaptation) มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 2, 3, 18, 19, 20, 44
4. การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก (Impulse Control) มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 8, 17, 24, 26, 35, 37, 38, 48
5. ความอ่อนไหวทางอารมณ์ (Hypersensitivity) มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 6, 17, 31, 32, 36, 47
6. ลักษณะนิสัยก้นหอย (Psychopathic Deviation Scale) มีจำนวน 50 ข้อ ได้แก่ข้อ 1-50

เกณฑ์ในคะแนน แบบทดสอบ PICS นี้ ผู้ตอบแบบทดสอบจะใส่เครื่องหมาย "/" หน้าข้อที่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบแบบทดสอบ และใส่เครื่องหมาย "X" ลงหน้าข้อที่ไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบแบบทดสอบ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนน ตามค่าเฉลี่ย (Key) ของบุคลิกภาพแต่ละด้าน หากตอบตรงจะได้ข้อละ 1 คะแนน และหากตอบไม่ตรงจะได้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละด้านแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ปกติ (Norm) ซึ่งเทียบเป็น T - SCORE ในแต่ละด้าน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วงคะแนน คือ

1. ช่วงคะแนนที่ต่ำ คือ ช่วงคะแนน 0-40
2. ช่วงคะแนนที่ปานกลาง คือ ช่วงคะแนน 41-60
3. ช่วงคะแนนที่สูง คือ ช่วงคะแนนตั้งแต่ 61 ขึ้นไป

หากผู้ตอบแบบทดสอบได้คะแนนที่สูงและต่ำในแต่ละด้าน แสดงว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพ เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนที่ปานกลาง แสดง
ว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด แต่สำหรับบุคลิกภาพด้านลักษณะนิสัย
อันธพาล หากผู้ตอบแบบทดสอบได้คะแนนที่ต่ำและปานกลาง แสดงว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพที่มีการ
ยอมรับกฎเกณฑ์และความต้องการของสังคมอยู่ในเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด หากผู้ตอบแบบ
สอบได้คะแนนที่สูง แสดงว่า บุคคลนั้นไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ และต่อต้านสังคม ซึ่งเบี่ยงเบนไป
จากเกณฑ์ปกติของผู้ติดยาเสพติด

การหาคุณภาพของเครื่องมือวัด หลังจากเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยสุ่มผู้ตอบแบบทดสอบ 60
 คน ไปคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient
 alpha) ได้ค่า = 0.65 ซึ่งหมายถึง แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่นในระดับปานกลาง
 ตัวอย่างข้อคำถาม

- ..... 1. ข้าพเจ้าเคยดื่มเหล้ามาหกเกินคาร
- ..... 2. ข้าพเจ้าไม่เคยทำผิดกฎหมาย
- ..... 3. ข้าพเจ้าชอบโรงเรียน
- ..... 4. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการให้เงินขอทาน

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

1. หลังจากผู้วิจัยได้สมัครสันติศึกษา เสร็จจากแต่ละเขตแล้ว ได้ติดต่อเป็นทางการกับ
 สำนักอนามัย และฝ่ายป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตใน
 การศึกษาแผนิประวัติดังกล่าวไว้ก่อน และขอความร่วมมือในการกำหนดวันและเวลาที่ดำเนินการ
 เก็บข้อมูลในสันติศึกษา เสร็จที่เห็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ติดต่อกับสันติศึกษา เสร็จโดยตรงอีกครั้ง เพื่อกำหนดวันในการดำเนินการ เก็บ
 ข้อมูลสันติศึกษา 1 วัน

3. เมื่อถึงวันที่กำหนดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเองให้ศิษย์นิเทศา เสนอตัด โดยจัดเก็บข้อมูลเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการเท่านั้น โดยขอความร่วมมือจากนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ในการขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

4. ในการดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และแบบทดสอบด้วยตนเอง หากกลุ่มตัวอย่างคนใดไม่สามารถอ่านออกหรือเขียนไม่ได้ ผู้วิจัยจะอ่านคำถามและคำตอบให้กลุ่มฟังแล้วตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะบันทึกลงในแบบสอบถามและแบบทดสอบ ซึ่งใช้เวลาในการทำแบบสอบถามและแบบทดสอบซึ่งใช้เวลาในการทำประมาณ 20-40 นาที

5. เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังทางชีวสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว และประวัติการรับชมภาพยนตร์ จดบันทึกประวัติเพื่อความถูกต้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS* ในการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้ คือ

1. การคำนวณข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การคำนวณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเพศ วิชา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคม รวมทั้งตัวแปรต้นผู้มีหลังทางชีวสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ในระหว่างกบเลี้ยงตัวสัตว์ สำหรับสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ ใช้ค่าไคสแควร์ (Chi Square)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยาและด้านสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกแยะผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ติดเฮโรอีน

ตอนที่ 2 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านภูมิหลังทางชีวสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตรงกัน จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
X^2	แทน	ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่คำนวณจากความถี่
df	แทน	Degree of Freedom

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ติดเฮโรอีน

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 263 คน จำแนกตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อไวรัส HIV จำนวนตามคลินิกพยาบาลเขต

คลินิกพยาบาลเขต	จำนวน	ร้อยละ
1	13	4.9
2	26	9.9
3	24	9.1
4	45	17.1
5	13	4.9
7	50	19.0
9	15	5.7
11	42	16.0
13	12	4.6
14	6	2.3
15	17	6.5
รวม	263	100.0

Min = 6

Max = 50

จากตาราง 5 ผู้ติดเชื้อไวรัส HIV ส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษา ณ คลินิกพยาบาลเขต 7 คิดเป็นร้อยละ 19.0 และส่วนน้อยที่สุดนั้นเข้ารับการบำบัดรักษา ณ คลินิกพยาบาลเขต 14 คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้ออื่นที่มารับการบำบัดรักษา ณ คลินิกยาเสพติด
 จำแนก ตามเขต (อำเภอ) ที่พักอาศัยในระหว่างการบำบัดรักษาในรอบที่แล้ว

เขต	จำนวน	ร้อยละ
สัมพันธวงศ์	4	1.5
ตลิ่งชัน	3	1.1
บางกะปิ	33	12.5
บางเขน	15	5.7
ดุสิต	37	14.1
ธนบุรี	8	3.0
บางกอกใหญ่	3	1.1
บางรัก	5	1.9
ปทุมวัน	8	1.5
พญาไท	48	3.0
ยานนาวา	15	18.3
บางขุนเทียน	11	5.7
ภาษีเจริญ	4	4.2
มีนบุรี	5	1.5
ราชบุรีบูรณะ	2	1.9
หนองแขม	2	0.8
คลองสาน	4	1.5
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	7	2.7

(ยังมีต่อ)

(ตาราง 6 ต่อ)

เขต	จำนวน	ร้อยละ
พระนคร	3	1.1
บางกอกน้อย	19	7.2
พระโขนง	11	4.2
ห้วยขวาง	14	5.3
รวม	263	100.0

Min = 2

Max = 48

ตาราง 6 ผู้ติดเชืโรอี้นส่วนใหญ่นักอาศัยอยู่ในเขตยานนาวา คิดเป็นร้อยละ 18.3 และ ส่วนน้อยที่สุดนักอาศัยในเขตหนองแขม คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 7 จำนวนร้อยละของผู้ติดเชืโรอี้น จำแนกตามระยะเวลาในการติดเชืโรอี้น

ระยะเวลาในการติดเชืโรอี้น	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 1-5 ปี	35	13.3
6-10 ปี	71	27.0
11 ปี ขึ้นไป	157	59.7
รวม	263	100.0

จากตาราง 7 ผู้ติดเชื้ออื่นมีระยะเวลาเฉลี่ยในการติดเชื้ออื่น คือ 11.586 ปี ระยะเวลาในการติดเชื้ออื่นที่น้อยที่สุด คือ 1 ปี ระยะเวลาในการติดเชื้ออื่นมากที่สุด คือ 30 ปี โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาในติดเชื้ออื่น 11 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมา มีระยะเวลาในการติดเชื้ออื่นอยู่ระหว่าง 6 ถึง 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.0 และส่วนน้อยที่สุด มีระยะเวลาในการติดเชื้ออื่น ระหว่าง 1 ถึง 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.3

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้ออื่น จำแนกตามจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อวัน

จำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
1-2 ครั้ง	57	21.7
3-4 ครั้ง	148	56.3
5 ครั้งขึ้นไป	58	22.1
รวม	263	100.0
$\bar{X} = 3.947$	Min = 1.0	Max = 30.0

จากตาราง 8 ผู้ติดเชื้ออื่นส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดเฉลี่ย 4 ครั้ง มีจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดมากที่สุดคือ 30 ครั้ง มีจำนวนครั้งน้อยที่สุด คือ 1 ครั้ง โดยส่วนใหญ่ มีจำนวนครั้งในการเสพยาเสพติดอื่น 1 ถึง 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา มีจำนวน 5 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.1 และจำนวน 1 ถึง 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.7 ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อ จำนวนตามขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับ ก่อนมีภาวะเสพติด

ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีภาวะเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
0-35 มิลลิกรัม	123	46.8
36-70 มิลลิกรัม	129	49.0
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	11	4.2
รวม	263	100.0

$\bar{X}$ 37.700   Min 0   Max 110

จากตาราง 9 ผู้ติดเชื้อได้รับยาเมทาโดนก่อนมีภาวะเสพติดด้วยขนาดเฉลี่ย 37.700 มิลลิกรัม โดยขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับปริมาณมากที่สุด คือ 110 มิลลิกรัม และขนาดของยาเมทาโดนที่ปริมาณ 35 ถึง 70 มิลลิกรัม คิดเป็นร้อยละ 49.0 และลดลงมาในระดับใกล้เคียงกันคือ กลุ่มที่ได้รับยาเมทาโดน 0 ถึง 35 มิลลิกรัม คิดเป็นร้อยละ 46.8 กลุ่มซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มที่ได้รับยาเมทาโดน 71 มิลลิกรัมขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตัดเตาโรอื่น จำแนกตามจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา

จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา	จำนวน	ร้อยละ
1-5 รอบ	82	31.2
6-10 รอบ	53	20.2
11 รอบขึ้นไป	128	48.7
รวม	263	100.0

$$\bar{X} = 13.471 \quad \text{Min} = 1 \quad \text{Max} = 66$$

จากตาราง 10 ผู้ตัดเตาโรอื่นเข้ารับการบำบัดรักษาโดยเฉลี่ย 13 รอบ มีผู้ตัดเตาโรอื่นที่เข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด คือ 66 รอบ และน้อยที่สุด คือ 1 รอบ โดยผู้ตัดเตาโรอื่นส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดรักษา 11 รอบขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.7 กลุ่มรองลงมาคือ เข้ารับการรักษาในระหว่าง 1-5 รอบ คิดเป็นร้อยละ 31.2 และกลุ่มที่น้อยที่สุด คือ เข้ารับการรักษาในระหว่าง 6-10 รอบ คิดเป็นร้อยละ 20.2

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อไวรัสน้ำเหลืองตามจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี

จำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบี	จำนวน	ร้อยละ
๐	240	91.3
1	18	6.8
2	5	1.9
รวม	263	100.0

จากตาราง 11 ครอบครัวที่ผู้ติดเชื้อไวรัสน้ำเหลืองมีผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีอยู่ด้วย คิดเป็นร้อยละ 91.3 รองลงมาคือ มีผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีอยู่ด้วย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ที่เหลือมีผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีอยู่ด้วย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของผู้ที่เคยโรยีน จำนวนตามสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย

สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ดี	184	70.0
ปานกลาง	45	17.1
ไม่ดี	34	12.9
รวม	263	100.0

จากตาราง 12 สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยของผู้ที่เคยโรยีนส่วนใหญ่เป็นสภาพแวดล้อมที่ดี คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ เป็นสภาพแวดล้อมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.1 ที่เหลืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 12.9

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อไวรัสอื่น จำแนกตามขนาดของครอบครัว

ขนาดของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
2	30	11.4
3	38	14.4
4	55	20.9
5	51	19.4
6	27	10.3
7	16	6.1
8	14	5.3
9	4	1.5
10	13	4.9
11	5	1.9
12	4	1.5
13	5	1.9
15	1	0.4
รวม	263	100.0

ตาราง 13 ขนาดของครอบครัวของผู้ติดเชื้อไวรัสอื่นส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 รองลงมาเรียงตามลำดับดังนี้คือ ขนาดของครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิก 5 คน ขนาดของครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิก 3 คน ขนาดของครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิก 2 คน และขนาดของครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิก 6 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.4, 14.4, 11.4 และ 10.3 ตามลำดับ

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้ออื่น จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-30 ปี	110	41.8
31-40 ปี	134	51.0
41 ปีขึ้นไป	19	7.2
รวม	263	100.0
$\bar{x}$ = 31.791	Min = 18	Max = 57

จากตาราง 14 ผู้ติดเชื้ออื่นมีอายุเฉลี่ย 32 ปี อายุน้อยที่สุดคือ 18 ปี และอายุมากที่สุดคือ 57 ปี โดยผู้ติดเชื้ออื่นที่มีจำนวนมากที่สุดคือ มีอายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 15 ถึง 30 ปี กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุ 41 ปี ขึ้นไป

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชืโรอื่น จำนวนตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้น	64	24.4
ประถมศึกษาตอนปลาย	69	26.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	78	29.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	3.4
วิชาชั้น	38	14.4
ปริญญาตรี	5	2.0
รวม	263	100.0

จากตาราง 15 ผู้ติดเชื้ออื่นส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 26.2 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกลุ่มที่จบระดับประถมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มที่จบระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้ออื่น จำแนกตามระดับเศรษฐกิจ(รายได้ต่อเดือน)

ระดับเศรษฐกิจ (รายได้ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ
0-2,999	116	44.1
3,000-5,999	125	47.5
6,000 ขึ้นไป	22	8.4
รวม	263	100.0

 $\bar{x} = 2702.278$

Min = 0

Max = 12,000

จากตาราง 15 ผู้ติดเชื้ออื่นมีรายได้โดยเฉลี่ย 2702 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,000-5,999 บาท รองลงมา มีรายได้อยู่ระหว่าง 0-2,999 บาท และกลุ่มที่มีจำนวนน้อย มีรายได้ตั้งแต่ 6,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรตัวแปรเชิงวิทยาศาสตร์ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านภูมิหลังทางชีวสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำของผู้ติดเชื้ออื่น ระหว่างการบำบัดรักษา โดยแบ่งเป็นดังนี้

2.1 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงวิทยาศาสตร์ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำของผู้ติดเชื้ออื่นในระหว่างการบำบัด ปรากฏผลในตาราง 17 ถึง 20

2.2 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยา กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำของผู้ติดเชื้ออื่นในระหว่างการบำบัด ปรากฏผลในตาราง 21 ถึง 26

2.31 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและสังเกต กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเคโรซีนในระหว่างการบำบัด ปรากฏผลในตาราง 27 ถึง 30

2.32 ผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกลุ่มหลังทางชีวสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเคโรซีนในระหว่างการบำบัด ปรากฏผลในตาราง 31 ถึง 33

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการติดเคโรซีนกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	ระยะเวลาในการติดเคโรซีน			รวม
	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป	
เร็ว	20 (7.6%)	48 (18.3%)	94 (35.7%)	162 (61.6%)
ช้า	15 (5.7%)	23 (8.7%)	63 (24.0%)	101 (38.4%)
รวม	35 (13.3%)	71 (27.0%)	157 (59.7%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 2.4286$$

$$df = 2$$

จากตาราง 17 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการติดต่อโรติดูอื่นกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษาผู้ป่วยโรค

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเสพยาโรติดูอื่นต่อวันกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การติดเชื้อซ้ำ	จำนวนครั้งในการเสพยาโรติดูอื่นต่อวัน			รวม
	1-2 ครั้ง/วัน	3-4 ครั้ง/วัน	5 ครั้งขึ้นไป/วัน	
เร็ว	38 (14.4%)	92 (35.0%)	32 (12.2%)	162 (61.6%)
ช้า	19 (7.2%)	56 (21.3%)	26 (9.9%)	101 (38.4%)
รวม	57 (21.7%)	148 (56.3%)	58 (22.1%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 1.65132$$

$$df = 2$$

จากตาราง 18 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเสพยาโรติดูอื่นต่อวันกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อซ้ำของผู้ติดเชื้อโรติดูอื่นในระหว่างการรักษา

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของขนาดของยา เมทาโดนที่ได้รับก่อนที่มีการเสพซ้ำ กับ
ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การติดยาซ้ำ	ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพซ้ำ			รวม
	0-35 mg	36-70 mg	71mg ขึ้นไป	
เร็ว	47 (17.9%)	109 (41.4%)	6 (2.3%)	162 (61.6%)
ช้า	76 (28.0%)	24 (7.6%)	5 (1.9%)	101 (38.4%)
รวม	123 (46.8%)	133 (49.0%)	11 (4.2%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 57.26367^{**}$$

$$df = 2$$

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

จากตาราง 19 พบว่ามีความสัมพันธ์ของขนาดของยา เมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการ
เสพซ้ำกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งกล่าวได้ว่า ในการบำบัดรักษาผู้ติดเฮโรอีนที่
มีการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษามีขนาดของยา เมทาโดนที่ผู้ป่วยได้รับนั้นมีอิทธิพลให้

ผู้ป่วยมีการเสกซ้ำ โดยที่ ผู้มีภาวะการติดเชื้อซ้ำเร็ว ส่วนใหญ่ได้รับยาเมทาโดน 36-70 มิลลิกรัมต่อผู้ที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำช้า ส่วนใหญ่ได้รับยาเมทาโดน ๑-35 มิลลิกรัม

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อ ในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อ	จำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา			รวม
	1-5 รอบ	6-10 รอบ	10 รอบขึ้นไป	
เร็ว	54 (20.5%)	36 (13.7%)	72 (27.4%)	162 (61.6%)
ช้า	28 (10.6%)	17 (6.5%)	56 (21.3%)	101 (38.4%)
รวม	82 (31.2%)	53 (20.2%)	128 (48.7)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 3.07221$$

$$df = 2$$

จากตาราง 20 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดเชื้อ ในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ ในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	ความภาคภูมิใจ			รวม
	0-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เริ่ม	26 (9.9%)	117 (44.5%)	19 (7.2%)	162 (61.6%)
ซ้ำ	16 (6.1%)	71 (27.0%)	14 (5.3%)	101 (38.4%)
รวม	42 (16.0%)	188 (71.5%)	33 (12.5%)	263 (100.0%)

$\chi^2 = 0.25952$

df = 2

จากตาราง 21 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม			รวม
	0-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เร็ว	33 (12.5%)	116 (44.1%)	13 (4.9%)	162 (61.6%)
ช้า	14 (5.3%)	79 (30.0%)	8 (3.0%)	101 (38.4%)
รวม	47 (17.9%)	195 (74.1%)	21 (8.0%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 1.84268$$

$$df = 2$$

ตาราง 22 ไม่พบว่ามีมีความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการรักษา

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์ กับระยะเวลาในการมีภาวะ
การติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การติดยาซ้ำ	ความบกพร่องทางอารมณ์			รวม
	๑-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เข้า	40 (15.2%)	94 (35.7%)	28 (10.6%)	162 (61.6%)
ซ้ำ	19 (7.2%)	64 (24.3%)	18 (6.8%)	101 (38.4%)
รวม	59 (22.4%)	156 (60.1%)	46 (17.5%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 1.26442$$

$$df = 2$$

จากตาราง 23 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์กับระยะเวลาใน
การมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก			รวม
	0-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เร็ว	9 (3.4%)	95 (36.1%)	58 (22.1%)	162 (61.6%)
ช้า	7 (2.7%)	60 (22.8%)	34 (12.9%)	101 (38.4%)
รวม	16 (6.1%)	155 (58.9%)	92 (35.0%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 0.28092$$

$$df = 2$$

จากตาราง 24 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการรักษา

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความถี่ของอาการก่อนไหวของอารมณ์ กับระยะเวลาในการมี
 ภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การติดยาซ้ำ	ความถี่ของอาการก่อนไหวทางอารมณ์			รวม
	0-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เร็ว	44 (16.7%)	100 (38.0%)	18 (6.8%)	162 (61.6%)
ช้า	21 (8.0%)	66 (25.1%)	14 (5.3%)	101 (38.4%)
รวม	65 (24.7%)	166 (63.1%)	32 (12.2%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 1.53670$$

$$df = 2$$

จากตาราง 25 ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของความถี่ของอาการก่อนไหวทางอารมณ์ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันชพาส กับระยะเวลาในการมี
ภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การตั้งครรภ์ซ้ำ	ลักษณะนิสัยอันชพาส			รวม
	0-40 คะแนน	41-60 คะแนน	61 คะแนนขึ้นไป	
เร็ว	52 (19.8%)	92 (35.0%)	18 (6.8%)	162 (61.6%)
ช้า	30 (31.2%)	57 (21.7%)	14 (5.3%)	101 (38.4%)
รวม	82 (31.2%)	149 (56.7%)	32 (12.2%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 0.50256$$

$$df = 2$$

จากตาราง 26 ไม่พบว่ามีผลความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันชพาส กับระยะเวลาในการมี
ภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความล้มพ่นที่ภายในครอบคร้ว กับระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำ	ความล้มพ่นที่ภายในครอบคร้ว		รวม
	ไม่ตี	ตี	
เร็ว	21 (8.0%)	141 (53.6%)	161 (61.6%)
ช้า	22 (8.4%)	79 (30.0%)	101 (38.4%)
รวม	43 (16.3%)	220 (83.7%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 2.92257$$

$$df = 1$$

จากตาราง 27 พบว่าความล้มพ่นที่ภายในครอบคร้วไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว		รวม
	ไม่มี	มี	
เร็ว	150 (57.0%)	12 (4.6%)	162 (61.6%)
ช้า	90 (34.2%)	11 (4.2%)	101 (38.4%)
รวม	240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 2.92257$$

$$df = 1$$

จากตาราง 28 พบว่า จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำ	สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย			รวม
	ดี	ดีปานกลาง	ไม่ดี	
เช้า	115 (43.7%)	24 (9.1%)	23 (8.7%)	162 (61.6%)
ซ้ำ	69 (26.2%)	21 (8.0%)	11 (4.2%)	101 (38.4%)
รวม	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 1.8861$$

$$df = 1$$

จากตาราง 29 พบว่า สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของขนาดครอบครัวกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยา
ซ้ำในระหว่างการรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การติดยาซ้ำ	ขนาดของครอบครัว			รวม
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	
เร็ว	42 (16.0%)	84 (31.9%)	36 (13.7%)	162 (61.1%)
ช้า	26 (9.9%)	49 (18.6%)	26 (9.9%)	101 (38.4%)
รวม	68 (25.9%)	133 (50.6%)	62 (23.6%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 0.46485$$

$$df = 2$$

จากตาราง 30 พบว่า ขนาดของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะ
การติดยาซ้ำในระหว่างการรักษา

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของอายุกับระยะเวลาในการมีภาวะการ
ตัดเย็บในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะ การตัดเย็บ	อายุ			รวม
	15-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	
เจ็บ	71 (27.0%)	80 (30.4%)	11 (4.2%)	162 (61.6%)
ดี	39 (14.8%)	54 (20.5%)	8 (3.0%)	101 (38.4%)
รวม	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 0.71788$$

$$df = 2$$

จากตาราง 31 พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการตัดเย็บ
ในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับระยะเวลาในการมีภาวะการตัดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการตัดยาซ้ำ	ระดับการศึกษา				รวม
	จบ ป.4	จบ ป.7	จบ มศ.3	จบสูงกว่า มศ.3	
เข้า	39 (14.8%)	38 (14.4%)	48 (18.3%)	37 (41.1%)	162 (61.6%)
ซ้ำ	25 (9.5%)	31 (11.8%)	30 (11.4%)	15 (5.7%)	101 (38.4%)
รวม	64 (24.3%)	69 (26.2%)	78 (29.7%)	52 (19.8%)	263 (100.0%)

$$\chi^2 = 3.26134$$

$$df = 2$$

จากตาราง 32 พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะการตัดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระดับเศรษฐกิจกับระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

ระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำ	ระดับเศรษฐกิจ			รวม
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
เร็ว	69 (26.2%)	82 (31.2%)	11 (4.2%)	162 (61.6%)
ช้า	47 (17.9%)	43 (16.3%)	11 (4.2%)	101 (38.4%)
รวม	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100.0%)

$$x^2 = 2.31676$$

$$df = 2$$

จากตาราง 33 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ของระดับเศรษฐกิจกับระยะเวลาในการมีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

การวิเคราะห์เพิ่มเติม

การวิเคราะห์เพิ่มเติมนี้ เป็นการวิเคราะห์ถึงผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านภูมิหลังทางชีวสังคม ซึ่งจะวิเคราะห์ผลของความสัมพันธ์ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มรวม หมายถึง กลุ่มผู้ติดเชื้ออื่นที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษาจำนวน 263 คน
2. กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ หมายถึง กลุ่มผู้ติดเชื้ออื่นที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำเร็ว คือ ระหว่างวันที่ 1-18 ของการบำบัดรักษา จำนวน 162 คน
3. กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำช้า หมายถึง กลุ่มผู้ติดเชื้ออื่นที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำช้า คือระหว่างวันที่ 19-45 ของการบำบัดรักษา จำนวน 101 ราย

1. ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร 4 ด้าน ของกลุ่มรวม
กล่าวคือ

1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในด้านเดียวกัน พบว่า

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยาด้วยกัน อันได้แก่ ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่น, จำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน, ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพยา และจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา พบว่า ระยะเวลาในการติดเชื้อโรอื่นสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน และจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 1 และ 3) และยังพบว่าจำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวันมีความสัมพันธ์กับจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 5)

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยาด้วยกัน อันได้แก่ ความภาคภูมิใจ, ความบกพร่องทางอารมณ์, ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม, การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก, ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และลักษณะนิสัย

อันธพาล พบว่า ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก ความอ่อนไหวทางอารมณ์และลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 9, 10 และ 11) ส่วนความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมพบที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก ความอ่อนไหวทางอารมณ์และลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 16, 17, และ 18) สำหรับความอ่อนไหวทางการรณรงค์พบที่มีความสัมพันธ์ กับลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 21) ในเรื่องการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกมีความสัมพันธ์กับความอ่อนไหวทางอารมณ์และลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 19 และ 20) และยังพบว่า ความอ่อนไหวทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 21)

1.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมด้วยกัน อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว, สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยและขนาดของครอบครัว พบว่า มีเพียงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 23) และจำนวนผู้ติดยาเสพติดที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 25)

1.1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคมด้วยกัน อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และระดับเศรษฐกิจ พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง 4 ด้าน ซึ่งพบผลดังนี้

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านจิตวิทยา พบว่า จำนวนครั้งในการเสพเฮโรอีนต่อวันมีความสัมพันธ์กับความอ่อนไหวทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 41) ยังพบอีกว่า จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษามีความสัมพันธ์กับความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 51)

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านสังคม พบว่า มีเพียงจำนวนครั้งในการเสพยาโรทินมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 60)

1.2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า ระยะเวลาในการติดยาโรทิน, จำนวนรอบในการเข้ารับการรักษา มีความสัมพันธ์กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 71 และ 80)

1.2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยากับตัวแปรด้านสังคม พบว่า ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 84) ความบกพร่องทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 87 และ 89) ส่วนการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และลักษณะนิสัยอันธพาล มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 96, 100 และ 104)

1.2.5 ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยากับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับระดับเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 110) และความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมมีความสัมพันธ์กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 95)

1.2.6 ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมกับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า มีเพียงขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 135)

2. ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร 4 ด้านของกลุ่มที่มีภาวะ
ภาวะต้อหิน กล่าวคือ

2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในด้านเดียวกัน

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา
ด้วยกัน พบว่า ระยะเวลาในการติดเฮโรอีนสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสพติดเฮโรอีนต่อวัน
และจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาค
ผนวก 1 และ 3) นอกจากนี้ ยังพบว่า ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพติดซ้ำ
สัมพันธ์กับจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ 0.01 (ดู
ในภาคผนวก ตาราง 6)

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยา

ด้วยกัน พบผลดังนี้ ความภาคภูมิใจสัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก และความอ่อน
ไหวทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 9 และ 10),
ความบกพร่องทางอารมณ์สัมพันธ์กับความอ่อนไหวทางอารมณ์ และลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 14 และ 15), ความบกพร่องใน
การปรับตัวทางสังคม สัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก ความอ่อนไหวทางอารมณ์
และลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 16,
17 และ 18), ความอ่อนไหวทางอารมณ์สัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก และ
ลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 19 และ
21)

2.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมด้วยกัน

พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

2.1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม

พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 4 ด้าน กล่าวคือ

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านจิตวิทยา พบว่า มีเพียงขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการ เล่งท่ามีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยอันขพาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 48)

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านสังคม พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า ระยะเวลาในการติดเฮโรอีน และจำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัดรักษามีความสัมพันธ์กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ (ดูในภาคผนวก ตาราง 71 และ 88 ตามลำดับ)

2.2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยากับ ตัวแปรด้านสังคม พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

2.2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยากับ ตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า ความบกพร่องทางการมีมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดยา เล่งท่าครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 88) และลักษณะนิสัยอันขพาลมีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 104)

2.2.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมกับตัว แปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

3. ผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับระหว่างตัวแปร 4 ด้านของกลุ่มที่มีภาวะ การติดยาซ้ำ กล่าวคือ

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในด้านเดียวกัน

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้วยกัน พบว่า มีเพียงระยะเวลาในการติดเฮโรอีนมีความสัมพันธ์กับจำนวนรอบในการ เข้า รับ

การบำบัดรักษา อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 3) เท่านั้น

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยาด้วยกัน พบผลดังนี้ ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก และความอ่อนไหวทางอารมณ์ อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 9 และ 10), ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมมีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 18) , การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกมีความสัมพันธ์กับความอ่อนไหวทางอารมณ์ และ ลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 19 และ 20) และความอ่อนไหวทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับลักษณะนิสัยอันธพาล อย่างน้อยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 21)

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมด้วยกัน พบว่าไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

3.1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคมด้วยกัน พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 4 ด้าน กล่าวคือ

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านจิตวิทยา พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กับตัวแปรด้านสังคม พบว่า ระยะเวลาในการติดเฮโรอีนมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 57) และจำนวนครั้งในการ เสพเฮโรอีนต่อวันมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ตัดยา เสพติดในครอบครัว (ดูในภาคผนวก ตาราง 60)

3.2.3 ผลการวิเคราะห์สัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยากับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า มีเพียงระยะเวลาในการติดเฮโรอีน และจำนวนรอบใน

การเข้ารับการบำบัดรักษา มีความสัมพันธ์กับอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 71 และ 80)

3.2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยา กับตัวแปรด้านสังคม พบผลดังนี้ ความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ติดตาม เลือดต่อในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 84), ความบกพร่องทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 87 และ 89), ความอ่อนไหวทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 100) และลักษณะนิสัยอันธพาลมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดูในภาคผนวก ตาราง 106)

3.2.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยา กับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่า มีเพียงความภาคภูมิใจมีความสัมพันธ์กับระดับเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูในภาคผนวก ตาราง 110)

3.2.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมกับตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม พบว่าไม่มีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กัน

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการบำบัดรักษายาเสพติดทั้ง 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา และตัวแปรด้านสังคม รวมทั้งตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม กับระยะในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา

กลุ่มตัวอย่าง

สุ่มวิธี

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ติดเฮโรอีนเพศชายที่เข้ารับการบำบัดในคลินิกยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 คลินิกที่กระจายกันอยู่ในแต่ละเขต (อำเภอ) โดยพักอาศัยอยู่ในครอบครัวที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และมีประวัติการบำบัดรักษาตั้งแต่รอบที่ 2 เป็นต้นไป โดยที่การรักษารอบที่แล้วครบกำหนดการรักษา และในระหว่างการบำบัดรักษารอบที่แล้วมีภาวะการติดยาซ้ำ จำนวน 263 คน แบ่งเป็นผู้ที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว 162 คน ผู้ที่มีภาวะการติดยาซ้ำช้า 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางชีวสังคม ประวัติครอบครัว ประวัติการรักษา ยาเสพติด
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
3. แบบทดสอบ Psychometric Index of Character Structure (PICS)

สรุปผลการวิจัย

1. ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา กันได้แก่ ระยะเวลาในการติดเฮโรอีน, จำนวนครั้งในการเสพยาเฮโรอีนต่อวัน, ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการเสพยาซ้ำ, และจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา พบว่า มีเพียงขนาดของยาเมทาโดนที่ได้

รับก่อนมีการ เสพซ้ำที่มีความสัมพันธ์กับ ระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

2. จากการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยา อันได้แก่ ความภาคภูมิใจ, ความบกพร่องทางอารมณ์, ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม, การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก, ความอ่อนไหวทางอารมณ์ และลักษณะนิสัยอันธพาล กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านจิตวิทยาตัวแปรใดกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

3. จากการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคม อันได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว, สถานแวดล้อมของที่พักอาศัย และขนาดของครอบครัว กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านสังคมตัวแปรใดกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

4. จากการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม อันได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษา และระดับเศรษฐกิจ กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคมตัวแปรใดกับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำในระหว่างการบำบัดรักษา

5. จากการ เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ของกลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็วและช้า พบว่าตัวแปรที่ทำให้มีระยะเวลาในการติดยาซ้ำที่ต่างกัน คือ ขนาดของยา เมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการ เสพซ้ำ สถานแวดล้อมของที่พักอาศัย ระดับเศรษฐกิจ

บทสรุป

จากผลการศึกษารายนี้ ได้พบว่ามีความซับซ้อนเห็นต่าง ๆ ตลอดจนจากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอภิปราย ดังนี้ ในการบำบัดรักษาผู้ติดเฮโรอีนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นรูปแบบการรักษาแบบผู้ป่วยนอกที่สมัครใจเข้ารับการรักษา โดยในขั้นตอนนิยามาในวิธีใช้ยา เมทาโดน ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์เช่นเดียวกับเฮโรอีน (เซจิต ซูบัญญา. 2529:88) ห่วงรูปแบบการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอกนี้ เป็นลักษณะของการ เดินทางไป-กลับระหว่างที่พัก

อาศัยของผู้ติดเชื้ออื่นที่เข้ารับการบำบัดรักษา กับคลื่นเคียวเสฟติด มิได้มีการเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตใด ๆ ยังมีสภาพความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมเช่นเดิม มีเพียงสิ่งเดียวที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ การมารับประทานยาเมทาโดนที่คลื่นเคียวเสฟติด แทนการฉีดหรือสูบบุหรี่อื่นเท่านั้น อีกประการหนึ่งตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 6 (2523) ระเบียบข้อบังคับเพื่อความคุ้มครองการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล ในชั้นก่อนพิษยาโดยใช้เมทาโดน ขนาดของยาเมทาโดนที่ให้ในวันแรกไม่เกิน 40 มิลลิกรัมของการรักษา (ชจิต ชูปัญญา. 2529 : 88) จากระเบียบข้อบังคับนี้ การลดขนาดของยาเมทาโดนลงนั้นภายใน 45 วัน ทั้งนี้จะทำให้ยาเมทาโดนที่ได้รับไม่มีความรุนแรงจะคุมอาการขาดยาเนื่องมาจากการไม่ได้เสฟเฮโรอีน และวิถีการดำเนินชีวิตต่าง, มิได้มีการเปลี่ยนแปลงตามที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อผู้เข้ารับการบำบัดมีอาการขาดยาจึงหันกลับไปเสฟอีก แม้จะอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาก็ตาม ซึ่งลักษณะนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2520) ที่ศึกษาถึงภาวะการติดยาซ้ำของผู้เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชารักษ์ พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการเสฟซ้ำ คือ ยาที่ได้ (เมทาโดน) มิมีการลดลงตามระเบียบการรักษา ทำให้เกิดอาการขาดยาขึ้น จึงต้องหวนกลับไปเสฟอีก

อนึ่ง ในการศึกษาครั้งนี้ได้พบกับผู้ติดเชื้ออื่นที่เข้ารับการบำบัด โดยในชั้นก่อนพิษยาในเมทาโดน ซึ่งการใช้ยาเมทาโดนนี้พบว่า เมทาโดนเป็นสารสังเคราะห์ซึ่งออกฤทธิ์คล้ายมอร์ฟีน ซึ่งถ้าใช้ไปเวลานานหรือเป็นประจำ (Maintenance) จะเกิดการทนทาน (Tolerance) ขึ้นจึงทำให้ต้องเพิ่มขนาดยาขึ้น แทนที่จะลดลง หรืออาจตัดได้ (อรุณเชาวานาศัย. ม.ป.ป : 1) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระยะเวลาในการติดเชื้ออื่นสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเสฟเฮโรอีนต่อวันและจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา อาจบ่งชี้ได้ว่า ผู้ที่มารับการรักษาอาจมีการใช้ยาเมทาโดนเป็นประจำ เนื่องมาจากการรักษา จึงต้องหวนกลับไปเสฟซ้ำอีก ทั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของ มยุรี จันทรานเกาลักษณ์ (2522) ที่พบว่า ผู้ติดยาเสฟติดที่มาเป็นระยะสั้นย่อมมีโอกาสเสฟยาเสฟติดได้มากกว่าผู้ติดยาเสฟติดได้มานาน และผลการศึกษาของ สุนักตร์ วานิชเสนี (2520) ที่ชี้ถึงแนวโน้มในการพยากรณ์ผลการรักษาผู้ติดยาเสฟติดประเภทเฮโรอีน สิ่งหนึ่งก็คือ ระยะเวลาเริ่มเสฟไม่เกิน 5 ปี ในผู้ป่วยอายุต่ำกว่า 30 ปีจะมีประสิทธิภาพทำให้มีการหยุดเสฟได้มากหรือเลิกเสฟได้

นอกจากนี้ ผื่นและอนุพันธ์ของผื่น มีผลทางร่างกายในเรื่องของระบบประสาทในการที่ผื่นและอนุพันธ์ของผื่นไปจับตัวที่ opiate receptor ทำให้ร่างกายเกิดความสบาย จนเป็นสภาพความเคยชิน ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ตัดเฮโรอีนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการเสพเฮโรอีนในระยะเวลา 11 ปีขึ้นไปถึงร้อยละ 59.7 เมื่อต้องมามีอาการขาดยาเกิดขึ้น ผู้ตัดเฮโรอีนจึงเกิดอาการทุกข์ทรมาน แล้วพยายามเลี่ยงความทุกข์ทรมานนี้ โดยเข้ารับการบำบัดรักษา แต่เมื่อเข้ารับการรักษาโดยการทานยาเมทาโดน เมื่อขนาดยาเมทาโดนลดลง ก็เกิดอาการนี้เช่นเดียวกัน จึงต้องพยายามแสวงหายาเสพติดตามาเสพเพื่อลดอาการดังกล่าวลง แต่เมทาโดนเป็นยาเสพติดที่กฎหมายยอมรับให้ใช้ในการรักษาในสถานบำบัดเท่านั้น ไม่มีการจำหน่ายกันในท้องตลาดทั่วไป ในขณะที่การซื้อขายเฮโรอีน ผู้ตัดเฮโรอีนสามารถที่จะทราบแหล่งได้ง่ายกว่า จึงมีการหันกลับไปเสพเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ เมื่อผู้เสพเฮโรอีนถึง peakce แล้ว จะไม่สามารถทนทานต่อ tolerance ที่เกิดขึ้นได้ เพราะการใช้เฮโรอีนเกินขนาดอาจทำให้ตายได้ ผู้เสพกลับมาใช้สารเมทาโดนหรืออนุพันธ์ของผื่นอื่นแทน เพื่อ maintain metabolism ของตนเองและกลับไปใช้เฮโรอีนใหม่ในขนาดที่ไม่มากนักก็ทำให้มีความสุขได้

อีกประการหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติว่าต้องเป็นผู้ที่มีการรักษาครั้งที่แล้วครบกำหนดการรักษา ซึ่งจำนวนผู้ที่ครบกำหนดการรักษาของทุกสถานบำบัดรักษามักเป็นจำนวนน้อย ดังเช่น จากสถิติการเข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติด ณ สถานีตำรวจเสด็จ สำนักรักษาหาย กรุงเทพมหานคร มี 2531 พบว่า มีผู้ครบการรักษาเพียงร้อยละ 35.8 เท่านั้น ส่วนใหญ่จะขาดการรักษาด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน ดังนั้น ผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษานั้นครบกำหนด จึงถือว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่ค่อนข้างมาก มีสภาพจิตใจ บุคลิกภาพ สภาพครอบครัวที่ค่อนข้างดี ดังจะเห็นได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ตัดเฮโรอีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพทั่วไปเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตัดเฮโรอีนโดยทั่วไป อยู่ในระดับปกติ คือ ผู้ตัดเฮโรอีนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความภาคภูมิใจอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 71.5 มีความบกพร่องทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 60.1 มีความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 74.1 มีการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 58.9 มีความอ่อนไหวทางอารมณ์ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 65.1 และมีลักษณะนิสัยอันเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 87.7

(ดูใบบทที่ 4 ตาราง 21 - 26) ในเรื่องสภาพแวดล้อมทางสังคมก็เช่นเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมค่อนข้างดี กล่าวคือ ร้อยละ 83.7 มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี ร้อยละ 91.3 ไม่มีผู้ตัดยาเสพติดอาศัยอยู่รวมในครอบครัวขณะที่บำบัดรักษา ร้อยละ 70 มีสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยดี ร้อยละ 50.6 เป็นครอบครัวขนาดปานกลาง คือ ประมาณ 4-6 คน (ดูบทที่ 4 ตาราง 27-30) จากสิ่งนี้แสดงว่า ผู้ที่ครบกำหนดการรักษา ที่นำมา เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีสิ่ง เกี่ยวข้องช่วยต่อการรักษาได้ดีพอสมควร จึงทำให้เห็นถึงผลประโยชน์ของตัวแปรต่างๆ ได้ยาก

แต่เพื่อให้ทราบถึงอิทธิพลของตัวแปรในแต่ละด้านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ของกลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรังและซ้ำ นำมาเปรียบเทียบกัน แล้วพบว่า ตัวแปรที่เด่นชัดที่ ทำให้มีการติดยาซ้ำเรื้อรัง ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนมีการ เลบซ้ำ พบว่า กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรังจะมีการวนกลับไปเสพเฮโรอีนเมื่อขนาดของยาเมทาโดนอยู่ในระดับ 30-70 มิลลิกรัมถึงร้อยละ 67.3 ในขณะที่กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำซ้ำจะมีการวนกลับไปเสพเม็ชเชนเตของยาเมทาโดนอยู่ในระดับ 0-35 มิลลิกรัมร้อยละ 75.2 ทั้งนี้เมื่อจำแนกรวมในการบำบัดรักษาและลักษณะนิสัยอันส่งผลอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน จากผลดังกล่าวนี้จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรังมีความทนทานต่อยาเมทาโดนมากกว่ากลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำซ้ำ และยังพบต่อไปว่า สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัยก็มีส่วนสำคัญด้วย กล่าวคือ กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีร้อยละ 14.2 ในขณะที่กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำซ้ำอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีร้อยละ 10.9 นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับเศรษฐกิจก็มีส่วนที่แบ่งแยกได้ กล่าวคือ ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีภาวะการติดยาซ้ำซ้ำร้อยละ 10.9 ในขณะที่ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงอยู่ในกลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรังร้อยละ 6.8 ซึ่งผลนี้สอดคล้องกับที่ สุเทพ เชาวลิต (2521) ศึกษาผลการบำบัดรักษา ณ สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก พบว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ย่อมมีโอกาสเลิกยาเสพติดได้มากกว่าผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ดังนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ตัวแปรที่สามารถบ่งบอกถึงภาวะที่มีการติดยาซ้ำซ้ำและซ้ำเรื้อรัง ขนาดของยาเมทาโดน สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย และระดับเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1. ในการบำบัดรักษาด้วยยาเมทาโดน ควรมีความระมัดระวังผลข้างเคียงที่จะเกิดกับร่างกาย ที่อาจทำให้เกิดความทนทาน (Tolerance) จนกระทั่งเกิดการติดในที่สุด และเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เมทาโดนในการบำบัดเป็นเวลานาน ควรมีการบำบัดเมทาโดนควบคู่ไปด้วย

2. การรู้ที่สภาพแวดล้อมเข้ามา มีอิทธิพลทำให้มีการตัดยาซ้ำซ้ำ ควรได้รับการให้คำแนะนำและปรึกษากับครอบครัวของผู้รับการบำบัดรักษาให้เข้าใจถึงสภาพจิตใจของผู้ป่วยด้วย และเป็นแนวทางการช่วยเหลือผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ในการบำบัดรักษาควร เน้นขึ้นฟื้นฟูสมรรถภาพให้กับผู้เข้ารับการบำบัดรักษาด้วยวิธีการใหม่ ๆ เช่น การให้ผู้ติดเฮโรอีนที่เข้ารับการบำบัดแล้ว เลิกได้เป็นผู้มอบเกียรติยศ มอบคำแนะนำ ให้กับผู้ที่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา หรือที่เรียกว่า Self-help group หรือใช้วิธีการให้รางวัลด้วยการให้ประกาศนียบัตรกับผู้ที่เลิกหรือหยุดเสแได้ในช่วงเวลาหนึ่ง

4. ในขั้นตอนการติดตามผล ควรที่จะมีระยะเวลาในการติดตามยาวนานกว่าที่บัญญัติกันอยู่ ในปัจจุบันกระทำแค่ 1 ปี เพื่อจะได้ถึงการหวนกลับมา เสพหลังการบำบัดรักษาแล้วอีกประการหนึ่ง

5. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดควรมีทัศนคติที่ดีต่อผู้มารับการรักษา ถึงแม้ว่าผู้ติดยาเสพติดจะมีบุคลิกภาพแบบลึกลับเหน็บแนมอันชวนสับสน เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดมีกำลังใจและคิดว่าตนเองสามารถกลับสู่สภาพสังคมได้ดังเดิมและตัวผู้เสแไม่ได้ถูกปฏิเสธจากสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการตัดยาซ้ำจึงการศึกษาตัวยาประเภทอื่นที่ใช้ในการบำบัดรักษา เช่น คลอรันาดี (Chlonadine), นาลเทรกโซน (Naltrexone) เพื่อเปรียบเทียบผลการบำบัดรักษาว่า ตัวยาใ้ให้ประสิทธิภาพการรักษาที่พึงพอใจกว่ากัน

2. ควรมีการศึกษาถึงอิทธิพลของการถูกจับกุมการถูกจำคุกที่มีต่อการตัดสินใจเข้าขานหรือ
 เร็วแตกต่างกันหรือไม่

3. " การศึกษาเกี่ยวกับภาวะการตัดสินใจ ควรที่จะศึกษาตั้งแต่วันที่ผู้ติดเฮโรอีนมา
 รับการบำบัดรักษาจนกระทั่งวันที่ทราบว่ามีการตัดสินใจจะทำให้ได้ข้อมูลและศึกษาอิทธิพลของ
 ตัวแปรต่างๆได้อย่างชัดเจน

4. ควรมีการศึกษาถึงผลการบำบัดรักษาที่ประเทศอื่น ๆ บัญญัติ เพื่อนำมาศึกษาและ
 หาวิธีการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการบำบัดผู้ติดเฮโรอีน

מדקווארדירט

บรรณานุกรม

- ชจิต ชูปัญญา. "การถอนพิษยาเสพติดด้วยยาเมทาโดนในระยะ 90 วัน." ใน รายงานประชุมวิชาการประจำปี 2529 เรื่อง การป้องกันและบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด. หน้า 88-94. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2529.
- การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดแบบผู้ป่วยนอก. กรุงเทพฯ : สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, 2527.
- จิตรา เฟ้าทรัพย์. การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา. ปริญญาโท ค.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ถังศรีจิตานนท์. การศึกษาสาเหตุของการติดยาเสพติดในเด็กวัยรุ่นที่เข้ารับการบำบัดรักษาในโรงพยาบาลจิตเวชวิรัช ภิเษก พ.ศ. 2518. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. กัดสำเนา.
- จำลอง ดิษยรักษ์ และพริ่งเพรา ดิษยรักษ์. "ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาผู้เสพติดเฮโรอีน." ใน รายงานประชุมวิชาการประจำปี 2529 เรื่อง การป้องกันและบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด. หน้า 119-132. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2529.
- ชัยพร วิชชาวช. "จิตวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์." ใน บทความประกอบวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น. หน้า 1-15. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. กัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจจนึก. รายงานการวิจัยฉบับที่ 26 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ทัศนีย์ กำปั่นทอง. สาเหตุการติดยาเสพติดของคนไข้ในโรงพยาบาลบางแห่งในเขตกรุงเทพมหานครปี 2517. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. กัดสำเนา.

ทรงชัย ยุ่นเอกกลาง. การบำบัดผู้ค้าคั่วที่เฉพาะเกี่ยวกับยาเสพติด. ปทุมธานี : โรงพิมพ์บาง
ชัยญารักษ์, ม.ป.ป. โฉนียา.

นพรัตน์ เสริมพานิชย์. การเปรียบเทียบชาวปัญญาและภูมิหลังระหว่างเยาวชนที่ติดยาและ
ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526.

บรรจง สืบสมาน. "สาเหตุของการติดยาในทางร่างกาย จิตใจ และสังคม," ใน ประมวล
คำสอนหลักสูตรขั้นความรู้พื้นฐาน สำหรับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. หน้า
21-25. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

ประภุร นรการผดุง. "ความร้ายแรงของเฮโรอีน," ใน ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติด
ให้โทษ. หน้า 181-187. ปทุมธานี : โรงพิมพ์บางชัยญารักษ์, 2509.

ประยูรศรี สุษะมานนท์. "ยาเสพติดให้โทษคืออะไร ยาเสพติดให้โทษคือสิ่งที่ทำลายมนุษย
ชาติ," ใน มูลนิธิต่อต้านยาเสพติด วิทยาลัยครู จันทบุรี. หน้า 49-55.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามมิตร, 2520.

ประเสริฐ บานชื่น. "นโยบายเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด," ใน ประมวลคำ
สอนหลักสูตรขั้นความรู้พื้นฐาน สำหรับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. หน้า
1-7. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

เปรมจิต ชลวิที. เยาวชนกับยาเสพติดให้โทษ : มุสเหตุจูงใจให้มารับการรักษา.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2518.

ผจงจิต ยืนทูลุธรรม. สถิติอุณมาน. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤกษกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ฝน แสงสิงแก้ว และคณะ. "รายงานพิเศษเรื่องผลการวิจัยสำรวจนักเรียนไทยติดยา,"
การศึกษาเอกชน. ตุลาคม 2524. หน้า 26-27.

พรทิพย์ จิตธร. ยาเสพติดให้โทษกับการบำบัดรักษา. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ :
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.

ไพโรจน์ ศิริโรจน์. คู่มือความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป. อัดสำเนา.
มหาวิทยาลัยบรมศาสดา, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. ภาวะการติดยาเสพติดซ้ำ.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยบรมศาสดา, 2520

มยุรี สุนทรนภาลัยกมล. การศึกษาเปรียบเทียบวิธีการและผลการรักษาผู้ติดยาเสพติด

ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงบุรีกับโรงพยาบาลชัชฎวารักษ์. วิทยานิพนธ์ คค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

มงคล มณฑา. "บุคลิกลักษณะของผู้ติดยาโรเกินที่พบใน PICS," ใน ประมวลคำสอนหลักสูตรความรู้พื้นฐาน . สำหรับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. หน้า

139-153. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ม.ป.ป.

..... ปัญหาวัยรุ่นกับยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย. ปทุมธานี :

โรงพยาบาลชัชฎวารักษ์, 2515. อัดสำเนา.

มาลินี ศิริวงศ์ไพรัช. ลักษณะบางประการทางนิเวศน์วิทยา สังคม และเศรษฐกิจที่สัมพันธ์
กับการติดยาเสพติดของประชากรในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คค.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

ลาดทองใบ กุญชรินทรีย์. บทบาทของครอบครัวในการป้องกันการติดยาเสพติด. รายงานวิจัย

ฉบับที่ 37. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529

สชาติ เทอดศิริศักดิ์. การพัฒนามาตรการและองค์การ เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2528.

วิชัย โปษยะจินดา. "การศึกษาปัญหายาเสพติดในผู้มารับการรักษาที่โรงพยาบาลชัชฎวารักษ์

เมษายน-พฤษภาคม 2519." ใน รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การ

แพทย์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

วิชัย โปษยะจินดาและคณะ. "การศึกษานักโทษติดยาเสพติดในผู้ต้องโทษผิดพระราชบัญญัติยา

เสพติด ในทัณฑสถาน-กรุงเทพมหานคร." ใน สรุปย่อผลงานวิจัยยาเสพติด.

สำนักงาน ป.ป.ส. รวบรวม. หน้า22-23. กรุงเทพฯ : หงส์ไกรการพิมพ์,
2526.

วิทย์ เทียงบุรณธรรม. ผีนุ่โฮโรอื่น. กรุงเทพฯ : แพร่วิทยา, 2521.

ศรัททา เกษบรมย์. สถานพยาบาลในครอบครัวของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ซึ่งเข้ารับการ
รักษาในโรงพยาบาลกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519.

/สมทรง กาญจนาคุต. คู่มือแนวปฏิบัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2520.

..... "ปัญหาเสพติดของประเทศไทย." ใน ประมวลคำสอนหลักสูตรชั้นความรู้
พื้นฐานสำหรับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. หน้า 8-20. กรุงเทพฯ :
กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

สนั่นศักดิ์ ลักษณ์ชัย. การเปลี่ยนแปลงภาวะดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.

สุชาติ บัณฑุ์นทกุล. การศึกษาเปรียบเทียบยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในสถาน
พินิจและคุ้มครองเด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

สุนงันต์ จันทุ์พันธ์. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติดันไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

สุนั์กตรั์ วานิชเสนี. "ข้อบ่งชี้สำหรับพยากรณ์ผลการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด," ใน
รายงานการประชุมวิชาการประจำปี 2529 เรื่องการป้องกันและบำบัดผู้ติดยา
เสพติด. หน้า 140-141. กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข,
2529.

/สุภามรณั์ พงศกร. "ยาเสพติดและผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด," ใน เอกสารอ่าน
ประกอบสำหรับวิทยาเล่ม 1 เรื่องคุณภาพชีวิต ยาและการป้องกันการใช้ในทางที่
ผิด. หน้า 29-63. กรุงเทพฯ : การป้องกันยาเสพติดสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.

สุเทพ เชาวลิศ. การเปลี่ยนแปลงสภาพตัวเองของผู้ติดยาเสพติด : การศึกษาผลของการบำบัดรักษา ณ สำนักงานตำรวจบก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสวริน ปุณณะหิตานนท์. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดให้โทษในประเทศไทยและปัญหาที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

การสำรวจทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อยาเสพติดและการประเมินเกี่ยวกับการประสิทธิ์ผลของวิธีการป้องกันและให้การศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2521.

สำนักงานนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี 2530. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2531.

สำนักงานมัย กรุงเทพฯนคร. ข้อสังเกตที่นำรัฐของสำนักงานมัยปีงบประมาณ 2530 และข้อมูลทั่วไปของกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สำนักงานมัย, 2530.

สำนักงานมัย กรุงเทพฯนคร. ฝ่ายป้องกันและบำบัดยาเสพติด. รายงานปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2530. กรุงเทพฯ : สำนักงานมัย, 2530.

อรนุช พันพัฒนกุล. "การใช้ยา" ใน เอกสารบ้านประกอบสำหรับวิชาเล่ม 1 เรื่องคุณภาพชีวิต ยาและกรรป้องกันการใช้ยาในทางที่ผิด. หน้า 72-80 กรุงเทพฯ : การเืองกันยาเสพติดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2529.

อนันต์ ศรีโสภา. สถิติเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ถำนนท์ สุนธำภิรมย์ ณ. พัทลุง. "การติดยาเสพติด ใน ประมวลคำสอนหลักสุตรขึ้นความู้พื้นฐาน สำหรับเจ้าหน้าที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. หน้า 32-37 กรุงเทพฯ : กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

- อรุณ เขาวนาคัย และละออง พงษ์พานิช. นักเรียนกับปัญหายาเสพติดให้โทษในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า, 2517. อัดสำเนา.
- อรุณรัตน์ ชูชม. การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เบื้องต้นกับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- Bell, D.S. "Drug Addiction." Bulletin on Narcotics 22 (1970) p.21-32
- Brown, Louise B. "A Cognitive Functioning Approach to the Differentiation of College Drug - Users and Non - Users." Dissertation Abstracts International 33:1015-A, September, 1972.
- Edward J. Khantzian, John E. Mach, Alan F. Schatzberg. "Heroin Use as an Attempt to Cope : Clinical Observation." American Journal of Psychiatry 131 : 164, 1974.
- Erikson, Erik H. Childhood and Society. New York, W.W. Norton, 1963.
- Feinstein, L.S. "An Investigation of illicit perscription and over the counter drug use in an under-graduate student population." Dissertation Abstracts International : The Humanities and social Sciences. 38,5935-A, April, 1978.
- Hager, David L2. "Adolescent Drug in Middle American Social Psychological Correlations." Dissertation Abstract. 31 : 6158, January, 1971.

Haffman, M.L. "Identification and conscience development." Child Development, 42, 1071-1082, 1971.

Health Communication. A Guide of Drug Information : Do you know the facts about drugs ? New York, Hoper & Row Publishers, 1981.

Isbell, Harris "Medical Aspects of Opate Addiction" in Narcotic Addiction p. 65-66 New York, Hoper & Row Publishers, 1969.

Jane I.P. & Rosenberg. "The Precipitants of Amphetamine Addiction" British Journal of Psychiatry 119: 171, 1971.

Kandel, D. "Inter- and intragenerational influences on adolescent marijuana use." Journal of Social Issues, 30(2), 107-135, 1974.

Parke, R.D. "Children's home environments : Social and Cognitive effects." In Altman & J. Wohlwill (Eds.), Children and the environment : Human behavior and environment. Vol. 3. New York, Plenum Press. 1980.

Paulson, Patricia Callahan. "Psychological Factors in Drug Use among Community College Students." Dissertation Abstracts, 31 :5455-5456, March, 1971.

- Rosenfeld, Eva. Cited by Nathan E. Seldin, "The Family of the Addict : A Review of the literature." The International Journal of Addiction. 7, 1972.
- Schur, E.M. Crime Without Victims. New Jersey. Prentice-Hall, Inc. 1965.
- Spevack, Michale G. "Drugs and The Adolescent High School Student : A Three Year Survey Study." Dissertation Abstracts International. 34 : 6748-A, April, 1974.
- Sullivan, Harry S. The Interpersonal Theory of Psychiatry cited by Hall and Lindzey. 2 nd., London, John Wiley & Sons, 1957.
- Zarco, Richard M. and Associates. "A study of drug use among college students." Narcotic Foundation of the Phillipines. 1971-1972.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

แบบสอบถาม

หมายเลขที่แบบสอบถาม.....

พหุวิทยา เสนอติดต่อ.....

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับประวัติของการตั้งยา เสนอติดต่อ ประวัติการรักษา และประวัติครอบครัว

1. ชื่อ..... นามสกุล.....
2. เลขที่แฟ้ม.....
3. อายุ..... ปี
4. จบการศึกษาชั้นสูงสุด.....
5. รายได้โดยเฉลี่ย.....บาท/เดือน
6. ท่านมีการ เสนอเชื้อโรอื่นครั้งแรกปีพ.ศ. .... รวมระยะเวลาในการตัดเชื้อโรอื่น
..... ปี
7. ก่อนการรักษาครบที่แล้วท่านมีการ เสนอเชื้อโรอื่นวันละ.....ครั้ง
8. ขนาดของยา เมทาโดนครั้งสุดท้ายก่อนที่ท่านจะมีการ เสนอเชื้อโรอื่นในการรักษาครั้งที่แล้ว
..... มิลลิกรัม
9. ในการรักษาครั้งที่แล้ว ท่านเข้ารับการบำบัดรักษา ณ สถานที่แห่งนี้ เป็นครั้งที่.....
10. ท่านเริ่มมีการ เสนอเชื้อโรอื่นในระหว่างการบำบัดรักษาครบที่แล้ว ในช่วงวันที่.....
ของการรักษา
11. ในครอบครัวของท่าน มีสมาชิกในครอบครัว รวมตัวท่านด้วย เป็นจำนวน..... คน
และในจำนวนนี้มีผู้ติดปัญหาและ/หรือ เสนอเชื้อโรอื่น (ไม่รวมตัวท่าน) เป็นจำนวน..... คน
12. ในรอบการรักษาที่แล้ว ท่านพักอาศัยอยู่ในเขต (อำเภอ).....
อยู่ในบริเวณ..... ในชุมชนแออัด
..... ใกล้กับชุมชนแออัด
..... อยู่บนนอกเขตชุมชนแออัด

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งท่านอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วท่าน
มีความรู้สึกเช่นไร ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	เมื่อท่านมีปัญหาสุขภาพ สมาชิกในครอบครัวดูแลและเอาใจใส่ต่อท่านมากน้อยเพียงใด.....						
2.	เมื่อท่านมีปัญหาหกล้มใจ ไม่สบายใจ สมาชิกในครอบครัวดูแลและเอาใจใส่ต่อท่านมากน้อยเพียงใด.....						
3.	ท่านได้รับความรักความอบอุ่นจากสมาชิกในครอบครัวมากน้อยเพียงใด.....						
4.	ท่านมีปัญหาขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวมากน้อยเพียงใด.....						
5.	ท่านได้รับความช่วยเหลือสิ่งต่างๆที่ท่านต้องการหรือขอรับจากสมาชิกในครอบครัว.....						
6.	ท่านคิดว่าภายในครอบครัวของท่านมีความสัมพันธ์ รักใคร่ สนิทสนมกัน.....						
7.	สมาชิกในครอบครัวมีโอกาสพบปะสังสรรค์พูดคุยกัน.....						
8.	เมื่อท่านได้รับความผิดหวังหรือพลาดหวัง สมาชิกในครอบครัวได้แสดงความเห็นใจ และเอาใจใส่ท่าน.....						

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด
9.	เมื่อท่านได้กระทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อสมาชิกในครอบครัวทราบถึงความผิดนั้น ได้แสดงความเห็น.....						
10	เมื่อท่านได้ประสบความสำเร็จที่ปรารถนา สมาชิกในครอบครัวมาแสดงความยินดีต่อท่าน.....						
11	เมื่อท่านอยู่ที่บ้านมีความสุขและสบายใจ.....						
12	สมาชิกในครอบครัวมีปัญหาหรือขัดแย้ง หรือทะเลาะกัน.....						
13	ท่านรู้สึกว่าเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ของ ครอบครัว.....						
14	สมาชิกในครอบครัวของท่านมักคอยจับผิด ท่านมากกว่าที่ควร.....						
15	เมื่ออยู่ในบ้าน รู้สึกลำบากใจในการหา เรื่องมาพูดคุย.....						
16	สมาชิกในครอบครัวของท่านมักไม่ชอบ เพื่อนฝูงที่ท่านคบหา.....						
17	ท่านมักคิดว่าสมาชิกในครอบครัวชอบ พูดถึง เรื่องของท่าน.....						
18	ในครอบครัวของท่าน เมื่อจะทำอะไรสัก อย่าง ได้มีการปรึกษาหารือกัน.....						
19	สมาชิกทุกคนในบ้านมีจิตใจสนุกสนานว่า เรื่อง						
20	เวลาว่างกิจกรรมในบ้าน ท่านได้แสดงความ ความคิดเห็นในกิจกรรมนั้น.....						

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ค่อนข้าง มาก	ค่อนข้าง น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด
21	ท่านมีความรู้สึกว่าคุณสมาชิกในครอบครัว มีความห่างเหินต่อท่าน.....						
22	เวลาที่มีกิจกรรมในครอบครัว ท่านมีความ รู้สึกอึดอัด.....						
23	ท่านเป็นผู้ที่เริ่มในการทำกิจกรรมใน ครอบครัวมาน้อยเพียงใด.....						
24	สมาชิกในครอบครัวไม่ชอบอาชีพที่ท่านเลือก						
25	เมื่อท่านเข้ารับการบำบัดรักษา สมาชิก ในครอบครัวดูแลเอาใจใส่มาน้อยเพียงใด.....						

ภาพพิมพ์ ๗๑ ข. ต. ๑๖/๑๖๖/๑๖๖/๑๖๖/๑๖๖

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยกับจำนวนครั้งที่ในการเฉลี่ย จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ คิดเฉลี่ย	จำนวนครั้งในการเฉลี่ย											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำเร็ว					กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำช้า					กลุ่มรวม	
	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	5 ครั้งขึ้นไป	รวม	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	5 ครั้งขึ้นไป	รวม	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	5 ครั้งขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	4	9	2	20	4	7	4	15	13	16	6	35
	5.0%	5.6%	1.2%	12.3%	4.0%	6.9%	4.6%	14.9%	4.9%	6.1%	2.3%	13.2%
6-10 ปี	17	23	6	48	4	11	8	23	21	36	14	71
	10.5%	15.4%	3.7%	29.6%	4.0%	10.9%	7.9%	22.8%	6.0%	13.7%	5.3%	27.0%
11 ปีขึ้นไป	12	58	24	94	11	36	14	61	23	96	38	157
	7.4%	35.8%	14.8%	58.0%	10.9%	37.6%	13.9%	62.4%	8.7%	36.5%	14.4%	59.7%
รวม	38	92	32	162	19	56	26	101	57	148	58	263
	23.5%	56.8%	19.8%	100%	18.8%	55.4%	25.7%	100%	21.7%	56.3%	22.1%	100%

$\chi^2 = 10.3711^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 2.3352^*$
df = 4

$\chi^2 = 12.1196^*$
df = 4

* ว่าจะมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 2 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการติดเอชไอวีกับขนาดของธาเผลโศนที่ไ้รับก่อนมีการเสฉวี จำนวนฝฝฝฝฝฝ

ระยะเวลาในการติดเอชไอวี	ขนาดของธาเผลโศนที่ไ้รับก่อนมีการเสฉวี										
	กลุ่มที่มีภาวะการติดย้าเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดย้าช้า		กลุ่มรวม						
	0-35mg	36-70mg	71 mgขึ้นไป	รวม	0-35mg	36-70mg	71 mgขึ้นไป	รวม			
1-5 ปี	11 (6.2%)	9 (5.6%)	0 (0.0%)	20 (11.8%)	12 (11.9%)	0 (0.0%)	15 (14.9%)	22 (8.7%)	12 (4.6%)	0 (0.0%)	35 (13.5%)
6-10 ปี	14 (8.6%)	32 (19.8%)	2 (1.2%)	48 (25.0%)	18 (17.8%)	4 (4.0%)	23 (22.8%)	32 (12.2%)	36 (15.7%)	3 (1.1%)	71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	22 (13.6%)	68 (42.0%)	4 (2.5%)	94 (56.0%)	46 (45.5%)	12 (12.9%)	63 (62.4%)	68 (25.9%)	81 (30.8%)	8 (3.0%)	157 (59.7%)
รวม	47 (29.0%)	109 (67.3%)	6 (3.7%)	162 (100%)	76 (75.2%)	20 (19.8%)	101 (100%)	123 (46.8%)	129 (49.0%)	11 (4.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 6.45678$
df = 4

$\chi^2 = 1.21276$
df = 4

$\chi^2 = 6.71015$
df = 4

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจรับทุนรวมในการเข้ารับการบำบัดรักษา จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจ	จำนวนรวมในแถว: เข้ารับการบำบัดรักษา			รวม
	กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจเร็ว 1-5 รอบ 0-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจช้า 1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	กลุ่มรวม	
1-5 ปี	15 3 2 20 (9.3%) (1.9%) (1.2%) (12.3%)	10 2 15 (9.9%) (3.0%) (2.0%) (14.9%)	25 6 4 35 (9.5%) (2.3%) (1.5%) (13.3%)	
6-10 ปี	21 9 18 48 (13.0%) (5.6%) (11.1%) (29.6%)	8 6 9 23 (7.9%) (5.9%) (8.9%) (22.8%)	29 15 27 71 (11.0%) (5.7%) (10.3%) (27.0%)	
11 ปีขึ้นไป	18 24 52 94 (11.1%) (14.8%) (32.1%) (58.0%)	10 6 45 63 (9.9%) (7.9%) (44.6%) (62.4%)	28 32 97 157 (10.6%) (12.2%) (36.9%) (59.7%)	
รวม	54 36 72 162 (33.3%) (22.2%) (44.4%) (100%)	28 17 50 101 (27.7%) (16.8%) (55.4%) (100%)	82 53 128 263 (51.2%) (20.2%) (48.7%) (100%)	

$\chi^2 = 27.20705^{***}$
df = 4

$\chi^2 = 22.51453^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 46.64872^{**}$
df = 4

ตาราง 4 ความถี่ของจำนวนครั้งที่เกิดการผสมไข่ที่สัมพันธ์กับขนาดของฮาม่า โดยที่ผู้รับการผสมไข่ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งในภาว เลขเซโรวีนเซลล์	ขนาดของฮาม่า โดยที่ผู้รับการผสมไข่											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดไข่เร็ว 0-35mg 36-70mg 71 mgขึ้นไป รวม		กลุ่มที่มีภาวะการติดไข่ช้า 0-35mg 36-70mg 71 mgขึ้นไป รวม		กลุ่มรวม 0-35mg 36-70mg 71 mgขึ้นไป รวม							
1-2 ครั้ง	11 (6.8%)	25 (15.4%)	2 (1.2%)	38 (23.5%)	16 (15.8%)	3 (3.0%)	0 (0.0%)	19 (18.8%)	27 (10.2%)	28 (10.6%)	2 (0.8%)	57 (21.7%)
3-4 ครั้ง	26 (16.0%)	63 (38.9%)	3 (1.9%)	92 (56.8%)	3 (3.0%)	10 (9.9%)	7 (6.9%)	20 (19.8%)	68 (25.9%)	73 (27.8%)	7 (2.7%)	148 (56.3%)
5 ครั้งขึ้นไป	10 (6.2%)	21 (13.0%)	1 (0.6%)	6 (3.7%)	0 (0.0%)	4 (4.0%)	1 (1.0%)	5 (5.0%)	28 (10.6%)	28 (10.6%)	2 (0.8%)	58 (22.1%)
รวม	47 (29.0%)	109 (67.3%)	6 (3.7%)	162 (100%)	19 (8.8%)	56 (55.4%)	26 (25.7%)	101 (100%)	123 (46.8%)	129 (49.0%)	11 (4.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 0.44555$

df = 4

$\chi^2 = 2.80401$

df = 4

$\chi^2 = 0.30598$

df = 4

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเสนอวิธีต่อจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา จำนวนสถานกลุ่ม

จำนวนครั้งในการ เสนอวิธีต่อวัน	จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา			กลุ่มรวม
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	
1-2 ครั้ง	13 (8.6%)	7 (4.3%)	16 (11.1%)	36 (23.5%)
3-4 ครั้ง	30 (15.5%)	17 (10.5%)	45 (27.8%)	92 (56.9%)
5 ครั้งขึ้นไป	11 (6.8%)	12 (7.4%)	9 (5.6%)	32 (19.8%)
รวม	54 (33.3%)	36 (22.2%)	72 (44.4%)	162 (100%)

จำนวนครั้งในการ เสนอวิธีต่อวัน	จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา			กลุ่มรวม
	1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	1-5 รอบ 6-10 รอบ 11 รอบขึ้นไป รวม	
1-2 ครั้ง	6 (5.9%)	3 (3.0%)	10 (9.9%)	19 (16.8%)
3-4 ครั้ง	14 (13.9%)	6 (5.9%)	26 (25.6%)	46 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	5 (7.9%)	8 (7.9%)	10 (9.9%)	23 (25.7%)
รวม	25 (27.7%)	17 (16.8%)	56 (55.4%)	98 (100%)

$\chi^2 = 6.62612$

df = 4

$\chi^2 = 6.7658$

df = 4

$\chi^2 = 12.03209^*$

df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ของขนาดของขามตาโดยที่ได้อินทรีย์สารโดยที่ได้อินทรีย์สารโดยที่ได้อินทรีย์สาร จำนวนกลุ่ม

ขนาดของขามตาโดยที่ได้อินทรีย์สาร	จำนวนอินทรีย์สารโดยที่ได้อินทรีย์สาร			กลุ่มรวม
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเข้าเร็ว 1-5 รอย 6-10 รอย 11 รอยขึ้นไป รวม	กลุ่มที่มีภาวะการติดเข้าช้า 1-5 รอย 6-10 รอย 11 รอยขึ้นไป รวม	รวม	
0-35 มิลลิกรัม	26 (16.0%) (3.7%) (9.3%) (29.0%)	22 10 38 76 (21.8%) (15.8%) (37.6%) (75.2%)	48 22 53 123 (18.3%) (8.4%) (20.2%) (46.8%)	
36-70 มิลลิกรัม	26 (16.0%) (17.3%) (34.0%) (67.3%)	5 1 14 20 (5.0%) (1.0%) (13.9%) (19.8%)	31 22 63 129 (11.8%) (11.0%) (20.2%) (49.0%)	
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	2 2 2 6 (1.2%) (1.2%) (1.2%) (3.7%)	1 0 4 5 (1.0%) (0.0%) (4.0%) (5.0%)	3 2 6 11 (1.1%) (0.8%) (2.3%) (4.2%)	
รวม	54 (33.3%) (22.2%) (44.4%) (100%)	28 17 56 101 (27.7%) (16.8%) (55.4%) (100%)	82 53 128 263 (31.2%) (20.2%) (48.7%) (100%)	

$\chi^2 = 15.28216^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 5.22549$
df = 4

$\chi^2 = 6.75806$
df = 4

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับความพร้อมทางอารมณ์ จำแนกตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ		ความพร้อมทางอารมณ์										
		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม						
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม					
0-40 คะแนน:	4	18	4	26	2	8	10	6	20	10	42	
	(2.5 %)	(11.7%)	(2.5%)	(10.0%)	(2.0%)	(7.9%)	(5.9%)	(15.8%)	(2.3%)	(9.9%)	(3.8%)	(16.0%)
41-60 คะแนน:	28	65	24	117	14	47	10	71	42	112	34	186
	(17.3%)	(40.1%)	(14.8%)	(72.2%)	(13.9%)	(43.5%)	(9.9%)	(70.3%)	(16.0%)	(42.6%)	(12.9%)	(71.5%)
61 คะแนนขึ้นไป	8	11	0	19	3	9	2	14	11	20	2	33
	(4.9%)	(6.8%)	(0.0%)	(11.7%)	(3.0%)	(8.9%)	(2.0%)	(13.9%)	(4.2%)	(7.6%)	(0.8%)	(12.5%)
รวม	40	94	28	162	19	64	18	101	59	158	46	263
	(24.7%)	(58.0%)	(17.3%)	(100%)	(18.8%)	(63.4%)	(17.8%)	(100%)	(22.4%)	(60.1%)	(17.5%)	(100%)

$\chi^2 = 8.00251$
df = 4

$\chi^2 = 5.09474$
df = 4

$\chi^2 = 6.46350$
df = 4

ตาราง ๕ ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับความมั่นคงในหารปรับตัวทางสังคม จำนวนภาคกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	ความมั่นคงในหารปรับตัวทางสังคม							
	กลุ่มที่ภาวะการดีด้วยซ้ำไป		กลุ่มที่ภาวะการดีเพียงซ้ำไป		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	2 (1.2%)	19 (11.7%)	5 (3.1%)	26 (16.0%)	2 (2.0%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	16 (15.8%)
41-60 คะแนน	26 (16.0%)	83 (51.2%)	8 (4.9%)	117 (72.2%)	9 (8.9%)	57 (56.4%)	5 (5.0%)	71 (70.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	5 (3.1%)	14 (8.6%)	0 (0.0%)	19 (11.7%)	2 (3.0%)	10 (9.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (8.0%)	162 (100%)	14 (13.9%)	79 (78.2%)	8 (7.9%)	101 (100%)
	47 (17.9%)	195 (74.1%)	21 (8.0%)	263 (100%)	8 (3.0%)	21 (74.1%)	1 (0.4%)	33 (12.5%)

$\chi^2 = 8.40359$

df = 4

$\chi^2 = 1.31752$

df = 4

$\chi^2 = 7.70665$

df = 4

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก จำแนกตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก											
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ				กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง				กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-40 คะแนน	2 (1.2%)	18 (11.1%)	6 (3.7%)	26 (16.0%)	2 (2.0%)	13 (12.9%)	1 (1.0%)	16 (15.8%)	4 (1.3%)	31 (11.8%)	7 (2.7%)	42 (16.0%)
41-60 คะแนน	7 (4.3%)	71 (43.8%)	39 (24.1%)	117 (72.2%)	5 (5.0%)	44 (42.6%)	22 (21.8%)	71 (70.3%)	12 (4.6%)	115 (43.7%)	61 (23.2%)	188 (71.5%)
61 คะแนนขึ้นไป	0 (0.0%)	6 (3.7%)	13 (8.0%)	19 (11.7%)	0 (0.0%)	3 (3.0%)	11 (10.9%)	14 (13.9%)	0 (0.0%)	9 (3.4%)	24 (9.1%)	33 (12.5%)
รวม	9 (5.6%)	95 (58.6%)	58 (35.8%)	162 (100%)	7 (6.9%)	60 (58.4%)	34 (33.7%)	101 (100%)	16 (6.1%)	155 (58.9%)	92 (35.0%)	263 (100%)

$\chi^2 = 11.28262^*$
df = 4

$\chi^2 = 18.56069^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 28.01505^{***}$
df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำแนกตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	ประชากรไทยทางอารมณ์							
	กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	1	20	5	26	1	11	4	16
	(0.6 %)	(12.3%)	(3.1%)	(16.0%)	(1.0%)	(10.9%)	(4.0%)	(15.8%)
41-60 คะแนน	51	73	13	137	11	50	10	71
	(19.1%)	(45.1%)	(8.0%)	(72.2%)	(10.9%)	(49.3%)	(9.9%)	(70.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	12	7	0	19	9	5	0	14
	(7.4%)	(4.3%)	(0.0%)	(11.7%)	(8.9%)	(5.0%)	(0.0%)	(13.9%)
รวม	44	100	18	162	21	66	14	101
	(27.2%)	(61.7%)	(11.1%)	(100%)	(20.8%)	(65.3%)	(13.9%)	(100%)

$\chi^2 = 20.52815^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 20.888841^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 39.05990^{**}$
df = 2

ตาราง 11 ความถี่เฉลี่ยของความภาคภูมิใจกับลักษณะนิสัยอันดีงาม จำนวนความถี่

ความภาคภูมิใจ		ลักษณะนิสัยอันดีงาม										
		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจเร็ว		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจช้า		กลุ่มรวม						
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม					
0-10 คะแนน	5	17	4	26	4	9	3	16	9	28	7	42
	(3.1 %)	(10.5%)	(2.5%)	(16.0%)	(4.0%)	(8.9%)	(3.0%)	(15.8%)	(3.4%)	(9.9%)	(2.7%)	(16.0%)
41-60 คะแนน	30	68	7	107	18	43	11	71	17.8%)	(41.6%)	(5.9%)	(70.3%)
	(22.2%)	(42.2%)	(4.3%)	(72.2%)	(17.8%)	(41.6%)	(5.9%)	(70.3%)	(20.5%)	(42.2%)	(8.7%)	(71.5%)
61 คะแนนขึ้นไป	11	7	1	19	8	5	1	14	(7.9%)	(5.0%)	(1.0%)	(13.9%)
	(6.8%)	(4.3%)	(0.6%)	(11.7%)	(7.9%)	(5.0%)	(1.0%)	(13.9%)	(7.2%)	(4.6%)	(0.8%)	(12.5%)
รวม	52	92	18	162	30	57	14	101	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)
	(32.1%)	(56.8%)	(11.1%)	(100%)	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)	(31.2%)	(56.7%)	(12.2%)	(100%)

$\chi^2 = 8.06257$

df = 4

$\chi^2 = 6.13443$

df = 4

$\chi^2 = 13.52189^{**}$

df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์กับความวิตกกังวล จำนวนคนกลุ่ม

	ความบกพร่องทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลางถึงสูง		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	11 (6.8%)	28 (17.3%)	1 (0.6%)	40 (24.7%)	2 (2.0%)	17 (14.9%)	2 (2.0%)	19 (18.8%)
41-60 คะแนน	18 (11.1%)	66 (40.7%)	10 (6.2%)	94 (58.0%)	7 (6.9%)	54 (51.5%)	5 (5.0%)	64 (63.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	4 (2.5%)	22 (15.0%)	2 (1.2%)	28 (17.3%)	5 (5.0%)	12 (11.9%)	1 (1.0%)	18 (17.8%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (8.0%)	162 (100%)	14 (13.9%)	79 (78.2%)	8 (7.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 1.15422$
df = 2

$\chi^2 = 3.73658$
df = 4

$\chi^2 = 2.22141$
df = 4

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับการควบคุมอารมณ์ในทางแสดงออก จำนวนตามกลุ่ม

ความสัมพันธ์ทางอารมณ์		การควบคุมอารมณ์ในทางแสดงออก						
		กลุ่มที่มีภาวะการสติงเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการสติงเข้าช้า		กลุ่มรวม		
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	2	23	15	40	3	13	2	19
	(1.2%)	(14.2%)	(9.5%)	(24.7%)	(3.0%)	(12.9%)	(3.0%)	(18.8%)
41-60 คะแนน	6	51	36	94	3	34	27	64
	(3.7%)	(32.1%)	(22.5%)	(58.0%)	(3.0%)	(33.7%)	(26.7%)	(62.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	1	20	7	28	1	13	4	18
	(0.6%)	(12.3%)	(4.3%)	(17.3%)	(1.0%)	(12.9%)	(4.0%)	(17.8%)
รวม	9	95	58	162	7	60	34	101
	(5.6%)	(58.6%)	(35.8%)	(100%)	(6.9%)	(59.4%)	(33.7%)	(100%)

$\chi^2 = 2.41132$
df = 4

$\chi^2 = 7.73234$
df = 4

$\chi^2 = 5.71759$
df = 4

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ของทัศนคติของทางออกกับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

ความทนร่องทางอารมณ์		ความอ่อนไหวทางอารมณ์										
		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม						
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม					
0-40 คะแนน	17	22	1	40	4	11	4	19	21	32	5	59
	(10.5 %)	(13.6%)	(0.6%)	(24.7%)	(4.0%)	(10.9%)	(4.0%)	(18.8%)	(8.0%)	(12.5%)	(1.9%)	(22.4%)
41-60 คะแนน	22	57	14	94	15	43	6	64	38	100	20	158
	(14.2%)	(35.2%)	(8.6%)	(58.0%)	(14.9%)	(42.6%)	(5.9%)	(63.4%)	(14.4%)	(38.0%)	(7.6%)	(60.1%)
61 คะแนนขึ้นไป	4	21	3	28	2	12	4	18	6	33	7	46
	(2.5%)	(13.0%)	(1.9%)	(17.3%)	(2.0%)	(11.9%)	(4.0%)	(17.8%)	(2.3%)	(12.5%)	(2.7%)	(17.5%)
รวม	44	100	18	162	21	66	14	101	65	166	32	263
	(27.2%)	(61.7%)	(11.1%)	(100%)	(20.8%)	(65.3%)	(13.9%)	(100%)	(24.7%)	(63.1%)	(12.2%)	(100%)

$\chi^2 = 10.41927^*$

df = 4

$\chi^2 = 3.77276$

df = 4

$\chi^2 = 7.45794$

df = 4

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์กับลักษณะนิสัยอันเหมาะสม จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องทางอารมณ์		ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม						
		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าช้า		กลุ่มรวม		
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	
0-40 คะแนน	22 (12.8%)	16 (9.9%)	2 (1.2%)	40 (24.7%)	5 (5.0%)	11 (10.9%)	3 (3.0%)	19 (18.8%)
41-60 คะแนน	27 (16.7%)	56 (34.6%)	11 (6.8%)	94 (58.0%)	21 (20.8%)	37 (36.6%)	6 (5.9%)	64 (63.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	3 (1.9%)	20 (12.3%)	5 (3.1%)	28 (17.3%)	4 (4.0%)	57 (56.4%)	14 (13.9%)	18 (17.8%)
รวม	52 (32.1%)	92 (56.8%)	18 (11.1%)	162 (100%)	30 (29.7%)	104 (58.4%)	14 (13.9%)	101 (100%)
	27 (10.3%)	27 (10.3%)	5 (1.9%)	59 (24.4%)	46 (18.3%)	96 (55.4%)	17 (6.5%)	159 (60.1%)
	7 (2.7%)	29 (11.0%)	10 (3.8%)	46 (17.5%)	7 (2.7%)	29 (11.0%)	10 (3.8%)	46 (17.5%)
	82 (31.2%)	149 (56.7%)	32 (12.2%)	263 (100%)	82 (31.2%)	149 (56.7%)	32 (12.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 16.51960^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 4.27679$

df = 4

$\chi^2 = 13.90099^{**}$

df = 4

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ของความแตกต่างในการปรับตัวทางสังคมกับการควบคุมในการแสดงออก จำนวนตามกลุ่ม

ความแตกต่างในการปรับตัวทางสังคม		การควบคุมอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม					
ตัวทางสังคม		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง		กลุ่มรวม	
0-40	41-60	0-40	41-60	0-40	41-60	0-40	41-60
จำนวน	12	18	33	1	7	6	14
	1.9%	7.4%	11.1%	1.0%	6.9%	5.9%	13.9%
41-60	73	40	113	4	47	4	60
	1.9%	45.1%	24.7%	4.0%	46.5%	5.9%	59.4%
รวม	85	58	162	14	79	8	101
	5.6%	58.6%	35.8%	13.9%	78.2%	7.9%	100%

$\chi^2 = 21.61369^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 7.82214$

df = 4

$\chi^2 = 28.13403^{**}$

df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมกับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำแนกตามกลุ่ม

ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม	ความอ่อนไหวทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	16 (9.9%)	17 (10.5%)	0 (0.0%)	33 (20.4%)	6 (5.9%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	14 (12.9%)
41-60 คะแนน	24 (17.2%)	73 (45.7%)	14 (8.6%)	116 (71.6%)	15 (14.9%)	53 (52.5%)	11 (10.9%)	79 (78.2%)
61 คะแนนขึ้นไป	0 (0.0%)	9 (5.6%)	4 (2.5%)	13 (8.0%)	0 (0.0%)	6 (5.9%)	2 (2.0%)	8 (7.9%)
รวม	44 (27.2%)	100 (61.7%)	18 (11.1%)	162 (100%)	21 (20.8%)	66 (65.3%)	14 (13.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 18.48611^{**}$
df = 2

$\chi^2 = 6.89289$
df = 1

$\chi^2 = 25.07553^{**}$
df = 4

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับค่าทางซึ่งตรงกับลักษณะนิสัยอันเหมาะสม จำนวนคนกลุ่ม

ความบกพร่องในการปรับ ค่าทางซึ่งลง	ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม											
	กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจเร็ว				กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจช้า				กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	22 (11.6%)	11 (6.8%)	0 (0.0%)	33 (20.4%)	8 (7.9%)	6 (5.9%)	0 (0.0%)	14 (13.9%)	30 (11.4%)	17 (6.5%)	0 (0.0%)	47 (17.9%)
41-60 คะแนน	30 (18.5%)	70 (43.2%)	16 (9.9%)	116 (71.6%)	22 (21.8%)	45 (44.6%)	11 (11.9%)	79 (78.2%)	52 (19.8%)	115 (43.7%)	28 (10.6%)	195 (74.1%)
61 คะแนนขึ้นไป	0 (0.0%)	11 (6.8%)	2 (1.2%)	13 (8.0%)	0 (0.0%)	6 (5.9%)	2 (2.0%)	8 (7.9%)	0 (0.0%)	17 (6.5%)	4 (1.5%)	21 (8.0%)
รวม	52 (32.1%)	92 (56.8%)	18 (11.1%)	162 (100%)	30 (29.7%)	57 (56.4%)	14 (13.9%)	101 (100%)	82 (31.2%)	149 (56.7%)	32 (12.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 27.72240^{**}$ $\chi^2 = 9.72366^*$ $\chi^2 = 37.05168^{***}$

df = 4   df = 4   df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์ ในการแสดงออก		ความอ่อนไหวทางอารมณ์											
		กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าช้า				กลุ่มรวม			
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม		
0-40 คะแนน	1	6	2	9	0	4	3	7	4	7	5	16	
	0.6%	3.7%	1.2%	5.6%	0.0%	4.0%	5.0%	6.9%	1.5%	2.7%	1.9%	6.1%	
41-60 คะแนน	11	71	13	95	4	41	11	60	19	120	16	157	
	6.8%	43.8%	8.0%	58.6%	4.0%	45.5%	9.9%	59.4%	7.2%	45.6%	6.1%	58.9%	
61 คะแนนขึ้นไป	32	23	3	58	17	10	1	34	24	68	0	92	
	19.8%	14.2%	1.9%	35.8%	16.8%	15.8%	1.0%	33.7%	9.1%	25.9%	0.0%	35.0%	
รวม	44	100	18	162	21	66	14	34	47	195	21	263	
	27.2%	61.7%	11.1%	100%	20.8%	65.3%	13.9%	33.7%	17.9%	74.1%	8.0%	100%	

$\chi^2 = 36.72662^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 31.66380^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 28.13402^{**}$

df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับลักษณะนิสัยอันเหมาะสม จำนวนคนในกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์ในทาง แสดงออก	ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม							
	กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นเร็ว		กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นช้า		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	3	5	1	9	1	6	0	7
	(1.9%)	(3.1%)	(0.6%)	(5.6%)	(1.0%)	(5.9%)	(0.0%)	(6.9%)
41-60 คะแนน	22	61	12	95	11	38	11	60
	(12.6%)	(37.1%)	(7.4%)	(58.6%)	(10.9%)	(37.6%)	(10.9%)	(59.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	27	26	5	58	18	13	3	34
	(16.7%)	(16.0%)	(3.1%)	(35.8%)	(17.8%)	(12.9%)	(3.0%)	(33.7%)
รวม	52	92	18	162	30	57	14	101
	(32.1%)	(56.8%)	(11.1%)	(100%)	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)

$\chi^2 = 9.05105$

df = 4

$\chi^2 = 15.37598$

df = 4

$\chi^2 = 21.75961$

df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

++ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ของความรู้ก่อนไปทางอากาศกับลักษณะนิสัยผู้อพยพ จำนวนความกลุ่ม

ความรู้ก่อนไปทาง		ลักษณะนิสัยผู้อพยพ										
ความรู้ก่อนไปทาง	จำนวน	กลุ่มที่มีประวัติการติดยาซ้ำ		กลุ่มที่มีประวัติการติดยาซ้ำ		กลุ่มรวม						
		0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม			
0-40	29	14	1	44	10	5	6	21	45	19	1	65
		17.9%	8.6%	0.0%	15.8%	5.0%	0.0%	20.8%	17.1%	7.2%	0.4%	24.7%
41-60	20	6	1	10	14	4	10	66	3	10	22	166
		13.0%	40.7%	7.3%	13.9%	41.8%	9.9%	65.3%	13.7%	41.1%	6.4%	63.1%
61 ขึ้นไป	1	12	5	18	0	10	1	14	1	22	9	32
		0.6%	7.4%	3.1%	0.0%	9.9%	4.0%	13.9%	0.4%	8.4%	3.4%	12.2%
รวม	52	92	18	162	30	57	14	101	82	149	32	263
		32.1%	56.8%	11.1%	29.7%	56.4%	13.9%	100%	31.2%	56.7%	12.2%	100%

$\chi^2 = 37.09671^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 31.33982^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 67.47917^{**}$

df = 4

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ภายในในครอบครัวกับจำนวนผู้ติดเชื้อ เสนอคิดในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัว		จำนวนผู้ติดเชื้อ เสนอคิด ในครอบครัว							
		กลุ่มที่มีความสามารถในการติดเชื้อเร็ว		กลุ่มที่มีความสามารถในการติดเชื้อช้า		กลุ่มรวม			
ไม่มี	มี	ไม่มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม
ไม่มี	20 (12.5 %)	1 (0.6 %)	21 (13.0 %)	19 (18.8 %)	71 (70.3 %)	90 (89.1 %)	39 (14.8 %)	4 (1.5 %)	43 (16.3 %)
มี	130 (80.2 %)	11 (6.8 %)	141 (87.0 %)	3 (3.0 %)	8 (7.9 %)	11 (10.9 %)	201 (76.4 %)	19 (7.2 %)	220 (83.7 %)
รวม	150 (92.6 %)	12 (7.4 %)	162 (100 %)	22 (21.8 %)	79 (78.2 %)	101 (100 %)	240 (91.3 %)	23 (8.7 %)	263 (100 %)

$\chi^2 = 0.00246$

df = 1

$\chi^2 = 0.2182$

df = 1

$\chi^2 = 0.0000$

df = 1

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับความสามารถของนักศึกษา ค่าย จันทนาตามกลุ่ม

ความสัมพันธ์ภายใน		ความสามารถของนักศึกษา					
ไม่มี	ดี	กลุ่มที่มีความสามารถดีเยี่ยม		กลุ่มที่มีความสามารถดี		กลุ่มรวม	
		ปานกลาง	ไม่ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ปานกลาง	ไม่ดี
ไม่มี	ดี	12 (7.1%)	6 (3.7%)	3 (1.9%)	3 (3.0%)	22 (21.8%)	24 (9.1%)
		103 (63.6%)	18 (11.1%)	20 (12.3%)	8 (7.9%)	79 (78.2%)	160 (60.8%)
รวม		115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)

$\chi^2 = 3.73369$
df = 2

$\chi^2 = 2.62005$
df = 2

$\chi^2 = 6.68582^*$
df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ของความถี่ของครอบครัวกับขนาดของกลุ่ม

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	ขนาดของครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดชายเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดชายช้า		กลุ่มรวม							
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม				
ไม่	5	12	4	21	7	11	4	22	12	23	8	43
	(3.1%)	(7.4%)	(2.5%)	(13.0%)	(6.9%)	(10.9%)	(4.0%)	(21.8%)	(4.6%)	(8.7%)	(3.0%)	(16.3%)
มี	37	72	32	141	19	38	22	79	56	110	54	220
	(22.8%)	(44.4%)	(19.8%)	(87.0%)	(18.8%)	(37.6%)	(21.8%)	(78.2%)	(21.3%)	(41.8%)	(20.5%)	(83.7%)
รวม	42	84	36	162	26	49	26	101	68	133	62	263
	(25.9%)	(51.9%)	(22.2%)	(100%)	(25.7%)	(48.5%)	(25.7%)	(100%)	(25.9%)	(50.6%)	(25.6%)	(100%)

$\chi^2 = 0.28127$
df = 2

$\chi^2 = 1.04069$
df = 2

$\chi^2 = 0.70873$
df = 2

ตาราง 25 ความสัมพันธ์ของจำพวกผู้ศึกษาและระดับในครอบครัวกับปริมาณเวลารวมของทั้งภาคเช้า จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนผู้ศึกษาและระดับในครอบครัว	สถานที่: วรจัดของทั้งภาคเช้า					
	กลุ่มที่มีความกระตือรือร้น		กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นบ้าง		กลุ่มรวม	
	ดี	ปานกลาง	ไม่มี	ดี	ปานกลาง	ไม่มี
มีผู้ศึกษาเพศชาย	107 (66.0%)	24 (14.8%)	19 (11.7%)	62 (61.4%)	21 (19.9%)	8 (7.9%)
ไม่มีผู้ศึกษาเพศชาย	8 (4.9%)	0 (0.0%)	4 (2.5%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	3 (3.0%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)
				162 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)
				162 (64.3%)	27 (10.3%)	240 (91.2%)

$\chi^2 = 5.29670$
df = 2

$\chi^2 = 3.89417$
df = 2

$\chi^2 = 8.45586^{**}$
df = 2

ตาราง 26 ความสัมพันธ์ของจำนวนผู้ติดตามสมาชิกในครอบครัวกับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

		ขนาดของครอบครัว							
		กลุ่มที่มีภาวะการติดตามซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดตามซ้ำช้า		กลุ่มรวม			
จำนวนผู้ติดตามสมาชิกในครอบครัว		2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
มีผู้ติดตามสมาชิก		27 (22.8%)	78 (48.1%)	35 (21.6%)	150 (82.6%)	21 (20.6%)	44 (43.6%)	25 (24.8%)	90 (89.1%)
ไม่มีผู้ติดตามสมาชิก		5 (3.1%)	8 (3.7%)	1 (0.6%)	12 (7.4%)	5 (5.0%)	5 (5.0%)	1 (1.0%)	11 (10.9%)
รวม		32 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	152 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)

$\chi^2 = 2.37214$ $\chi^2 = 3.21676$ $\chi^2 = 5.43167$
 df = 2   df = 2   df = 2

ตาราง 27 ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมของทีชกับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

สภาพแวดล้อม ของทีชอาศัย	ขนาดของครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำๆ		กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำๆ		กลุ่มรวม							
	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม						
ทีช	27 (16.7 %)	59 (36.4%)	29 (17.9%)	115 (71.0%)	15 (14.9%)	38 (37.6%)	16 (15.8%)	69 (68.3%)	42 (16.0%)	12 (4.6%)	14 (5.3%)	68 (25.9%)
ทีชปานกลาง	8 (3.7%)	14 (8.6%)	4 (2.5%)	24 (14.8%)	6 (5.9%)	8 (7.9%)	7 (6.9%)	21 (20.8%)	97 (36.9%)	22 (8.4%)	14 (5.3%)	133 (50.6%)
ทีชไม่	9 (5.6%)	11 (6.8%)	3 (1.9%)	23 (1.9%)	5 (5.0%)	3 (3.0%)	3 (3.0%)	11 (10.9%)	45 (17.1%)	11 (4.2%)	6 (2.3%)	62 (23.6%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 3.76305$
df = 4

$\chi^2 = 4.91478$
df = 4

$\chi^2 = 5.11936$
df = 4

ตาราง 28 ความสัมพันธ์ของอายุกับระดับการศึกษา จำนวนชายกลุ่ม

ระดับการศึกษา

อายุ

	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำช้า		กลุ่มรวม	
	15-30 ปี	31-40 ปี	15-30 ปี	31-40 ปี	15-30 ปี	31-40 ปี
ประถมศึกษา	11	27	9	13	20	40
ตอนต้น	(6.8%)	(16.7%)	(8.9%)	(12.9%)	(7.6%)	(15.2%)
						(1.5%)
						(24.3%)
ประถมศึกษา	21	15	14	15	35	30
ตอนต้น	(13.0%)	(9.3%)	(13.9%)	(14.9%)	(13.3%)	(11.4%)
						(1.5%)
						(26.2%)
มัธยมศึกษา	21	23	12	16	33	39
ตอนต้น	(13.0%)	(14.2%)	(11.9%)	(15.8%)	(12.5%)	(14.8%)
						(2.3%)
						(29.7%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่านี้	18	15	4	10	22	25
ตอนต้น	(11.1%)	(9.3%)	(4.0%)	(9.9%)	(8.4%)	(9.5%)
						(1.9%)
						(19.8%)
รวม	39	38	29	54	110	154
	(24.1%)	(20.5%)	(38.6%)	(52.5%)	(41.8%)	(51.0%)
						(19.8%)
						(100%)

$\chi^2 = 27.72240^{**}$

$\chi^2 = 10.18088$

$\chi^2 = 6.26870$

df = 4

-

df = 6

df = 6

ตาราง 29 ความสัมพันธ์ของอายุกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนคนกลุ่ม

อายุ	ระดับเศรษฐกิจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดอาช้ำเรื้อ		กลุ่มที่มีภาวะการติดอาช้ำชั่วคราว		กลุ่มรวม			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
15-20 ปี	31 (19.1%)	37 (23.8%)	3 (1.9%)	71 (43.8%)	22 (21.8%)	15 (14.9%)	2 (2.0%)	39 (38.6%)
31-40 ปี	36 (22.2%)	38 (23.5%)	6 (3.7%)	80 (49.4%)	21 (20.8%)	25 (24.8%)	8 (7.9%)	54 (53.5%)
41 ปีขึ้นไป	2 (1.2%)	7 (4.3%)	2 (1.2%)	11 (6.8%)	4 (4.0%)	3 (3.0%)	1 (1.0%)	8 (7.9%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	2 (1.2%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)
					53 (20.2%)	52 (19.8%)	5 (1.9%)	110 (41.8%)
					57 (21.7%)	62 (24.0%)	14 (5.3%)	134 (51.0%)
					6 (2.3%)	10 (3.8%)	3 (1.1%)	19 (7.2%)

$\chi^2 = 5.06864$
df = 4

$\chi^2 = 3.86701$
df = 4

$\chi^2 = 5.14250$
df = 4

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาที่มีระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ระดับการศึกษา

ระดับเศรษฐกิจ

	กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำแล้ว			กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำบ้าง			กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำซ้ำ					
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
ประถมศึกษา	20	17	2	39	11	14	0	25	31	21	2	64
	(12.5%)	(10.5%)	(1.2%)	(24.1%)	(10.9%)	(13.9%)	(0.0%)	(24.8%)	(11.8%)	(11.8%)	(0.8%)	(24.3%)
มัธยมศึกษา	15	21	2	38	13	13	3	31	28	34	7	69
	(9.3%)	(15.0%)	(1.2%)	(23.5%)	(12.9%)	(12.9%)	(5.0%)	(30.7%)	(10.6%)	(12.9%)	(2.7%)	(26.2%)
มัธยมศึกษา	17	29	2	48	18	8	4	30	35	27	6	76
	(10.5%)	(17.9%)	(1.2%)	(29.6%)	(17.8%)	(7.9%)	(4.0%)	(29.7%)	(13.3%)	(14.1%)	(2.3%)	(29.7%)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่านี้	17	15	5	37	5	8	2	15	22	23	7	52
	(10.5%)	(9.3%)	(3.1%)	(22.8%)	(5.0%)	(7.9%)	(2.0%)	(14.9%)	(8.4%)	(8.7%)	(2.7%)	(19.8%)
รวม	69	82	11	162	47	43	11	101	116	125	22	263
	(42.6%)	(50.6%)	(6.4%)	(100%)	(44.5%)	(42.6%)	(10.3%)	(100%)	(44.1%)	(47.5%)	(8.4%)	(100%)

$\chi^2 = 6.89045$

df = 6

$\chi^2 = 8.90863$

df = 6

$\chi^2 = 4.70878$

df = 6

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจเกี่ยวกับความภาคภูมิใจ จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจ	ความภาคภูมิใจ							
	กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจ		กลุ่มที่ภาวะการตัดสินใจ		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	1 (2.5%)	15 (8.0%)	3 (1.9%)	20 (12.3%)	3 (3.0%)	12 (11.9%)	0 (0.0%)	15 (14.9%)
6-10 ปี	6 (3.7%)	36 (22.2%)	6 (3.7%)	48 (29.6%)	3 (3.0%)	16 (15.8%)	4 (4.0%)	23 (22.8%)
11 ปีขึ้นไป	16 (9.9%)	68 (42.0%)	10 (6.2%)	94 (58.0%)	10 (9.9%)	43 (42.6%)	10 (9.9%)	63 (62.4%)
รวม	26 (16.0%)	117 (72.2%)	19 (11.7%)	162 (100%)	16 (15.8%)	71 (70.3%)	10 (9.9%)	101 (100%)
					7 (2.3%)	25 (9.5%)	2 (1.1%)	35 (13.3%)
					9 (3.4%)	52 (19.8%)	10 (3.8%)	71 (27.0%)
					26 (9.9%)	111 (42.2%)	20 (7.6%)	157 (59.7%)
					42 (16.0%)	188 (71.5%)	33 (12.5%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.12408$

df = 4

$\chi^2 = 2.95738$

df = 4

$\chi^2 = 1.49595$

df = 4

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจใช้เงินกับความมั่นคงทางการเงิน จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจใช้เงิน	ความมั่นคงทางการเงิน											
	กลุ่มที่มีความสามารถในการใช้จ่าย				กลุ่มที่มีความสามารถในการออม				รวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	7 (4.3%)	10 (6.2%)	3 (1.9%)	20 (12.3%)	2 (2.0%)	12 (11.9%)	1 (1.0%)	15 (14.9%)	9 (3.4%)	22 (8.4%)	4 (1.5%)	35 (13.3%)
6-10 ปี	9 (5.6%)	29 (17.9%)	10 (6.2%)	48 (29.6%)	4 (4.0%)	13 (12.9%)	6 (5.9%)	23 (22.8%)	13 (4.9%)	42 (16.0%)	16 (6.1%)	71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	24 (14.8%)	55 (34.0%)	15 (9.3%)	94 (58.0%)	13 (12.9%)	39 (38.6%)	11 (10.9%)	63 (62.4%)	37 (14.1%)	94 (35.7%)	26 (9.9%)	157 (59.7%)
รวม	40 (24.7%)	94 (58.0%)	28 (17.3%)	162 (100%)	19 (18.8%)	64 (63.4%)	18 (17.8%)	101 (100%)	59 (22.4%)	158 (60.1%)	45 (17.5%)	263 (100%)

$\chi^2 = 2.35294$

df = 4

$\chi^2 = 3.15511$

df = 4

$\chi^2 = 2.69622$

df = 4

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยกับความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม จำแนกตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ คิดเฉลี่ย	ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม											
	กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าช้า				กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	6 (2.7 %)	13 (8.0%)	1 (0.6%)	20 (12.3%)	2 (2.0%)	12 (11.9%)	1 (1.0%)	15 (14.9%)	8 (3.0%)	25 (9.5%)	2 (0.8%)	35 (13.3%)
6-10 ปี	11 (6.8%)	36 (22.2%)	1 (0.6%)	48 (29.6%)	1 (1.0%)	20 (19.8%)	2 (2.0%)	23 (22.8%)	12 (4.6%)	56 (21.3%)	3 (1.1%)	71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	16 (9.9%)	67 (41.4%)	11 (6.8%)	94 (58.0%)	11 (10.9%)	47 (46.5%)	5 (5.0%)	63 (62.4%)	27 (10.3%)	114 (43.3%)	16 (6.1%)	157 (59.7%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (6.0%)	162 (100%)	14 (13.9%)	79 (78.2%)	8 (7.9%)	101 (100%)	47 (17.9%)	195 (74.1%)	21 (8.0%)	263 (100%)

$\chi^2 = 5.70494$

df = 4

$\chi^2 = 2.47500$

df = 4

$\chi^2 = 3.30264$

df = 4

ตาราง 34 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจวิธี:	การควบคุมอารมณ์ในการแสดงออก							
	กลุ่มที่มีภาวะการวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีภาวะการวิตกกังวลสูง		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	0	13	7	20	1	23	11	35
	0.0%	8.0%	4.3%	(12.3%)	1.0%	9.9%	4.0%	(14.9%)
6-10 ปี	4	28	16	48	2	14	7	23
	2.5%	17.3%	9.9%	(29.6%)	2.0%	13.9%	6.9%	(22.8%)
11 ขึ้นไป	5	54	35	94	4	36	23	63
	3.1%	33.3%	21.6%	(58.0%)	4.0%	35.6%	22.8%	(62.4%)
รวม	9	95	58	162	7	60	34	101
	5.6%	58.6%	35.8%	(100%)	6.9%	59.4%	33.7%	(100%)

$\chi^2 = 2.08792$
df = 4

$\chi^2 = 0.77212$
df = 4

$\chi^2 = 2.06200$
df = 4

ตาราง 35 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจกับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจ	ความอ่อนไหวทางอารมณ์											
	กลุ่มที่มักจะเป็นการตัดสินใจเร็ว				กลุ่มที่มักจะเป็นการตัดสินใจช้า				กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	6 (3.7%)	13 (8.0%)	1 (0.6%)	20 (12.3%)	1 (1.0%)	11 (10.9%)	3 (3.0%)	15 (14.9%)	7 (2.7%)	24 (9.1%)	4 (1.5%)	35 (13.3%)
6-10 ปี	11 (6.8%)	31 (19.1%)	6 (3.7%)	48 (29.6%)	4 (4.0%)	15 (14.9%)	4 (4.0%)	23 (22.8%)	15 (5.7%)	46 (17.5%)	10 (3.8%)	71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	27 (16.7%)	56 (34.6%)	11 (6.8%)	94 (58.0%)	16 (15.8%)	40 (39.6%)	7 (6.9%)	63 (62.4%)	43 (16.3%)	96 (36.5%)	18 (6.8%)	157 (59.7%)
รวม	44 (27.2%)	100 (61.7%)	18 (11.8%)	162 (100%)	21 (20.8%)	66 (65.3%)	14 (13.9%)	101 (100%)	65 (24.7%)	96 (63.1%)	32 (12.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.41601$

df = 4

$\chi^2 = 2.34781$

df = 4

$\chi^2 = 1.72560$

df = 4

ตาราง 36 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยไว้กับลักษณะนิสัยอันเหมาะสม จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ เฉลี่ยไว้	ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม											
	กลุ่มที่มักจะการคิดอย่างเร็ว				กลุ่มที่มักจะการคิดอย่างช้า				กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 ปี	7 (4.3%)	11 (6.8%)	2 (1.2%)	20 (12.3%)	2 (2.0%)	10 (9.9%)	2 (3.0%)	15 (14.9%)	7 (2.7%)	24 (9.1%)	4 (1.5%)	35 (13.3%)
6-10 ปี	16 (9.9%)	29 (17.9%)	3 (1.9%)	48 (29.6%)	3 (3.0%)	16 (15.8%)	4 (4.0%)	23 (22.8%)	15 (5.7%)	46 (17.5%)	10 (3.8%)	71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	29 (17.9%)	52 (32.1%)	13 (8.0%)	94 (58.0%)	25 (24.8%)	31 (30.7%)	7 (6.9%)	63 (62.4%)	43 (16.3%)	96 (36.5%)	18 (6.8%)	157 (59.7%)
รวม	52 (32.1%)	92 (56.8%)	16 (11.1%)	162 (100%)	30 (29.7%)	31 (30.7%)	7 (6.9%)	101 (100%)	65 (24.7%)	166 (63.1%)	32 (12.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.94744$
df = 4

$\chi^2 = 8.13714$
df = 4

$\chi^2 = 5.40783$
df = 4

ตาราง 37 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ในการเสนอสิทธิต่อวิสัยทัศน์ความภาคภูมิใจ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ในการเสนอสิทธิต่อวิสัยทัศน์	ความภาคภูมิใจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	6 (3.7%)	28 (17.3%)	4 (2.5%)	38 (23.5%)	1 (1.0%)	16 (15.8%)	2 (2.0%)	19 (18.8%)
3-4 ครั้ง	15 (9.3%)	65 (40.1%)	12 (7.4%)	92 (56.8%)	7 (0.9%)	41 (40.6%)	8 (7.8%)	56 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	5 (3.1%)	24 (14.8%)	3 (1.9%)	19 (11.7%)	8 (7.9%)	14 (13.9%)	4 (4.0%)	26 (25.7%)
รวม	26 (16.0%)	117 (72.2%)	19 (11.7%)	162 (100%)	16 (15.8%)	71 (70.3%)	14 (13.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 0.41924$
df = 4

$\chi^2 = 7.18931$
df = 4

$\chi^2 = 2.96245$
df = 4

ตาราง 38 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ในการเสนอวิธีอื่นต่อกับความมั่นคงทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ในการเสนอวิธีอื่นต่อวัน	ความมั่นคงทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	12 (8.0%)	21 (13.0%)	4 (2.5%)	38 (23.5%)	2 (2.0%)	15 (14.9%)	2 (2.0%)	19 (16.8%)
3-4 ครั้ง	21 (13.0%)	51 (31.5%)	20 (12.3%)	92 (56.8%)	10 (9.9%)	30 (35.6%)	10 (9.9%)	56 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	6 (3.7%)	22 (13.6%)	4 (2.5%)	32 (19.8%)	7 (6.9%)	13 (12.9%)	6 (5.9%)	26 (25.7%)
รวม	40 (24.7%)	94 (58.0%)	28 (17.3%)	162 (100%)	19 (18.8%)	64 (63.4%)	18 (18.8%)	101 (100%)
					15 (5.7%)	36 (15.7%)	6 (2.3%)	57 (21.7%)
					31 (11.8%)	87 (35.1%)	30 (11.4%)	148 (56.3%)
					13 (4.9%)	35 (15.3%)	10 (3.8%)	58 (22.1%)

$\chi^2 = 5.25660$
df = 4

$\chi^2 = 4.00902$
df = 4

$\chi^2 = 2.99739$
df = 4

ตาราง 39 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่มีการเล่นเปียโนต่อวันกับความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่มีการเล่นเปียโนต่อวัน	ความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคม							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	8 (4.9%)	26 (16.0%)	4 (2.5%)	38 (23.5%)	3 (3.0%)	15 (14.9%)	1 (1.0%)	19 (18.8%)
3-4 ครั้ง	22 (13.6%)	62 (38.3%)	8 (4.9%)	92 (56.8%)	8 (7.9%)	43 (42.6%)	5 (5.0%)	56 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	3 (1.9%)	28 (17.3%)	1 (0.6%)	32 (19.8%)	2 (3.0%)	21 (20.8%)	2 (2.0%)	26 (25.7%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (8.0%)	162 (100%)	14 (13.9%)	79 (78.2%)	8 (7.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 3.58237$

df = 4

$\chi^2 = 0.44660$

df = 4

$\chi^2 = 4.19517$

df = 4

ตาราง 40 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งที่ไปเกาะ เสนเฮโรอินต่อวันกับภาวการณ์ความสมบูรณ์ในการตั้งครรภ์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ไปเกาะ		การควบคุมอารมณ์ในการตั้งครรภ์						
เสนอเฮโรอินต่อวัน	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	3 (1.9%)	22 (13.6%)	13 (8.0%)	38 (23.5%)	0 (0.0%)	10 (9.9%)	5 (8.9%)	19 (18.8%)
3-4 ครั้ง	6 (2.7%)	56 (34.6%)	30 (18.5%)	92 (56.8%)	3 (3.0%)	35 (34.7%)	15 (17.6%)	56 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	0 (0.0%)	17 (10.5%)	15 (9.3%)	32 (19.8%)	4 (4.0%)	15 (14.8%)	7 (6.9%)	26 (25.7%)
รวม	9 (5.6%)	95 (58.6%)	58 (35.8%)	162 (100%)	7 (6.9%)	60 (58.4%)	31 (31.7%)	101 (100%)
					16 (6.1%)	155 (58.9%)	22 (35.0%)	263 (100%)

$\chi^2 = 3.93900$

df = 4

$\chi^2 = 5.89735$

df = 4

$\chi^2 = 1.13651$

df = 4

ตาราง 41 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเล่นกีฬากับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งในการ เล่นกีฬากับเพื่อน	ความอ่อนไหวทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ รวม		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง รวม		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง รวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	11 (6.8%)	25 (15.4%)	2 (1.2%)	38 (23.5%)	3 (3.0%)	15 (14.9%)	1 (1.0%)	19 (18.8%)
3-4 ครั้ง	27 (16.7%)	56 (34.6%)	9 (5.6%)	92 (56.8%)	12 (12.9%)	36 (35.6%)	7 (6.9%)	56 (55.4%)
5 ครั้งขึ้นไป	6 (3.7%)	19 (11.7%)	7 (4.3%)	32 (19.8%)	5 (5.0%)	15 (14.9%)	6 (5.9%)	26 (25.7%)
รวม	44 (27.2%)	100 (61.7%)	18 (11.1%)	162 (100%)	21 (20.8%)	66 (65.3%)	14 (13.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 5.85530$
df = 4

$\chi^2 = 9.87990$
df = 4

$\chi^2 = 9.21514^*$
df = 4

ตาราง 42 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ในการเสนอสิทธิเลือกตั้งกับลักษณะนิสัยอันสมควร จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ในการเสนอสิทธิเลือกตั้ง		ลักษณะนิสัยอันสมควร											
		กลุ่มที่มีการตัดสินใจเร็ว				กลุ่มที่มีการตัดสินใจช้า				กลุ่มรวม			
จำนวนครั้งที่ในการเสนอสิทธิเลือกตั้ง	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	38	15	21	2	7	9	3	19	22	30	5	57	
		(39.5%)	(55.3%)	(5.2%)	(6.9%)	(8.9%)	(3.0%)	(18.8%)	(8.4%)	(11.4%)	(1.9%)	(21.7%)	
3-4 ครั้ง	92	28	54	10	14	33	9	56	42	87	19	148	
		(17.3%)	(35.3%)	(6.2%)	(13.9%)	(32.7%)	(8.9%)	(55.4%)	(16.0%)	(35.1%)	(7.2%)	(56.3%)	
5 ครั้งขึ้นไป	32	9	17	6	9	15	2	26	18	32	8	58	
		(5.6%)	(10.5%)	(3.7%)	(8.9%)	(14.9%)	(2.0%)	(25.7%)	(4.2%)	(12.2%)	(3.0%)	(22.1%)	
รวม	162	52	92	18	30	57	14	101	82	149	32	58	
		(32.1%)	(56.8%)	(11.1%)	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)	(31.2%)	(56.7%)	(12.2%)	(100%)	

$\chi^2 = 3.88570$

df = 4

$\chi^2 = 2.26211$

df = 4

$\chi^2 = 2.40308$

df = 4

ตาราง 43 ความสัมพันธ์ของขนาดของยาเมทาโดนกับความสามารถในการเข้าถึงกับความวิตกกังวล

ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อน	ความวิตกกังวล							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-35 มิลลิกรัม	8 (4.9%)	54 (21.0%)	5 (3.1%)	47 (29.0%)	12 (11.9%)	51 (50.5%)	13 (14.9%)	76 (75.2%)
36-70 มิลลิกรัม	17 (10.5%)	79 (48.8%)	13 (8.0%)	109 (67.3%)	4 (4.0%)	15 (14.9%)	1 (1.0%)	20 (19.8%)
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	1 (0.6%)	4 (2.5%)	1 (0.6%)	6 (3.7%)	0 (0.0%)	5 (5.0%)	0 (0.0%)	5 (5.0%)
รวม	26 (16.0%)	117 (72.2%)	19 (11.7%)	162 (100%)	16 (15.8%)	71 (70.3%)	14 (13.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 0.24577$
df = 4

$\chi^2 = 4.21413$
df = 4

$\chi^2 = 1.46327$
df = 4

ตาราง 44 ความสัมพันธ์ของขนาดของฮามก้าโดยที่ไม่ได้รับก่อนมีการเลี้ยง กับความหนาแน่นของทางอาหารใน จำนวนคนกลุ่ม

ขนาดของฮามก้าโดย		ความหนาแน่นของทางอาหาร						
ที่ไม่ได้รับก่อนเลี้ยง		กลุ่มที่มีภาวะการคิดย่ำซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการคิดย่ำซ้ำช้า		กลุ่มรวม		
การเลี้ยงซ้ำ	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-35 มีลิกกรัม	12	28	7	47	13	51	14	76
	(7.4 %)	(17.3%)	(4.3%)	(29.0%)	(12.9%)	(50.5%)	(11.9%)	(75.2%)
36-70 มีลิกกรัม	27	63	18	108	5	10	5	20
	(16.7%)	(38.9%)	(11.7%)	(67.3%)	(5.0%)	(5.9%)	(5.0%)	(19.8%)
71 มีลิกกรัมขึ้นไป	1	3	2	6	1	3	1	5
	(0.6%)	(1.9%)	(1.2%)	(3.7%)	(1.0%)	(3.0%)	(1.0%)	(5.0%)
รวม	40	94	28	162	19	64	18	101
	(24.7%)	(58.0%)	(17.3%)	(100%)	(18.8%)	(63.4%)	(17.8%)	(100%)

$\chi^2 = 1.30519$
df = 4

$\chi^2 = 2.09579$
df = 4

$\chi^2 = 2.91904$
df = 4

ตาราง 45 ความสัมพันธ์ของขนาดของฮามกานโตบที่ ได้รับก่อนมีการ เสนอชี้แจงความบกพร่อง ในการปรับตัวทางสังคม จำนวนตามกลุ่ม

		ความบกพร่อง ในการปรับตัวทางสังคม							
		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อช้า		กลุ่มรวม			
ขนาดของฮามกานโตบ ที่ได้รับก่อนมีการ เสนอชี้แจง		0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-35 มีกลิ่นเหม็น		9	36	2	47	8	61	7	76
		5.6%	22.2%	1.2%	29.0%	7.9%	60.4%	0.9%	75.2%
36-70 มีกลิ่นเหม็น		24	75	10	109	5	14	1	20
		14.8%	46.3%	6.2%	67.3%	5.0%	13.9%	1.0%	19.8%
71 มีกลิ่นเหม็นไป		0	5	1	6	1	4	0	5
		0.0%	3.1%	0.6%	3.7%	1.0%	4.0%	0.0%	5.0%
รวม		33	116	13	162	14	79	8	101
		20.4%	71.6%	8.0%	100%	13.9%	78.2%	7.9%	100%
		17	97	9	123	47	195	21	263
		6.5%	36.9%	3.4%	46.8%	11.0%	33.8%	4.2%	49.0%
		1	9	1	11	1	9	1	11
		0.4%	3.4%	0.4%	4.2%	0.4%	3.4%	0.4%	4.2%

$\chi^2 = 3.36935$
df = 4

$\chi^2 = 3.52231$
df = 4

$\chi^2 = 4.28863$
df = 4

ตาราง 46 ความสัมพันธ์ของขนาดของฮามทา โดยที่ ได้รับก่อนมีการ เสนอ กับ การควบคุมฮามทา ในงานแสดงออก จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของฮามทาโดยที่ได้รับก่อน		การควบคุมฮามทาในทางแสดงออก					
การเสนอ	กลุ่มที่มีภาวะการติดฮามทารั่ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดฮามาเข้า		กลุ่มรวม		
	0-40	41-60	0-40	41-60	0-40	41-60	
0-35 มิลลิกรัม	3 (1.9%)	27 (16.7%)	6 (3.9%)	45 (44.0%)	12 (27.4%)	42 (46.8%)	
36-70 มิลลิกรัม	6 (3.7%)	63 (38.9%)	1 (1.0%)	10 (9.9%)	7 (2.7%)	49 (18.6%)	
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	0 (0.0%)	5 (3.1%)	0 (0.0%)	5 (5.0%)	0 (0.0%)	11 (4.2%)	
รวม	9 (5.6%)	95 (58.6%)	7 (6.9%)	60 (59.4%)	16 (6.1%)	263 (58.9%)	
	17 (10.5%)	162 (100%)	25 (25.8%)	101 (100%)	76 (75.2%)	77 (100%)	

$\chi^2 = 1.68004$
df = 4

$\chi^2 = 4.70133$
df = 4

$\chi^2 = 5.56527$
df = 4

ตาราง 47 ความสัมพันธ์ของขนาดของขามก้าได้แก่ได้รับก่อนมีการเสียชีวิตกับความอ่อนแอทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของขามก้าได้ ที่ได้รับก่อน	ความอ่อนแอทางอารมณ์											
	กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าช้า				กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
0-35 มีลึกร่ม	14	28	5	47	15	51	10	76	29	79	15	123
	8.6%	17.5%	3.1%	29.0%	14.9%	50.5%	9.9%	75.2%	11.0%	30.0%	5.7%	40.8%
36-70 มีลึกร่ม	30	68	13	109	6	10	4	20	36	76	17	129
	16.5%	40.7%	8.0%	67.3%	5.9%	9.9%	4.0%	19.8%	13.7%	28.9%	6.7%	49.0%
71 มีลึกร่มขึ้นไป	0	6	0	6	0	5	0	5	0	11	0	263
	0.0%	3.7%	0.0%	3.7%	0.0%	5.0%	0.0%	5.0%	0.0%	4.2%	0.0%	100.0%
รวม	44	100	18	162	21	66	14	101	65	166	32	263
	27.2%	61.7%	11.1%	100%	20.8%	65.3%	13.9%	100%	24.7%	63.1%	12.2%	100%

$\chi^2 = 5.97919$

df = 4

$\chi^2 = 4.83541$

df = 4

$\chi^2 = 2.99806$

df = 4

ตาราง 48 ความสัมพันธ์ของขนาดของขามะกอก โดยที่ได้อธิบายก่อนมีการผสมกับลักษณะสีของขามะกอก จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของขามะกอกโดย		ลักษณะสีของขามะกอก						
ที่ได้ร่วมกัน		กลุ่มที่มีภาวะการติดยีนที่แท้จริง		กลุ่มที่มีภาวะการติดยีนที่เข้า		กลุ่มรวม		
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
การเสี้ยว	10	35	2	47	25	69	12	76
	(6.2%)	(21.6%)	(1.2%)	(29.0%)	(24.8%)	(38.6%)	(11.9%)	(75.2%)
0-35 มีลักษณะ	40	53	16	109	5	14	1	20
	(24.7%)	(32.7%)	(9.9%)	(67.3%)	(5.9%)	(13.9%)	(1.0%)	(19.8%)
71 มีลักษณะที่เข้า	2	4	0	6	0	4	1	5
	(1.2%)	(2.5%)	(0.0%)	(3.7%)	(0.0%)	(4.0%)	(1.0%)	(5.0%)
รวม	52	92	18	162	30	57	14	101
	(1.2%)	(56.8%)	(11.1%)	(100%)	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)

$\chi^2 = 10.30880^*$

df = 4

$\chi^2 = 4.86146$

df = 4

$\chi^2 = 2.98806$

df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 49 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้าร่วมการบำบัดรักษากับความภาคภูมิใจ จำนวนคนกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัด	ความภาคภูมิใจ							
	กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจต่ำ		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจปานกลาง		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจสูง			
ร้อยละ	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	8 (4.9 %)	43 (26.5 %)	3 (1.9 %)	54 (33.3 %)	4 (4.0 %)	22 (21.8 %)	2 (2.0 %)	28 (27.7 %)
6-10 รอบ	4 (2.5 %)	25 (15.4 %)	7 (4.3 %)	36 (22.2 %)	4 (4.0 %)	11 (10.9 %)	2 (2.0 %)	17 (16.8 %)
11 รอบขึ้นไป	11 (8.0 %)	49 (30.2 %)	9 (5.6 %)	72 (44.4 %)	8 (7.9 %)	38 (37.6 %)	10 (9.9 %)	56 (55.4 %)
รวม	26 (16.0 %)	117 (72.2 %)	19 (11.7 %)	162 (100 %)	16 (15.8 %)	71 (70.3 %)	14 (12.9 %)	101 (100 %)

$$\chi^2 = 5.35560$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 2.76914$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 5.35560$$

$$df = 4$$

ตาราง 50 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษากับความบกพร่องทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัด	ความบกพร่องทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีภาวะการคิดอย่างเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการคิดอย่างช้า		กลุ่มรวม			
ร้อยละ	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	15 (8.0%)	30 (16.5%)	11 (6.8%)	54 (31.3%)	3 (2.0%)	20 (19.8%)	5 (5.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	9 (5.6%)	18 (11.1%)	9 (5.6%)	36 (22.2%)	6 (5.9%)	9 (8.9%)	2 (2.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	18 (11.1%)	46 (28.4%)	8 (4.9%)	72 (44.4%)	10 (9.9%)	35 (34.7%)	11 (10.9%)	56 (55.4%)
รวม	40 (24.7%)	94 (58.0%)	28 (17.3%)	162 (100%)	19 (18.8%)	64 (62.4%)	18 (17.8%)	101 (100%)
					16 (6.1%)	50 (19.0%)	16 (6.1%)	82 (31.2%)
					15 (5.7%)	27 (10.3%)	11 (4.2%)	53 (20.2%)
					28 (10.6%)	81 (30.8%)	19 (7.2%)	128 (48.7%)
					59 (22.4%)	158 (60.1%)	46 (17.5%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.02048$
df = 4

$\chi^2 = 4.49771$
df = 4

$\chi^2 = 3.13628$
df = 4

ตาราง 51 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษาที่ความรุนแรงของโรครับตัวทางสังคม จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัด รักษา	ความรุนแรงของโรครับตัวทางสังคม							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำช้า		กลุ่มรวม			
	0-10	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-10	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	11 (6.8%)	43 (26.5%)	0 (0.0%)	54 (33.5%)	2 (2.0%)	25 (24.8%)	1 (1.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	9 (5.6%)	24 (14.8%)	2 (1.9%)	36 (22.2%)	1 (1.0%)	15 (14.9%)	1 (1.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	12 (8.0%)	49 (30.2%)	10 (6.2%)	72 (44.4%)	11 (10.9%)	39 (38.6%)	6 (5.9%)	56 (55.4%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (8.0%)	162 (100%)	14 (13.9%)	79 (78.2%)	8 (7.9%)	101 (100%)

รวม	47 (17.9%)	195 (74.1%)	21 (8.0%)	263 (100%)
-----	-----------------	------------------	----------------	-----------------

$\chi^2 = 8.72617$

df = 4

$\chi^2 = 5.53565$

df = 4

$\chi^2 = 9.61031^*$

df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 52 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบปีในการเข้ารับการบำบัดรักษาต่อการควบคุมอาชญากรรมในการแสดงออก จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบปีในการ เข้ารับการบำบัด	การควบคุมอาชญากรรมในการแสดงออก						
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อเรื้อรัง		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อเฉียบพลัน		กลุ่มรวม		
0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบปี	4 (4.5%)	33 (20.4%)	17 (10.5%)	54 (36.3%)	2 (2.0%)	20 (19.8%)	28 (27.7%)
6-10 รอบปี	2 (1.2%)	22 (13.6%)	12 (7.4%)	36 (22.2%)	2 (2.0%)	8 (7.9%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	3 (1.9%)	40 (24.7%)	29 (17.9%)	72 (44.4%)	3 (3.0%)	32 (31.7%)	56 (55.4%)
รวม	9 (5.6%)	95 (58.6%)	58 (35.8%)	162 (100%)	7 (6.9%)	60 (59.4%)	101 (100%)
					6 (2.3%)	53 (20.2%)	82 (31.2%)
					4 (1.5%)	30 (11.4%)	53 (20.2%)
					6 (2.3%)	72 (27.4%)	128 (48.7%)

$\chi^2 = 1.53955$
df = 4

$\chi^2 = 3.71589$
df = 4

$\chi^2 = 9.20660$
df = 4

ตาราง 53 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษากับความอ่อนไหวทางอารมณ์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัด	ความอ่อนไหวทางอารมณ์							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
รักษา	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	10 (6.2%)	37 (22.8%)	7 (4.3%)	54 (33.3%)	2 (2.0%)	21 (20.8%)	5 (5.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	9 (5.6%)	23 (14.2%)	4 (2.5%)	36 (22.2%)	3 (3.0%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	25 (15.4%)	40 (24.7%)	7 (4.3%)	72 (44.4%)	16 (15.8%)	33 (32.7%)	7 (6.9%)	50 (55.4%)
รวม	44 (27.2%)	100 (61.7%)	18 (11.1%)	162 (100%)	21 (20.9%)	33 (32.7%)	7 (6.9%)	56 (55.4%)
					2 (2.0%)	21 (20.8%)	5 (5.0%)	28 (27.7%)
					3 (3.0%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	17 (16.8%)
					16 (15.8%)	33 (32.7%)	7 (6.9%)	50 (55.4%)
					21 (20.9%)	33 (32.7%)	7 (6.9%)	56 (55.4%)
					65 (24.7%)	166 (63.1%)	32 (12.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.22516$

df = 4

$\chi^2 = 5.49476$

df = 4

$\chi^2 = 6.41259$

df = 4

ตาราง 54 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในอาคาร. เข้ารับทราบกับลักษณะนิสัยอันเหมาะสม จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในอาคาร	ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม							
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า			
เข้ารับการบำบัด:	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	13 (6.0 %)	36 (22.2%)	5 (3.1%)	54 (35.3%)	5 (5.0%)	19 (18.8%)	4 (4.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	13 (8.0%)	20 (12.3%)	3 (1.9%)	36 (22.2%)	5 (5.0%)	9 (8.9%)	3 (3.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	26 (16.0%)	36 (22.2%)	10 (6.2%)	72 (44.4%)	20 (19.8%)	29 (28.7%)	7 (6.9%)	56 (55.4%)
รวม	52 (32.1%)	92 (56.8%)	18 (11.1%)	162 (100%)	30 (29.7%)	57 (56.4%)	14 (13.9%)	101 (100%)

จำนวนรอบในอาคาร	ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม							
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า			
เข้ารับการบำบัด:	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
1-5 รอบ	18 (6.8%)	55 (20.9%)	9 (3.4%)	82 (31.2%)	5 (5.0%)	19 (18.8%)	4 (4.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	18 (6.8%)	29 (11.0%)	6 (2.3%)	53 (20.2%)	5 (5.0%)	9 (8.9%)	3 (3.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	46 (17.5%)	65 (24.7%)	17 (6.5%)	128 (48.7%)	20 (19.8%)	29 (28.7%)	7 (6.9%)	56 (55.4%)
รวม	82 (31.2%)	149 (56.7%)	32 (12.2%)	263 (100%)	30 (29.7%)	57 (56.4%)	14 (13.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 4.06341$

df = 4

$\chi^2 = 3.15739$

df = 4

$\chi^2 = 5.94382$

df = 4

ตาราง 55 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดค่าใช้จ่ายกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ คิดค่าใช้จ่าย	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นเข้าเร็ว			กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นช้า		
	ไม่ ดี	ดี	รวม	ไม่ ดี	ดี	รวม
1-5 ปี	1 (0.6 %)	19 (11.7%)	20 (12.3%)	4 (4.0%)	11 (10.9%)	15 (14.9%)
6-10 ปี	5 (3.1%)	43 (20.5%)	48 (29.6%)	4 (4.0%)	19 (18.6%)	23 (22.8%)
11 ปีขึ้นไป	15 (9.3%)	79 (48.8%)	94 (58.0%)	14 (13.9%)	49 (48.5%)	63 (62.4%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	162 (100%)	22 (21.8%)	79 (78.2%)	101 (100%)
				5 (1.9%)	30 (11.4%)	35 (13.3%)
				9 (3.4%)	62 (23.8%)	71 (27.0%)
				23 (11.0%)	128 (48.7%)	157 (59.7%)
				43 (16.3%)	220 (83.7%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 2.14692$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.47748$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 1.32636$$

$$df = 2$$

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจเกี่ยวกับจำนวนผู้ติดตาม สติลในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจ	จำนวนผู้ติดตาม สติลในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
1-5 ปี	18 (11.1 %)	2 (1.2%)	13 (12.9%)	2 (2.0%)	15 (14.9%)	4 (1.5%)
6-10 ปี	44 (27.2%)	4 (2.5%)	20 (29.6%)	3 (5.0%)	23 (22.8%)	7 (2.7%)
11 ปีขึ้นไป	86 (54.3%)	6 (3.7%)	57 (58.0%)	6 (5.9%)	63 (62.4%)	12 (4.6%)
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)	11 (10.9%)	101 (100%)	23 (8.7%)

$\chi^2 = 0.39983$
df = 2

$\chi^2 = 0.22334$
df = 2

$\chi^2 = 0.06505$
df = 2

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยกับสภาพแวดล้อมของนักศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ คิดเฉลี่ย	สภาพแวดล้อมของนักศึกษา					
	กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการคิดช้าช้า		กลุ่มรวม	
	ดี	ปานกลาง ไม่ดี	ดี	ปานกลาง ไม่ดี	ดี	ปานกลาง ไม่ดี
1-5 ปี	13 (8.0%)	2 (1.2%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	15 (14.9%)	6 (2.5%)
	20 (12.3%)					35 (15.3%)
6-10 ปี	38 (23.5%)	6 (3.7%)	15 (14.9%)	2 (2.0%)	23 (22.8%)	8 (3.0%)
	48 (29.6%)					71 (27.0%)
11 ปีขึ้นไป	64 (39.5%)	12 (7.4%)	47 (46.5%)	8 (7.9%)	63 (62.7%)	20 (7.6%)
	94 (58.0%)					157 (55.7%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	69 (68.3%)	11 (10.9%)	101 (100%)	34 (12.9%)
	162 (100%)					263 (100%)

$\chi^2 = 5.40783$
df = 2

$\chi^2 = 9.08738$
df = 2

$\chi^2 = 3.61583$
df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยกับขนาดของครอบครัว จำนวนคนกลุ่ม

ระยะเวลาดำเนินการ คิดเฉลี่ยไว้ก่อน	ขนาดของครอบครัว						
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม		
	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-2 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	
1-5 ปี	5 (3.1%)	10 (6.2%)	5 (3.1%)	5 (5.0%)	6 (5.9%)	15 (14.9%)	9 (3.4%)
6-10 ปี	11 (6.8%)	25 (15.4%)	12 (7.4%)	14 (13.9%)	5 (5.0%)	23 (22.8%)	15 (5.7%)
11 ปีขึ้นไป	20 (19.0%)	49 (30.2%)	19 (11.7%)	30 (29.7%)	15 (14.9%)	63 (62.4%)	44 (16.7%)
รวม	42 (25.9%)	49 (51.9%)	36 (22.2%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)	68 (25.9%)
							133 (50.6%)
							62 (23.6%)
							263 (100%)

$$\chi^2 = 0.70526$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 3.68972$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 2.74582$$

$$df = 4$$

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการเสนอวิธีหรือข้อวิพากษ์ความเสียหายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งในการเสนอวิธีข้อวิพากษ์	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความขัดแย้งต่ำ		กลุ่มที่มีความขัดแย้งสูง		รวม	
	ไม่	ดี	ไม่	ดี	รวม	รวม
1-2 ครั้ง	3 (1.9%)	35 (21.6%)	2 (2.0%)	17 (16.8%)	19 (18.8%)	52 (19.8%)
3-4 ครั้ง	14 (8.6%)	78 (48.1%)	14 (13.9%)	42 (41.6%)	56 (55.4%)	148 (56.3%)
5 ครั้งขึ้นไป	4 (2.5%)	28 (17.5%)	6 (5.9%)	20 (19.8%)	26 (25.7%)	48 (18.3%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	22 (21.8%)	79 (78.2%)	101 (100%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.28565$
df = 2

$\chi^2 = 1.77879$
df = 2

$\chi^2 = 3.14122$
df = 2

จำนวนผู้ชားสมัครในครอบครัว

จำนวนครั้งในการสวมใส่วีเอโรคือมี

	กลุ่มที่มีภาวะการติดเซ็กซ์เข้า		กลุ่มที่มีภาวะการติดเซ็กซ์เข้า		กลุ่มที่มีภาวะการติดเซ็กซ์เข้า		กลุ่มรวม	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
1-2 ครั้ง	35 (21.6 %)	3 (1.9 %)	19 (18.8 %)	0 (0.0 %)	54 (20.5 %)	3 (1.1 %)	57 (21.7 %)	
3-4 ครั้ง	80 (53.1 %)	6 (3.7 %)	55 (52.5 %)	3 (3.0 %)	139 (52.9 %)	9 (3.4 %)	146 (56.3 %)	
5 ครั้งขึ้นไป	29 (17.9 %)	3 (1.9 %)	18 (17.8 %)	8 (7.9 %)	47 (17.9 %)	11 (4.2 %)	58 (22.1 %)	
รวม	150 (92.6 %)	12 (7.4 %)	90 (89.1 %)	11 (10.9 %)	240 (91.3 %)	23 (8.7 %)	263 (100 %)	

$\chi^2 = 0.29900$
df = 2

$\chi^2 = 14.67535^{**}$
df = 2

$\chi^2 = 9.77378^{**}$
df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 61 ความถี่ของจำนวนครั้งในการ เสนอข้อวิจารณ์สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งในการ เสนอข้อวิจารณ์	สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อช้า		กลุ่มความ ปานกลาง							
ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี						
1-2 ครั้ง	27 (10.7%)	3 (1.9%)	8 (4.9%)	38 (25.5%)	15 (12.9%)	2 (2.0%)	3 (3.0%)	19 (18.8%)	40 (15.2%)	6 (2.3%)	11 (4.2%)	57 (21.7%)
3-4 ครั้ง	66 (40.7%)	15 (9.3%)	11 (6.8%)	92 (56.8%)	40 (39.6%)	12 (11.9%)	4 (4.0%)	56 (55.4%)	106 (40.3%)	27 (10.3%)	15 (5.7%)	148 (56.3%)
5 ครั้งขึ้นไป	22 (13.6%)	6 (3.7%)	4 (2.5%)	32 (19.8%)	16 (15.8%)	6 (5.9%)	4 (4.0%)	26 (25.7%)	38 (14.4%)	12 (4.6%)	5 (3.0%)	54 (22.1%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 3.57604$
df = 4

$\chi^2 = 1.18216$
df = 4

$\chi^2 = 4.91750$
df = 2

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในทางเพศกับทัศนคติของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งในทาง เพศ (เซ็กส์)	ทัศนคติของครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาบ้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการติดยาบ้าช้า				กลุ่มรวม			
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
1-2 ครั้ง	12 (7.4%)	21 (12.0%)	5 (3.1%)	38 (23.5%)	4 (4.0%)	11 (10.9%)	4 (4.0%)	19 (18.8%)	16 (6.1%)	32 (12.2%)	9 (3.4%)	57 (21.7%)
3-4 ครั้ง	22 (13.6%)	44 (27.2%)	26 (16.0%)	92 (56.8%)	13 (12.9%)	27 (26.7%)	16 (15.8%)	56 (55.4%)	35 (13.3%)	71 (27.0%)	42 (16.0%)	148 (56.3%)
5 ครั้งขึ้นไป	8 (4.9%)	19 (11.7%)	5 (3.1%)	32 (19.8%)	9 (8.9%)	11 (10.9%)	6 (5.9%)	26 (25.7%)	17 (6.5%)	30 (11.4%)	11 (4.2%)	58 (22.1%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)	68 (25.9%)	133 (50.6%)	62 (23.6%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.88625$
df = 4

$\chi^2 = 2.05602$
df = 4

$\chi^2 = 4.65392$
df = 4

ตาราง 68 ความสัมพันธ์ของขนาดของขามหาโตที่ ได้รับยุงมีการ เสนอ ที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของขามหาโต ที่ได้รับยุง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่ภาวะการติดยุงซ้ำเร็ว		กลุ่มที่ภาวะการติดยุงซ้ำช้า		กลุ่มรวม	
	ไม่ติด	ติด	ไม่ติด	ติด	ไม่ติด	รวม
0-35 มีลูกทั้งหมด	4 (2.5 %)	43 (26.5%)	17 (16.8%)	59 (58.4%)	21 (8.0%)	102 (38.8%)
35-70 มีลูกทั้งหมด	16 (9.9%)	93 (57.4%)	4 (4.0%)	10 (15.8%)	20 (7.6%)	109 (41.4%)
71 มีลูกทั้งหมดไม่	1 (0.6%)	5 (3.1%)	1 (1.0%)	4 (4.0%)	2 (0.8%)	9 (3.4%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	22 (21.8%)	79 (78.2%)	43 (16.3%)	263 (83.7%)

$\chi^2 = 1.18319$
df = 2

$\chi^2 = 0.01694$
df = 2

$\chi^2 = 0.14155$
df = 2

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ของขนาดของظامทำโดยที่ได้รับความรู้ก่อนการเสนอข้อชี้แจงจำนวนผู้ติดข่าเสนอคิดในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของظامทำโดย ที่ได้รับอนุมัติ	จำนวนผู้ติดข่าเสนอคิดในครอบครัว									
	กลุ่มที่มีภาวะการติดข่าร้าย			กลุ่มที่มีภาวะการติดข่าเข้า			กลุ่มรวม			
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
0-35 มีลูกเริ่ม	44 (27.4 %)	5 (1.9 %)	47 (29.0 %)	67 (60.3 %)	9 (8.9 %)	76 (75.2 %)	111 (42.2 %)	12 (4.6 %)	123 (46.8 %)	
36-70 มีลูกเริ่ม	101 (62.3 %)	8 (4.9 %)	109 (67.3 %)	18 (17.8 %)	2 (2.0 %)	20 (19.8 %)	119 (45.2 %)	10 (3.8 %)	129 (49.0 %)	
71 มีลูกเริ่มขึ้นไป	5 (3.1 %)	1 (0.6 %)	6 (3.7 %)	5 (5.0 %)	0 (0.0 %)	5 (5.0 %)	10 (3.8 %)	1 (0.4 %)	11 (4.2 %)	
รวม	150 (92.6 %)	12 (7.4 %)	162 (100 %)	90 (89.1 %)	11 (10.9 %)	101 (100 %)	240 (91.3 %)	23 (8.7 %)	263 (100 %)	

$$\chi^2 = 0.62265$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.69830$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.31863$$

$$df = 2$$

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ของขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อนการเสพยา กับสถานะแวดล้อมของนักโทษ จำแนกตามกลุ่มขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อน

ขนาดของยาเมทาโดนที่ได้รับก่อน	สถานะแวดล้อมของนักโทษ									
	กลุ่มที่มีภาวะทางจิตย่ำแย่		กลุ่มที่มีภาวะทางจิตย่ำช้า		กลุ่มรวม					
การเสพยา	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-35 มิลลิกรัม	31 (19.1%)	9 (5.6%)	7 (4.3%)	52 (51.5%)	14 (13.9%)	10 (9.9%)	76 (75.2%)	23 (8.7%)	17 (6.5%)	123 (46.8%)
36-70 มิลลิกรัม	81 (50.0%)	15 (9.2%)	13 (8.0%)	13 (12.9%)	6 (5.9%)	1 (1.0%)	20 (19.8%)	21 (35.7%)	14 (5.3%)	129 (49.0%)
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	3 (1.9%)	0 (0.0%)	3 (1.9%)	4 (4.0%)	1 (1.0%)	0 (0.0%)	5 (5.0%)	1 (2.7%)	3 (1.1%)	11 (4.2%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 8.10502$
df = 4

$\chi^2 = 2.69523$
df = 4

$\chi^2 = 3.25053$
df = 4

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ของขนาดของฮามาตา โดยที่ได้รับกับขนาดของการเสียชีวิตกับขนาดของกลุ่ม

ขนาดของฮามาตาโดย ที่ได้รับก่อน	ขนาดของดาวอบคิ้ว											
	กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำเร็ว				กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำช้า				กลุ่มรวม			
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
0-35 มีกลิ่นร่วม	11 (6.8%)	25 (15.4%)	11 (6.8%)	47 (29.0%)	21 (20.8%)	36 (35.6%)	19 (18.8%)	76 (75.2%)	32 (12.2%)	61 (25.2%)	30 (11.4%)	123 (46.8%)
36-70 มีกลิ่นร่วม	29 (17.9%)	56 (34.6%)	24 (14.8%)	109 (67.3%)	3 (3.0%)	11 (10.9%)	6 (5.9%)	20 (19.8%)	32 (12.2%)	67 (25.5%)	30 (11.4%)	129 (49.0%)
71 มีกลิ่นร่วมขึ้นไป	2 (1.2%)	3 (1.9%)	1 (0.6%)	6 (3.7%)	2 (2.0%)	2 (2.0%)	1 (5.0%)	5 (5.0%)	4 (1.5%)	5 (1.9%)	2 (0.8%)	11 (4.2%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	1 (0.6%)	6 (3.7%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)	68 (25.9%)	133 (50.6%)	62 (22.6%)	263 (100%)

$\chi^2 = 0.40159$

df = 4

$\chi^2 = 1.86601$

df = 4

$\chi^2 = 0.82976$

df = 4

ตาราง 67 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการบำบัด รักษา	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว											
	กลุ่มที่มีความการติดต่อเข้า รับ				กลุ่มที่มีความการติดต่อเข้า ไม่				กลุ่มที่มีความการติดต่อเข้า ไม่			
	ไม่ ดี	ดี	รวม		ไม่ ดี	ดี	รวม		ไม่ ดี	ดี	รวม	
1-5 รอบ	6 (3.7 %)	48 (28.6%)	54 (35.3%)		10 (9.9%)	18 (17.8%)	28 (27.7%)		16 (6.1%)	66 (25.1%)	82 (31.2%)	
6-10 รอบ	4 (2.5%)	32 (19.8%)	36 (22.2%)		2 (2.0%)	15 (14.9%)	17 (16.8%)		6 (2.3%)	47 (17.9%)	53 (20.2%)	
11 รอบขึ้นไป	11 (6.8%)	61 (37.7%)	72 (44.4%)		10 (9.9%)	46 (45.5%)	56 (55.4%)		21 (8.0%)	107 (40.7%)	128 (48.7%)	
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	162 (100%)		22 (21.8%)	79 (78.2%)	101 (100%)		43 (16.3%)	220 (83.7%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 0.61350$
df = 2

$\chi^2 = 4.69761$
df = 2

$\chi^2 = 1.59090$
df = 2

ตาราง ๕๕ ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดร่วมกับจำนวนผู้ติดเชื้อในครอบครัว จำนวนสายกลุ่ม

จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัด	จำนวนผู้ติดเชื้อในครอบครัว			
	กลุ่มที่มีอาการติดเชื้อในครัว		กลุ่มที่ไม่มีการติดเชื้อในครัว	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1-5 รอบ	4 (5.1%)	25 (34.7%)	3 (4.0%)	28 (26.1%)
6-10 รอบ	2 (2.6%)	15 (20.7%)	2 (2.7%)	17 (15.8%)
11 รอบขึ้นไป	5 (6.7%)	30 (41.4%)	6 (8.1%)	36 (33.2%)
รวม	11 (14.4%)	50 (68.1%)	11 (14.8%)	240 (26.8%)

$\chi^2 = 0.57250$

df = 2

$\chi^2 = 0.01007$

df = 2

$\chi^2 = 0.20401$

df = 2

ตาราง 69 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษาพยาบาลกับความถี่ของทันตแพทย์ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการรักษา	สถานแวดล้อมของทันตแพทย์											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อร้าย				กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ				กลุ่มรวม			
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
1-5 รอบ	35 (21.6 %)	10 (6.2%)	9 (5.6%)	54 (33.3%)	18 (17.8%)	9 (8.9%)	1 (1.0%)	28 (27.7%)	55 (20.2%)	19 (7.2%)	10 (3.8%)	82 (31.2%)
6-10 รอบ	29 (17.9%)	4 (2.5%)	2 (1.9%)	36 (22.2%)	12 (11.9%)	4 (4.0%)	1 (1.0%)	17 (16.8%)	41 (15.6%)	8 (3.0%)	4 (1.5%)	53 (20.2%)
11 รอบขึ้นไป	51 (31.5%)	10 (6.2%)	11 (6.8%)	72 (44.4%)	39 (38.6%)	8 (7.9%)	9 (8.9%)	56 (55.4%)	90 (34.2%)	18 (6.8%)	20 (7.6%)	128 (48.7%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 2.79239$

df = 4

$\chi^2 = 6.17920$

df = 4

$\chi^2 = 5.21161$

df = 4

ตาราง 70 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษาพยาบาลกับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ		ขนาดของครอบครัว											
เข้ารับการรักษา	จำนวนรอบ	กลุ่มที่มีภาวะการตั้งครรภ์		กลุ่มที่มีภาวะการตั้งครรภ์ซ้ำ		กลุ่มรวม							
		2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม				
1-5 รอบ	14	32	8	54	8	14	6	26	22	40	14	82	
		8.6%	19.8%	4.9%	35.3%	7.9%	15.9%	5.9%	27.7%	8.4%	17.5%	5.5%	31.2%
6-10 รอบ	9	20	7	36	6	6	5	17	15	20	12	53	
		5.6%	12.3%	4.3%	22.2%	5.9%	5.9%	5.0%	16.8%	5.7%	9.9%	4.6%	20.2%
11 รอบขึ้นไป	19	32	21	72	12	29	15	56	31	61	36	128	
		11.7%	19.8%	15.0%	44.4%	11.9%	28.7%	14.9%	55.4%	11.8%	25.2%	13.7%	48.7%
รวม	42	84	36	162	26	49	26	101	68	133	62	263	
		25.9%	51.9%	22.2%	100%	25.7%	48.5%	25.7%	100%	25.9%	50.6%	23.6%	100%

$\chi^2 = 4.45720$

df = 4

$\chi^2 = 1.15909$

df = 4

$\chi^2 = 3.62982$

df = 4

ตาราง 71 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการคิดเฉลี่ยโรธัมบออายุ จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการ คิดเฉลี่ยโรธัม	อายุ			รวม
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 15-30ปี	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 31-40ปี	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 41ปีขึ้นไป	
1-5 ปี	16 (9.9%)	3 (1.9%)	20 (12.3%)	39 (24.1%)
6-10 ปี	31 (19.4%)	16 (9.9%)	48 (29.6%)	95 (58.9%)
11 ปีขึ้นไป	24 (14.8%)	61 (37.7%)	94 (58.0%)	179 (110.5%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	162 (100%)	263 (100%)

ระยะเวลาในการ คิดเฉลี่ยโรธัม	อายุ			รวม
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 15-30ปี	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 31-40ปี	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 41ปีขึ้นไป	
1-5 ปี	8 (7.9%)	7 (6.9%)	15 (14.9%)	30 (29.7%)
6-10 ปี	16 (15.8%)	7 (6.9%)	23 (22.8%)	46 (45.5%)
11 ปีขึ้นไป	15 (14.9%)	40 (39.6%)	63 (62.4%)	118 (116.3%)
รวม	39 (38.6%)	40 (39.6%)	101 (100%)	119 (117.2%)

$\chi^2 = 32.47320^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 18.54507^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 47.72418^{**}$

df = 4

** จะสัมพันธ์กันที่ 0.01

ตาราง 72 ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจไว้เทียบกับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ระดับการศึกษา	ระยะเวลาในการตัดสินใจไว้											
	กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นเข้าไว้				กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นเข้าช้า				กลุ่มรวม			
	1-5ปี	6-10ปี	11ปีขึ้นไป	รวม	1-5ปี	6-10ปี	11ปีขึ้นไป	รวม	1-5ปี	6-10ปี	11ปีขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	6	9	24	39	5	6	14	25	11	15	38	64
	(3.7%)	(5.6%)	(14.8%)	(24.1%)	(5.0%)	(5.9%)	(13.9%)	(24.8%)	(4.2%)	(5.7%)	(14.4%)	(24.3%)
ประถมศึกษา	4	13	19	36	3	8	20	31	7	23	39	69
	(2.5%)	(9.3%)	(11.7%)	(23.5%)	(3.0%)	(7.9%)	(19.8%)	(30.7%)	(2.7%)	(8.7%)	(14.8%)	(26.2%)
มัธยมศึกษา	5	15	28	48	5	7	14	30	10	22	46	78
	(3.1%)	(9.3%)	(17.3%)	(29.6%)	(5.0%)	(6.9%)	(17.8%)	(29.7%)	(3.8%)	(8.4%)	(17.5%)	(29.7%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่านี้	5	9	23	37	2	2	11	15	7	11	34	52
	(3.1%)	(5.6%)	(14.2%)	(22.8%)	(2.0%)	(2.0%)	(10.9%)	(62.4%)	(2.7%)	(4.2%)	(12.9%)	(19.8%)
รวม	20	48	94	162	15	23	63	101	35	71	157	263
	(12.3%)	(29.6%)	(58.0%)	(100%)	(14.9%)	(22.8%)	(62.4%)	(100%)	(13.3%)	(27.0%)	(59.7%)	(100%)

$\chi^2 = 3.39582$

$\chi^2 = 2.32926$

$\chi^2 = 3.69003$

ตาราง 7: ความสัมพันธ์ของระยะเวลาในการตัดสินใจรับกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ระยะเวลาในการตัดสินใจรับ	ระดับเศรษฐกิจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
3-5 ปี	14 (7.4%)	6 (4.8%)	0 (0.0%)	20 (12.2%)	10 (9.9%)	5 (3.0%)	2 (2.0%)	15 (14.9%)
6-10 ปี	20 (12.2%)	4 (4.8%)	41 (25.6%)	65 (62.4%)	30 (28.8%)	12 (11.9%)	1 (1.0%)	43 (42.6%)
11 ปี ขึ้นไป	37 (22.8%)	50 (30.9%)	7 (4.3%)	94 (58.0%)	27 (26.7%)	28 (27.7%)	8 (7.9%)	63 (62.4%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)
	22 (8.4%)	11 (4.2%)	2 (0.8%)	35 (13.3%)	22 (11.4%)	30 (13.7%)	5 (1.9%)	57 (27.0%)
	64 (24.3%)	78 (29.7%)	15 (5.7%)	157 (59.7%)	64 (24.3%)	78 (29.7%)	15 (5.7%)	157 (59.7%)
	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$\chi^2 = 3.82106$

df = 4

$\chi^2 = 5.05600$

df = 4

$\chi^2 = 6.16332$

df = 4

ตาราง 74 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ไปหาการเสมอ ให้อัตโนมัติกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ไปหา เสมอให้อัตโนมัติ	อายุ					
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 15-30ปี		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ 31-40ปี		กลุ่มรวม 31-40ปี	
1-2 ครั้ง	23 (14.4 %)	13 (8.0%)	2 (1.2%)	8 (7.9%)	19 (18.8%)	33 (12.5%)
3-4 ครั้ง	30 (21.2%)	49 (30.2%)	7 (4.3%)	32 (31.7%)	56 (55.4%)	54 (20.5%)
5 ครั้งขึ้นไป	12 (7.4%)	18 (11.1%)	2 (1.2%)	14 (13.9%)	26 (25.7%)	23 (8.7%)
รวม	71 (49.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	54 (53.5%)	101 (100%)	110 (41.8%)
						3 (1.1%)
						57 (21.7%)
						13 (4.9%)
						3 (1.1%)
						58 (22.1%)
						263 (100%)

$\chi^2 = 5.76537$
df = 4

$\chi^2 = 3.53310$
df = 4

$\chi^2 = 8.57734$
df = 4

ตาราง 75 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ไปทำการสอนอยู่ที่วิทยาลัยการศึกษากับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ไปทำการสอนอยู่ที่วิทยาลัย

ระดับการศึกษา

	กลุ่มที่มีความสามารถดีเยี่ยม		กลุ่มที่มีความสามารถดี		กลุ่มที่มีความสามารถพอ		กลุ่มที่มีความสามารถต่ำ		กลุ่มรวม	
	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	รวม	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	รวม	1-2 ครั้ง	3-4 ครั้ง	รวม	5 ครั้งขึ้นไป
ประถมศึกษา	9	23	32	3	18	21	12	41	53	64
	(5.6%)	(14.2%)	(29.8%)	(4.3%)	(17.8%)	(24.1%)	(4.6%)	(15.6%)	(4.2%)	(24.3%)
ประถมศึกษา	9	23	32	7	15	22	16	38	54	69
	(5.6%)	(14.2%)	(29.8%)	(5.7%)	(14.9%)	(20.5%)	(6.1%)	(14.4%)	(5.7%)	(26.2%)
มัธยมศึกษา	11	27	38	4	14	18	15	41	56	78
	(6.8%)	(16.7%)	(23.5%)	(4.0%)	(13.9%)	(17.9%)	(5.7%)	(15.6%)	(8.4%)	(29.7%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่า	9	19	28	5	9	14	14	28	42	52
	(5.6%)	(11.7%)	(27.3%)	(5.0%)	(8.9%)	(13.9%)	(5.3%)	(10.6%)	(3.8%)	(10.8%)
รวม	38	92	130	19	56	75	57	148	205	266
	(23.5%)	(56.8%)	(100%)	(18.8%)	(55.4%)	(100%)	(21.7%)	(56.3%)	(22.1%)	(100%)

$\chi^2 = 1.12871$

$\chi^2 = 10.53954$

$\chi^2 = 4.37081$

ตาราง 76 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งที่ในการเสนอเงินกู้กับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ในการเสนอเงินกู้	ระดับเศรษฐกิจ											
	กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นเร็ว				กลุ่มที่มีความกระตือรือร้นช้า				กลุ่มรวม			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
1-2 ครั้ง	16 (9.9%)	22 (13.6%)	0 (0.0%)	38 (23.5%)	11 (10.9%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	19 (18.8%)	27 (10.3%)	29 (11.0%)	1 (0.4%)	57 (21.7%)
3-4 ครั้ง	38 (23.5%)	47 (28.0%)	7 (4.3%)	92 (56.8%)	27 (26.7%)	24 (23.8%)	5 (5.0%)	56 (55.4%)	65 (24.7%)	71 (27.0%)	12 (4.6%)	148 (56.3%)
5 ครั้งขึ้นไป	15 (9.3%)	13 (8.0%)	4 (2.5%)	32 (19.2%)	9 (8.9%)	12 (11.9%)	5 (5.0%)	26 (25.7%)	24 (9.1%)	25 (9.5%)	9 (3.4%)	58 (22.1%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$\chi^2 = 5.41503$
df = 4

$\chi^2 = 3.95155$
df = 4

$\chi^2 = 7.15240$
df = 4

ตาราง 77 ความสัมพันธ์ของขนาดของยามทา โดยที่ได้ไว้ก่อนมีการเสิร์ชกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของยามทาโดย ที่ได้รับก่อนเสิร์ช	อายุ							
	กลุ่มที่ต่ำกว่าการติดเข้าซ้ำ		กลุ่มที่ต่ำกว่าการติดเข้าซ้ำ		กลุ่มรวม			
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี		
0-35 มิลลิกรัม	24 (14.6 %)	22 (13.6%)	1 (0.6%)	47 (29.0%)	53 (20.2%)	63 (24.0%)	7 (2.7%)	126 (46.8%)
36-70 มิลลิกรัม	45 (27.8%)	54 (33.3%)	10 (6.2%)	109 (67.3%)	53 (20.2%)	64 (24.3%)	12 (4.6%)	129 (49.0%)
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	2 (1.2%)	4 (2.5%)	0 (0.0%)	6 (3.7%)	4 (1.5%)	7 (2.7%)	0 (0.0%)	11 (4.2%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.12437$

df = 4

$\chi^2 = 0.60955$

df = 4

$\chi^2 = 2.50285$

df = 4

ตาราง 78 ความสัมพันธ์ของขนาดของขนาดของงานภายใต้การดำเนินการแล้วกับระดับการศึกษา จำนวนภาคกลุ่ม

ระดับการศึกษา	ขนาดของงานภายใต้การดำเนินการแล้ว					
	กลุ่มที่มีความก้าวหน้าช้า		กลุ่มที่มีความก้าวหน้า		กลุ่มรวม	
	0-35 ผอ	36-70 ผอ	71 ผอขึ้นไป รวม	0-35 ผอ	36-70 ผอ	71 ผอขึ้นไป รวม
ประถมศึกษา	11 (6.8%)	28 (17.9%)	0 (0.0%)	18 (17.8%)	7 (6.9%)	0 (0.0%)
มัธยมศึกษา	12 (7.4%)	23 (14.2%)	3 (1.9%)	23 (22.8%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)
อุดมศึกษา	14 (8.6%)	32 (19.8%)	2 (1.2%)	24 (23.8%)	4 (4.0%)	2 (2.0%)
จำนวนทั้งหมด	10 (6.2%)	26 (16.0%)	1 (0.6%)	11 (10.9%)	2 (2.0%)	2 (2.0%)
สูงกว่านี้						
จำนวนทั้งหมด	35 (21.0%)	61 (37.5%)	3 (1.9%)	39 (38.5%)	14 (13.2%)	5 (5.0%)
รวม	47 (29.0%)	109 (67.8%)	6 (3.7%)	76 (75.2%)	20 (19.8%)	5 (5.0%)

χ² = 3.94778

χ² = 5.78884

χ² = 5.59176

ตาราง 79 ความสัมพันธ์ของขนาดของเมทาดีนที่ได้ออกกับการเสว้กับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ขนาดของยาเมทาดีน ที่ได้รับก่อน	ระดับเศรษฐกิจ					
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ		กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ		กลุ่มรวม	
	ค่า ปานกลาง	สูง	ค่า ปานกลาง	สูง	ค่า ปานกลาง	สูง
65-70 มิลลิกรัม	21 (33.0%)	5 (7.7%)	29 (46.6%)	8 (12.6%)	60 (92.8%)	13 (19.9%)
71-70 มิลลิกรัม	47 (75.0%)	6 (9.5%)	11 (17.3%)	1 (1.5%)	55 (84.3%)	7 (10.7%)
71 มิลลิกรัมขึ้นไป	1 (1.6%)	5 (7.7%)	0 (0.0%)	3 (4.6%)	1 (1.5%)	8 (12.2%)
รวม	69 (107.6%)	11 (17.3%)	47 (73.6%)	11 (17.3%)	116 (180.5%)	22 (34.2%)

$\chi^2 = 1.30916$
df = 4

$\chi^2 = 8.85031$
df = 4

$\chi^2 = 10.26528^{**}$
df = 4

ตาราง 80 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการรักษาโรคพิษสุราเรื้อรังกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการรักษาโรค	อายุ											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำแล้ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเข้า		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเข้า							
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี						
1-5 รอบ	33 (20.4 %)	20 (12.3%)	1 (0.6%)	54 (25.3%)	16 (15.8%)	12 (11.9%)	0 (0.0%)	28 (27.7%)	49 (18.6%)	32 (12.2%)	1 (0.4%)	82 (31.2%)
6-10 รอบ	14 (8.6%)	18 (11.1%)	4 (2.5%)	36 (22.2%)	11 (10.9%)	6 (5.9%)	0 (0.0%)	17 (16.8%)	25 (9.5%)	24 (9.1%)	4 (1.5%)	53 (20.2%)
11 รอบขึ้นไป	24 (14.8%)	42 (25.9%)	6 (3.5%)	72 (44.4%)	12 (11.9%)	30 (35.6%)	6 (7.9%)	56 (55.4%)	36 (13.7%)	78 (29.7%)	14 (5.3%)	128 (48.7%)
รวม	71 (43.8%)	80 (48.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	39 (38.6%)	54 (56.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 11.70946^*$

df = 4

$\chi^2 = 19.06399^{**}$

df = 4

$\chi^2 = 24.08183^{**}$

df = 4

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 81 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา จำนวนตามกลุ่ม

ระดับมหาวิทยาลัย	จำนวนรอบในการเข้ารับการบำบัดรักษา							
	กลุ่มที่ภาวะการติดช้ำเร็ว		กลุ่มที่ภาวะการติดช้ำช้า		กลุ่มรวม			
	1-5รอบ	6-10รอบ	11รอบขึ้นไป	รวม	1-5รอบ	6-10รอบ	11รอบขึ้นไป	รวม
ปริญญาตรี	14	6	19	39	7	5	13	25
	(8.6%)	(3.7%)	(11.7%)	(24.1%)	(6.9%)	(5.0%)	(12.9%)	(24.8%)
ปริญญาโท	15	10	13	38	9	2	19	31
	(9.3%)	(6.2%)	(8.0%)	(25.5%)	(8.9%)	(3.0%)	(18.8%)	(30.7%)
ไม่ยอมศึกษา	13	11	24	48	6	8	16	30
	(8.0%)	(6.8%)	(14.8%)	(29.6%)	(5.9%)	(7.9%)	(15.8%)	(29.7%)
จำนวนทั้งหมด	12	9	16	37	6	1	8	15
	(7.4%)	(5.6%)	(9.9%)	(22.8%)	(5.9%)	(1.0%)	(7.9%)	(14.9%)
รวม	54	36	72	162	28	17	56	101
	(33.3%)	(22.2%)	(44.4%)	(100%)	(27.7%)	(10.5%)	(55.4%)	(100%)

$\chi^2 = 3.67038$

df = 4

$\chi^2 = 5.43619$

df = 4

$\chi^2 = 3.02245$

df = 6

ตาราง 82 ความสัมพันธ์ของจำนวนรอบในการเข้ารับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนรอบในการ เข้ารับการศึกษาต่อ	ระดับเศรษฐกิจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดข่าจั่ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดข่าจั่ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดข่าจั่ว			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
1-5 รอบ	25 (15.4%)	24 (14.8%)	5 (3.1%)	54 (33.3%)	14 (13.9%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	28 (27.7%)
6-10 รอบ	17 (10.5%)	16 (9.9%)	3 (1.9%)	36 (22.2%)	8 (7.9%)	6 (7.9%)	1 (1.0%)	17 (16.8%)
11 รอบขึ้นไป	27 (16.7%)	42 (25.9%)	3 (1.9%)	72 (44.4%)	25 (24.8%)	23 (22.8%)	8 (7.9%)	56 (55.4%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)
					39 (14.8%)	36 (13.7%)	7 (2.7%)	82 (31.2%)
					25 (9.5%)	24 (9.1%)	4 (1.5%)	53 (20.2%)
					52 (19.6%)	65 (24.7%)	11 (4.2%)	128 (48.7%)
					116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 3.65877$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 1.57218$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 5.33315$$

$$df = 4$$

ตาราง 83 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับความเต็มใจภายในครอบครัว จำนวนภาคกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	ความเต็มใจภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจต่ำ		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจสูง		ไม่คิด	รวม
	ไม่คิด	คิด	รวม	ไม่คิด	คิด	รวม
0-40 คะแนน	1 (0.6%)	25 (15.4%)	26 (16.0%)	5 (5.0%)	11 (10.9%)	16 (15.8%)
41-60 คะแนน	17 (10.5%)	100 (61.7%)	117 (72.2%)	16 (15.8%)	55 (54.5%)	71 (70.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	3 (1.9%)	16 (9.9%)	19 (11.7%)	1 (1.0%)	15 (12.9%)	16 (13.9%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	162 (100%)	22 (21.8%)	79 (78.2%)	101 (100%)
				43 (16.3%)	220 (83.7%)	263 (100%)

$\chi^2 = 2.69647$
df = 2

$\chi^2 = 9.76134$
df = 4

ตาราง 84 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับจำนวนผู้เสียหายเพศผิดในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	จำนวนผู้เสียหายเพศผิดในครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อช้า				กลุ่มรวม			
	ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม	
0-10 คนแรก	24 (14.8%)	2 (1.2%)	26 (16.0%)		14 (13.9%)	2 (2.0%)	16 (15.8%)		38 (14.4%)	4 (1.5%)	42 (16.0%)	
41-60 คนแรก	103 (67.3%)	8 (4.9%)	117 (72.2%)		67 (60.3%)	4 (4.0%)	71 (70.3%)		176 (66.9%)	12 (4.6%)	188 (71.5%)	
61 คนแรกขึ้นไป	17 (10.5%)	2 (1.2%)	19 (11.7%)		9 (8.9%)	5 (5.0%)	14 (13.9%)		26 (9.9%)	7 (2.7%)	33 (12.5%)	
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)		90 (89.1%)	11 (10.9%)	101 (100%)		240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 0.32794$
df = 2

$\chi^2 = 10.95368^{**}$
df = 2

$\chi^2 = 7.77328^*$
df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 85 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับสถานะครอบครัวของนักศึกษาชั้นปริญญาตรี

ความภาคภูมิใจ	สถานะ: วิทยาลัยของนักศึกษา							
	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจต่ำ		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจปานกลาง		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจสูง			
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-10 คะแนน	17 (10.5%)	4 (2.5%)	5 (3.1%)	26 (10.0%)	10 (9.9%)	5 (5.0%)	1 (1.0%)	16 (15.8%)
41-60 คะแนน	83 (51.2%)	17 (10.5%)	17 (10.5%)	117 (72.2%)	50 (49.5%)	15 (14.9%)	6 (5.9%)	71 (70.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	15 (9.3%)	3 (1.9%)	1 (0.6%)	19 (11.7%)	9 (8.9%)	1 (1.0%)	4 (4.0%)	14 (13.9%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)

ความภาคภูมิใจ	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	χ^2	df
0-10 คะแนน	27 (10.3%)	9 (3.4%)	6 (2.3%)	42 (16.0%)	1.44075	4
41-60 คะแนน	133 (50.6%)	32 (12.2%)	23 (8.7%)	188 (71.5%)		
61 คะแนนขึ้นไป	24 (9.1%)	4 (1.5%)	5 (1.9%)	33 (12.5%)		
รวม	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)		

$\chi^2 = 1.85617$
df = 4

$\chi^2 = 6.99144$
df = 4

$\chi^2 = 1.44075$
df = 4

ตาราง 86 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	ขนาดของครอบครัว					
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำแล้ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำบ้าง		กลุ่มรวม	
	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม	2-3 คน 4-6 คน	7 คนขึ้นไป รวม
0-40 คะแนน	8 (4.9%)	11 (6.8%)	7 (4.3%)	16 (16.0%)	9 (3.4%)	14 (5.3%)
41-60 คะแนน	26 (17.3%)	64 (39.5%)	25 (15.4%)	71 (72.2%)	47 (17.9%)	42 (16.0%)
61 คะแนนขึ้นไป	6 (3.7%)	9 (5.6%)	4 (2.5%)	14 (13.9%)	12 (4.6%)	6 (2.3%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	101 (100%)	68 (25.9%)	62 (23.6%)

$\chi^2 = 1.67120$

df = 4

$\chi^2 = 6.91027$

df = 4

$\chi^2 = 4.57534$

df = 4

ตาราง 87 ความสัมพันธ์ของจำนวนบทร้องทางอาชญากรรมกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความหมายร้องทางอาชญากรรม	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความถี่ต่ำกว่า		กลุ่มที่มีความถี่ใกล้เคียง		กลุ่มที่มีความถี่สูงกว่า	
	ไม่ถี่	ถี่	ไม่ถี่	ถี่	ไม่ถี่	ถี่
0-10 คะแนน	4 (2.5 %)	36 (22.2 %)	6 (5.9 %)	13 (12.9 %)	10 (3.8 %)	49 (18.6 %)
41-60 คะแนน	12 (7.4 %)	82 (50.6 %)	8 (7.9 %)	56 (55.4 %)	20 (7.6 %)	158 (60.1 %)
61 คะแนนขึ้นไป	5 (3.1 %)	23 (14.2 %)	8 (7.9 %)	10 (9.9 %)	13 (4.9 %)	46 (17.5 %)
รวม	21 (13.0 %)	141 (87.0 %)	22 (21.8 %)	79 (78.2 %)	43 (16.3 %)	220 (83.7 %)

$\chi^2 = 0.90892$
df = 2

$\chi^2 = 9.73270^{**}$
df = 2

$\chi^2 = 6.36161^*$
df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 88 ความสัมพันธ์ของความชอบช่องทางทางอากาศกับจำนวนผู้โดยสาร, สถานที่ในครอบครัว จำนวนสมาชิก

ความชอบช่องทาง อากาศ	จำนวนผู้โดยสาร, สถานที่ในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีภาวะการติดขาเข้า		กลุ่มที่มีภาวะการติดขาเข้า		กลุ่มรวม	
	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี
0-10 คนแรก	37 (22.8 %)	3 (1.9 %)	16 (15.8 %)	3 (3.0 %)	19 (18.8 %)	59 (22.4 %)
41-60 คนแรก	90 (55.6 %)	4 (2.5 %)	57 (50.4 %)	7 (6.9 %)	64 (63.4 %)	158 (60.1 %)
61 คนแรกขึ้นไป	23 (14.2 %)	5 (3.1 %)	17 (16.8 %)	1 (1.0 %)	11 (10.9 %)	46 (17.5 %)
รวม	150 (92.6 %)	12 (7.4 %)	90 (89.1 %)	11 (10.9 %)	101 (100 %)	263 (100 %)

$\chi^2 = 5.62006$
df = 2

$\chi^2 = 0.99789$
df = 2

$\chi^2 = 1.84443$
df = 2

ตาราง 89 ความสัมพันธ์ของความเหมาะสมของทางอากาศกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่อาศัย จำนวนตามกลุ่ม

ความเหมาะสมของทางอากาศ	สภาพแวดล้อมของพื้นที่อาศัย											
	กลุ่มที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง				กลุ่มที่มีความเหมาะสม				กลุ่มที่มีความเหมาะสมน้อย			
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-40 คน/หน่วย	31 (19.1%)	5 (3.1%)	4 (2.5%)	40 (24.7%)	15 (14.9%)	3 (3.0%)	1 (1.0%)	19 (18.8%)	46 (17.5%)	8 (3.0%)	5 (1.9%)	59 (22.4%)
40-60 คน/หน่วย	68 (42.0%)	14 (8.6%)	12 (7.4%)	94 (58.0%)	46 (45.5%)	9 (8.9%)	8 (8.3%)	64 (64.4%)	114 (42.5%)	22 (8.7%)	21 (8.0%)	158 (60.1%)
61 คน/หน่วยขึ้นไป	10 (9.9%)	5 (3.1%)	7 (4.3%)	28 (17.3%)	6 (7.9%)	9 (8.9%)	1 (1.0%)	18 (17.8%)	24 (9.1%)	14 (5.3%)	8 (3.0%)	46 (17.5%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.27275$
df = 4

$\chi^2 = 12.55664^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 10.16905^{**}$
df = 4

** ระดับนัยสำคัญต่ำกว่า 0.01

ตาราง 90 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์กับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องทางอารมณ์	ขนาดของครอบครัว							
	กลุ่มที่มีภาวะปกติเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะปกติเข้าช้า		กลุ่มรวม			
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	6 (5.7%)	20 (16.0%)	8 (4.9%)	40 (24.7%)	5 (5.0%)	9 (8.9%)	5 (5.0%)	19 (18.8%)
41-60 คะแนน	24 (14.8%)	46 (28.4%)	24 (14.8%)	94 (58.0%)	18 (17.8%)	32 (31.7%)	11 (15.9%)	64 (63.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	12 (7.4%)	12 (7.4%)	4 (2.5%)	28 (17.3%)	3 (3.0%)	8 (7.9%)	7 (6.9%)	18 (17.8%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (2.5%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)

$\chi^2 = 8.21892$
df = 4

$\chi^2 = 2.39798$
df = 4

$\chi^2 = 3.50354$
df = 4

ตาราง 91 ความสัมพันธ์ของความเห็นพร้อมในการปรับตัวทางสังคมกับความสัมพันธภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความเห็นพร้อมไป	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว											
	การปรับตัวทางสังคม					ความเห็นพร้อมไป						
	ไม่	ดี	รวม	ไม่	ดี	รวม	ไม่	ดี	รวม	ไม่	ดี	รวม
0-30 คะแนน	3	30	33	3	11	14	6	41	47	3	41	44
	(1.9 %)	(18.5%)	(20.4%)	(3.0%)	(10.9%)	(13.9%)	(2.3%)	(15.6%)	(17.9%)	(2.3%)	(15.6%)	(17.9%)
41-60 คะแนน	17	99	116	16	63	79	33	162	195	33	162	195
	(10.5%)	(61.1%)	(71.6%)	(15.8%)	(62.4%)	(78.2%)	(12.5%)	(61.6%)	(74.1%)	(12.5%)	(61.6%)	(74.1%)
61 คะแนนขึ้นไป	1	12	13	3	5	6	4	17	21	4	17	21
	(0.6%)	(7.4%)	(8.0%)	(3.0%)	(5.0%)	(7.9%)	(1.5%)	(6.5%)	(8.0%)	(1.5%)	(6.5%)	(8.0%)
รวม	21	141	162	22	79	101	43	220	263	43	220	263
	(13.0%)	(87.0%)	(100%)	(21.8%)	(78.2%)	(100%)	(16.3%)	(83.7%)	(100%)	(16.3%)	(83.7%)	(100%)

$\chi^2 = 1.05302$
df = 2

$\chi^2 = 1.26946$
df = 2

$\chi^2 = 0.60000$
df = 2

ตาราง 92 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมกับจำนวนผู้คิดหาเหตุผลในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องใน การปรับตัวทาง สังคม	จำนวนผู้คิดหาเหตุผลในครอบครัว									
	กลุ่มที่มีภาวะการคิดหาเร็ว			กลุ่มที่มีภาวะการคิดหาช้า			กลุ่มรวม			
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
0-10 คะแนน	21 (19.1 %)	2 (1.2%)	33 (20.4%)	13 (12.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)	44 (16.7%)	3 (1.1%)	47 (17.8%)	
11-20 คะแนน	105 (65.4%)	10 (6.2%)	116 (71.6%)	69 (68.3%)	10 (9.9%)	79 (78.2%)	175 (60.5%)	20 (7.6%)	195 (74.1%)	
21-30 คะแนน	13 (8.0%)	0 (0.0%)	13 (8.0%)	8 (7.9%)	0 (0.0%)	8 (7.9%)	21 (8.0%)	0 (0.0%)	21 (8.0%)	
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)	90 (89.1%)	11 (10.9%)	101 (100%)	240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 1.27624$
df = 2

$\chi^2 = 1.43465$
df = 2

$\chi^2 = 2.89914$
df = 2

ตาราง 93 ความสัมพันธ์ของความหมายร้องไห้การปรับตัวทางสังคมกับสถานการณ์แวดล้อมของพื้นที่อาศัย จำนวนตามกลุ่ม

ลักษณะ การปรับตัวทาง สังคม	สถานการณ์แวดล้อมของพื้นที่อาศัย													
	กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำ				กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดซ้ำ				กลุ่มความ ปานกลาง				รวม	
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	รวม
0-10 คน/ชม	24 (11.8%)	3 (1.9%)	6 (3.7%)	33 (20.4%)	6 (5.9%)	5 (5.0%)	3 (3.0%)	14 (15.9%)	30 (11.4%)	2 (3.0%)	9 (3.4%)	47 (17.9%)		
10-50 คน/ชม	80 (49.4%)	20 (12.3%)	16 (9.9%)	116 (71.6%)	59 (58.4%)	12 (12.9%)	7 (6.9%)	79 (78.2%)	139 (52.9%)	33 (12.5%)	23 (8.7%)	195 (74.1%)		
61 คน/ชมขึ้นไป	11 (6.8%)	1 (0.6%)	1 (0.6%)	13 (8.0%)	4 (4.0%)	3 (3.0%)	1 (1.0%)	8 (7.9%)	15 (5.7%)	4 (1.5%)	2 (0.8%)	21 (8.0%)		
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)		

$\chi^2 = 2.82682$
df = 4

$\chi^2 = 7.22321$
df = 4

$\chi^2 = 2.14682$
df = 4

ตาราง 94 ความสัมพันธ์ของความพร้อมในการปรับตัวทางสังคมกับขนาดของครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความเหมาะสม		ขนาดของครอบครัว											
		กลุ่มที่มีภาวะการติดตัวเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการติดตัวช้า				กลุ่มรวม			
การปรับตัวทางสังคม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	
0-40 คะแนน	8 (4.3%)	16 (8.9%)	9 (5.6%)	33 (20.4%)	2 (2.0%)	7 (6.9%)	5 (5.0%)	14 (13.9%)	10 (8.8%)	23 (8.7%)	14 (5.3%)	47 (17.9%)	
41-60 คะแนน	29 (17.9%)	64 (39.5%)	23 (14.2%)	116 (71.6%)	23 (22.8%)	36 (37.6%)	18 (17.8%)	79 (78.2%)	52 (19.8%)	102 (38.8%)	41 (15.6%)	195 (74.1%)	
61 คะแนนขึ้นไป	5 (3.1%)	4 (2.5%)	4 (2.5%)	13 (8.0%)	1 (1.0%)	4 (4.0%)	3 (3.0%)	8 (7.9%)	6 (2.3%)	8 (3.0%)	7 (2.7%)	21 (8.0%)	
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	3 (3.0%)	101 (100%)	68 (25.9%)	133 (50.6%)	62 (23.6%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 3.40104$
df = 4

$\chi^2 = 2.85327$
df = 4

$\chi^2 = 3.43342$
df = 4

ตาราง 95 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการรับตัวทางสังคมกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องใน การรับตัวทาง สังคม	อายุ			รวม
	15-30ปี	31-40ปี	41 ปีขึ้นไป	
0-10 คะแนน	13 (8.0%)	5 (9.3%)	3 (5.1%)	21 (26.4%)
11-20 คะแนน	54 (33.3%)	57 (35.2%)	3 (3.1%)	114 (71.6%)
21-30 คะแนน	4 (2.5%)	8 (4.9%)	1 (0.6%)	13 (8.0%)
รวม	71	80	11	162
	(43.8%)	(49.4%)	(6.8%)	(100%)

ความบกพร่องใน การรับตัวทาง สังคม	อายุ			รวม
	15-30ปี	31-40ปี	41 ปีขึ้นไป	
0-10 คะแนน	4 (4.0%)	9 (8.9%)	1 (1.0%)	14 (15.9%)
11-20 คะแนน	35 (34.7%)	39 (38.6%)	5 (5.0%)	79 (78.2%)
21-30 คะแนน	0 (0.0%)	6 (5.9%)	2 (2.0%)	8 (7.9%)
รวม	39	54	8	101
	(38.6%)	(53.5%)	(7.9%)	(100%)

ความบกพร่องใน การรับตัวทาง สังคม	อายุ			รวม
	15-30ปี	31-40ปี	41 ปีขึ้นไป	
0-10 คะแนน	17 (6.5%)	24 (9.1%)	6 (2.3%)	47 (17.9%)
11-20 คะแนน	89 (33.8%)	96 (36.5%)	10 (3.8%)	195 (74.1%)
21-30 คะแนน	4 (1.5%)	14 (5.3%)	3 (1.1%)	21 (8.0%)
รวม	110	134	19	263
	(41.8%)	(51.0%)	(7.2%)	(100%)

$\chi^2 = 5.00761$
df = 4

$\chi^2 = 8.57631$
df = 4

$\chi^2 = 9.40780$
df = 4

ตาราง 96 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์ ในการแสดงออก	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง		รวม	
	ไม่ ดี	ดี	ไม่ ดี	ดี	ไม่ ดี	ดี
0-10 คะแนน	1 (0.6 %)	8 (4.9 %)	2 (2.0 %)	5 (5.0 %)	3 (1.1 %)	13 (4.9 %)
11-20 คะแนน	10 (9.9 %)	79 (48.8 %)	16 (15.8 %)	44 (43.6 %)	32 (12.2 %)	123 (46.8 %)
21-30 คะแนน	4 (2.5 %)	54 (33.3 %)	4 (4.0 %)	30 (29.7 %)	8 (3.0 %)	84 (31.9 %)
รวม	21 (13.0 %)	141 (87.0 %)	22 (21.8 %)	79 (78.2 %)	43 (16.3 %)	220 (83.7 %)
						263 (100 %)

$\chi^2 = 3.18633$

$\chi^2 = 3.03215$

$\chi^2 = 6.09935^*$

df = 2

df = 2

df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตาราง 97 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์แสดงออกกับจำนวนผู้ติดตามส่วนตัวในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์ ในการแสดงออก	จำนวนผู้ติดตามส่วนตัวในครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำช้า				กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำมาก			
	ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม	
0-40 คะแนน	9 (5.6%)	0 (0.0%)	9 (5.6%)		7 (6.9%)	0 (0.0%)	7 (6.9%)		16 (6.1%)	0 (0.0%)	16 (6.1%)	
41-60 คะแนน	87 (53.7%)	8 (4.9%)	95 (58.6%)		52 (52.5%)	7 (6.9%)	60 (59.4%)		140 (55.2%)	15 (5.7%)	155 (58.9%)	
61 คะแนนขึ้นไป	54 (33.3%)	4 (2.5%)	58 (35.8%)		30 (29.7%)	4 (4.0%)	34 (33.7%)		84 (31.9%)	8 (3.0%)	92 (35.0%)	
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)		90 (89.1%)	11 (10.9%)	101 (100%)		240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 0.88438$
df = 2

$\chi^2 = 0.91948$
df = 2

$\chi^2 = 1.70239$
df = 2

ตาราง 98 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับสภาวะแวดล้อมของทีนอาศัย จำนวนตามกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์	สภาวะแวดล้อมของทีนอาศัย							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-40 คะแนน	5 (3.7%)	2 (1.2%)	1 (0.6%)	8 (5.6%)	3 (3.0%)	3 (3.0%)	1 (1.0%)	10 (9.9%)
40-60 คะแนน	68 (42.0%)	14 (8.6%)	13 (8.0%)	95 (58.6%)	41 (40.6%)	15 (14.9%)	4 (4.0%)	60 (59.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	41 (25.3%)	8 (4.9%)	9 (5.6%)	58 (35.8%)	25 (24.8%)	3 (3.0%)	6 (5.9%)	101 (100.0%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (66.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)

การควบคุมอารมณ์	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-40 คะแนน	9 (3.4%)	5 (1.9%)	2 (0.8%)	16 (6.1%)
40-60 คะแนน	109 (41.4%)	29 (11.0%)	17 (6.5%)	155 (58.9%)
61 คะแนนขึ้นไป	66 (25.1%)	11 (4.2%)	15 (5.7%)	92 (35.0%)
รวม	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 0.55284$
df = 4

$\chi^2 = 7.77399$
df = 4

$\chi^2 = 5.27813$
df = 4

ตาราง 99 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกกับขนาดของกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์		ขนาดของกลุ่ม						
ในการแสดงออก		กลุ่มที่ีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว		กลุ่มที่ีภาวะการติดยาซ้ำช้า		กลุ่มรวม		
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
0-10 คะแนน	3 (1.9 %)	6 (3.7 %)	0 (0.0 %)	9 (5.6 %)	2 (2.0 %)	3 (3.0 %)	2 (2.0 %)	7 (6.9 %)
11-20 คะแนน	25 (15.4 %)	48 (29.6 %)	22 (13.6 %)	95 (58.6 %)	16 (15.8 %)	28 (27.7 %)	16 (15.8 %)	60 (59.4 %)
21-30 คะแนน	14 (8.6 %)	30 (18.5 %)	14 (8.6 %)	58 (35.8 %)	8 (7.9 %)	18 (17.8 %)	8 (7.9 %)	34 (33.7 %)
รวม	42 (25.9 %)	30 (18.5 %)	36 (22.2 %)	162 (100 %)	26 (25.7 %)	49 (48.5 %)	26 (25.7 %)	101 (100 %)
	5 (3.1 %)	9 (5.6 %)	2 (1.3 %)	16 (10.0 %)	16 (15.8 %)	28 (27.7 %)	16 (15.8 %)	60 (59.4 %)
	22 (13.6 %)	48 (29.6 %)	22 (13.6 %)	95 (58.6 %)	16 (15.8 %)	28 (27.7 %)	16 (15.8 %)	60 (59.4 %)
	14 (8.6 %)	30 (18.5 %)	14 (8.6 %)	58 (35.8 %)	8 (7.9 %)	18 (17.8 %)	8 (7.9 %)	34 (33.7 %)
	42 (25.9 %)	30 (18.5 %)	36 (22.2 %)	162 (100 %)	26 (25.7 %)	49 (48.5 %)	26 (25.7 %)	101 (100 %)
	5 (3.1 %)	9 (5.6 %)	2 (1.3 %)	16 (10.0 %)	16 (15.8 %)	28 (27.7 %)	16 (15.8 %)	60 (59.4 %)
	22 (13.6 %)	48 (29.6 %)	22 (13.6 %)	95 (58.6 %)	16 (15.8 %)	28 (27.7 %)	16 (15.8 %)	60 (59.4 %)
	14 (8.6 %)	30 (18.5 %)	14 (8.6 %)	58 (35.8 %)	8 (7.9 %)	18 (17.8 %)	8 (7.9 %)	34 (33.7 %)
	42 (25.9 %)	30 (18.5 %)	36 (22.2 %)	162 (100 %)	26 (25.7 %)	49 (48.5 %)	26 (25.7 %)	101 (100 %)

$\chi^2 = 2.61411$
df = 4

$\chi^2 = 0.13845$
df = 4

$\chi^2 = 1.45217$
df = 4

ตาราง 100 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางอารมณ์กับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ความอ่อนไหวทางอารมณ์	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง	
	ไม่ตี	ตี	ไม่ตี	ตี	ไม่ตี	ตี
0-40 คะแนน	4 (2.5%)	30 (24.7%)	2 (2.0%)	19 (16.8%)	6 (2.3%)	59 (22.4%)
41-60 คะแนน	14 (8.6%)	86 (53.1%)	13 (12.9%)	53 (52.5%)	27 (10.3%)	139 (52.9%)
61 คะแนนขึ้นไป	3 (1.9%)	15 (9.3%)	7 (6.9%)	7 (6.9%)	10 (3.8%)	32 (12.2%)
รวม	21 (13.0%)	141 (77.0%)	22 (21.8%)	79 (78.2%)	43 (16.3%)	220 (83.7%)

$\chi^2 = 0.89886$

$\chi^2 = 8.56384^{**}$

$\chi^2 = 7.60416^*$

df = 2

df = 2

df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 101 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางการยอมรับจำนวนผู้ติดเชื้อในครอบครัว จำนวนสถานกลุ่ม

ความอ่อนไหวทางการยอมรับ	จำนวนผู้ติดเชื้อในครอบครัว								
	กลุ่มที่รับการติดเชื้อซ้ำ		กลุ่มที่รับการติดเชื้อซ้ำ		กลุ่มรวม				
จำนวน	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี			
0-40 คนแรก	41 (25.3 %)	3 (1.9%)	44 (27.2%)	18 (17.8%)	3 (3.0%)	21 (20.8%)	59 (22.4%)	6 (2.3%)	65 (24.7%)
41-60 คนแรก	91 (56.2%)	9 (5.6%)	100 (61.7%)	60 (59.4%)	6 (5.9%)	66 (65.3%)	151 (57.4%)	15 (5.7%)	166 (63.1%)
61 คนแรกขึ้นไป	18 (11.1%)	0 (0.0%)	18 (11.1%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	14 (13.9%)	30 (11.4%)	2 (0.8%)	32 (12.2%)
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)	90 (89.1%)	11 (10.9%)	101 (100%)	240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 1.83207$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.63597$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.28646$$

$$df = 2$$

ตาราง 102 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางอารมณ์กับสถานะแวดล้อมของพื้นที่อาศัย จำนวนสถานกลุ่ม

ความอ่อนไหวทางอารมณ์	สถานะแวดล้อมของพื้นที่อาศัย											
	กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำเร็ว				กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำช้า				กลุ่มรวม			
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	รวม
0-40 คะแนน	34 (21.0%)	5 (3.1%)	5 (3.1%)	44 (27.2%)	16 (15.8%)	1 (1.0%)	4 (4.0%)	21 (20.8%)	50 (19.0%)	6 (2.3%)	9 (3.4%)	65 (24.7%)
40-50 คะแนน	70 (43.2%)	14 (8.6%)	16 (9.9%)	100 (61.7%)	44 (43.6%)	16 (15.8%)	6 (5.9%)	66 (65.3%)	114 (43.3%)	30 (11.4%)	22 (8.4%)	166 (63.1%)
61 คะแนนไป	11 (6.8%)	5 (3.1%)	2 (1.2%)	18 (11.1%)	9 (8.9%)	4 (4.0%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)	20 (7.6%)	9 (3.4%)	3 (1.1%)	32 (12.2%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	23 (14.2%)	162 (100%)	69 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	101 (100%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 3.54466$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 5.29070$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 5.83005$$

$$df = 4$$

ตาราง 103 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางอารมณ์กับขนาดของครอบครัว จำนวนความถี่

ความอ่อนไหวทางอารมณ์	ขนาดของครอบครัว							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าช้า		กลุ่มรวม			
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	12 (7.4%)	21 (13.0%)	11 (6.8%)	44 (27.2%)	3 (3.0%)	12 (11.9%)	6 (5.9%)	21 (20.9%)
41-60 คะแนน	24 (14.8%)	53 (32.7%)	23 (14.2%)	100 (61.7%)	19 (16.8%)	30 (29.7%)	17 (16.8%)	66 (65.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	6 (3.7%)	10 (6.2%)	2 (1.2%)	18 (11.1%)	4 (4.0%)	7 (6.9%)	3 (3.0%)	14 (13.9%)
รวม	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.8%)	101 (100%)

$\chi^2 = 1.95221$
df = 4

$\chi^2 = 1.97457$
df = 4

$\chi^2 = 1.66732$
df = 4

ตาราง 104 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยเกี่ยวกับความสันทัดภายในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ลักษณะนิสัยมีสมาธิ	ความสันทัดภายในครอบครัว				
	กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำแล้ว		กลุ่มที่ภาวะการติดยาซ้ำๆ		
	ไม่ติด	ติด	รวม	ไม่ติด	รวม
0-40 คะแนน	5 (3.1 %)	47 (29.0%)	52 (32.1%)	6 (5.9%)	30 (29.7%)
41-60 คะแนน	10 (6.2%)	82 (50.6%)	92 (56.7%)	10 (9.9%)	57 (56.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	6 (3.7%)	12 (7.4%)	18 (11.1%)	6 (5.9%)	14 (13.9%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	162 (100%)	22 (21.8%)	101 (100%)

ความสันทัดภายในครอบครัว		กลุ่มรวม	
ไม่ติด	รวม	ไม่ติด	รวม
11 (4.2%)	71 (27.0%)	11 (4.2%)	82 (31.2%)
20 (7.6%)	129 (49.0%)	20 (7.6%)	149 (56.7%)
12 (4.6%)	20 (7.6%)	12 (4.6%)	32 (12.2%)
43 (16.3%)	220 (83.7%)	43 (16.3%)	263 (100%)

$\chi^2 = 7.49389^*$
df = 2

$\chi^2 = 4.30658$
df = 2

$\chi^2 = 11.91633^{**}$
df = 2

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 105 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันงามกลับจำนวนผู้ศึกษาเพศใดในครอบครัว จำนวนตามกลุ่ม

ลักษณะนิสัยอันงาม	จำนวนผู้ศึกษาเพศใดในครอบครัว											
	กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาเข้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาช้า				กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาช้า			
	ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม		ไม่มี	มี	รวม	
0-40 คะแนน	49 (30.2%)	3 (1.9%)	52 (32.1%)		25 (24.8%)	5 (5.0%)	30 (29.7%)		74 (28.1%)	8 (3.0%)	82 (31.2%)	
41-60 คะแนน	86 (53.1%)	6 (3.7%)	92 (56.8%)		50 (52.5%)	4 (4.0%)	57 (56.4%)		199 (52.9%)	10 (3.8%)	214 (56.7%)	
61 คะแนนขึ้นไป	15 (9.3%)	3 (1.9%)	18 (11.1%)		12 (11.9%)	2 (2.0%)	14 (13.9%)		27 (10.3%)	5 (1.9%)	32 (12.2%)	
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	162 (100%)		90 (89.1%)	11 (10.9%)	101 (100%)		240 (91.3%)	23 (8.7%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 2.55866$
df = 2

$\chi^2 = 2.07863$
df = 2

$\chi^2 = 2.77518$
df = 2

ตาราง 106 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ก่อสร้าง จำนวนภาคผนวกเล่ม

ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม		สภาพแวดล้อมของพื้นที่อยู่อาศัย					
ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า		กลุ่มรวม		
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่	
0-40 คะแนน	41 (25.9%)	5 (3.1%)	24 (23.8%)	5 (5.0%)	65 (24.7%)	10 (3.8%)	82 (31.2%)
40-60 คะแนน	65 (40.1%)	15 (9.3%)	34 (33.7%)	4 (4.0%)	99 (37.6%)	19 (7.2%)	149 (56.7%)
60 คะแนนขึ้นไป	9 (5.6%)	3 (1.9%)	11 (10.9%)	2 (2.0%)	20 (7.6%)	5 (1.9%)	32 (12.2%)
รวม	115 (71.0%)	23 (14.2%)	69 (68.3%)	11 (10.9%)	184 (70.0%)	34 (12.9%)	263 (100%)

$\chi^2 = 7.41297$
df = 4

$\chi^2 = 13.25815^{**}$
df = 4

$\chi^2 = 6.88764$
df = 4

** ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

ตาราง 107 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันเหมาะสมกับอาชีพของคนครัว จำนวนภาคกลุ่ม

ลักษณะนิสัยอันเหมาะสม	ขนาดของครอบครัว							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดอาช้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดอาช้ำช้า		กลุ่มรวม			
	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม	2-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป	รวม
0-10 คน	14 (8.6%)	27 (16.7%)	11 (6.8%)	52 (32.1%)	6 (5.9%)	17 (14.8%)	7 (6.9%)	30 (29.7%)
11-20 คน	23 (14.2%)	49 (30.2%)	20 (12.3%)	92 (56.8%)	17 (16.8%)	23 (22.8%)	17 (16.8%)	57 (56.4%)
21-30 คน	5 (3.1%)	8 (4.9%)	5 (3.1%)	18 (11.1%)	3 (2.0%)	9 (8.9%)	2 (2.0%)	14 (13.9%)
31-40 คน	42 (25.9%)	84 (51.9%)	36 (22.2%)	162 (100%)	26 (25.7%)	49 (48.5%)	26 (25.7%)	101 (100%)
41-50 คน	20 (7.6%)	44 (26.7%)	18 (11.2%)	82	20 (15.2%)	44 (27.4%)	18 (14.1%)	82 (58.7%)
51-60 คน	40 (15.2%)	72 (27.4%)	37 (14.1%)	149	40 (3.0%)	72 (6.5%)	37 (2.7%)	149 (12.2%)
61 คนขึ้นไป	8 (3.0%)	17 (6.5%)	7 (2.7%)	32	8 (25.9%)	17 (50.6%)	7 (23.6%)	32 (100%)
รวม	142	263	133	538	68	133	62	263

$\chi^2 = 0.58630$
df = 4

$\chi^2 = 0.01102$
df = 4

$\chi^2 = 0.70925$
df = 4

ตาราง 108 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับอายุ จำนวนสถานกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ	อายุ			รวม
	กลุ่มที่ภาคภูมิใจต่ำกว่า 41 ปีขึ้นไป	กลุ่มที่ภาคภูมิใจต่ำกว่า 41 ปีขึ้นไป	กลุ่มที่ภาคภูมิใจต่ำกว่า 41 ปีขึ้นไป	
0-40 คะแนน	12 (8.0%)	1 (0.6%)	16 (10.6%)	26 (16.0%)
41-60 คะแนน	53 (32.7%)	8 (4.9%)	79 (72.2%)	117 (72.2%)
61 คะแนนขึ้นไป	5 (3.1%)	2 (1.2%)	14 (11.7%)	19 (11.7%)
รวม	71 (45.8%)	11 (6.8%)	101 (100%)	162 (100%)
	15-30ปี	31-40ปี	41 ปีขึ้นไป	รวม
	19 (7.2%)	21 (8.0%)	2 (0.8%)	42 (16.0%)
	26 (25.7%)	39 (38.6%)	6 (5.9%)	79 (70.5%)
	7 (6.9%)	6 (5.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)
	39 (38.6%)	54 (53.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)
	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 3.17581$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 0.98691$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 0.97621$$

$$df = 4$$

ตาราง 109 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ

ระดับการศึกษา

	ความภาคภูมิใจ							
	กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจสูง		กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจต่ำ		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	7	28	4	39	2	20	3	25
	(4.3%)	(17.3%)	(2.5%)	(24.1%)	(2.0%)	(19.8%)	(3.0%)	(24.8%)
ประถมศึกษา	6	26	6	38	6	19	6	31
	(3.7%)	(16.0%)	(3.7%)	(23.5%)	(5.9%)	(18.8%)	(5.9%)	(30.7%)
มัธยมศึกษา	10	31	7	48	7	20	3	30
	(6.2%)	(19.1%)	(4.3%)	(29.6%)	(6.9%)	(19.8%)	(3.0%)	(29.7%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่านี้	3	32	2	37	1	12	2	15
	(1.9%)	(19.8%)	(1.2%)	(22.8%)	(1.0%)	(11.9%)	(2.0%)	(14.9%)
รวม	26	117	19	162	16	71	14	101
	(16.0%)	(72.2%)	(11.7%)	(100%)	(15.8%)	(70.3%)	(13.9%)	(100%)
	9	48	7	64	42	188	33	263
	(3.4%)	(18.3%)	(2.7%)	(24.3%)	(16.0%)	(71.5%)	(12.5%)	(100%)

$\chi^2 = 5.93607$

$\chi^2 = 5.08470$

$\chi^2 = 8.67548$

df = 6

df = 76

df = 4

ตาราง 110 ความสัมพันธ์ของความภาคภูมิใจกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนสถานกลุ่ม

ความภาคภูมิใจ

ระดับเศรษฐกิจ

	กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจเร็ว			กลุ่มที่มีความภาคภูมิใจช้า			กลุ่มรวม					
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
0-40 คะแนน	11 (6.8%)	4 (6.8%)	4 (2.5%)	26 (16.0%)	4 (4.0%)	8 (7.9%)	4 (4.0%)	16 (15.8%)	15 (5.7%)	19 (7.2%)	8 (3.0%)	42 (16.0%)
41-60 คะแนน	5 (29.6%)	6 (38.9%)	6 (3.7%)	17 (72.2%)	35 (34.7%)	32 (31.7%)	4 (4.0%)	71 (70.3%)	8 (31.6%)	95 (36.1%)	10 (3.8%)	18 (71.5%)
61 คะแนนขึ้นไป	10 (6.2%)	8 (4.9%)	1 (0.6%)	19 (11.7%)	8 (7.9%)	3 (3.0%)	3 (3.0%)	14 (13.9%)	18 (6.8%)	11 (4.2%)	4 (1.5%)	33 (12.5%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$\chi^2 = 4.75467$

df = 4

$\chi^2 = 9.98443$

df = 4

$\chi^2 = 11.65968$

df = 4

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 111 ความสัมพันธ์ของความทนต่อรังสีของอาการกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

ความทนรังสีทาง อาการ	อายุ										
	กลุ่มที่มีความทนต่อการดูดซับรังสีเร็ว		กลุ่มที่มีความทนต่อการดูดซับรังสีช้า		กลุ่มรวม						
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป					
0-10 คะแนน	17 (10.5%)	19 (11.7%)	4 (2.5%)	6 (3.9%)	11 (10.3%)	2 (2.0%)	19 (18.8%)	23 (8.7%)	30 (11.4%)	6 (1.3%)	59 (22.4%)
40-60 คะแนน	38 (24.1%)	42 (30.2%)	6 (3.7%)	94 (58.0%)	36 (35.6%)	4 (4.0%)	64 (63.4%)	63 (24.0%)	85 (32.3%)	16 (3.8%)	158 (60.1%)
61 คะแนนขึ้นไป	17 (9.3%)	12 (7.4%)	1 (0.6%)	28 (17.7%)	7 (6.9%)	2 (2.0%)	18 (17.8%)	24 (9.1%)	19 (7.2%)	3 (1.1%)	46 (17.5%)
รวม	71 (45.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	54 (53.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 2.21061$
df = 4

$\chi^2 = 2.36566$
df = 4

$\chi^2 = 3.41136$
df = 4

ตาราง 112 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องทางอารมณ์กับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องทางอารมณ์

ระดับการศึกษา

	กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาช้า			กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาช้าเร็ว			กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาช้าช้า		
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม
ประถมศึกษา	9	23	7	8	15	2	17	38	9
	(5.6%)	(14.2%)	(4.3%)	(7.9%)	(14.9%)	(2.0%)	(6.5%)	(14.4%)	(3.4%)
รวม	11	20	38	4	19	8	15	29	15
	(6.8%)	(12.3%)	(23.5%)	(4.0%)	(18.8%)	(7.9%)	(5.7%)	(14.8%)	(5.7%)
มัธยมศึกษา	11	21	6	6	18	6	17	49	12
	(6.8%)	(19.1%)	(3.7%)	(5.9%)	(17.8%)	(5.9%)	(6.5%)	(18.6%)	(4.6%)
รวม	9	20	8	1	12	2	10	32	10
	(5.6%)	(12.3%)	(4.9%)	(1.0%)	(11.9%)	(2.0%)	(3.8%)	(12.2%)	(3.8%)
รวม	40	94	28	19	64	18	58	158	46
	(24.7%)	(58.0%)	(17.3%)	(18.8%)	(63.6%)	(17.8%)	(22.4%)	(60.1%)	(17.5%)

$\chi^2 = 2.11287$

$\chi^2 = 7.57142$

$\chi^2 = 2.44970$

ตาราง 113 ความสัมพันธ์ของความทนแรงทางอากาศกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ความทนแรงทางอากาศ		ระดับเศรษฐกิจ													
		กลุ่มที่ทนแรงทางอากาศดีเยี่ยม				กลุ่มที่ทนแรงทางอากาศดี				กลุ่มที่ทนแรงทางอากาศพอ					
ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม
0-40 คะแนน	16 (9.9%)	20 (11.8%)	4 (2.5%)	40 (24.7%)	10 (5.9%)	8 (7.9%)	1 (1.0%)	19 (18.8%)	20 (9.9%)	28 (10.6%)	5 (1.9%)	59 (22.4%)			
41-60 คะแนน	39 (24.1%)	50 (30.9%)	5 (2.1%)	94 (58.0%)	29 (28.7%)	26 (25.7%)	9 (8.9%)	64 (63.4%)	68 (25.9%)	70 (26.9%)	14 (5.3%)	158 (60.1%)			
61 คะแนนขึ้นไป	14 (8.6%)	12 (7.4%)	2 (1.2%)	28 (17.3%)	8 (7.9%)	9 (8.9%)	1 (1.0%)	18 (17.8%)	22 (8.4%)	21 (8.0%)	3 (1.1%)	46 (17.5%)			
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)			

$\chi^2 = 1.92152$
df = 4

$\chi^2 = 2.09754$
df = 4

$\chi^2 = 0.46436$
df = 4

ตาราง 114 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในทางแสดงออกกับอายุ จำนวนคนกลุ่ม

การควบคุมอารมณ์ ในการแสดงออก	อายุ							
	กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำ		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลปานกลาง		กลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง			
	15-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	รวม	15-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	รวม
0-40 คะแนน	3 (1.9%)	6 (3.7%)	0 (0.0%)	9 (5.6%)	2 (2.0%)	5 (5.6%)	0 (0.0%)	7 (6.9%)
40-60 คะแนน	47 (29.0%)	44 (27.2%)	4 (2.5%)	95 (58.6%)	25 (24.8%)	30 (29.7%)	5 (5.0%)	60 (58.4%)
61 คะแนนขึ้นไป	21 (13.0%)	30 (18.5%)	7 (4.3%)	58 (35.8%)	12 (11.9%)	19 (18.8%)	3 (3.0%)	34 (33.7%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	39 (38.6%)	54 (53.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)

$\chi^2 = 6.39787$ $\chi^2 = 1.62139$ $\chi^2 = 6.68509$

df = 4   df = 4   df = 4

ตาราง 115 ความสัมพันธ์ของการควบคุมอารมณ์ในทางแสดงออกกับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ระดับการศึกษา	การควบคุมอารมณ์ในทางแสดงออก							
	กลุ่มที่มีภาวะการอดอยากซ้ำแล้ว		กลุ่มที่มีภาวะการอดอยากซ้ำ		กลุ่มรวม			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	2	20	17	39	4	13	8	25
	(1.2%)	(12.3%)	(10.5%)	(24.1%)	(4.0%)	(12.9%)	(7.9%)	(24.8%)
ประถมศึกษา	3	18	17	38	0	17	14	31
	(1.9%)	(11.1%)	(10.5%)	(23.5%)	(0.0%)	(16.8%)	(13.9%)	(30.7%)
มัธยมศึกษา	1	34	13	48	3	20	7	30
	(0.6%)	(21.0%)	(8.0%)	(29.6%)	(3.0%)	(19.8%)	(6.9%)	(29.7%)
รวมวิทยาลัยหรือสูงกว่านี้	3	23	11	37	0	10	5	15
	(1.9%)	(14.2%)	(6.8%)	(22.8%)	(0.0%)	(9.9%)	(5.0%)	(14.9%)
รวม	9	95	58	162	7	60	34	101
	(5.6%)	(58.6%)	(35.8%)	(100%)	(6.9%)	(56.4%)	(33.7%)	(100%)

$\chi^2 = 7.24940$

$\chi^2 = 9.49130$

$\chi^2 = 9.03514$

ตาราง 116 ความสัมพันธ์ของการควบคุมยาสูบในภาวแสดงออกกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนสถานกลุ่ม

การควบคุมยาสูบ ในภาวแสดงออก	ระดับเศรษฐกิจ											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาสูบเข้าเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการติดยาสูบช้า				กลุ่มรวม			
ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	
0-40 คนแรก	7 (4.3%)	2 (1.2%)	0 (0.0%)	9 (5.6%)	1 (1.0%)	6 (5.9%)	0 (0.0%)	7 (6.7%)	8 (3.0%)	8 (3.0%)	0 (0.0%)	16 (6.1%)
41-60 คนแรก	36 (22.2%)	52 (32.1%)	7 (4.3%)	95 (58.6%)	29 (26.7%)	23 (24.8%)	6 (5.9%)	60 (59.4%)	65 (24.7%)	77 (29.3%)	13 (4.9%)	155 (58.9%)
61 คนแรกขึ้นไป	26 (16.0%)	28 (17.3%)	4 (2.5%)	58 (35.8%)	17 (16.8%)	12 (11.9%)	5 (5.0%)	34 (33.7%)	43 (16.3%)	40 (15.2%)	9 (3.4%)	92 (35.0%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$\chi^2 = 5.55102$

df = 4

$\chi^2 = 6.44910$

df = 4

$\chi^2 = 2.48441$

df = 4

ตาราง 117 ความสัมพันธ์ของความน่าจะเป็นในการรับศึกษาชั้นมัธยมศึกษา กับสถานศึกษา

ความสัมพันธ์ในการรับตัวทางสังคม

ระดับการศึกษา

	กลุ่มที่มีการศึกษาเร็ว			กลุ่มที่มีการศึกษาช้า			กลุ่มรวม		
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป รวม
ประถมศึกษา	9 (5.6%)	28 (17.3%)	2 (1.2%)	5 (5.0%)	16 (15.8%)	4 (4.0%)	14 (5.3%)	44 (16.7%)	6 (2.3%)
มัธยมศึกษา	11 (6.8%)	27 (15.4%)	2 (1.2%)	5 (5.0%)	21 (23.8%)	2 (2.0%)	16 (6.1%)	49 (18.6%)	4 (1.5%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	8 (4.9%)	35 (21.6%)	5 (3.1%)	3 (3.0%)	26 (25.7%)	1 (1.0%)	11 (4.2%)	61 (23.2%)	6 (2.7%)
มหาวิทยาลัย	5 (3.1%)	28 (17.3%)	4 (2.5%)	1 (1.0%)	13 (12.9%)	1 (1.0%)	6 (2.3%)	41 (15.6%)	5 (1.9%)
รวม	33 (20.4%)	116 (71.6%)	13 (8.0%)	14 (13.9%)	79 (75.2%)	8 (7.9%)	47 (17.9%)	195 (74.1%)	21 (8.0%)

$\chi^2 = 4.43562$

df = 6

$\chi^2 = 5.70633$

df = 6

$\chi^2 = 4.67340$

df = 6

ตาราง 118 ความสัมพันธ์ของความบกพร่องในการปรับตัวทางสังคมระดับ (เศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ความบกพร่องไม่		ระดับเศรษฐกิจ						กลุ่มรวม		
การปรับตัวทาง		กลุ่มที่มีความสามารถดีเข้าไว้		กลุ่มที่มีความสามารถดีเข้าไว้		กลุ่มรวม				
ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ปานกลาง	สูง	
0-10 คะแนน	15 (5.5 %)	17 (10.5 %)	1 (0.0 %)	33 (20.4 %)	7 (6.9 %)	5 (5.0 %)	2 (2.0 %)	22 (8.4 %)	3 (1.1 %)	47 (17.9 %)
11-60 คะแนน	47 (29.0 %)	59 (36.4 %)	10 (6.2 %)	116 (71.6 %)	37 (36.6 %)	33 (32.7 %)	9 (8.9 %)	92 (35.0 %)	9 (7.2 %)	195 (74.1 %)
61 คะแนนขึ้นไป	7 (4.3 %)	6 (3.7 %)	0 (0.0 %)	13 (8.0 %)	3 (3.0 %)	5 (5.0 %)	0 (0.0 %)	10 (3.8 %)	11 (4.2 %)	21 (8.0 %)
รวม	69 (42.6 %)	82 (50.6 %)	11 (6.8 %)	162 (100 %)	47 (46.5 %)	43 (42.6 %)	11 (10.9 %)	116 (44.1 %)	22 (8.4 %)	263 (100 %)

$\chi^2 = 2.76730$
df = 4

$\chi^2 = 2.12838$
df = 4

$\chi^2 = 2.71797$
df = 4

ตาราง 119 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางอารมณ์กับอายุ จำแนกตามกลุ่ม

ความอ่อนไหวทางอารมณ์	อายุ											
	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำช้า		กลุ่มรวม							
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม				
(1-10 คะแนน)	16 (9.9 %)	23 (11.2%)	5 (3.1%)	44 (27.2%)	7 (6.9%)	13 (12.9%)	1 (1.0%)	21 (20.8%)	23 (8.7%)	36 (15.7%)	6 (2.3%)	65 (24.7%)
10-20 คะแนน	47 (29.0%)	47 (29.0%)	6 (3.7%)	100 (61.7%)	26 (25.7%)	34 (33.7%)	6 (5.9%)	66 (65.3%)	73 (27.8%)	81 (30.8%)	12 (4.0%)	166 (65.1%)
61 คะแนนขึ้นไป	8 (4.9%)	10 (6.2%)	0 (0.0%)	18 (11.1%)	6 (5.9%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)	14 (5.3%)	17 (6.5%)	1 (0.4%)	32 (12.2%)
รวม	71 (42.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	39 (38.6%)	54 (53.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$\chi^2 = 3.78836$

df = 4

$\chi^2 = 0.97481$

df = 4

$\chi^2 = 2.39502$

df = 4

ระดับการศึกษา

ความถี่ของความรู้

	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำ			กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำแล้ว			กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำซ้ำ			กลุ่มรวม		
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	12	22	5	29	6	13	6	25	16	35	11	61
	(7.4 %)	(13.6%)	(3.1%)	(24.1%)	(5.9%)	(12.9%)	(5.9%)	(24.6%)	(6.8%)	(13.3%)	(4.2%)	(24.3%)
ประถมศึกษา	13	21	4	36	8	21	2	31	21	42	0	63
	(8.0%)	(13.0%)	(2.5%)	(26.5%)	(7.9%)	(20.8%)	(2.0%)	(30.7%)	(8.0%)	(16.0%)	(2.3%)	(26.3%)
มัธยมศึกษา	10	33	5	48	3	22	5	30	13	55	10	78
	(6.2%)	(20.4%)	(3.1%)	(29.6%)	(3.0%)	(21.8%)	(5.0%)	(29.7%)	(4.9%)	(20.9%)	(3.8%)	(29.7%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่า	9	24	4	37	4	10	1	15	13	34	5	52
	(5.6%)	(14.8%)	(2.5%)	(22.8%)	(4.0%)	(9.9%)	(1.0%)	(14.9%)	(4.9%)	(12.9%)	(1.9%)	(19.8%)
รวม	44	100	18	162	21	66	14	101	65	166	32	263
	(27.2%)	(61.7%)	(11.1%)	(100%)	(20.8%)	(65.2%)	(13.9%)	(100%)	(24.7%)	(62.1%)	(12.2%)	(100%)

ตาราง 121 ความสัมพันธ์ของความอ่อนไหวทางอารมณ์กับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ความอ่อนไหวทางอารมณ์	ระดับเศรษฐกิจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดน้อย		กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดปานกลาง		กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดมาก			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
0-40 คะแนน	22 (13.6%)	22 (13.6%)	0 (0.0%)	44 (27.2%)	8 (7.9%)	6 (7.3%)	5 (5.0%)	21 (20.8%)
41-60 คะแนน	29 (24.1%)	54 (32.1%)	9 (5.6%)	100 (61.7%)	32 (32.7%)	28 (27.7%)	5 (5.0%)	66 (65.3%)
61 คะแนนขึ้นไป	8 (4.9%)	8 (4.9%)	2 (1.2%)	18 (11.1%)	6 (5.9%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)
					116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 5.2627$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 4.87759$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 0.20217$$

$$df = 4$$

ตาราง 122 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันดีงามกับอายุ จำนวนสถานกลุ่ม

ลักษณะนิสัยอันดีงาม	อายุ											
	กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาซ้ำเร็ว				กลุ่มที่มีภาวะการศึกษาซ้ำช้า				กลุ่มรวม			
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม
1-20 คะแนน	21 (13.6%)	25 (15.4%)	5 (3.1%)	52 (52.1%)	7 (6.9%)	20 (19.8%)	3 (3.0%)	30 (29.7%)	29 (11.0%)	45 (17.1%)	8 (3.0%)	82 (31.2%)
40-60 คะแนน	42 (25.9%)	40 (26.4%)	4 (2.5%)	86 (56.8%)	20 (25.7%)	27 (26.7%)	4 (4.0%)	57 (56.4%)	68 (25.9%)	73 (27.8%)	8 (3.0%)	149 (56.7%)
61 คะแนนขึ้นไป	7 (4.5%)	9 (5.6%)	2 (1.2%)	18 (11.1%)	6 (5.9%)	7 (6.9%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)	13 (4.9%)	16 (6.1%)	3 (1.1%)	32 (12.2%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	39 (38.6%)	54 (53.5%)	1 (1.0%)	101 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 2.13832$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 4.24148$$

$$df = 4$$

$$\chi^2 = 3.35505$$

$$df = 4$$

ความแตกต่างทางอายุ

ระดับการศึกษา	ความแตกต่างทางอายุ							
	กลุ่มที่ภาวะการติดขี้ข้าว		กลุ่มที่ภาวะการติดยาฆ่า		กลุ่มที่ภาวะการติดยาฆ่า			
	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม	0-40	41-60	61 ขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	16	20	3	39	5	17	3	25
ตอนต้น	(9.9%)	(12.3%)	(1.9%)	(24.1%)	(5.0%)	(16.9%)	(3.0%)	(24.8%)
ประถมศึกษา	11	23	3	38	11	10	4	31
ตอนต้น	(7.4%)	(14.2%)	(1.9%)	(23.5%)	(10.9%)	(15.8%)	(4.0%)	(30.7%)
มัธยมศึกษา	18	24	6	48	10	17	3	30
ตอนต้น	(11.1%)	(14.8%)	(3.7%)	(29.6%)	(9.9%)	(16.8%)	(3.0%)	(29.7%)
จนกระทั่งหรือสูงกว่า	6	92	18	162	4	7	4	15
ตอนต้น	(3.7%)	(56.8%)	(11.1%)	(100.0%)	(4.0%)	(6.9%)	(4.0%)	(14.9%)
รวม	52	92	18	162	30	57	14	101
	(32.1%)	(56.8%)	(11.1%)	(100%)	(29.7%)	(56.4%)	(13.9%)	(100%)
	21	37	6	64	82	149	32	263
	(8.0%)	(14.1%)	(2.3%)	(24.3%)	(31.2%)	(58.7%)	(12.2%)	(100%)
	23	39	7	69	28	41	9	78
	(8.7%)	(14.8%)	(2.7%)	(26.2%)	(10.6%)	(15.6%)	(3.4%)	(29.7%)
	10	32	10	52	10	32	10	52
	(3.8%)	(12.2%)	(3.8%)	(19.8%)	(3.8%)	(12.2%)	(3.8%)	(19.8%)

$\chi^2 = 7.47887$

$\chi^2 = 4.47514$

$\chi^2 = 3.35505$

df = 6

df = 6

ตาราง 124 ความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัยอันขนาดกับความถี่การจ้างงานตามกลุ่ม

ระดับเศรษฐกิจ												
ลักษณะนิสัยอันขนาด	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว			กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า			กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า			กลุ่มรวม		
	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม	ค่า	ปานกลาง	สูง	รวม
0-10 คะแนน	23 (14.1%)	25 (17.9%)	0 (0.0%)	31 (31.1%)	9 (8.9%)	15 (14.6%)	6 (5.9%)	30 (29.7%)	32 (12.2%)	44 (16.7%)	6 (2.3%)	82 (31.2%)
41-60 คะแนน	39 (24.1%)	45 (27.8%)	6 (4.9%)	90 (56.8%)	30 (29.7%)	20 (22.7%)	4 (4.0%)	57 (56.4%)	69 (26.2%)	68 (25.9%)	12 (1.6%)	142 (56.7%)
61 คะแนนขึ้นไป	7 (4.2%)	8 (4.9%)	2 (1.9%)	18 (11.1%)	8 (7.9%)	5 (5.0%)	1 (1.0%)	14 (13.9%)	15 (5.7%)	13 (4.9%)	4 (1.5%)	32 (12.2%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (16.5%)	42 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	265 (100%)

$\chi^2 = 2.55990$
df = 4

$\chi^2 = 6.41727$
df = 4

$\chi^2 = 7.16128$
df = 4

ตาราง 125 ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

อายุ	ครอบครัว			กลุ่มที่มีภาวะการติดเชื้อซ้ำ			กลุ่มรวม					
	15-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	รวม	15-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป	รวม				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	รวม	จำนวน	จำนวน	จำนวน	รวม				
ไม่มี	8	12	1	21	5	16	1	22	13	28	2	43
	(4.9 %)	(7.4%)	(0.6%)	(13.0%)	(5.0%)	(15.9%)	(1.0%)	(21.8%)	(4.9%)	(10.6%)	(0.8%)	(16.3%)
มี	63	68	10	141	34	38	7	79	97	106	17	220
	(38.9%)	(42.0%)	(6.2%)	(87.0%)	(33.7%)	(37.6%)	(6.9%)	(78.2%)	(20.9%)	(40.3%)	(6.5%)	(83.7%)
รวม	71	80	11	162	39	54	8	101	110	134	19	263
	(43.8%)	(49.4%)	(6.8%)	(100%)	(38.6%)	(53.5%)	(7.9%)	(100%)	(41.8%)	(51.0%)	(7.2%)	(100%)

$\chi^2 = 0.62127$

df = 2

$\chi^2 = 4.19478$

df = 2

$\chi^2 = 4.14735$

df = 2

ตาราง 126 ความสัมพันธ์ของความสัมพันธภาพในครอบครัวกับระดับการศึกษา จำนวนตามกลุ่ม

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ระดับการศึกษา

	กลุ่มที่มีความการศึกษาเข้าเร็ว		กลุ่มที่มีความการศึกษาช้า		กลุ่มรวม	
	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้	ได้	ไม่ได้	ได้
ประถมศึกษาตอนต้น	7 (4.3%)	32 (19.8%)	6 (5.9%)	19 (18.8%)	13 (4.9%)	51 (19.4%)
ประถมศึกษาตอนต้น	5 (3.1%)	33 (20.4%)	8 (7.9%)	23 (21.8%)	13 (4.9%)	56 (21.3%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	4 (2.5%)	44 (21.2%)	5 (5.0%)	25 (24.8%)	9 (3.4%)	68 (26.2%)
จบวิทยาลัยหรือสูงกว่านี้	5 (3.1%)	32 (19.8%)	3 (3.0%)	12 (11.9%)	8 (3.0%)	52 (19.8%)
รวม	21 (13.0%)	141 (87.0%)	22 (21.8%)	79 (76.2%)	43 (16.3%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.78232$

$\chi^2 = 0.95558$

$\chi^2 = 2.40346$

ตาราง 127 ความสัมพันธ์ของความถี่ที่แยกย่อยในครอบครัวกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

ความถี่		ระดับเศรษฐกิจ										
		กลุ่มมีภาวะการดีที่ย่ำแย่		กลุ่มมีภาวะการดีปานกลาง		กลุ่มมีภาวะการดีดีมาก						
ค่า	รวม	ค่า	รวม	ค่า	รวม	ค่า	รวม					
ไม่	9	11	1	21	10	9	3	22	19	20	4	43
	(5.6%)	(6.8%)	(0.6%)	(13.0%)	(9.9%)	(6.9%)	(3.0%)	(21.8%)	(7.2%)	(7.6%)	(1.5%)	(16.3%)
ดี	66	71	10	141	37	34	8	79	97	105	18	221
	(37.0%)	(41.8%)	(6.2%)	(57.0%)	(36.6%)	(23.7%)	(7.9%)	(78.2%)	(36.3%)	(35.9%)	(6.8%)	(83.7%)
รวม	69	82	11	162	47	43	11	101	116	125	22	263
	(42.6%)	(50.6%)	(6.8%)	(100%)	(46.5%)	(42.6%)	(10.9%)	(100%)	(44.1%)	(47.5%)	(8.4%)	(100%)

$\chi^2 = 0.16140$ $\chi^2 = 0.22000$ $\chi^2 = 0.06525$
 df = 2   df = 2   df = 2

ตาราง 128 ความสัมพันธ์ของจำนวนผู้ศัลยกรรมพลาสติกในครอบครัวกับอายุ จำนวนตามกลุ่ม

จำนวนผู้ศัลยกรรมพลาสติก ในครอบครัว	อายุ											
	กลุ่มที่มีภาวะการศัลยกรรมซ้ำเร็ว		กลุ่มที่มีภาวะการศัลยกรรมซ้ำช้า		กลุ่มรวม							
	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม	15-30ปี	31-40ปี	41ปีขึ้นไป	รวม				
มีผู้ศัลยกรรม	63 (36.9%)	78 (42.6%)	11 (6.8%)	150 (92.6%)	35 (24.7%)	48 (47.5%)	7 (6.9%)	90 (89.1%)	98 (57.5%)	124 (47.1%)	18 (6.8%)	241 (100%)
ไม่มีผู้ศัลยกรรม	8 (43.8%)	4 (2.5%)	0 (0.0%)	12 (7.4%)	1 (4.0%)	6 (5.9%)	1 (1.0%)	11 (10.9%)	12 (4.6%)	10 (3.8%)	1 (0.4%)	23 (8.7%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	11 (6.8%)	162 (100%)	39 (38.6%)	54 (53.5%)	8 (7.9%)	101 (100%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)	19 (7.2%)	263 (100%)

$$\chi^2 = 3.09854$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 0.04022$$

$$df = 2$$

$$\chi^2 = 1.21026$$

$$df = 2$$

จำนวนของผู้ผลิตยา (สมมติ) ในครอบครัว

ระดับการศึกษา

	กลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า		กลุ่มที่มีการศึกษาซ้ำ		กลุ่มที่มีการศึกษามากกว่า	
	ไม่	มี	ไม่	มี	ไม่	มี
ประถมศึกษา	37 (22.8%)	2 (1.2%)	23 (22.8%)	2 (2.0%)	60 (22.8%)	4 (1.5%)
มัธยมศึกษา	35 (21.6%)	3 (1.8%)	21 (27.7%)	3 (3.0%)	63 (24.0%)	6 (2.3%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	41 (27.2%)	4 (2.5%)	25 (24.8%)	5 (5.0%)	63 (26.2%)	9 (3.4%)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	34 (21.0%)	3 (1.9%)	14 (13.9%)	1 (1.0%)	48 (18.3%)	4 (1.5%)
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	90 (89.1%)	11 (10.9%)	240 (91.3%)	23 (8.7%)
รวม	150 (92.6%)	12 (7.4%)	101 (100%)	101 (100%)	240 (91.3%)	263 (100%)

$\chi^2 = 0.39503$

$\chi^2 = 1.56953$

$\chi^2 = 1.38434$

ตาราง 130 ความสัมพันธ์ของจำนวนผู้ติดยา สนิตในครอบครัวกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

		ระดับเศรษฐกิจ								
		กลุ่มที่มีความยากจนยิ่งกว่า		กลุ่มที่มีความยากจนปานกลาง		กลุ่มที่มีความร่ำรวย				
ไม่	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ทั้งหมด
ไม่	67 (41.4%)	42 (41.6%)	36 (38.6%)	9 (8.7%)	87 (80.1%)	104 (41.4%)	113 (45.0%)	18 (6.8%)	240 (91.3%)	774
มี	2 (1.2%)	5 (5.0%)	4 (4.0%)	2 (2.0%)	11 (10.9%)	7 (2.7%)	12 (4.6%)	4 (1.5%)	23 (8.7%)	23
รวม	69 (42.6%)	47 (46.5%)	40 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)	116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)	

$\chi^2 = 4.56655$ $\chi^2 = 0.71742$ $\chi^2 = 3.63736$
 $df = 2$ $df = 2$ $df = 2$

สภาพแวดล้อมของ

พื้นที่อาศัย

อายุ

	กลุ่มที่มีภาวะภาคีอยู่อาศัย		กลุ่มที่มีภาวะภาคีอยู่อาศัย		กลุ่มที่มีภาวะภาคีอยู่อาศัย	
	15-30ปี	31-40ปี	15-30ปี	31-40ปี	15-30ปี	31-40ปี
พื้นที่อาศัย	53 (32.7%)	53 (32.7%)	25 (24.8%)	27 (36.6%)	78 (29.7%)	98 (34.2%)
พื้นที่อยู่อาศัย	7 (4.2%)	15 (9.3%)	12 (11.9%)	8 (7.9%)	19 (7.2%)	23 (8.7%)
พื้นที่อยู่อาศัย	11 (6.8%)	12 (7.4%)	2 (2.0%)	5 (8.9%)	13 (4.9%)	21 (8.0%)
รวม	71 (43.8%)	80 (49.4%)	39 (38.6%)	9 (8.9%)	110 (41.8%)	134 (51.0%)

$\chi^2 = 4.34802$

df = 4

$\chi^2 = 7.03669$

df = 4

$\chi^2 = 4.07811$

df = 4

ตาราง 132 ความสัมพันธ์ของสถานที่พักผ่อนพักผ่อนของนักท่องเที่ยว จำนวนตามกลุ่ม

สถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจเร็ว			กลุ่มที่มีภาวะการตัดสินใจช้า			กลุ่มรวม		
	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี
ประถมศึกษาตอนต้น	25 (15.4%)	5 (3.1%)	9 (5.6%)	16 (15.3%)	6 (5.9%)	3 (3.0%)	41 (15.8%)	11 (4.2%)	12 (4.6%)
ประถมศึกษาตอนปลาย	28 (17.3%)	3 (1.9%)	7 (4.3%)	19 (18.8%)	7 (6.9%)	5 (5.0%)	47 (17.9%)	10 (3.8%)	12 (4.6%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	37 (22.8%)	9 (5.6%)	2 (1.2%)	22 (21.8%)	6 (5.9%)	2 (2.0%)	59 (22.4%)	15 (5.7%)	4 (1.5%)
จบวิชาชีพหรือสูงกว่านี้	25 (15.4%)	7 (4.3%)	5 (3.1%)	12 (11.9%)	2 (2.0%)	1 (1.0%)	37 (14.1%)	9 (3.4%)	6 (2.3%)
รวม	115 (71.0%)	24 (14.8%)	28 (14.2%)	89 (68.3%)	21 (20.8%)	11 (10.9%)	184 (70.0%)	45 (17.1%)	34 (12.9%)

$\chi^2 = 8.92420$

$\chi^2 = 2.83007$

$\chi^2 = 7.69437$

ตาราง 133 ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมของพื้นที่อาศัยกับระดับเศรษฐกิจ จำนวนตามกลุ่ม

สภาพแวดล้อมของพื้นที่อาศัย	ระดับเศรษฐกิจ											
	กลุ่มที่มีความยากจน				กลุ่มที่มีภาวะการติดขัดบ้าง				กลุ่มที่มีความสะดวกสบาย			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
พื้นที่	50	59	6	115	32	29	8	69	84	88	14	186
	(36.5%)	(36.4%)	(3.7%)	(71.0%)	(21.7%)	(28.7%)	(7.9%)	(68.3%)	(21.2%)	(33.5%)	(5.3%)	(70.0%)
พื้นที่ปานกลาง	10	11	3	24	12	7	2	21	22	18	5	45
	(6.2%)	(6.8%)	(1.9%)	(14.8%)	(11.9%)	(6.9%)	(2.0%)	(20.8%)	(8.4%)	(6.8%)	(1.9%)	(17.1%)
พื้นที่ดี	9	12	2	23	3	7	1	11	12	19	3	34
	(5.6%)	(7.4%)	(1.2%)	(14.2%)	(3.0%)	(6.9%)	(1.0%)	(10.9%)	(4.6%)	(7.2%)	(1.1%)	(12.9%)
รวม	69	82	11	162	47	43	11	101	116	125	22	263
	(42.6%)	(50.6%)	(6.8%)	(100%)	(46.5%)	(42.6%)	(10.9%)	(100%)	(44.1%)	(47.5%)	(8.4%)	(100%)

$\chi^2 = 1.91526$
df = 4

$\chi^2 = 3.05754$
df = 4

$\chi^2 = 2.42010$
df = 4

ระดับการศึกษา

ขนาดของครอบครัว

	กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าครัว		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าบ้าน		กลุ่มที่มีภาวะการติดยาเข้าบ้าน		กลุ่มรวม	
	2-3คน	4-6คน	7คนขึ้นไป	รวม	2-3คน	4-6คน	7คนขึ้นไป	รวม
ประถมศึกษา	13	14	12	39	8	9	9	25
	(8.0%)	(8.6%)	(7.4%)	(24.1%)	(7.9%)	(8.9%)	(7.9%)	(25.8%)
ประถมศึกษาตอนต้น	4	21	8	33	4	20	7	31
	(2.5%)	(16.0%)	(4.9%)	(23.5%)	(4.0%)	(19.8%)	(6.9%)	(30.7%)
มัธยมศึกษา	11	27	7	45	9	12	9	30
	(8.6%)	(16.7%)	(4.3%)	(29.6%)	(8.9%)	(11.9%)	(8.9%)	(29.7%)
มหาวิทยาลัย	11	17	9	37	5	8	2	15
	(6.8%)	(10.5%)	(5.6%)	(22.8%)	(5.0%)	(7.9%)	(2.0%)	(14.9%)
รวมทั้งสิ้น	42	84	36	162	29	49	28	101
	(25.3%)	(51.9%)	(21.2%)	(100%)	(25.7%)	(48.5%)	(25.7%)	(100%)
รวม	21	23	20	64	68	133	62	263
	(8.0%)	(8.72%)	(7.6%)	(24.8%)	(25.9%)	(50.6%)	(23.6%)	(100%)
รวม	8	46	15	69	16	25	11	52
	(3.0%)	(17.5%)	(5.7%)	(26.2%)	(8.7%)	(14.8%)	(6.1%)	(23.7%)

$\chi^2 = 11.69651$

$\chi^2 = 7.48102$

$\chi^2 = 15.96052^{**}$

df = 6

df = 6

df = 6

ขนาดของครอบครัว

	ระดับเศรษฐกิจ							
	กลุ่มที่มีภาวะการดิ้นรนสู้ชีวิต		กลุ่มที่มีภาวะการดิ้นรนสู้ชีวิต		กลุ่มรวม			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
2-3 คน	18 (11.1%)	21 (13.0%)	3 (1.9%)	42 (25.9%)	13 (12.9%)	9 (8.3%)	4 (4.0%)	26 (25.8%)
4-6 คน	37 (22.8%)	40 (24.7%)	7 (4.3%)	84 (51.9%)	25 (24.8%)	16 (17.8%)	6 (5.9%)	49 (48.5%)
7 คนขึ้นไป	14 (8.6%)	21 (13.0%)	1 (0.6%)	36 (22.2%)	9 (8.9%)	10 (15.8%)	1 (1.0%)	20 (25.7%)
รวม	69 (42.6%)	82 (50.6%)	11 (6.8%)	162 (100%)	47 (46.5%)	43 (42.6%)	11 (10.9%)	101 (100%)
					31 (11.8%)	30 (11.4%)	7 (2.7%)	68 (25.9%)
					62 (25.6%)	58 (22.1%)	13 (4.9%)	133 (51.6%)
					23 (8.7%)	37 (14.1%)	2 (0.8%)	62 (23.6%)
					116 (44.1%)	125 (47.5%)	22 (8.4%)	263 (100%)

$\chi^2 = 1.89001$
df = 4

$\chi^2 = 5.79770$
df = 4

$\chi^2 = 6.01716$
df = 4

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพัฒนาพร	ชื่อสกุล นางสาวพรต
เกิดวันที่ 28 เดือนเมษายน	พุทธศักราช 2506
สถานที่เกิด	พญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 323/20 ม.2 ซ.บางมดแลนด์ ถ.พุทธบูชา แขวงบางมด เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพฯ 10140
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักจิตวิทยา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คลินิกยาเสพติด ศูนย์บริการสาธารณสุข 7 (บุญมี) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษาร

พ.ศ. 2524	เตรียมอุดมศึกษา (แผนกศิลป์-ฝรั่งเศส) จากโรงเรียนศึกษานารี
พ.ศ. 2528	วท.บ. (วิชาเอกจิตวิทยาคลินิก วิชาโทสังคมวิทยา) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2533	วท.ม. (ภาควิชาพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคม
กับระยะเวลาในการมีภาวะการตัดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีน
ในระหว่างการบำบัดรักษา

บทคัดย่อ

ของ

วันนาวร ลุขพรต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มีนาคม 2533

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในด้านการบำบัดรักษาทั้ง 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านเภสัชวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคม รวมทั้งตัวแปรด้านภูมิหลังทางชีวสังคม กับระยะเวลาในการมีภาวะการติดยาซ้ำของผู้ติดเฮโรอีนในระหว่างการบำบัดรักษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ติดเฮโรอีนเพศชายที่เข้ารับการบำบัดรักษา ณ คลินิกยาเสพติดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และเป็นผู้ที่มีการรักษาครบที่แล้วสามารถอยู่จนครบการรักษาและในระหว่างการบำบัดรักษาครั้งนั้นมีภาวะการติดยาซ้ำ จำนวน 263 คนแบ่งเป็นกลุ่มที่มีระยะในการติดยาซ้ำเรื้อรัง 162 คน กลุ่มที่มีระยะในการติดยาซ้ำ 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับประวัติการรักษา ประวัติการติดยา ประวัติครอบครัว และแบบทดสอบบุคลิกภาพ PICS แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติไคสแควร์

สรุปผลการวิจัยพบว่า มีขนาดของยาเมทาโดนที่^(๔)ได้รับก่อนการติดยาซ้ำ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการมีภาวะติดยาซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด โดยแยกวิเคราะห์กลุ่มที่มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรัง-เรื้อรัง แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทำให้มีภาวะการติดยาซ้ำเรื้อรัง-เรื้อรัง ต่างกันคือ ขนาดของยาเมทาโดนที่^(๔)ได้รับก่อนการเสพยา, สภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย และ ระดับเศรษฐกิจ (รายได้ต่อเดือน)

RELATIONSHIP OF BIO - PSYCHOSOCIAL VARIABLES
AND RELAPSE EPISODES AMONG HEROIN
ADDICTS DURING TREATMENT

AN ABSTRACT

BY

WATTANAPORN SUKPROT

PRESENTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS

For the Master of Science Degree

at Sakharajwiroj University

March 1990

ABSTRACT

This research is purposed to study correlation of variables in treatment in three ways such as Bio-Psychosocial variables including social - background variables and relapse episodes of heroin addict during treatment. For the sample group in which studied this time as heroin addict of male to admit (out-patient) for treatment at the Narcotic Clinic, Health Department, Bangkok Metropolitan Administration which provide resident in the area of Bangkok, has member in family from 2 persons and up so far. And to be a good record from last detoxification to enable performance in term of treatment and in detoxification having narcotic condition again in number of 263 persons. To be divides a group which in rapidly relapse episodes 162 persons. For the group which in slowly relapse episodes 101 persons. Instruments of research are questionnaires which regarding the treatment records of narcotics uses, family record. And test for personality "PICS" And analysis by chi-square.

Therefore, which bringing to analyse is only level of methadone in receiving before using treatment which related to length of relapse episodes in the condition of its vital of statistics at level 0.01. Nevertheless, the variables indicated relapse episodes rapid and slow are level of methadone, environment of resident and economic.